

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/72**z dnia 17 stycznia 2019 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) Dnia 21 grudnia 2017 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu do Unii rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Podstawą wszczęcia postępowania był art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽²⁾.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 8 listopada 2017 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rowerów („Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rowerów” lub „skarżący”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji rowerów elektrycznych. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającej z niego szkody, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (3) Przed wszczęciem dochodzenia antysubsydyjnego Komisja powiadomiła rząd Chin („rząd ChRL”) ⁽³⁾ o wpłynięciu należycie udokumentowanej skargi oraz zaprosiła rząd ChRL do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL przyjął ofertę konsultacji, które zostały przeprowadzone w dniu 18 grudnia 2017 r. Podczas konsultacji odnotowano należycie uwagi przedłożone przez rząd ChRL. Nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (4) W dniu 18 lipca 2018 r. Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz tego samego produktu pochodzącego z ChRL ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie tymczasowych ceł antydumpingowych”) w toku dochodzenia, które wszczęto zawiadomieniem opublikowanym w dniu 20 października 2017 r. ⁽⁵⁾ („równoległe dochodzenie antydumpingowe”).
- (5) Analizy szkody, związku przyczynowego i interesu Unii przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego i w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego stosuje się *mutatis mutandis*, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń. Wszystkie istotne elementy dotyczące tych aspektów uwzględniono również w niniejszym dochodzeniu.
- (6) Rząd CHRL, Chińska Izba Handlowa ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”) oraz Kolektyw europejskich importerów rowerów elektrycznych („CEIEB”), które to dwie organizacje reprezentują szereg zainteresowanych stron, przedstawiły uwagi po wszczęciu dochodzenia.
- (7) Strony te twierdziły, że powody, dla których Komisja zagwarantowała poufne traktowanie tożsamości niektórych zainteresowanych stron popierających skargę, były niewystarczające i nieuzasadnione. Według tych stron niektórzy producenci unijni przywożą kompletne rowery elektryczne z ChRL, a zatem w świetle art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego mogą być wyłączeni spośród podmiotów uznawanych za członków przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. C 440 z 21.12.2017, s. 22.⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd ChRL” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje m.in. Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.⁽⁴⁾ Dz.U. L 181 z 18.7.2018, s. 7.⁽⁵⁾ Dz.U. C 353 z 20.10.2017, s. 19.

Unii. Strony wskazały, że poufne traktowanie tożsamości niektórych zainteresowanych stron uniemożliwia producentom eksportującym zbadanie we właściwy sposób sytuacji w tej sprawie. Z tego samego względu twierdziły, że skarga nie zawiera ani wykazu wszystkich znanych unijnych producentów produktu podobnego, ani ilości i wartości podanych przez tych producentów.

- (8) Komisja odrzuciła ten argument. Komisja przypominała, że art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wyklucza uznania niektórych producentów unijnych za część przemysłu krajowego tylko dlatego, że dokonują przywozu produktu objętego postępowaniem. Ponadto Komisja była zadowolona z poziomu poparcia wyrażonego przez przemysł Unii dla wszczęcia przedmiotowej sprawy. Poza tym skarga zawierała wykaz znanych producentów w Unii ⁽⁶⁾, a także całkowitą wielkość ich produkcji ⁽⁷⁾. W związku z powyższym zainteresowane strony mogły dokonać oceny wykazu znanych unijnych producentów produktu podobnego.
- (9) Informacja ta pozwoliła rządowi ChRL, CCCME i CEIEB zidentyfikować dwa przedsiębiorstwa wymienione w wykazie producentów unijnych, które przywożą również rowery elektryczne z państwa, którego dotyczy postępowanie. Jest zatem jasne, że zainteresowane strony mogły w pełni skorzystać z przysługującego im prawa do obrony w tym zakresie.
- (10) W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (11) CCCME twierdziła ponadto, że w skardze nie przedstawiono wystarczających dowodów na poziomie niezbędnym do wszczęcia dochodzenia. CCCME przedstawiła cztery przyczyny potwierdzające taki stan rzeczy.
- (12) Po pierwsze, dane dotyczące przywozu oparte na chińskich danych statystycznych dotyczących wywozu uzyskanych od chińskich organów celnych wraz z wprowadzonymi do nich korektami w celu wychwycenia produktu objętego niniejszym dochodzeniem nie powinny być traktowane jako poufne, a Komisja powinna należycie zbadać ich źródło.
- (13) Po drugie, pewne informacje zawarte w skardze, takie jak np. domniemana nadwyżka mocy produkcyjnych w danym sektorze w ChRL, wprowadzają w błąd, gdyż są związane nie tylko z sektorem rowerów elektrycznych, ale z sektorem rowerów elektrycznych i rowerów łącznie. Podobnie wartość unijnego rynku rowerów elektrycznych jest zawyżona, gdyż obejmuje wszystkie lekkie pojazdy elektryczne, a nie tylko rowery elektryczne.
- (14) Po trzecie, chociaż skarga odnosi się do twierdzeń dotyczących subsydiowania chińskiego rynku rowerów elektrycznych, nigdy nie bada się subsydiów istniejących w Europie.
- (15) Po czwarte, według CCCME w skardze znajduje się szereg nieuzasadnionych twierdzeń, które są szkodliwe dla branży rowerów elektrycznych w ChRL, gdyż zakłada się w nich, że to producenci unijni stymulują innowacje w tej branży oraz że Chińczycy producenci tylko powielają status quo opracowanej w Unii technologii rowerów elektrycznych.
- (16) Komisja zbadała skargę zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego i uznała, że przesłanki do wszczęcia postępowania zostały spełnione, mianowicie że adekwatność i dokładność przedstawionego materiału dowodowego są wystarczające. Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skarga zawiera dostępne skarżącemu informacje dotyczące zawartych w niej twierdzeń. Na podstawie przedstawionych dowodów Komisja uznała ten wymóg za spełniony. W tym względzie żaden z aspektów poruszonych przez CCCME nie był w stanie skłonić Komisji do wszczęcia postępowania w sprawie domniemanego szkodliwego subsydiowania.
- (17) Po pierwsze, w odniesieniu do danych dotyczących chińskiego przywozu Komisja odsyła do sekcji 3.2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/671 („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) ⁽⁸⁾ oraz do sekcji 4.3.1 niniejszego rozporządzenia, w której argument ten został w wystarczającym stopniu omówiony.
- (18) Po drugie, w odniesieniu do nadwyżki mocy produkcyjnych w Chinach, rzeczywiście istotne jest przeanalizowanie nadwyżki mocy produkcyjnych w przypadku rowerów elektrycznych i rowerów łącznie, ponieważ moce produkcyjne w przypadku rowerów tradycyjnych można przestawić na produkcję rowerów elektrycznych małym kosztem i przy niewielkim nakładzie pracy (zob. motyw 634); zebrano dowody, które wskazują, że przedsiębiorstwa produkujące oba produkty rzeczywiście regularnie to robią.
- (19) Ponadto elementy dotyczące innowacyjności i powielania lub subsydiów w UE nie miały wpływu na ocenę Komisji stanowiącej podstawę wszczęcia dochodzenia, ponieważ nie wchodzi one w zakres uwzględnionych czynników.

⁽⁶⁾ Skarga, załącznik 10.

⁽⁷⁾ Skarga, załącznik 9.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 113 z 3.5.2018, s. 4.

- (20) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiów i wynikającej z niego istotnej szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja przywozu

- (21) Dnia 31 stycznia 2018 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu rowerów elektrycznych z ChRL na podstawie art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dnia 3 maja 2018 r. Komisja opublikowała rozporządzenie w sprawie rejestracji poddające rejestracji rowery elektryczne przywożone z ChRL od dnia 4 maja 2018 r.
- (22) W odpowiedzi na wniosek o rejestrację zainteresowane strony przedstawiły uwagi, do których ustosunkowano się w rozporządzeniu w sprawie rejestracji. Komisja potwierdziła, że skarżący przedstawili wystarczające dowody uzasadniające potrzebę rejestracji przywozu. W szczególności wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL gwałtownie wzrosły. Uwagi zostały więc odrzucone.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (23) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2016 r. do dnia 30 września 2017 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do 30 września 2017 r. („okres badany”).

1.4. Zainteresowane strony

- (24) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz rząd ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, handlowców, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu postępowania i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (25) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (26) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (27) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zakresu rodzajów produktu i zakresu geograficznego.
- (28) Próba ta składała się z czterech producentów unijnych. Objęci próbą producenci unijni odpowiadali za 60 % całkowitej wielkości produkcji oraz za 58 % całkowitej sprzedaży przemysłu Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby.
- (29) W świetle powyższego Komisja potwierdziła, że próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (30) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dobrać próbę, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (31) 21 niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z pięciu niepowiązanych importerów, kierując się największą wielkością przywozu do Unii. Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych importerów, których dotyczy postępowanie.
- (32) W świetle powyższego Komisja potwierdziła, że próba jest reprezentatywna dla współpracujących importerów.

1.5.3. Kontrola wrywkowa producentów eksportujących

- (33) Aby zdecydować, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do rządu ChRL o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy mogą być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (34) Siedemdziesięciu ośmiu producentów eksportujących / grup producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała następującą próbę pięciu grup producentów eksportujących na podstawie wielkości produktu objętego postępowaniem, o którym mowa w motywie 60 poniżej, wywożonego do Unii, uwzględniając również poziom inwestycji związanych z produktem objętym postępowaniem w okresie dochodzenia i zasięg geograficzny. Uważa się, że jest to największa reprezentatywna wielkość wywozu do Unii, którą można było realistycznie zbadać w dostępnym czasie.
- Bodo Vehicle Group Co., Ltd. (Bodo),
  - Giant Electric Vehicle (Kunshan) Co., Ltd. (Giant),
  - Jinhua Vision Industry Co., Ltd. i Yongkang Hulong Electric Vehicle Co., Ltd. (Grupa Jinhua Vision),
  - Suzhou Rununion Motivity Co., Ltd. (Grupa Rununion),
  - Yadea Technology Group Co., Ltd. (Grupa Yadea).
- (35) Grupy producentów eksportujących objęte próbą („objęci próbą producenci eksportujący”) odpowiadały za 43 % całkowitego przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem.
- (36) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zasięgnięto opinii wszystkich zainteresowanych producentów eksportujących i rządu ChRL w kwestii doboru próby. Skarżący oraz trzech producentów eksportujących zgłosiło uwagi na temat producentów eksportujących, z których jeden był objęty próbą, a dwóch nie.
- (37) Skarżący zauważył, że Tiencin i Jiangsu są prowincjami, w których rowery elektryczne są produkowane w największych ilościach. W tym względzie skarżący twierdził, że proponowana próba w niewystarczającym stopniu reprezentowała przedsiębiorstwa z siedzibą w Tiencin i zaproponował włączenie do próby innego producenta eksportującego.
- (38) Komisja zauważyła, że dwa przedsiębiorstwa w ramach producentów eksportujących lub grupy przedsiębiorstw objętych próbą miały siedzibę w Tiencin. Dlatego Komisja uznała, że przedsiębiorstwa mające siedzibę w mieście Tiencin zostały w wystarczającym stopniu objęte próbą.
- (39) Jeden współpracujący producent eksportujący, który nie został objęty próbą, wniósł o włączenie go do próby. Jego wniosek opierał się na trzech elementach. Po pierwsze, przedsiębiorstwo dokonywało wywozu do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Po drugie, przedsiębiorstwo dokonywało przywozu dużej ilości materiałów do produkcji. Po trzecie, włączenie przedsiębiorstwa skutkowałoby większym zasięgiem geograficznym próby.
- (40) Komisja nie uznała pierwszych dwóch elementów za kryterium doboru próby, która powinna opierać się – zgodnie z art. 27 ust. 1 – na największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, którą można odpowiednio zbadać w dostępnym czasie. Ponadto, wśród przedsiębiorstw które zgłosiły się podczas kontroli wrywkowej, znajduje się szereg przedsiębiorstw sprzedających do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego i dokonujących również wywozu materiałów do produkcji. Co więcej, Komisja uznała już zasięg geograficzny osiągnięty dzięki zaproponowanej próbie za wystarczający, gdyż objął on trzy najważniejsze regiony produkcji rowerów elektrycznych, w związku z czym wniosek został odrzucony.
- (41) Jeden producent eksportujący, który został objęty próbą, wniósł o wykluczenie go z próby. Jego wniosek opierał się na trzech elementach. Po pierwsze, przedsiębiorstwo dokonało wywozu mniejszych ilości niż pozostałe cztery grupy. Po drugie, przedsiębiorstwo ponownie przedstawiło poziom inwestycji, wyjaśniając, że kwota uznana przez Komisję obejmowała inwestycje w inne produkty. Po trzecie, jest ono obecne w obszarze geograficznym, który jest już uwzględniony w związku z obecnością innych przedsiębiorstw w próbie.
- (42) Komisja oparła swój wybór nie tylko na wielkości wywozu do Unii Europejskiej, ale wzięła również pod uwagę wskaźniki domniemanego subsydiowania, zgodnie z informacjami dostępnymi w ostatnich rocznych sprawozdaniach finansowych współpracujących przedsiębiorstw oraz zasięgu geograficznego w okresie objętym dochodzeniem. Uwzględniając wszystkie te czynniki, uznano, że przedmiotowy producent eksportujący jest już reprezentowany przez dobraną próbą.

- (43) Komisja zdecydowała się zatem zachować proponowaną próbę jako próbę ostateczną.

1.6. Indywidualne badanie

- (44) Dwóch producentów eksportujących nieobjętych próbą wystąpiło z oficjalnym wnioskiem o indywidualne badanie na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu antysubsydyjnym przeznaczonym dla producentów eksportujących. Jeden z nich jest grupą składającą się z dwóch powiązanych przedsiębiorstw, natomiast drugi producent nie ma powiązanych przedsiębiorstw biorących udział w produkcji produktu objętego postępowaniem. Zbadanie takiej dodatkowej liczby wniosków, poza pięcioma grupami przedsiębiorstw objętych próbą, byłoby jednak nadmiernie uciążliwe i nie mogłoby zostać przeprowadzone w czasie dostępnym na potrzeby obecnego dochodzenia. Komisja zauważyła ponadto, że niniejsze dochodzenie jest prowadzone równoległe z dochodzeniem antydumpingowym dotyczącym tego samego produktu objętego postępowaniem, a także pokrywa się z innymi dochodzeniami prowadzonymi przez Komisję w tym samym czasie. W związku z tym Komisja postanowiła nie zatwierdzać żadnych wniosków o indywidualne badanie i poinformowała o tym przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem.
- (45) Jeden producent eksportujący, Wetsen Corporation, ponownie stwierdził, że jego sytuację należy zbadać indywidualnie oraz że w jego przypadku można było obliczyć indywidualną kwotę subsydium i margines szkody. Według tego przedsiębiorstwa byłoby niesprawiedliwe i nieuzasadnione, gdyby zastosowane wobec niego subsydium i margines szkody opierały się na danych z objętych próbą przedsiębiorstw.
- (46) Komisja odrzuciła te uwagi, gdyż uznała, że dobrana próba już jest reprezentatywna, jak wskazano w motywie 35, ponieważ składa się z pięciu grup producentów obejmujących 11 różnych podmiotów prawnych. W związku z tym próba jest zgodna z art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego; Komisja potwierdziła, że w czasie dostępnym na dochodzenie nie mogłaby przeprowadzić analizy dla dodatkowego przedsiębiorstwa. Komisja zauważyła, że taki współpracujący producent eksportujący może w każdym przypadku wystąpić z wnioskiem o przegląd w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (47) Do rządu ChRL przesłano kwestionariusz. Zawierał on specjalne kwestionariusze skierowane do Chińskiego Banku Rozwoju („CDB”), Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego („EXIM”), Banku Chińskiego („BOC”), Chińskiego Banku Rolnego („ABC”), Chińskiego Banku Budownictwa („CCB”), Chińskiego Banku Przemysłowo-Handlowego („ICBC”) oraz China Export & Credit Insurance Corporation („Sinasure”). Banki i instytucje zostały wyraźnie wymienione w skardze (na podstawie m.in. ustaleń poczynionych przez Komisję w ramach poprzednich dochodzeń) jako organy publiczne lub organy, którym wyznaczono udzielenie subsydiów w promowanych sektorach, w tym producentom rowerów elektrycznych, i powierzono takie zadanie.
- (48) Do rządu ChRL zwrócono się ponadto o przekazanie tego specjalnego kwestionariusza przeznaczonego dla instytucji finansowych wszelkim innym instytucjom finansowym, które udzielają kredytów lub kredytów eksportowych producentom eksportującym objętym próbą lub nabywcom producentów eksportujących objętych próbą (w kontekście kredytów eksportowych dla nabywców), określonym przez samych producentów eksportujących objętych próbą. Komisja zwróciła się do producentów eksportujących o przedstawienie rządowi ChRL odpowiedniego wykazu instytucji finansowych, z którymi należy się skontaktować. Do rządu ChRL zwrócono się również o zebranie wszelkich odpowiedzi przekazanych przez te instytucje finansowe i o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.
- (49) Ponadto kwestionariusz przeznaczony dla rządu ChRL obejmował specjalne kwestionariusze przeznaczone dla producentów materiałów do produkcji (tj. akumulatorów, silników i innych części rowerowych, już zamontowanych lub nie), którzy są w części lub całości przedsiębiorstwami państwowymi lub przedsiębiorstwami prywatnymi prowadzącymi działalność pod kontrolą rządu. W tym względzie zwrócono się również do rządu ChRL o przekazanie tego specjalnego kwestionariusza przeznaczonego dla producentów materiałów do produkcji wszelkim innym producentom, którzy dostarczają materiałów do produkcji producentom eksportującym objętym próbą, określonym przez samych producentów eksportujących objętych próbą. Komisja zwróciła się do producentów eksportujących o przedstawienie rządowi ChRL odpowiedniego wykazu podmiotów, z którymi należy się skontaktować. Do rządu ChRL zwrócono się również o zebranie wszelkich odpowiedzi przekazanych przez te przedsiębiorstwa i o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.
- (50) Jeden dostawca materiałów do produkcji, Bafang Electric (Suzhou) Co., Ltd. („Bafang”), zgłosił się z własnej inicjatywy i poprosił o dostarczenie kwestionariusza dla producentów materiałów do produkcji. Przedsiębiorstwo to dostarczyło materiały do produkcji trzem z pięciu producentów eksportujących objętych próbą. W związku z tym Komisja przekazała przedsiębiorstwo Bafang specjalny kwestionariusz dla producentów materiałów do produkcji.
- (51) Komisja przesłała również kwestionariusze do pięciu objętych próbą grup producentów eksportujących, do producentów unijnych objętych próbą i importerów niepowiązanych.

- (52) Komisja otrzymała od rządu ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Zawierały one odpowiedzi na specjalny kwestionariusz, których udzieliły EXIM Bank, ABC, BOC, ICBC i Sinosure. Komisja otrzymała również odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od pięciu objętych próbą grup producentów eksportujących, od chińskiego dostawcy materiałów do produkcji wspomnianego w motywie 50, od producentów unijnych objętych próbą oraz od importerów niepowiązanych objętych próbą.
- (53) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania oraz istnienia szkody i do oceny interesu Unii.
- (54) Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w chińskim Ministerstwie Handlu, w której wzięli udział również urzędnicy z innych właściwych ministerstw („wizyta weryfikacyjna w rządzie ChRL”). Ponadto w wizycie weryfikacyjnej uczestniczyli przedstawiciele następujących instytucji finansowych:
- Eksportowo-Importowy Bank Chiński, Pekin, Chiny;
  - Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy, Pekin, Chiny;
  - Chiński Bank Rolny, Pekin, Chiny;
  - Bank Chiński, Pekin, Chiny;
  - China Export & Credit Insurance Corporation, Pekin, Chiny.
- (55) Ponadto wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni objęci próbą

- Accell Group (Heerenveen, Niderlandy),
- Eurosport DHS SA (Deva, Rumunia) oraz powiązane przedsiębiorstwo Prophete GmbH & Co. KG (Rheda-Wiedenbrück, Niemcy),
- Derby Cycle Holding GmbH (Cloppenburg, Niemcy),
- Koninklijke Gazelle NV (Dieren, Niderlandy);

Producenci eksportujący objęci próbą w ChRL

- Grupa Yadea
  - Yadea Technology Co., Ltd., Wuxi, Chiny,
  - Tianjin Yadea Industry Co., Ltd., Tiencin, Chiny,
  - Wuxi Yadea Import and Export Co., Ltd., Wuxi, Chiny,
  - Wuxi Xingwei Vehicle Fittings Co., Ltd., Wuxi, Chiny,
  - Jiangsu Yadea Technology Development Co., Ltd., Wuxi, Chiny;
- Grupa Giant
  - Giant (Chiny) Co., Ltd., Kunshan, Chiny,
  - Giant Electric Vehicle (Kunshan) Co. Ltd., Kunshan, Chiny,
  - Giant (Tiencin) Co., Ltd., Tiencin, Chiny,
  - Giant (Kunshan) Co., Ltd., Kunshan, Chiny,
  - Kunshan Giant Light Metal Co., Ltd., Kunshan, Chiny;
- Grupa Jinhua
  - Jinhua Vision Industry Co., Ltd, Jinhua, Chiny,
  - Yongkang Hulong Electric Vehicle Co., Ltd., Yongkang, Chiny,
  - Kunshan Youheng Machinery co., Ltd., Kunshan, Chiny;
- Grupa Rununion
  - Suzhou Rununion Motivity Co., Ltd., Suzhou, Chiny,
  - Suzhou Kaihua Electric Appliance Plastic Factory, Suzhou, Chiny;
- Grupa Bodo
  - Bodo Vehicle Group Co., Ltd., Tiencin, Chiny,
  - Tianjin Xinbao Vehicle Co., Ltd., Tiencin, Chiny;

Dostawca dla chińskich producentów eksportujących

— Bafang (Suzhou) Electric Motor Co., Ltd., Suzhou, Chiny;

Objęci próbą niepowiązani importerzy w Unii

— BHBKES Europe S.L. (Vitoria, Hiszpania),

— Bizbike Bvba (Wielsbeke, Belgia),

— Hartmobile B.V. (Amsterdam, Niderlandy),

— NEOMOUV S.A.S. (La Fleche, Francja),

— Stella Fietsen B.V. (Nunspeet, Niderlandy).

- (56) Komisja właściwe poinformowała wszystkie wymienione powyżej przedsiębiorstwa o wynikach wizyt weryfikacyjnych.

1.8. Niewprowadzanie środków tymczasowych

- (57) Zważywszy na złożoność dochodzenia i liczbę zainteresowanych stron Komisja podjęła decyzję o niewprowadzaniu środków tymczasowych w niniejszym postępowaniu. W dniu 24 września 2018 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony, że na przywóz do Unii rowerów elektrycznych pochodzących z ChRL nie zostaną nałożone żadne tymczasowe cła wyrównawcze oraz że dochodzenie będzie kontynuowane.
- (58) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (59) W dniu 31 października 2018 r. Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz do Unii rowerów elektrycznych, i zaprosiła wszystkie zainteresowane strony do złożenia uwag w terminie 25 dni. W ramach takich przypadków ujawniania informacji Komisja poinformowała również zainteresowane strony o wynikach wizyt weryfikacyjnych, w tym o przypadkach, w których Komisja musiała korzystać z dostępnych faktów.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**2.1. Produkt objęty postępowaniem**

- (60) Produkt objęty postępowaniem to rowery pedałowe ze wspomaganiem pedałów, wyposażone w pomocniczy silnik elektryczny, pochodzące z ChRL, objęte obecnie kodami CN 8711 60 10 i ex 8711 60 90 (kod TARIC 8711 60 90 10) („produkt objęty postępowaniem” lub „rowery elektryczne” lub „e-rowery”).
- (61) Definicja ta obejmuje różne rodzaje rowerów elektrycznych.

2.2. Produkt podobny

- (62) W ramach dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają te same podstawowe cechy fizyczne, a także te same podstawowe zastosowania końcowe:
- produkt objęty postępowaniem;
  - rynek krajowy w Chinach;
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (63) Produkty te stanowią zatem produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (64) W swoich uwagach po wszczęciu dochodzenia rząd ChRL i CCCME zakwestionowały zamiar Komisji, by wszystkie rowery elektryczne zostały uznane za jeden produkt. Twierdziły w szczególności, że szybkie rowery elektryczne (rowery elektryczne osiągające prędkość od 25 km/h do 45 km/h) należy wykluczyć z zakresu dochodzenia. Twierdziły, że maksymalna moc silnika standardowego roweru elektrycznego⁽⁹⁾ wynosi 250 W, natomiast moc silnika szybkich rowerów elektrycznych jest większa i zazwyczaj wynosi między 350 a 500 W.
- (65) Te zainteresowane strony argumentowały, że szybkie rowery elektryczne mają znacząco odmienne właściwości i docelowe zastosowanie oraz znacząco różne ceny. Z perspektywy konsumentów szybkie rowery elektryczne nie są towarem zamiennym w stosunku do wszystkich innych rowerów elektrycznych objętych dochodzeniem.

⁽⁹⁾ Maksymalna ciągła moc znamionowa.

- (66) Według rządu ChRL i CCCME istnieje szereg powodów, dla których szybkie rowery elektryczne różnią się od pozostałych rowerów elektrycznych. Po pierwsze inne są surowce i komponenty. Na przykład silniki szybkich rowerów elektrycznych mają większą moc znamionową, a materiały, z których są wykonane rowery elektryczne, mają większą wytrzymałość i są lepszej jakości.
- (67) Po drugie znacząco różnią się koszty i ceny. Ponieważ istnieją bardziej surowe wymogi, jeżeli chodzi o jakość i wytrzymałość części używanych do produkcji szybkich rowerów elektrycznych, koszty ich produkcji są wyższe niż koszty produkcji zwykłych rowerów elektrycznych, co z kolei powoduje wyższe ostateczne ceny sprzedaży.
- (68) Po trzecie różne są kody CN. Od dnia 1 stycznia 2017 r. zwykłe rowery elektryczne klasyfikuje się do kodu CN 8711 60 10, natomiast szybkie rowery elektryczne do kodu CN 8711 60 90. Do 2017 r. zwykłe rowery elektryczne klasyfikowano do kodu (ex) CN 8711 90 10, a szybkie rowery elektryczne do kodu (ex) CN 8711 90 90.
- (69) Po czwarte, szybkie rowery elektryczne uznaje się za pojazdy silnikowe (kategoria pojazdu L1e-B), zatem od kierowców wymaga się posiadania prawa jazdy i używania kasku. Takie wymogi nie obowiązują w przypadku zwykłych rowerów elektrycznych. Wymogi te znacząco ograniczą liczbę osób, które będą mogły zakupić i używać szybkie rowery elektryczne.
- (70) Po piąte, nabywcy szybkich rowerów elektrycznych różnią się od pozostałych grup konsumentów. Zazwyczaj nabywcy zwykłych rowerów elektrycznych to głównie pracownicy biurowi lub osoby starsze, które doceniają dodatkowe wspomaganie, natomiast nabywcy szybkich rowerów elektrycznych to w większości osoby młode, które używają tych rowerów elektrycznych do aktywności bardziej forsownej lub związanej ze sportem.
- (71) Skarżący stwierdził, że wszystkie rowery elektryczne mają wspólne kluczowe cechy. W szczególności jedno i drugie są rowerami elektrycznymi przeznaczonymi do napędu pedałowemu wyposażonymi w pomocniczy silnik elektryczny w celu wspomaganie pedałów. Ponadto wszystkie rowery elektryczne podlegają tym samym procedurom badań na podstawie normy europejskiej EN 15194. Na tej podstawie skarżący stwierdził, że do celów obecnych dochodzeń stanowią one jeden produkt.
- (72) Skarżący wskazał również, że z łatwością można zmienić maksymalną prędkość, przy której wspomaganie pomocniczego silnika spada do zera, z 25 km/h na 45 km/h i *vice versa*, ponieważ jest to przede wszystkim kwestia oprogramowania, a nie rzeczywistych różnic fizycznych.
- (73) W trakcie dochodzenia importer twierdził, że rowery elektryczne objęte kategorią L1e-A należy wyłączyć z zakresu definicji produktu objętego dochodzeniem. Kategoria L1e-A obejmuje rowery elektryczne ze wspomaganie pomocniczego silnika do 25 km/h, ale o mocy silnika do 1 kW. Rowerów elektrycznych kategorii L1e-A rzekomo nie produkuje się w Unii i nie ma o nich mowy w skardze. Importer twierdził także, że kategoria rowerów elektrycznych L1e-A nie mogła spowodować szkody dla przemysłu Unii, ponieważ pierwszy rower elektryczny kategorii L1e-A został sprzedany na rynku Unii ponad osiem tygodni po złożeniu skargi przez skarżącego.
- (74) Komisja uwzględniła wszystkie te uwagi. Zauważyła, że zakres definicji produktów objętych skargą rzeczywiście obejmuje wszystkie rowery pedałowe ze wspomaganie pedałami, wyposażone w pomocniczy silnik elektryczny. Zakres definicji produktów objętych skargą nie zawiera ograniczenia, jeżeli chodzi o klasyfikację pojazdów. Komisja stwierdziła zatem, że rowery elektryczne kategorii L1e-A wchodzi w zakres skargi. Ze strony internetowej importera wymienionego w motywie 73 jasno wynika również, że rowery elektryczne kategorii L1e-A posiadają wszystkie zalety, które mają zwykłe rowery elektryczne, ale mają większą moc.
- (75) W przypadku szybkich rowerów elektrycznych uważa się, że koszty produkcji i sprzedaży są znacznie wyższe. Nie jest to jednak powód wyłączenia produktu z zakresu produktu, ponieważ zakres produktu zwykle obejmuje towary sprzedawane po różnych cenach. Czynniki te jest jednak brany pod uwagę w porównaniach cenowych i w obliczeniach marginesu szkody.
- (76) Jeśli chodzi o różne zastosowania i postrzeganie przez konsumentów, twierdzi się, że zwykłe rowery elektryczne są sprzedawane przede wszystkim osobom starszym, rowerzystom rekreacyjnym, a także pracownikom biurowym, natomiast szybkie rowery elektryczne są najczęściej wykorzystywane do podejmowania bardziej forsownej aktywności, takiej jak dojazd do pracy. Ponieważ pracownicy biurowi mogą korzystać z normalnego roweru elektrycznego w celu dojazdów do pracy, korzystanie z szybkich rowerów elektrycznych jest jednak bardzo podobne. Komisja stwierdza więc, że przeznaczenie produktu i jego postrzeganie przez konsumentów pokrywają się w znacznym stopniu i w związku z tym nie dają podstaw do wykluczenia produktu.

- (77) W odniesieniu do obu wniosków o wyłączenie Komisja stwierdza, że szybkie rowery elektryczne oraz rowery kategorii L1e-A mają te same cechy fizyczne, co inne rowery elektryczne, a zatem wchodzą w zakres definicji produktu. Chociaż Komisja przyznaje, że w ogólnej kategorii produktu objętego dochodzeniem istnieją różne rodzaje produktu, fakt ten jako taki nie może prowadzić do wyłączenia z zakresu definicji produktu. Różna klasyfikacja celna produktu objętego dochodzeniem w ramach tej samej ogólnej kategorii nie stanowi kryterium, które jako takie prowadziłyby do wyłączenia. W istocie w dochodzeniach antydumpingowych i antysubsydyjnych bardzo często produkt objęty dochodzeniem obejmuje pewien zakres regulacji celnych. Ponadto wymogi związane z użytkowaniem po sprzedaży produktu objętego dochodzeniem lub produktu podobnego nie mają wpływu na podstawowe cechy fizyczne, które definiują ten produkt do celów dochodzeń antysubsydyjnych. Z tego samego względu zakresu definicji produktu nie określają kategorie konsumentów, którzy zdecydują się na taki czy inny rodzaj produktu. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (78) Jeden importer twierdził, że trzykołowe rowery elektryczne należy wyłączyć z zakresu definicji produktu objętego dochodzeniem. Twierdził on, że nie jest jasne, czy dochodzenie faktycznie objęło wszystkie rodzaje rowerów (w tym rowery dwukołowe, trójkołowe i czterokołowe) czy tylko rowery dwukołowe, ponieważ tytuł zawiadomienia o wszczęciu informował, że postępowanie antysubsydyjne dotyczy przywozu rowerów elektrycznych.
- (79) Komisja zauważyła, że zakresu definicji produktu objętego dochodzeniem nie definiuje jednak tytuł zawiadomienia o wszczęciu postępowania, ale sekcja „2. Produkt objęty dochodzeniem”. W sekcji tej wyraźnie określono, że produkt objęty dochodzeniem obejmuje „rowery”. Termin „rowery” nie ogranicza się do rowerów dwukołowych, ale obejmuje również rowery trzy- i czterokołowe. Ponieważ rowery dwukołowe są zdecydowanie najbardziej powszechnym rodzajem rowerów, tytuł odnosi się do rowerów, nie wykluczając innych rodzajów rowerów z zakresu dochodzenia. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (80) Importer twierdził ponadto, że dochodzenie koncentruje się szczególnie na rowerach dwukołowych. Komisja nie zgodziła się z tym argumentem. Zebrano informacje obejmujące wszystkie rodzaje rowerów elektrycznych. Od producentów i producentów eksportujących wymagano wskazania liczby kół dla wszystkich produkowanych przez nich i sprzedawanych produktów na rynku Unii. Jasne jest zatem, że rowery trzykołowe zdefiniowano oddzielnie i przez cały okres dochodzenia oddzielnie je badano. Ponieważ rowery dwukołowe są bezdyskusyjnie najbardziej powszechnym rodzajem rowerów, nie jest zaskakujące, że termin e-rowery/rowery elektryczne jest ogólnie używany w celu odnoszenia się do wszystkich rodzajów rowerów elektrycznych, zarówno w dochodzeniu, jak i na rynku. Nie oznacza to, że w dochodzeniu pominięto inne rodzaje rowerów.
- (81) Komisja stwierdziła zatem, że szybkie rowery elektryczne, rowery elektryczne kategorii L1e-A oraz trzykołowe rowery elektryczne mają te same podstawowe cechy i właściwości fizyczne, jak również to samo końcowe przeznaczenie, co inne rodzaje rowerów elektrycznych, a zatem nie można ich wyłączyć z zakresu definicji produktu objętego dochodzeniem.
- (82) Po ujawnieniu ustaleń trzech chińskich producentów eksportujących, jeden importer i CCCME ponowili swoje postulaty dotyczące wykluczenia rowerów elektrycznych osiągających prędkość do 45 km/h, wyposażonych w pomocniczy silnik elektryczny w celu wspomagania pedałów („szybkie rowery elektryczne”).
- (83) Strony te argumentowały, że szybkie rowery elektryczne mają znacząco odmienne właściwości i docelowe zastosowanie oraz znacząco różne ceny i koszty, nie podlegają tym samym wymogom regulacyjnym oraz że z perspektywy konsumentów szybkie rowery elektryczne nie są towarem zamiennym w stosunku do wszystkich innych rowerów elektrycznych wyposażonych w pomocniczy silnik elektryczny do wspomagania pedałów osiągających prędkość do 25 km/h objętych niniejszym dochodzeniem.
- (84) CCCME stwierdziła, że Komisja nie uwzględniła faktu, iż wspomniana przez skarżącego modyfikacja oprogramowania odpowiedzialnego za maksymalną prędkość przez konsumentów była niezgodna z prawem, i dodała, że tej perspektywy nie można traktować jako prawdopodobnej możliwości.
- (85) Skarżący potwierdził, że zwiększanie maksymalnej prędkości osiągananej przez pomocniczy silnik elektryczny do wspomagania pedałów poprzez wprowadzanie przez konsumentów modyfikacji w oprogramowaniu jest niezgodne z prawem. Skarżący przypomniał jednak, że jego argument nie był związany z taką możliwością, ale z modyfikacjami wprowadzonymi przez podmioty gospodarcze (importerów, handlowców) przed wprowadzeniem rowerów elektrycznych na rynek Unii. Jeżeli przedmiotowe zmiany w oprogramowaniu prowadzą do zmniejszenia maksymalnej prędkości, przy której moc pomocniczego silnika służącego do wspomagania pedałów spada do zera, to z punktu widzenia homologacji typu produktu są legalne. Skarżący dodał, że takie zmiany w oprogramowaniu stwarzają oczywiste ryzyko obejścia środków antysubsydyjnych.
- (86) Komisja wskazała, że motyw 72 odnosi się nie tylko do modyfikacji oprogramowania przez konsumentów, ale modyfikacji oprogramowania w ogóle. Ponadto w tym samym motywie jednoznacznie odniesiono się zarówno do możliwości zwiększenia, jak i zmniejszenia maksymalnej prędkości, przy której moc silnika pomocniczego

spada do zera. Chociaż CCCME zwraca uwagę, że zwiększenie przez konsumenta maksymalnej prędkości, przy której moc pomocniczego silnika służącego do wspomagania pedałów spada do zera, byłoby niezgodne z prawem, to nie kwestionuje innych zmian w oprogramowaniu, takich jak zmniejszenie takiej maksymalnej prędkości przez podmioty gospodarcze, o których mowa w motywie 85. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

- (87) CCCME utrzymywała, że stwierdzenie skarżącego, zgodnie z którym wszystkie rowery elektryczne zostały poddane tym samym testom zgodnie z normą EN 15194, nie było precyzyjne. CCCME stwierdziła, że zgodnie z normą EN 15194 wszystkie rowery elektryczne podlegają tym samym procedurom badania. Norma ta nie dotyczy jednak różnicy prędkości, która narzuca różne wymagania i sprawia, że szybkie rowery elektryczne nie są towarem zamiennym w stosunku do innych rowerów elektrycznych. CCCME twierdziła również, że szybkie rowery elektryczne – w przeciwieństwie do zwykłych rowerów elektrycznych – nie są objęte zakresem stosowania normy EN 15194.
- (88) CCCME stwierdziła, że szybkie rowery elektryczne są objęte zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 168/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady jako motorowery przeznaczone do użytku na drogach publicznych⁽¹⁰⁾. Z zakresu stosowania rozporządzenia wyłączone są rowery elektryczne wyposażone w pomocniczy silnik elektryczny do wspomagania pedałów, które osiągają prędkość do 25 km/h. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do szybkich rowerów elektrycznych dotyczą podatków, wydawania zezwoleń i ubezpieczenia, tablic rejestracyjnych i kasków zgodnych z wymogami dotyczącymi motorowerów oraz sprawdzania zgodności z przepisami bezpieczeństwa.
- (89) CCCME stwierdziła, że uzasadnienie przedstawione w motywie 77, zgodnie z którym wszystkie rowery elektryczne mają te same cechy fizyczne, nie przekreśla argumentu, że istnieją odrębne wymogi w zakresie wyposażenia oraz wymogi regulacyjne dotyczące szybkich rowerów elektrycznych. CCCME stwierdziła, że ze względu na wspomniane odrębne wymogi szybkie rowery elektryczne nie są towarem zamiennym w stosunku do innych rowerów elektrycznych, co potwierdzają konsumenci. Uzasadniając ten argument, CCCME wspomniała o sprzeczności Europejskiej Federacji Rowerzystów wobec propozycji Komisji dotyczącej wprowadzenia wymogu posiadania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do wszystkich rowerów elektrycznych, nie tylko szybkich rowerów elektrycznych.
- (90) Skarżący stwierdził, że wszystkie rowery elektryczne mają jednakowe cechy fizyczne. W szczególności skarżący stwierdził, że wszystkie rowery elektryczne są produkowane z tych samych części i komponentów oraz że nie ma części rowerowych, które przeznaczone są wyłącznie do stosowania w szybkich rowerach elektrycznych. Dotyczy to silników produkowanych przez największych producentów silników, które – przy użyciu odpowiedniego oprogramowania – można wykorzystać do zasilania wszystkich rodzajów rowerów elektrycznych. Nie można zatem wiarygodnie ustalić różnicy między szybkimi rowerami elektrycznymi a innymi rowerami elektrycznymi na podstawie ich wyglądu fizycznego.
- (91) Skarżący stwierdził, że postrzeganie przez konsumentów nie jest czynnikiem decydującym przy określaniu zakresu definicji produktu w postępowaniu w sprawie ochrony handlu, i utrzymywał, że rowery elektryczne wyposażone w pomocnicze silniki elektryczne do wspomagania pedałów o każdej mocy są dostępne w różnych kategoriach zastosowania (np. na potrzeby dojazdów do pracy, wycieczek, wyścigów i jazdy po górach) i wprowadza się je do sprzedaży wśród wszystkich grup klientów, bez względu na ich wiek i płeć. Z tego względu postrzeganie i użytkowanie przez konsumentów nie uzasadnia wyłączenia szybkich rowerów elektrycznych z zakresu definicji produktu.
- (92) Skarżący stwierdził, że kryterium homologacji typu i bardziej ogólna klasyfikacja na podstawie rozporządzenia (UE) nr 168/2013 są nieodpowiednie do określenia zakresu definicji produktu w przedmiotowej sprawie. Skarżący argumentował, że nie wszystkie szybkie rowery elektryczne podlegają homologacji typu – dotyczy ona wyłącznie rowerów przeznaczonych do użytku na drogach publicznych. Wyklucza to np. elektryczny rower górski używany wyłącznie w zawodach sportowych lub w poza drogami w górach, który nie podlegałby również dodatkowym wymogom związanym z homologacją typu (dotyczących np. tablicy rejestracyjnej, kasku i ubezpieczenia).
- (93) Co więcej, skarżący stwierdził, że rowery elektryczne, które nie podlegają homologacji typu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 168/2013, podlegają mimo wszystko identycznym wymogom dotyczącym bezpieczeństwa produktów na podstawie unijnej dyrektywy w sprawie maszyn. Skarżący dodał ponadto, że mająca zastosowanie norma określająca szczególne wymogi – tj. zharmonizowana norma EN 15194 – jest taka sama dla wszystkich rowerów elektrycznych, w związku z czym ponowiła zastrzeżenie sformułowane w motywie 71.
- (94) Komisja zwróciła uwagę, że jej propozycja rozszerzenia wymogu posiadania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej na wszystkie rowery elektryczne, którą CCCME zastosowała jako uzasadnienie rzekomej różnicy w postrzeganiu przez konsumentów, w takim samym stopniu wykazała, że różnice w wymogach regulacyjnych zmieniały się i nie stanowiły odpowiedniej i ustabilizowanej podstawy do wyłączenia szybkich rowerów

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców. Tekst mający znaczenie dla EOG, Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 52.

elektrycznych z zakresu definicji produktu. Komisja stwierdziła, że przedstawione dodatkowe informacje nie miały istotnego znaczenia dla zmiany jej ustaleń dotyczących zakresu definicji produktu, mianowicie, że rowery elektryczne mają te same podstawowe cechy i właściwości fizyczne, a postrzeganie i wykorzystywanie przez konsumentów w znacznym stopniu pokrywają się. Argumenty CCCME zatem odrzucono.

- (95) Wobec braku innych uwag dotyczących zakresu definicji produktu Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 74–81.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie: przedstawienie planów, projektów i innych dokumentów rządowych

- (96) Przed przeprowadzeniem analizy domniemanego subsydiowania w postaci konkretnych subsydiów lub programów subsydiów (sekcja 3.5 i następnie poniżej) Komisja poddała ocenie plany, projekty i inne dokumenty rządowe, które były powiązane z większą liczbą subsydiów niż jedno lub większą liczbą programów subsydiowania niż jeden. Komisja stwierdziła, że wszystkie subsydia lub programy subsydiowania będące przedmiotem oceny są częścią wdrażania planowania centralnego rządu ChRL z powodów wymienionych poniżej.
- (97) W 13. planie pięcioletnim na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL („13. plan pięcioletni”) na lata 2016–2020 podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL dotyczącą poprawy funkcjonowania i promocji najważniejszych gałęzi przemysłu, takich jak branża rowerów elektrycznych.
- (98) Podkreślono rolę innowacji technologicznych w rozwoju gospodarczym ChRL oraz utrzymujące się znaczenie „zielonych” zasad rozwoju. Zgodnie z rozdziałem 5 jedną z głównych linii rozwoju jest wspieranie modernizacji tradycyjnej struktury przemysłowej, podobnie jak miało to miejsce w 12. planie pięcioletnim. Kwestię tę omówiono dokładniej w rozdziale 22, w którym objaśniono strategię modernizacji przemysłu tradycyjnego w ChRL poprzez promowanie konwersji technologicznej tego przemysłu. W tym względzie w 13. planie pięcioletnim stwierdzono, że przedsiębiorstwa zostaną objęte wsparciem, by „w kompleksowy sposób udoskonalić takie obszary, jak technologia produktów, urządzenia przemysłowe, ochrona środowiska i efektywność energetyczna”.
- (99) W szczególności część V (rozdziały 22–24) służy opracowaniu zoptymalizowanego nowoczesnego systemu przemysłowego, tak aby do 2025 r. Chiny stały się „potęgą wytwórczą”. W celu pobudzenia gospodarki w nowo powstających gałęziach przemysłu plan „zachęca” do rozwoju i propaguje korzystanie z pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii oraz zachęca do rozwoju pojazdów elektrycznych. Kwestię tę szczegółowo opisano w rozdziale 23 dotyczącym rozwoju strategicznych nowo powstających gałęzi przemysłu, w którym wskazano, że rząd ChRL „będzie wspierać rozwój technologii informacyjnej nowej generacji, pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii (...), technologii ekologicznych i niskoemisyjnych (...)”. Ponadto rząd ChRL „pobudzi innowacje i zastosowania przemysłowe w nowatorskich dziedzinach, takich jak [...] systemy wysokowydajnego magazynowania energii i energii rozproszonej [...], ochrony środowiska [...]”.
- (100) 13. plan pięcioletni obejmuje „pojazdy napędzane nowymi źródłami energii” z sześciu „strategicznych gałęzi przemysłu” chińskiego i będzie miał na celu zapewnienie, aby wartość dodana strategicznych nowo powstających gałęzi przemysłu osiągnęła 15 % chińskiego PKB. W szczególności w rozdziale 23 rząd ChRL zachęca do:
- „propagowania korzystania pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii”;
  - „rozwijania pojazdów elektrycznych i hybrydowych pojazdów elektrycznych, ze szczególnym uwzględnieniem postępu w kluczowych obszarach technologicznych, takich jak gęstość energetyczna akumulatorów i możliwość dostosowania temperatury akumulatorów”;
  - „ułatwiania rozwoju sieci punktów ładowania i usług ładowania, które są ze sobą kompatybilne i objęte jednolitymi normami”;
  - „poprawy polityki mającej na celu zapewnienia stałego wsparcia w tym zakresie”;
  - „zapewniania, aby łączne dane dotyczące produkcji i sprzedaży pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii w Chinach osiągnęły pięć milionów”;
  - „wzmocnienia wysiłków na rzecz odzyskiwania i utylizacji zużytych akumulatorów z pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii”.
- (101) W planie rozwoju przemysłu lekkiego (2016–2020) („plan rozwoju przemysłu lekkiego”) przygotowanym przez rząd ChRL w celu wdrożenia 13. planu pięcioletniego i planu „Made in China 2025” branżę rowerów i akumulatorów również określono jako kluczowe.

- (102) Branża rowerowa i branża rowerów elektrycznych wymagają „techniki przekształcania technologii” za pośrednictwem „uprzemysłowienia produkcji rowerów z nowych materiałów, techniczną transformację inteligentnej, przyjaznej środowisku i wydajnej linii produkcyjnej rowerów elektrycznych oraz kluczowych części”. W szczególności zaleca się również „promowanie rozwoju branży rowerowej w kierunku lekkich, zróżnicowanych, modnych i inteligentnych konstrukcji. Przyspieszenie badań i rozwoju oraz stosowanie lekkiego materiału o wysokiej wytrzymałości, przekładni, systemu napędowego, nowych źródeł energii, inteligentnej technologii odczytu i technologii internetu rzeczy. Skoncentrowanie na opracowywaniu zróżnicowanych technologii nadających się do reprezentacyjnych i codziennych celów, ćwiczeń i podnoszenia sprawności fizycznej, pokonywania długich tras w terenie i wysoce wydajnego systemu składania oraz rowerów elektrycznych spełniających wymogi standardowego i inteligentnego roweru elektrycznego z akumulatorem litowo-jonowym”.
- (103) Plan rozwoju przemysłu lekkiego zawiera również wykaz konkretnych środków politycznych mających na celu promowanie kluczowych gałęzi przemysłu, takich jak branża rowerów elektrycznych i akumulatorów, jak opisano w kolejnych trzech motywach.
- (104) Pierwszy zestaw środków dotyczy rozszerzenia reformy dostępu do rynku, głównie dzięki uproszczeniu czynności administracyjnych (tj. zniesieniu zbędnych zatwierdzeń, ograniczeniu i ujednoczeniu opłat i procesu zatwierdzania). Ponadto rząd ChRL wymienia dziedziny przemysłu i działalności gospodarczej, w których inwestycje są zabronione lub ograniczone (tj. katalogi inwestycyjne, zob. motyw 126).
- (105) Drugi zestaw środków dotyczy zwiększenia wsparcia na rzecz polityki podatkowej w zakresie finansowania:
- „pełne wykorzystanie wiodącej roli funduszu rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw, doprowadzenie do zwiększenia inwestycji w innowacje technologiczne w małych i średnich przedsiębiorstwach, dostosowanie struktury, oszczędność energii i redukcja emisji, wdrożenie różnych polityk preferencyjnych, doskonały system usług dla małych i średnich przedsiębiorstw”;
  - „wdrożenie przyspieszającej polityki amortyzacji w odniesieniu do środków trwałych, ukierunkowanie przedsiębiorstw na zwiększenie inwestycji w zaawansowane urządzenia”;
  - „pełne wykorzystanie roli specjalnych funduszy na produkcję czyszczącą, ukierunkowanie na stosowanie technologii produkcyjnej i promowanie technologii produkcji czyszczącej w kluczowych branżach”;
  - „wdrażanie polityki preferencyjnej w zakresie odpowiednich podatków i opłat, zmniejszenie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa w ramach »pięciu funduszy ubezpieczenia społecznego i jednego funduszu mieszkaniowego«, racjonalne dostosowanie polityki podatku konsumpcyjnego”;
  - „zachęcanie przedsiębiorstw do zwiększania inwestycji w badania i rozwój produktów ekologicznych, przyznanie najwyższego priorytetu produktom posiadającym certyfikat produktu ekologicznego w zakupach rządowych”.
- (106) Trzeci zestaw środków dotyczy zwiększenia wsparcia na rzecz polityki finansowej, w szczególności:
- „wdrożenie polityki finansowej wspierającej rozwój małych i średnich przedsiębiorstw, dalsze badanie kanałów finansowych małych i średnich przedsiębiorstw, doskonalenie systemu gwarancji kredytowych małych i średnich przedsiębiorstw”;
  - „przyspieszenie rozwoju produktów i usług finansowych w celu wspierania powszechnej przedsiębiorczości i innowacji w przemyśle lekkim”;
  - „zwiększenie wsparcia finansowego na rzecz transformacji technologicznej i modernizacji sprzętowej przedsiębiorstw”;
  - „zachęcanie instytucji finansowych będących bankami do rozwijania usług kredytowych wykorzystujących jako gwarancje również aktywa niematerialne i prawne, w tym: ich własne marki, specjalne prawa do używania znaków towarowych, w celu wspierania budowy marek w przemyśle lekkim”;
  - „dalszy udział w finansowaniu polityki i rozwoju, wspieranie instytucji finansowych za pośrednictwem kredytu konsorcjalnego, kredytu eksportowego i finansowania projektu, utworzenie platformy usług finansowych w zakresie międzynarodowych badań i rozwoju, systemu produkcji, promocji marek dla przedsiębiorstw”;
  - „zwiększenie wsparcia w zakresie ubezpieczenia kredytu eksportowego dla przedsiębiorstw markowych, zachęcanie banków komercyjnych do aktywnego prowadzenia działalności finansowej w zakresie polityki ubezpieczeń kredytu eksportowego”.
- (107) Plany rozwoju przemysłu lekkiego są również opracowywane na szczeblu lokalnym. Tak jest w przypadku planu rozwoju przemysłu lekkiego i tekstylnego w gminie Tiencin w ramach 12. planu pięcioletniego (2011–2015), w którym opowiedziano się za utworzeniem czterech krajowych baz przemysłu lekkiego w prowincji: „Miasto Tiencin stworzy krajową bazę produkcji i eksportu rowerów. Przyjmując za bazę park przemysłowy »chińskie królestwo rowerów« w okręgu Wuqing oraz park przemysłowy rowerów (elektrycznych) w okręgu Binhai, będziemy intensywnie rozwijać przemysł wytwórczy rowerów (elektrycznych), części zamiennych itd.”.

- (108) Podobnie w 13. planie pięcioletnim Tiencin dotyczącym rozwoju gospodarczego przemysłu określono wyraźne cele wsparcia dla branży rowerowej i rowerów elektrycznych, w tym dla przemysłu części zamiennych, takie jak:
- „zdecydowany rozwój branży rowerowej”;
  - „przyspieszenie budowy charakterystycznych baz przemysłowych, w tym [...] produkcji rowerów w okręgu Jinghai i Wuqing”;
  - „przyspieszenie transformacji i modernizacji przedsiębiorstw. Energiczne wdrażanie strategii marki, zachęcanie przedsiębiorstw do zintensyfikowania działań w zakresie innowacji technologicznych i popularyzacji produktu, a także wzmocnienie i promowanie pozycji rynkowych konkurencyjnych produktów, w tym rowerów. Propagowanie przyłączania i reorganizacji przedsiębiorstw oraz kompleksowa poprawa zdolności innowacyjnych i wartości dodanej produktów małych i średnich przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstw prywatnych”;
  - „przyspieszenie budowy parków, w tym rowerowych parków przemysłowych w prowincjach Guangdong i Jinghai”;
  - „zdecydowane rozwijanie technologii akumulatorów do magazynowania energii”; oraz
  - „rozwijanie działalności w obszarach ze znaczącą przewagą. Przyjęcie za podstawę akumulatora litowo-jonowego w celu promowania rozwoju technologii superkondensatora i wysokowydajnego akumulatora”.
- (109) W szczególności 13. plan pięcioletni dotyczący branży rowerowej i rowerów elektrycznych („13. plan rowerowy”) wydany przez chińskie stowarzyszenie rowerowe („CBA”) obejmuje rowery jako jedną z „nowo powstających gałęzi przemysłu”: „nowo powstające gałęzi przemysłu były propagowane na szczeblu strategii krajowych, takich jak nowe źródła energii, nowe materiały, internet, oszczędność energii i ochrona środowiska oraz technologia informacyjna, tak więc nieuniknioną tendencją w przypadku tradycyjnych gałęzi przemysłu stało się wejście do społeczności średniej i wysokiej klasy. Szczególnie po piątej sesji plenarnej mającej na celu »propagowanie niskoemisyjnego rozwoju ruchu drogowego i transportu oraz zachęcanie do ekologicznego podróżowania rowerem», branża rowerowa z pewnością skorzysta z nowych historycznych możliwości rozwoju”.
- (110) W 13. planie dotyczącym branży rowerowej określono wymierne cele, które mają zostać zrealizowane przez rząd ChRL do 2020 r. w branży rowerowej: „przychody z głównej działalności przedsiębiorstw odnotowujących wyniki powyżej skali w całym przemyśle osiągną średnią roczną stopę wzrostu na poziomie 6 % i przekroczą 200 mld RMB do 2020 r. Skala eksportu rowerów i części zamiennych utrzyma się na stabilnym poziomie, a eksport rowerów elektrycznych znacznie wzrośnie. Integracja przemysłu zostanie jeszcze bardziej wzmocniona, a wkład wiodących przedsiębiorstw do wielkości produkcji przekroczy 50 %. Przemysł będzie rozwijać, wspólnie budować i ulepszać 3–5 klastrów przemysłowych i charakterystyczne regiony. Z roku na rok będzie wzrastać udział rowerów średniej i wysokiej klasy oraz rowerów elektrycznych z akumulatorami litowymi”.
- (111) Ponadto w 13. planie dotyczącym branży rowerowej przewiduje się, że „powstanie od jednej do dwóch znanych międzynarodowych marek”. Oprócz istniejących nagród już zdobytych przez producentów rowerów elektrycznych (np. „Słynna chińska marka” (ang. *China Famous Brand*), „Znany chiński znak towarowy” (ang. *China Well-known Trademark*), „System prowadzenia marki przemysłu lekkiego” (ang. *Light Industry Brand Cultivation System*), „Korzystna marka przemysłu lekkiego” (ang. *Advantageous Light Industry Brand*) i uznanie „Przedsiębiorstwa demonstracyjnego prowadzącego markę przemysłową” (ang. *Industry Brand Cultivation Demonstration Enterprise*)) w planie przewiduje się również udoskonalenie „systemu prowadzenia marki” i przeprowadzenie „kwantyfikacji i oceny wartości marki”.
- (112) Jednym z głównych zadań wymienionych w 13. planie dotyczącym branży rowerowej jest również „dalsze promowanie rozwoju wysokiej klasy, różnorodnych, markowych rowerów w branży oraz stopniowe zwiększanie odsetka osób podróżujących rowerem oraz udziału rowerów średniej i wysokiej klasy; stworzenie lekkich inteligentnych rowerów elektrycznych zasilanych akumulatorami litowymi, a także stałe zwiększanie udziału w rynku rowerów z akumulatorami litowymi oraz udziału rowerów elektrycznych w eksporcie”.
- (113) Ponadto w 13. planie dotyczącym branży rowerowej jako główny cel wymieniono również zwiększenie „udziału eksportu i praw cenowych niezależnych marek rowerów elektrycznych”.
- (114) W katalogu projektów inwestycyjnych podlegających weryfikacji i zatwierdzeniu przez rząd ChRL sygnalizuje nadanie większego priorytetu pojazdom zasilanym energią alternatywną, w tym rowerom elektrycznym: „Zdolność produkcyjna prowadząca do zwiększania liczby tradycyjnych pojazdów napędzanych paliwem podlega ścisłej kontroli, aby zasadniczo nowi producenci tradycyjnych pojazdów napędzanych paliwem nie byli już weryfikowani i zatwierdzani na potrzeby budowy pojazdów. Należy dołożyć starań, aby aktywnie kierować zdrowym i uporządkowanym rozwojem pojazdów napędzanych energią alternatywną”.

- (115) Asymetrycznie rząd ChRL dodaje motorowery napędzane paliwem do wykazu „przestarzałych produktów” w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r. ze zmianami z 2013 r.).
- (116) Wysiłki rządu ChRL nie ograniczają się jednak do rowerów elektrycznych, ale obejmują również ich części, a mianowicie silniki, jednostki sterujące i akumulatory.
- (117) W 13. planie dotyczącym branży rowerowej wyraźnie określono związek między rozwojem rowerów elektrycznych i ich części zalecając „ciągłe poszerzanie stosowania stopów aluminium, stopów magnezu, stopów tytanu i innych lekkich stopów, włókien węglowych i innych kompozytów w gotowych rowerach i częściach. Zwiększenie zdolności do samodzielnego wykonywania kompletnych rowerów dzięki poprawie jakości i podniesieniu poziomu części. Ciągłe zwiększanie kompleksowej wydajności czterech głównych komponentów elektrycznych, a mianowicie, jednostki sterującej, akumulatora, silnika i ładowarki w celu opracowania wydajnego, energooszczędnego i niezawodnego systemu elektrycznego w rowerze elektrycznym”.
- (118) Ponadto w 13. planie dotyczącym branży rowerowej przewiduje się, że w „13. okresie pięcioletnim” „nastąpi przełom w następujących kluczowych technologiach”:
- „1. promowaniu i stosowaniu wysokowytrzymałych i lekkich materiałów”;
  - „2. technologii precyzyjnej obróbki elementów napędu w rowerze”;
  - „3. kompleksowej poprawie wydajności elektrycznego systemu sterowania w rowerze elektrycznym”;
  - „4. kompleksowej poprawie wydajności akumulatora kwasowo-ołowiowego i litowo-jonowego”;
  - „5. zastosowaniu i promowaniu technologii czujników momentu obrotowego”;
  - „6. stosowaniu i promowaniu technologii cyfrowej, internetu rzeczy i inteligentnych technologii”.
- (119) Związek pomiędzy rozwojem rowerów elektrycznych i ich części został już ustalony w 12. planie pięcioletnim dotyczącym branży rowerowej i rowerów elektrycznych. W dokumencie zawarto obszernie odniesienia do integracji „łańcuchów produkcyjnych” i potrzeby „przyspieszenia badań i rozwoju wspólnych kluczowych technologii przemysłowych”.
- (120) Mówiąc dokładniej, w 12. planie dotyczącym branży rowerowej wśród głównych celów rozwoju przemysłu w 12. okresie pięcioletnim wymienia się następujące cele:
- „jeszcze większe wzmocnienie integracji przemysłowej”;
  - „utworzenie profesjonalnego podziału mechanizmu pracy na przedsiębiorstwa wyższego i niższego szczebla, części zamienne do gotowych pojazdów oraz produkcję, uczenie się i badania”.
- (121) W 12. planie dotyczącym branży rowerowej wymieniono również najważniejsze innowacje technologiczne, które należy wprowadzić w ciągu 12. okresu pięcioletniego. Obejmują one m.in.:
- „zastosowanie akumulatorów litowo-jonowych”;
  - „zastosowanie wysokoobrotowych silników elektrycznych z magnesami trwałymi i szczotkami w rowerach elektrycznych”;
  - „zastosowanie technologii sterowania mikrokomputerowego w rowerach elektrycznych”.
- (122) Dalsze wskazówki dotyczące podporządkowania rozwoju komponentów wyższego szczebla rozwojowi przemysłu przetwórczego rowerów elektrycznych można znaleźć w zawiadomieniu generalnego urzędu miasta w Suzhou o rozpowszechnianiu środków administracyjnych na specjalny fundusz na rzecz modernizacji lokalnego przemysłu i gospodarki (SU FU BAN 2014-137) oraz w związanym z nim zawiadomieniu dotyczącym wniosku o przyznanie w 2016 r. specjalnego programu funduszu podatkowego w mieście Suzhou. W szczególności w art. A3.1 tego ostatniego wymienia się wśród warunków uzyskania dotacji co następuje: „produkty cechuje duży potencjał rynkowy, duża siła napędowa i zdolność do »wypełniania luki« w łańcuchu przemysłowym”.
- (123) 13. plan pięcioletni zawiera wyraźne odniesienie do wsparcia rządu ChRL na rzecz rozwoju „wysokosprawnego magazynowania energii” w rozdziale 23 (zob. również motyw 97).
- (124) W planie rozwoju przemysłu lekkiego (2016–2020) wśród „kluczowych gałęzi przemysłu” wymieniono również akumulatory. Oprócz ogólnych środków politycznych omówionych w motywach 96–107 w planie zaleca się również wdrożenie „specyfikacji branży akumulatorów ołowiowych”.
- (125) Plan rozwoju przemysłu lekkiego i tekstyliów w mieście Tiencin na 13. okres pięcioletni (2016–2020) łączy wsparcie na rzecz produkcji rowerów elektrycznych i ich części: „Będziemy promować stosowanie nowych

materiałów, w tym materiałów kompozytowych, lekkich stopów, stali niskostopowej w produkcji rowerów i rowerów elektrycznych. Będziemy promować stosowanie techniki sterowania mikrokomputerowego, nowe generacje energetyczne akumulatorów i sprawne urządzenia elektryczne wyposażone w akumulatory elektryczne”.

- (126) Części do rowerów, a w szczególności akumulatory i metale lekkie wykorzystywane do produkcji ram rowerowych umieszczono w wykazie „promowanych gałęzi przemysłu” w katalogu wytycznych dla przemysłu w zakresie inwestycji zagranicznych (zmieniony w 2017 r.). W szczególności wykaz ten obejmuje:
- „96. Badania i rozwój oraz produkcję nowych materiałów dla przemysłu lotniczego i kosmicznego, samochodowego i motocyklowego, które są lekkie i przyjazne dla środowiska (specjalne materiały aluminiowe, materiały ze stopu aluminium-magnezowego, ramy motocyklowe ze stopu aluminium itd.)”.
  - „236. Produkcję zaawansowanych technologicznie ekologicznych akumulatorów: akumulatorów wodorkowo-niklowych, akumulatorów cynkowo-niklowych, akumulatorów cynkowo-srebrnych, akumulatorów litowo-jonowych, ogniw słonecznych, ogniw paliwowych itd. (z wyjątkiem pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii, zasilanych energią z akumulatorów)”.
- (127) Podobnie katalog priorytetowych gałęzi przemysłu dla inwestycji zagranicznych w Chinach Środkowych i Zachodnich promuje inwestycje zagraniczne w przemyśle związanym z częściami do rowerów elektrycznych, które obejmują: (i) produkcję materiałów i produktów ze stopów aluminium, (ii) produkcję serwomotorów i urządzeń napędowych, (iii) badania i rozwój oraz produkcję specjalnego sprzętu do wytwarzania akumulatorów litowych i innych produktów litowych, (iv) opracowywanie i produkcję lekkich materiałów takich jak materiały o wysokiej wytrzymałości.
- (128) Akumulatory litowe wpisano do wykazu „promowanych gałęzi przemysłu” w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (zmiana w 2013 r.) (wersja z 2011 r.) (wydana zarządzeniem nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform).
- (129) W poniższych dokumentach branża rowerów elektrycznych również została określona jako gałąź przemysłu o znaczeniu strategicznym, priorytetowym lub promowanym:
- w planie **„Made in China 2025”** Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej (decyzja nr 28 z 2005 r.) wśród zasad przewodnich wymienia się „rozwój ekologiczny”. W dokumencie opisano zadania strategiczne, które należy zrealizować do 2025 r., takie jak intensyfikacja „wysiłków w zakresie badań i rozwoju zaawansowanych technologii, procesów i urządzeń energooszczędnych i ochrony środowiska”, zintensyfikowanie „badań naukowych nad produktami ekologicznymi i rozwoju tych produktów, upowszechnienie technik lekkich konstrukcji, niskiego zużycia energii i łatwego odzysku, stałe promowanie efektywności energetycznej produktów wykorzystujących energię końcową, w tym silników, kotłów, silników spalinowych i urządzeń elektrycznych, [...] oraz energiczne propagowanie ekologicznego i niskoemisyjnego rozwoju przemysłu nowych materiałów, nowych źródeł energii i wysokiej klasy sprzętu [...]”;
  - **decyzja Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 40** w sprawie promulgacji i wdrożenia „tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej” („decyzja nr 40”). W decyzji tej stwierdzono, że „katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej” ⁽¹¹⁾, będący środkiem wykonawczym decyzji nr 40, stanowi ważną podstawę dla wyznaczania kierunków inwestycji. Decyzja ta zawiera również wytyczne dla rządu ChRL w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi, formułowania i wdrażania strategii politycznych z zakresu finansów publicznych, opodatkowania, kredytów, gruntów, przywozu i wywozu itd. ⁽¹²⁾ Chociaż rowery elektryczne nie zostały wyraźnie wymienione w decyzji nr 40, Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej za pośrednictwem tej decyzji zobowiązuje wszystkie chińskie instytucje finansowe do zapewnienia wsparcia kredytowego i obiecuje wdrażanie „innych polityk preferencyjnych w stosunku do promowanych projektów”. Jednocześnie w katalogu wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej w rozdziale XIX wymienia się akumulatory i materiały lekkie jako promowane gałęzie przemysłu. Jeżeli chodzi o charakter prawny decyzji, Komisja zauważyła, że decyzja nr 40 stanowi zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, która jest najwyższym organem administracyjnym w ChRL. Pod tym względem decyzja jest prawnie wiążąca dla innych organów publicznych i podmiotów gospodarczych ⁽¹³⁾;
  - w **Zarysie strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (2006–2020)** wspiera się rozwój kluczowych obszarów i zagadnień priorytetowych oraz zachęca się do objęcia tych kluczowych obszarów i zagadnień wsparciem finansowym i podatkowym.
- (130) Podsumowując, zgodnie z dostępnymi informacjami, branża rowerów elektrycznych i ich części (a mianowicie akumulatorów, silników, jednostek sterujących i części wykonanych z metali lekkich) jest zatem traktowana jako gałąź przemysłu o znaczeniu podstawowym/strategicznym, której rozwój jest aktywnie realizowany przez rząd ChRL w ramach celu politycznego.

⁽¹¹⁾ Katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej (wersja z 2011 r.).

⁽¹²⁾ Rozdział III, art. 12 decyzji nr 40.

⁽¹³⁾ zob. motyw 182 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 215/2013, Dz.U. L 73 z 15.3.2013 (wyroby ze stali powlekanie organicznie).

3.2. Oświadczenia

3.2.1. Oświadczenia rządu ChRL

- (131) Rząd ChRL najpierw poinformował, że nic nie wie na temat 13. planu pięcioletniego dla branży rowerowej i rowerów elektrycznych, a zatem nie jest w stanie przedstawić żadnych uwag dotyczących tego planu.
- (132) W swojej odpowiedzi na pytanie zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL poinformował również, że chińskie stowarzyszenie rowerowe jest jedynie stowarzyszeniem przemysłowym, zorganizowanym dobrowolnie przez producentów rowerów, rowerów elektrycznych i części zamiennych do tych rowerów. Rząd ChRL twierdził także, że chińskie stowarzyszenie rowerowe nie jest departamentem rządowym.

3.2.2. Oświadczenia chińskiego stowarzyszenia rowerowego

- (133) Chińskie stowarzyszenie rowerowe twierdziło, że jest niezależnym organem, nad którym rząd ChRL nie sprawuje kontroli. Na poparcie swojego stanowiska odniosło się do „ogólnego planu oddzielenia izb handlowych i organów administracyjnych” opublikowanego przez Generalne Biuro Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Generalne Biuro Rady Państwa.
- (134) Chińskie stowarzyszenie rowerowe twierdziło również, że 13. pięcioletni plan dotyczący branży rowerowej był poufny.

3.2.3. Oświadczenia Grupy Giant

- (135) Po ujawnieniu ustaleń Grupa Giant stwierdziła, że jedno z jej przedsiębiorstw powiązanych jedynie produkowało produkt podobny, ale nie dokonywało wywozu rowerów elektrycznych do Unii. W związku z tym żadne subsydyum otrzymane przez to przedsiębiorstwo nie może zostać automatycznie uznane za subsydyum przyznane produktowi, który dopuszczono do swobodnego obrotu w Unii, powodując szkodę dla przemysłu Unii. Żadna korzyść z takiego przyznanego subsydyum nie została również przeniesiona na przedsiębiorstwo powiązane, które dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. Grupa Giant stwierdziła więc, że żadne subsydyum otrzymane przez przedsiębiorstwo produkujące produkt podobny nie stanowiło korzyści z punktu widzenia wywozu, a zatem należy je wykluczyć z obliczania kwoty subsydiowania przedsiębiorstwa eksportującego.

3.2.4. Odrzucenie oświadczeń

Istnienie i poufność 13. pięcioletniego planu dotyczącego branży rowerowej

- (136) Komisja uznała, że rząd ChRL powinien był przedstawić 13. pięcioletni plan dotyczący branży rowerowej oraz że nie należy go traktować jako poufnego w oparciu o następujące fakty:
- chińskie stowarzyszenie rowerowe opublikowało na swojej stronie internetowej komunikat prasowy, w którym informuje o oficjalnym przyjęciu dnia 14 czerwca 2016 r. 13. pięcioletniego planu dotyczącego branży rowerowej (<http://www.china-bicycle.com/News/View/b8da75cd-607f-4d84-8412-a487e07a0b78>). Zostało to również ogłoszone na innych stronach internetowych, takich jak Xuenshu.com (<https://www.xuenshu.com/zgzxc/201607/21087310.html>);
  - w komunikacie prasowym chińskie stowarzyszenie rowerowe ujawniło ogółowi społeczeństwa streszczenie planu: „Prezes stowarzyszenia Ma Zhongchao przedstawił wymagania dotyczące rozwoju przemysłu w okresie obowiązywania »13. planu pięcioletniego«: Istotą »13. planu pięcioletniego« jest transformacja i modernizacja, jego celem jest zmiana z wielkiego na silny, zaś środkiem realizacji stworzenie niepowtarzalnej szansy na rozwój przemysłu. Okres ten stał się złotym okresem rozwoju. W tym celu przemysł musi mocno skupić się na następujących punktach: po pierwsze, pojąć strategiczne umiejscowienie rozwoju przemysłu w ramach »13. planu pięcioletniego«; po drugie, kierować trybem przekształceń rozwoju zgodnie z koncepcją przekształceń rozwoju [...]”;
  - 13. plan dotyczący branży rowerowej przedłożono w publicznie dostępnej wersji skargi i udostępniono od dnia 21 grudnia 2017 r. Do czasu wizyty weryfikacyjnej, która miała miejsce we wrześniu 2018 r. w siedzibie rządu ChRL, ani chińskie stowarzyszenie rowerowe ani rząd ChRL nie przedstawiły jednak żadnych oświadczeń dotyczących poufności planu. Przeciwnie, rząd ChRL poinformował Komisję, że planu nie można zidentyfikować, pomimo faktu, że jego zatwierdzenie zostało upublicznione na stronie internetowej stowarzyszenia oraz pomimo tego, że w czerwcu 2016 r. chińskie stowarzyszenie rowerowe nadal było pod wpływem rządu ChRL, ponieważ „ogólny plan oddzielenia izb handlowych i organów administracyjnych” nie wszedł jeszcze w życie;
  - poprzedni 12. plan dotyczący branży rowerowej był dokumentem publicznym, choć był podobny do 13. planu dotyczącego branży rowerowej. Ponadto żaden z tych dokumentów nie zawierał danych dotyczących konkretnego przedsiębiorstwa.
- (137) Wreszcie chińskie stowarzyszenie rowerowe nie dostarczyło żadnych dowodów świadczących o poufnym charakterze 13. planu dotyczącego branży rowerowej.

Rzekoma niezależność chińskiego stowarzyszenia rowerowego

- (138) Komisja zgromadziła szereg elementów, na podstawie których można wysnuć wniosek, że chińskie stowarzyszenie rowerowe było silnie związane z rządem ChRL, szczególnie w 2016 r., gdy plan dotyczący branży rowerowej został zatwierdzony:
- art. 3 statutu chińskiego stowarzyszenia rowerowego (publicznie dostępnego na stronie internetowej stowarzyszenia: <http://www.china-bicycle.com/information/?cid=33>) stanowi, że: „Cel i zadania tego stowarzyszenia obejmują: [...] wdrożenie krajowej polityki przemysłowej i wspieranie departamentów rządowych w umacnianiu pozycji przemysłu, [...] odgrywanie roli pomostu i łącznika między rządem a przedsiębiorstwami, gotowość służenia przedsiębiorstwom, przemysłowi i rządowi, a także promowanie zrównoważonego i zdrowego rozwoju przemysłu”. Art. 4 wzmacnia ten związek i stanowi, że: „Rada ta przyjmuje wytyczne biznesowe i nadzór Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, Ministerstwa Spraw Cywilnych i właściwej jednostki biznesowej społeczeństwa”;
  - na stronie internetowej CBA (<http://www.china-bicycle.com/information/?cid=11>) wskazano, że: „stowarzyszenie jest kierowane i zarządzane przez Państwową Administrację Rady Państwa, Komisję ds. Zarządzania Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, chińskie stowarzyszenie przemysłu lekkiego oraz Ministerstwo Spraw Cywilnych Administracji Rejestracji Przedsiębiorstwa”;
  - „ogólny plan oddzielenia izb handlowych i organów administracyjnych” opublikowany przez Generalne Biuro Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Generalne Biuro Rady Państwa przyjęto dnia 8 lipca 2015 r. Przewiduje jednak projekt pilotażowy w 2016 r. i rozszerzenie na inne stowarzyszenia branżowe oraz pełne wejście w życie w 2017 r. Na tej podstawie Komisja stwierdziła więc, że w chwili zatwierdzenia 13. planu dotyczącego branży rowerowej w 2016 r. chińskie stowarzyszenie rowerowe znajdowało się pod kierownictwem Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej i powierzono mu wdrożenie polityki rządowej, w związku z czym nie można uznać go za organ niezależny.
- (139) W związku z powyższym Komisja odrzuciła oświadczenia dotyczące istnienia i poufności 13. planu dotyczącego branży rowerowej oraz niezależności chińskiego stowarzyszenia rowerowego.
- (140) Jeżeli chodzi o twierdzenie Grupy Giant, Komisja stwierdziła, że różne podmioty prawne, które produkują i sprzedają rowery elektryczne, stanowią część tej samej grupy. Grupa Giant tego nie zakwestionowała. Zatem specyficznej roli odbiorcy (jako bezpośrednio dokonującego lub niedokonującego wywozu produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem) nie uznano za nieistotną, pod warunkiem że był on związany z producentem eksportującym oraz że otrzymał on korzyści związane z produktem objętym dochodzeniem. Grupa Giant nie zakwestionowała faktu, że takie korzyści rzeczywiście były odnoszone. Komisja uznała, że korzyści odniesione przez podmioty prawne tej samej grupy, które to podmioty prawne biorą udział w produkcji i sprzedaży rowerów elektrycznych, są zagregowane na poziomie grupy i w stosownych przypadkach proporcjonalnie rozdzielone. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

3.3. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów**3.3.1. Pożyczki/kredyty preferencyjne**

- (141) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy sześciu bankom będącym własnością państwa, które wskazano w skardze oraz każdej innej instytucji finansowej, która udziela kredytów lub kredytów eksportowych producentom eksportującym objętym próbą.
- (142) Rząd ChRL twierdził, że kontaktował się z wyżej wymienionymi instytucjami finansowymi. Na kwestionariusz odpowiedziały jednak tylko cztery banki będące własnością państwa, do których wyraźnie odniesiono się w skardze.
- (143) Rząd ChRL twierdził, że nie jest uprawniony do żądania informacji od banków będących własnością państwa, które nie wypełniły kwestionariusza, ponieważ banki te funkcjonują niezależnie od rządu ChRL. Rząd ChRL uznał również, że Komisja nałożyła na niego nieracjonalne obciążenie i że nie otrzymał wystarczających wytycznych co do sposobu, w jaki należy przedłożyć wymagane informacje i jak należy przygotować wersje odpowiedzi, które nie są opatrzone klauzulą poufności.
- (144) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze, rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa na temat wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Zgodnie z ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw⁽¹⁴⁾ agencje ds. administracji i nadzoru nad aktywami państwowymi ustanowione przez Komisję ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej i lokalne ludowe władze państwowe wykonują w imieniu rządu zadania i obowiązki polegające na wnoszeniu wkładu do przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo. Agencje takie mają zatem prawo do otrzymywania zwrotu z aktywów, udziału

⁽¹⁴⁾ Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw, dekret nr 5 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, 28 października 2008 r., art. 11 i 12.

w podejmowaniu ważnych decyzji i wyborze personelu kierowniczego przedsiębiorstw, w które inwestuje państwo. Zgodnie z art. 17 wyżej wymienionej ustawy o aktywach państwowych przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo, wyrażają ponadto zgodę na administrację i nadzór ze strony władz państwowych oraz właściwych departamentów i agencji rządowych, wyrażają zgodę na nadzór publiczny i odpowiadają przed podmiotami wnoszącymi kapitał.

- (145) Poza tym rząd ChRL posiada uprawnienia niezbędne do komunikowania się z instytucjami finansowymi, nawet jeżeli nie znajdują się one w posiadaniu państwa, ponieważ wszystkie podlegają jurysdykcji chińskiego bankowego organu regulacyjnego. Na przykład zgodnie z art. 33 i 36 ustawy o nadzorze bankowym CBRC⁽¹⁵⁾ jest uprawniona do wymagania od wszystkich instytucji finansowych mających siedzibę w ChRL przekazywania informacji, takich jak sprawozdania finansowe, sprawozdania statystyczne i informacje dotyczące operacji biznesowych i zarządzania. CBRC może również nakazać instytucjom finansowym podanie informacji do wiadomości publicznej. W tym względzie Komisja nie rozumiała, dlaczego rząd ChRL nie mógł zwrócić się do tych instytucji finansowych o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu przygotowanym przez Komisję na potrzeby niniejszego dochodzenia. Rząd ChRL nie został poproszony o zebranie, dokonanie przeglądu i przedstawienie wymaganych informacji. Zwrócono się do niego jedynie o udzielenie pomocy Komisji w uzyskaniu niezbędnych informacji od instytucji finansowych.
- (146) Co więcej, współpracujące banki będące własnością państwa przedstawiły co prawda ogólne wyjaśnienia dotyczące funkcjonowania swoich systemów przyznawania kredytów i zarządzania ryzykiem, jednak żaden z nich nie przedstawił konkretnych informacji dotyczących kredytów udzielonych producentom eksportującym objętym próbą – banki te twierdziły, że są związane wymogami ustawowymi i regulacyjnymi oraz klauzulami umownymi zobowiązującymi je do zachowania poufności informacji dotyczących producentów eksportujących objętych próbą.
- (147) W związku z tym Komisja nie uważa, aby nałożyła nieracjonalne obciążenie na rząd ChRL. Komisja od samego początku ograniczyła swoje dochodzenie do instytucji finansowych, które udzielały kredytów producentom eksportującym objętym próbą. Komisja uznała również, że kwestionariusz zawierał wystarczające wytyczne dotyczące sposobu przedłożenia wymaganych informacji i przygotowania wersji odpowiedzi, które nie są opatrzone klauzulą poufności. Rząd ChRL nie określił również, które szczegółowe instrukcje w kwestionariuszu nie zostały rzekomo zrozumiane. Dla celów przejrzystości Komisja zwróciła się jedynie do rządu ChRL o pomoc w uzyskaniu niezbędnych informacji od instytucji finansowych, które jednak odmówiły współpracy. W związku z tym Komisja uznała, że wnioski skierowane do rządu ChRL były uzasadnione, a wytyczne wystarczające.
- (148) Ponadto Komisja zwróciła się do banków współpracujących o skontaktowanie się z producentami eksportującymi objętymi próbą w sprawie zezwolenia na udzielenie dostępu do informacji przechowywanych przez banki na temat poszczególnych przedsiębiorstw. Pomimo wyraźnej prośby Komisji, ani rząd ChRL ani żaden z banków współpracujących jednak tego nie uczynił.
- (149) Komisja zwróciła się również do producentów eksportujących objętych próbą o udzielenie dostępu do informacji znajdujących się w posiadaniu wszystkich banków, od których otrzymali kredyty, państwowych i prywatnych, na temat poszczególnych przedsiębiorstw. Choć producenci eksportujący objęci próbą wyrazili zgodę na udostępnienie danych bankowych w ich sprawie, odnośne banki odmówiły przekazania wymaganych szczegółowych informacji, twierdząc, że informacje te są poufne i nie mogą być ujawniane.
- (150) Komisja otrzymała jedynie informacje na temat struktury korporacyjnej i struktury własności od czterech banków będących własnością państwa wymienionych w motywie 52, lecz nie otrzymała wyżej wymienionych informacji dotyczących kredytów udzielonych producentom eksportującym objętym próbą. Ponadto Komisja nie otrzymała jakichkolwiek informacji od żadnej z pozostałych instytucji finansowych, które udzielały kredytów producentom eksportującym objętym próbą. Jeden z tych banków, EXIM, odmówił dostarczenia swojego statutu, twierdząc, że są to informacje poufne i dlatego dostarczył jedynie część informacji na temat ładu korporacyjnego.
- (151) Podobnie, jak wyjaśniono w motywach 146–150 powyżej, Komisji nie dostarczono żadnych szczegółowych informacji na temat oceny ryzyka, wewnętrznego procesu zatwierdzania kredytów i pożyczek lub oceny zdolności kredytowej w odniesieniu do kredytów udzielonych producentom eksportującym objętym próbą. Informacje te były jednak niezbędne do ustalenia, czy kredyty i pożyczki udzielone producentom eksportującym objętym próbą były przyznawane po stawkach preferencyjnych. Ponieważ tego rodzaju dokumenty są zazwyczaj dokumentami wewnętrznymi odpowiednich banków, nie mogą być one dostarczane za pośrednictwem odpowiedzi producentów eksportujących objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (152) Ponieważ Komisja nie posiadała informacji w odniesieniu do większości banków będących własnością państwa, które udzielały kredytów producentom eksportującym objętym próbą, ani informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw w odniesieniu do kredytów udzielonych przez banki współpracujące, uznała ona, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.

⁽¹⁵⁾ Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie regulacji sektora bankowego i nadzoru nad nim, zarządzenie nr 58 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, 31 października 2006 r.

- (153) W związku z tym, biorąc pod uwagę stopień odmowy współpracy, Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem kredytów preferencyjnych, oraz przyznała rządowi ChRL czas na przedstawienie uwag.
- (154) Rząd ChRL nie przedstawił żadnych uwag dotyczących stosowania art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (155) Z tego względu Komisja była zmuszona częściowo oprzeć się na dostępnych faktach przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych.

3.3.2. Ubezpieczenie kredytów eksportowych

- (156) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie Sinosure specjalnego kwestionariusza. Sinosure udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (157) Odpowiedziało jednak tylko częściowo na zawarte w specjalnym kwestionariuszu pytania dotyczące ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego producentom eksportującym objętym próbą. Ponadto Sinosure nie przedstawiło żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, takiej jak sprawozdanie roczne lub statut, twierdząc, że są to informacje poufne.
- (158) Sinosure nie przekazało również żadnych konkretnych informacji dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego branży rowerów elektrycznych, poziomu składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczeniu kredytów eksportowych.
- (159) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (160) Jak wskazano w motywie 144 z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Dotyczy to również Sinosure, które jest podmiotem będącym w całości własnością państwa. W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem ubezpieczenia kredytów eksportowych.
- (161) Rząd ChRL nie przedstawił żadnych uwag dotyczących stosowania art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (162) W przypadku swoich ustaleń dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach.

3.3.3. Dostarczanie materiałów do produkcji za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (163) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przesłanie dostarczonego przez nią kwestionariusza do krajowych dostawców producentów eksportujących objętych próbą, którzy dostarczają części (tj. silniki, akumulatory i jednostki sterujące). W tym celu Komisja zwróciła się również do wszystkich producentów eksportujących o dostarczenie rządowi ChRL wykazu swoich dostawców krajowych.
- (164) Mimo że producenci eksportujący objęci próbą przekazali rządowi ChRL wykaz swoich dostawców krajowych, rząd ChRL odmówił przesłania tym dostawcom jakichkolwiek kwestionariuszy. Rząd ChRL twierdził, że stanowiłoby to dla niego nadmierne obciążenie. Twierdził również, że jego interwencja nie przyniosłaby żadnych rezultatów, ponieważ przedsiębiorstwa te prowadzą działalność niezależnie od rządu ChRL.
- (165) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze, Komisja uznała, że obciążenie związane z wysłaniem już przygotowanego kwestionariusza do przedsiębiorstw z dostarczonej wcześniej listy kontaktów nie było znaczące, zwłaszcza biorąc pod uwagę sugerowaną możliwość skorzystania z poczty elektronicznej. Po drugie, Komisja uznała, że władze miałyby istotny wpływ na przekonanie przedsiębiorstw, wobec których nie prowadzono bezpośredniego dochodzenia, do współpracy w celu stworzenia sytuacji rynkowej w Chinach. W istocie, zdaniem Komisji, skuteczniejsze byłoby gdyby przedsiębiorstwa otrzymały wniosek dotyczący współpracy w ramach dochodzenia od rządu ChRL, niż gdyby otrzymały go od Komisji. W każdym razie Komisja uznała, że informacje, które mogą zostać przekazane przez dostawców branży rowerów elektrycznych, są niezbędne do ustalenia, czy branża ta otrzymała materiały do produkcji za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Komisja uznała zatem, że należy zebrać informacje w tym zakresie oraz że organem, który powinien się tym zająć lub co najmniej ułatwić proces, o który wnioskuje Komisja, jest rząd ChRL. W interesie branży rowerów elektrycznych w Chinach byłoby również obalenie zarzutów zawartych w skardze, że rzeczywiście otrzymałaby ona materiały do produkcji za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Argumenty rządu ChRL w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

- (166) Rząd ChRL odmówił również dostarczenia pełnego wykazu krajowych dostawców materiałów do produkcji oraz ich struktury własności, twierdząc, że są to informacje poufne. W tym względzie Komisja zauważa, że w rozporządzeniu podstawowym określono sposoby ochrony informacji poufnych. Rząd ChRL nie wskazał również, którzy ze znanych dostawców byli podmiotami państwowymi, a którzy prywatnymi. Rząd ChRL wyjaśnił, że nie jest uprawniony do żądania takich informacji od przedsiębiorstw, które nie wypełniły kwestionariusza, ponieważ przedsiębiorstwa te funkcjonują niezależnie od rządu ChRL. Z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika jednak, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Również w przypadku ubiegania się o zezwolenie na prowadzenie działalności lub jego odnowienie przedsiębiorstwa muszą przedstawić Urzędowi ds. Przemysłu i Handlu informacje na temat posiadanych przez nie udziałów. W tym kontekście informacje na temat udziałów byłyby zatem dostępne dla rządu ChRL. Ponadto rząd ChRL nie przekazał informacji na temat cen.
- (167) Tylko jeden producent silników elektrycznych i dostawca akumulatorów, przedsiębiorstwo Bafang, które dostarczało materiały do produkcji producentom eksportującym objętym próbą, zgłosił się i poprosił o przesłanie specjalnego kwestionariusza przeznaczonego dla dostawców. Dostawca ten przedłożył również odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Nie zgłosił się żaden inny dostawca materiałów do produkcji.
- (168) Podsumowując, Komisja uznała, że brakowało jej ważnych informacji dotyczących trzech aspektów: po pierwsze informacji na temat struktury własności i ładu korporacyjnego dostawców materiałów do produkcji. Nie posiadając tych informacji, Komisja nie była w stanie ustalić, czy producenci ci są organami publicznymi, czy nie. Po drugie, informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw pochodzących od dostawców komponentów, np. informacji na temat ustalania cen materiałów do produkcji dostarczanych eksporterem objętym próbą. Po trzecie, informacji na temat struktury rynku. Informacje, które powinni byli dostarczyć krajowi dostawcy materiałów do produkcji, są niezbędne do celów ustalenia, czy materiały dostarczano producentom eksportującym objętym próbą za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Co więcej, takie dane mogą być przekazywane wyłącznie przez samych dostawców materiałów do produkcji, a zatem informacje te nie mogły się znaleźć w odpowiedziach udzielonych przez producentów eksportujących objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszach. Informacje dotyczące struktury rynku również były istotne, a rząd ChRL był najbardziej właściwym organem do tego, aby dostarczyć takich informacji, albo przynajmniej pomóc Komisji w uzyskaniu ich od dostawców materiałów do produkcji.
- (169) Komisja uznała zatem, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (170) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów w trakcie oceny istnienia i zakresu domniemyanych subsydiów przyznawanych w drodze dostarczenia materiałów do produkcji za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia oraz przyznała rządowi ChRL czas na przedstawienie uwag. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych uwag.
- (171) Przedsiębiorstwo Giant uznało, że Komisja naruszyła przepisy art. 28 rozporządzenia podstawowego. Stwierdziło ono, iż art. 28 odnosi się do braku współpracy zainteresowanych stron oraz że dostawcy silników i akumulatorów nie są zainteresowanymi stronami. Przedsiębiorstwo stwierdziło również, że nie istnieje żaden zarzut wobec przedsiębiorstwa Giant, że nie współpracowało, i że przekazało ono wszelkie informacje dotyczące nabywania przez nie silników i akumulatorów. Ponadto przedsiębiorstwo stwierdziło, że Komisja powinna była skontaktować się bezpośrednio z dostawcami zamiast liczyć na rząd ChRL, że wypełni zadania organu prowadzącego dochodzenie, tj. wyśle kwestionariusze do dostawców komponentów.
- (172) W tym względzie należy najpierw zauważyć, że nie podlega dyskusji, iż przedsiębiorstwo Giant w pełni współpracowało, jeżeli chodzi o dochodzenie, oraz że przekazało wszystkie żądane informacje. Jak wspomniano jednak w motywach 163–167 i podsumowano w motywie 168, należy przypomnieć, że rząd ChRL nie współpracował na miarę swoich najlepszych możliwości, w związku z czym Komisja nie posiadała istotnych informacji dotyczących kilku aspektów tej części dochodzenia, mianowicie informacji dotyczących struktury własności i zarządzania dostawców komponentów, a także informacji dotyczących struktury rynku oraz zachowania, gdyż rząd ChRL nie przekazał odpowiednich odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacji dotyczących danego przedsiębiorstwa od dostawców komponentów, ponieważ nie przekazał odpowiedniego kwestionariusza do dostawców komponentów z listy kontaktowej. Jeżeli chodzi o wysyłanie kwestionariusza, poczyniono odniesienie do motywów 164 i 165, w których już omówiono tę kwestię. W każdym przypadku, ponieważ w niniejszym postępowaniu rząd ChRL niewątpliwie należy uznać za zainteresowaną stronę, stwierdzono, że Komisja nie naruszyła art. 28 rozporządzenia podstawowego, uznając, że rząd ChRL współpracował częściowo, oraz wykorzystując dostępne fakty w tych kwestiach, gdy w konsekwencji częściowej współpracy ze strony rządu ChRL Komisja nie posiadała istotnych informacji, które mieli przekazać bezpośrednio rząd ChRL oraz dostawcy komponentów do przetrzymania właściwego kwestionariusza od rządu ChRL. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

- (173) W przypadku swoich ustaleń dotyczących dostarczania silników elektrycznych i akumulatorów za kwoty niższe od odpowiedniego wynagrodzenia Komisja była zmuszona oprzeć się również na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1.

3.4. Subsydia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (174) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd ChRL:
- a) udzielanie preferencyjnych pożyczek i bezpośrednich kredytów przez banki realizujące politykę państwa oraz banki komercyjne będące własnością państwa;
  - b) preferencyjne ubezpieczenie kredytów eksportowych;
  - c) programy dotacji:
    - programy dotacji, takie jak program „Famous Brands”, „Famous Chinese Trademark”, „Excellent brand enterprises”, „Top Tax-Payer”, „AAA Enterprise”, „China Far-famed Brand”, oraz programy lokalne, takie jak „Science and Technology Progress Medal of Shandong Province” lub „Famous Product of Jiangsu Province”;
    - dotacje na osiągnięcia technologiczne, takie jak dotacje na innowacje technologiczne, dotacje na rozwój przemysłu wykorzystującego zaawansowane technologie, dotacje na modernizację i transformację technologiczną oraz dotacje na zwiększenie efektywności energetycznej produktów, subsydia na rozwój talentów o wysokich zdolnościach technicznych, subsydia na nowe zaawansowane technologie, nagrody za postępy w nauce i technologii, inne subsydia związane z technologią;
    - dotacje na rozwój przedsiębiorstw, takie jak dotacje mające na celu zachęcenie do reformy systemu akcjonariatu lub notowań giełdowych, fundusze rozwoju przemysłowego;
    - fundusze subsydiów na rzecz zatrudnienia i fundusze szkoleniowe oraz regionalne dotacje na wsparcie rozwoju gospodarczego, takie jak „Plan świadczeń szkoleniowych dla miliona utalentowanych osób” (ang. „One Million Skilled Talent Training Benefit Plan”), „polityka podoktorska” (ang. „Post-doctor policy”) i inne programy mające na celu podniesienie kompetencji pracowników przedsiębiorstw i zmniejszenie ich kosztów pracy;
    - fundusze instytucji samorządowych na szczeblu lokalnym w szeregu prowincji chińskich, np. programy sponsorowane przez Tiencin, takie, jak dotacja na pomoc w eksporcie udzielane przez miasto Tiencin; fundusz rozwoju marki eksportowej zapewniany przez miasto Tiencin;
    - fundusz nauki i technologii dla Nowego Obszaru Binhai w Tiencinie i w strefie rozwoju gospodarczego i technologicznego w Tiencinie;
    - centra przedsiębiorstw technologicznych (miasto Tiencin i dystrykt Jinan); fundusz pomocy na rzecz rozwoju przemysłowego parku rowerowego w mieście Tiencin oraz specjalny fundusz pomocy na rzecz budowy i rozwoju Nowego Obszaru Binhai w Tiencinie;
    - dotacje *ad hoc* udzielane przez władze miejskie/prowincjonalne, takie jak fundusze patentowe, fundusze i nagrody w dziedzinie nauki i technologii, fundusze na rzecz rozwoju biznesu, fundusze na rzecz promocji eksportu.
  - d) utracone lub niepobracone należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych obejmujące:
    - preferencyjne traktowanie podatku dochodowego i wyrównanie podatku na rzecz badań i rozwoju oraz preferencyjne traktowanie podatku dochodowego w przypadku przedsiębiorstw zlokalizowanych na określonych obszarach rozwoju;
    - przywileje w zakresie obniżenia podatku dochodowego od przedsiębiorstw (EIT) dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie;
    - wstrzymanie obniżenia podatku z tytułu dywidend od chińskich przedsiębiorstw z zagranicznym kapitałem i ich spółek dominujących spoza Chin;
  - e) dochody utracone w związku z programami w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych:
    - zwolnienia z VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu;
    - zwolnienia z należności celnych przywozowych za handel związany z przetwarzaniem towarów;
  - f) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
    - przyznawanie prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
    - dostarczanie preferowanym branżom energii (np. energii elektrycznej lub gazu) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
    - dostarczanie materiałów do produkcji (tj. akumulatorów, silników i innych części rowerowych, już zamontowane lub nie) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.5. Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: kredyty i pożyczki

- (175) Z informacji przekazanych przez pięć grup producentów eksportujących objętych próbą wynika, że kredytów, linii kredytowych lub akceptów bankowych udzieliło im 18 instytucji finansowych z siedzibą w ChRL. Spośród tych 18 instytucji finansowych 11 stanowiły banki będące własnością państwa⁽¹⁶⁾. Pozostałych siedem instytucji finansowych albo było własnością prywatną, albo nie można było określić statusu ich własności z uwagi na brak współpracy opisany w motywach 141–155. Tylko cztery banki będące własnością państwa wypełniły specjalny kwestionariusz przeznaczony dla banków (lub innych instytucji finansowych), mimo skierowanego do rządu ChRL wniosku o skontaktowanie się ze wszystkimi odpowiednimi instytucjami finansowymi, które udzielały kredytów producentom eksportującym objętym próbą i przekazanie im odpowiednich kwestionariuszy.

3.5.1. Banki będące własnością państwa działające jako organy publiczne

- (176) Komisja sprawdziła, czy banki będące własnością państwa działały w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym względzie w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo będące własnością państwa jest organem publicznym, należy zastosować następujący test⁽¹⁷⁾: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonanie *funkcji rządowych*, a nie sposób, w jaki zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę. W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach pełnienia funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwić stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną”. W omawianym przypadku wniosek, że bankom będącym własnością państwa powierzono wykonanie funkcji rządowych, opiera się na formalnych znamionach kontroli rządu oraz na dowodach potwierdzających, że kontrola ta jest sprawowana w znaczący sposób.
- (177) Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób. W tym celu Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach ze względu na odmowę przekazania przez rząd ChRL i banki będące własnością państwa dowodów dotyczących procesu decyzyjnego, który doprowadził do udzielenia kredytów preferencyjnych.
- (178) Aby przeprowadzić taką analizę, Komisja zbadała w pierwszej kolejności informacje dotyczące trzech banków będących własnością państwa, które udzieliły odpowiedzi na pytania w specjalnym kwestionariuszu i które były dostępne na spotkanie ze służbami Komisji.

3.5.1.1. Współpracujące banki będące własnością państwa

- (179) Cztery poniższe banki będące własnością państwa dostarczyły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu: EXIM, ABC, ICBC i BOC. Jak wyjaśniono w motywie 150 EXIM nie przedłożył jednak wyczerpującego statutu, twierdząc, że były to informacje poufne. Ponadto Komisja nie była w stanie zweryfikować dostarczonych informacji, ponieważ wszystkie te banki wyraziły zgodę się na spotkanie z urzędnikami Komisji wyłącznie w siedzibie rządu ChRL, ale nie wyraziły zgody na przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej na miejscu w swoich siedzibach.

Własność rządu ChRL i formalne znamiona kontroli rządu ChRL

- (180) Na podstawie informacji otrzymanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz podczas wizyty weryfikacyjnej rządu ChRL Komisja stwierdziła, że rząd ChRL bezpośrednio lub pośrednio posiadał ponad 50 % udziałów w każdej z tych instytucji finansowych.

⁽¹⁶⁾ Zob. motyw 179 dotyczący współpracujących banków będących własnością państwa i motyw 210 w odniesieniu do nazw i danych dotyczących niewspółpracujących banków będących własnością państwa.

⁽¹⁷⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., rozstrzygnięcie sporu 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

- (181) Jeżeli chodzi o formalne znamiona kontroli rządu nad czterema współpracującymi bankami będącymi własnością państwa, Komisja uznała wszystkie z nich za „kluczowe instytucje finansowe będące własnością państwa”. „W szczególności w zawiadomieniu pt. »Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions« (regulamin przejściowy rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa) stwierdzono, że:” „kluczowe instytucje finansowe, o których mowa w niniejszym regulaminie, oznaczają będące własnością państwa banki realizujące politykę rządu, banki komercyjne, przedsiębiorstwa zarządzające aktywami finansowymi, przedsiębiorstwa zajmujące się papierami wartościowymi, zakłady ubezpieczeń itp. (zwane dalej instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa), których rady nadzorcze powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (182) Radę nadzorczą kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa”. Na podstawie art. 3 i 5 tego regulaminu przejściowego Komisja ustaliła, że członkowie rady nadzorczej są powoływani przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, przed którą ponoszą odpowiedzialność, co potwierdza sprawowanie kontroli instytucjonalnej nad działalnością prowadzoną przez współpracujące banki będące własnością państwa. Poza ustaleniem istnienia tych powszechnych znamion kontroli rządu Komisja poczyniła następujące ustalenia w odniesieniu do trzech banków będących własnością państwa:

EXIM

- (183) EXIM został utworzony i prowadzi działalność na podstawie obwieszczenia o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego wydanego przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz na podstawie statutu EXIM. Zgodnie ze statutem EXIM⁽¹⁸⁾ jego kadre kierowniczą powołuje bezpośrednio państwo. Radę nadzorczą powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa” (dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 282) oraz innymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi; rada nadzorcza podlega Radzie Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (184) W statucie zaznaczono również, że komitet partii w EXIM odgrywa przewodnią i kluczową rolę polityczną w dążeniu do tego, aby strategię polityczną i istotne działania partii i państwa były wdrażane przez EXIM. Kierownictwo partii jest zaangażowane we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego.
- (185) W statucie stwierdzono również, że EXIM z poświęceniem wspiera rozwój handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej, inwestycje transgraniczne, inicjatywę „Jeden pas i jeden szlak” oraz współpracę w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia na szczeblu międzynarodowym. Zakres jego działalności gospodarczej obejmuje udzielanie krótko-, średnio- i długoterminowych kredytów zatwierdzonych przez państwo i zgodnych państwowymi strategiami politycznymi w zakresie handlu zagranicznego i otwarcia na pozyskanie nowych rynków (ang. *going out*), takich jak kredyty eksportowe, kredyty importowe, kredyty na obsługę zagranicznych zleceń w zakresie inżynierii, kredyty na inwestycje zagraniczne, kredyty chińskiego rządu na pomoc zagraniczną oraz kredyty eksportowe dla nabywców.

ABC

- (186) Jak wspomniano w art. 137 statutu ABC, rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 79,62 % udziałów – ma prawo do powoływania wszystkich dyrektorów wchodzących w skład zarządu. Zgodnie z art. 204 statutu rada nadzorcza posiada takie same uprawnienia, jeżeli chodzi o powoływanie członków rady nadzorczej.
- (187) Zgodnie ze statutem ABC do zadań zarządu należy też między innymi określanie strategii banku, uchwalanie budżetu banku, podejmowanie uchwał w kwestiach inwestycyjnych, powoływanie prezesa i sekretarza zarządu banku oraz opracowywanie systemu zarządzania ryzykiem banku i monitorowanie wdrażania tego systemu. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością ABC.
- (188) Komisja stwierdziła również, że instytucje finansowe będące własnością państwa, w tym ABC, ICBC i BOC, zmieniły swoje statuty w 2017 r., aby zwiększyć rolę Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) na najwyższym szczeblu decyzyjnym tych banków.
- (189) Nowe statuty stanowią, że:
- przewodniczącym zarządu jest osoba będąca sekretarzem komitetu partii;
  - zadaniem KPCh jest zapewnienie i nadzorowanie wdrożenia przez bank strategii politycznych i wytycznych KPCh i państwa; a także pełnienie wiodącej roli w doborze personelu (w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla); oraz
  - przy podejmowaniu wszelkich istotnych decyzji zarząd wysłuchuje opinii komitetu partii.

⁽¹⁸⁾ EXIM przedstawił tylko streszczenie statutu, ale nie jego wyczerpującą wersję.

BOC

- (190) Jak wspomniano w art. 125 statutu BOC, rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 64,63 % udziałów – ma prawo do powoływania zarówno dyrektorów wykonawczych, jak i dyrektorów niewykonawczych banku, którzy wchodzi w skład zarządu.
- (191) Zgodnie ze statutem BOC zarząd podejmuje ponadto uchwały m.in. w kwestii zasad strategicznych instytucji finansowych, biznesplanów i najważniejszych planów inwestycyjnych, w kwestii powołania lub odwołania personelu wyższego szczebla, takich jak prezes zarządu, sekretarz zarządu i wiceprezes, oraz w kwestii powołania lub odwołania innych członków kadry kierowniczej wyższego szczebla. Zarząd podejmuje też decyzje w kwestii wykonania uchwał zgromadzenia udziałowców i zatwierdza strategię polityczne w dziedzinie ładu korporacyjnego. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością BOC.
- (192) Co więcej, nowe postanowienia dotyczące roli KPCh, o której mowa w motywie 189 powyżej, mają zastosowanie również do BOC:
- Dowody wskazujące na to, że rząd sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem tych instytucji.

ICBC

- (193) Jak wspomniano w art. 115 statutu BOC, rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 69,31 % udziałów – ma prawo do powoływania zarówno dyrektorów wykonawczych, jak i dyrektorów niewykonawczych banku, którzy wchodzi w skład zarządu.
- (194) Zgodnie ze statutem ICBC zarząd podejmuje ponadto uchwały m.in. w kwestii biznesplanów, wniosków inwestycyjnych oraz strategii rozwoju Banku, w kwestii powołania lub odwołania personelu wyższego szczebla, takich jak prezes zarządu, sekretarz zarządu i wiceprezes, oraz w kwestii powołania lub odwołania innych członków kadry kierowniczej wyższego szczebla. Zarząd podejmuje też decyzje w kwestii wykonania uchwał zgromadzenia udziałowców i opracowuje podstawowe systemy zarządzania. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością ICBC.
- (195) Komisja zwróciła się również o informacje w kwestii, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem czterech współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do ich polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielały one kredytów przemysłowi rowerów elektrycznych. W tym względzie wzięto pod uwagę następujące dokumenty regulacyjne:
- art. 34 ustawy ChRL w sprawie banków komercyjnych („ustawa bankowa”);
- art. 15 ogólnych przepisów dotyczących kredytów (wdrożonych przez Ludowy Bank Chin);
- Decyzja Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej („decyzja nr 40”);
- Środki wykonawcze Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków („CBRC”) w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBRC [2017] nr 1);
- Środki wykonawcze CBRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBRC [2015] nr 4);
- Środki administracyjne dotyczące kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla w instytucjach finansowych sektora bankowego (CBRC [2013] nr 3).
- (196) Podczas przeglądu tych dokumentów regulacyjnych Komisja stwierdziła, że instytucje finansowe w ChRL funkcjonują w ogólnym otoczeniu prawnym, które wymaga od nich, by podczas podejmowania uchwał w kwestiach finansowych dostosowywały się one do celów polityki przemysłowej rządu ChRL z powodów określonych poniżej.
- (197) Publiczny mandat polityczny EXIM ustanowiono w obwieszczeniu o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego oraz w jego statucie.
- (198) Na poziomie ogólnym art. 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Chociaż art. 4 ustawy bankowej stanowi, że „zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne”, dochodzenie wykazało, że art. 4 ustawy bankowej jest stosowany na podstawie art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa.

- (199) Dodatkowo art. 15 przepisów ogólnych dotyczących kredytów stanowi, że: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie pożyczek w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”.
- (200) Na podstawie dostępnych publicznie informacji potwierdzono, że powyższe przepisy znajdują zastosowanie w praktyce. Na przykład w sprawozdaniu rocznym z 2016 r. stwierdza się m.in., że „Bank aktywnie wdrażał polityki krajowe, nadal wspierał reformę strukturalną strony podażowej [...], w dalszym ciągu wzmacniał kluczowe programy rządu i znaczące projekty budowlane, a także proaktywnie wspierał krajowe strategie rozwoju dotyczące »czterech regionów« (regionów zachodnich, północno-wschodnich, wschodnich i centralnych) oraz »trzy pasy pomocnicze« (koncepcję »jeden pas i jeden szlak«, skoordynowany rozwój regionu Pekin-Tiencin-Hebei oraz rozwój strefy gospodarczej rzeki Jangcy)”⁽¹⁹⁾.
- (201) Komisja stwierdziła również, że Chińska Komisja Regulacyjna ds. Banków („CBRC”) ma daleko idące uprawnienia do zatwierdzania wszystkich aspektów dotyczących zarządzania wszystkimi instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w ChRL (w tym instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną i własnością zagraniczną), takie jak⁽²⁰⁾:
- zatwierdzenie powołania wszystkich osób sprawujących funkcje kierownicze w instytucjach finansowych, zarówno na poziomie siedziby głównej, jak i oddziałów lokalnych; zatwierdzenie przez CBRC jest wymagane w przypadku rekrutacji na wszystkie szczeble kadry kierowniczej, od najwyższych stanowisk, aż do poziomu kierowników oddziałów, i dotyczy nawet kierowników powołanych w oddziałach zagranicznych oraz kierowników pełniących funkcje pomocnicze (np. kierowników IT); oraz
  - bardzo długa lista zezwoleń administracyjnych, w tym zezwoleń na otwarcie oddziałów, na stworzenie nowych linii biznesowych lub sprzedaż nowych produktów, na zmianę statutu banku, na sprzedaż ponad 5 % udziałów, na podwyższenie kapitału, na zmianę siedziby, na zmianę formy organizacyjnej itd.;
  - ustawa bankowa jest prawnie wiążąca. Obowiązkowy charakter planów pięcioletnich i decyzji nr 40 został określony powyżej w sekcji 3.1. Obowiązkowy charakter dokumentów regulacyjnych CBRC wynika z jej uprawnień jako bankowego organu regulacyjnego. O obowiązkowym charakterze pozostałych dokumentów świadczą zawarte w nich klauzule dotyczące nadzoru i oceny.
- (202) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które zostały powołane przez rząd ChRL i które są przed nim odpowiedzialne. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem współpracujących banków będących własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielały one kredytów na rzecz przemysłu rowerów elektrycznych.
- (203) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli na podstawie konkretnych kredytów. Podczas dochodzenia trzy współpracujące banki będące własnością państwa utrzymywały, że – udzielając przedmiotowych kredytów – w praktyce korzystały one ze złożonych polityk i modeli oceny ryzyka kredytowego.
- (204) Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów dotyczących producentów eksportujących objętych próbą. Jak również wyjaśniono w motywach 144–155 cztery współpracujące banki będące własnością państwa z przyczyn regulacyjnych i umownych odmówiły przedstawienia informacji dotyczących producentów eksportujących objętych próbą, w tym ich szczegółowych ocen ryzyka kredytowego, mimo że Komisja przekazała im pisemne zgody otrzymane od producentów eksportujących objętych próbą, w których zrzekły się one swoich praw w zakresie poufności.
- (205) Wobec braku konkretnych dowodów na przeprowadzenie ocen zdolności kredytowej przez banki Komisja przeanalizowała ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 195–202 w połączeniu z zachowaniem czterech współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do kredytów udzielonych producentom eksportującym objętym próbą. Zachowanie to było w rzeczywistości sprzeczne z ich oficjalnym stanowiskiem przedstawionym podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie rządu ChRL, ponieważ w praktyce nie przedstawiły żadnych dowodów, że działają w sposób uwzględniający dokładną ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych.
- (206) Wizyty weryfikacyjne wykazały, że z wyjątkiem jednego producenta eksportującego, który nie posiadał żadnych zaciągniętych kredytów podczas OD, czterem pozostałym grupom producentów eksportujących objętym próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu bliskim referencyjnym stopom procentowym Ludowego Banku Chin („LBCh”) lub międzybankowym referencyjnym stopom procentowym, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. Kredyty zostały więc udzielone poniżej rynkowych stóp procentowych

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie roczne ICBC z 2016 r., s. 22.

⁽²⁰⁾ Zgodnie ze środkami wykonawczymi CBRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBRC [2017] nr 1), środkami wykonawczymi CBRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBRC [2015] nr 4) oraz środkami administracyjnymi dotyczącymi kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla instytucji finansowych w sektorze bankowym (CBRC [2013] nr 3).

w porównaniu ze stopami odpowiadającymi profilowi ryzyka tych czterech producentów eksportujących objętych próbą. Ponadto jeden producent eksportujący objęty próbą otrzymał nowe kredyty na podobnych warunkach, jak kredyty z terminem zapadalności, w tym samym dniu, w którym spłacono stare kredyty. W związku z tym porozumienie faktycznie funkcjonowało jako system kredytów odnawialnych. Ponadto trzech spośród pięciu producentów eksportujących objętych próbą skorzystało z akceptów bankowych w zamian za standardową opłatę w wysokości 0,05 % niezależnie od sytuacji finansowej przedsiębiorstw i dotyczącego ich ryzyka kredytowego.

- (207) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do ich polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka dotyczących przemysłu rowerów elektrycznych.

Wnioski dotyczące współpracujących instytucji finansowych

- (208) Komisja ustaliła, że cztery współpracujące instytucje finansowe będące własnością państwa wdrażają określone powyżej ramy prawne w odniesieniu do sektora rowerów elektrycznych, działając tym samym w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.

3.5.1.2. Niewspółpracujące banki będące własnością państwa

- (209) Jak określono w sekcji 3.3 powyżej, żaden z pozostałych banków będących własnością państwa, które udzieliły kredytów producentom eksportującym objętym próbą, nie przedstawił odpowiedzi na specjalny kwestionariusz. W związku z tym, zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywach 141–155 powyżej, Komisja zdecydowała się wykorzystać dostępne fakty w celu określenia, czy wspomniane banki będące własnością państwa można zaliczyć do organów publicznych.
- (210) W trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²¹⁾, Komisja ustaliła, że następujące banki, które udzieliły kredytów, zapewniły linie kredytowe lub akcepty bankowe pięciu grupom producentów eksportujących objętych próbą w przedmiotowym dochodzeniu, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa: Chiński Bank Kupiecki, Bank Rozwoju Shanghai Pudong, Ningbo Bank, Everbright Bank, Bank of Communications, Chiński Bank Budownictwa, Bohai Bank oraz Citic Bank. Komisja podtrzymała ten sam wniosek w obecnym dochodzeniu, ponieważ nie przedstawiono żadnych informacji wskazujących inaczej.
- (211) Komisja ustaliła ponadto, z braku jakichkolwiek informacji od instytucji finansowych wskazujących inaczej, że ustalenie własności i kontroli rządu ChRL opierało się na formalnych przesłankach z tych samych powodów, co powody opisane powyżej w sekcji 3.5.1.1. W szczególności, w świetle braku jakichkolwiek dowodów wskazujących inaczej, menedżerowie i osoby nadzorujące w niewspółpracującym banku będącym własnością państwa są powoływani przez rząd ChRL i odpowiadają przed nim w ten sam sposób, jak w przypadku współpracujących banków będących własnością państwa.
- (212) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli oraz wobec braku jakichkolwiek innych informacji, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące czterech współpracujących instytucji finansowych są także reprezentatywne w odniesieniu do innych niewspółpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa. Ramy normatywne przeanalizowane w sekcji 3.5.1.1 powyżej mają do nich zastosowanie w identyczny sposób. Zatem z powodu braku jakichkolwiek odmiennych wskazań oraz na podstawie dostępnych faktów można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzono oceny zdolności kredytowej, podobnie jak to miało miejsce w przypadku czterech współpracujących banków będących własnością państwa.
- (213) Komisja zauważyła ponadto, że większość umów kredytowych, które zawarto z producentami eksportującymi objętymi próbą, sporządzono na podobnych warunkach oraz że uzgodnione oprocentowanie kredytów było także podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez cztery współpracujące banki będące własnością państwa i częściowo się z nim pokrywało.
- (214) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że ze względu na podobieństwa warunków kredytowych i oprocentowania kredytów oraz reprezentatywność trzech zweryfikowanych instytucji finansowych ustalenia dotyczące tych współpracujących banków będących własnością państwa stanowią dostępne fakty zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, który można wykorzystać do oceny pozostałych banków będących własnością państwa.
- (215) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że każdy z pozostałych banków będący własnością państwa, które udzielały kredytów jednemu z producentów eksportujących objętych próbą, jest organem publicznym w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55, motyw 132.

3.5.1.3. Wnioski dotyczące instytucji finansowych będących własnością państwa

- (216) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja stwierdziła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które udzieliły kredytów grupom współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (217) Co więcej, nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, z tych samych powodów, co powody określone w motywach 218–222 poniżej, można uznać, że rząd powierzył i wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Zatem w każdym przypadku zachowanie tych instytucji należy przypisać rządowi ChRL, jak wyjaśniono w sekcji 3.5.1.

3.5.2. Powierzenie i wyznaczenie zadań prywatnym instytucjom finansowym oraz instytucjom, których własność nie jest znana

- (218) Poniższe osiem instytucji finansowych uznano za prywatne w oparciu o informacje dostępne publicznie: Mizuho Bank (oraz Bank Korporacyjny Mizuho), Tokyo Mitsubishi UF Bank oraz Minsheng Bank. W odniesieniu do następujących instytucji finansowych, wobec braku współpracy oraz wystarczających publicznie dostępnych informacji, Komisja nie mogła ustalić, czy są one własnością państwa, czy prywatną: Zhejiang Jinhua Chengtai Rural Commerce Bank, Zhejiang Yongkang Rural Commerce Bank oraz Pufa Bankwore. Stosując podejście zachowawcze, Komisja sprawdziła te ostatnie instytucje w taki sam sposób, jak instytucje finansowe, będące własnością prywatną, i są one zwane dalej „instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną”. Komisja sprawdziła, czy rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom finansowym będących własnością prywatną zadanie polegające na udzieleniu subsydiów na rzecz sektora rowerów elektrycznych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (219) Według sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO „Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie cel wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)”⁽²²⁾; „powierzenie” ma miejsce, gdy rząd nakłada odpowiedzialność na organ prywatny, a „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd sprawuje władzę nad organem prywatnym. W obu przypadkach władza publiczna wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy i „w większości przypadków można spodziewać się, że powierzenie lub wyznaczenie odnoszące się do podmiotu prywatnego wiąże się z pewną formą groźby lub nakłaniania”⁽²³⁾. Jednocześnie postanowienia art. 3 ust. 1 lit. a) pkt. (iv) rozporządzenia podstawowego nie zezwalają członkom na wprowadzanie środków wyrównawczych względem produktów, „gdy władza publiczna wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne”⁽²⁴⁾ lub gdy interwencja rządu „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku”⁽²⁵⁾. Powierzenie i wyznaczenie wiążą się raczej z „bardziej aktywną rolą rządu niż tylko samo zachęcanie”⁽²⁶⁾.
- (220) Ramy normatywne dotyczące branży rowerów elektrycznych, o których mowa w motywach 195–202 powyżej, mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL, w tym do instytucji finansowych będących własnością prywatną. Na przykład ustawa bankowa i poszczególne zarządzenia CBRC odnoszą się do wszystkich banków finansowanych ze środków chińskich i z kapitałem zagranicznym zarządzanych przez CBRC.
- (221) Dochodzenie wykazało ponadto, że większość umów kredytowych przedsiębiorstw eksportujących objętych próbą sporządzono w większości przypadków na podobnych warunkach oraz że oprocentowanie kredytów uzgodnione przez prywatne instytucje finansowe było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez publiczne instytucje finansowe i częściowo się z nim pokrywało.
- (222) Wobec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych Komisja stwierdziła zatem, że – w odniesieniu do sektora rowerów elektrycznych – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CRBC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom działającym w sektorze rowerów elektrycznych po stawkach preferencyjnych.
- (223) Po ujawnieniu informacji szereg zainteresowanych stron zakwestionowało pogląd, że rząd ChRL „powierzył” lub „wyznaczył” zadania chińskim bankom prywatnym.

⁽²²⁾ WT/DS/296 (DS296 Stany Zjednoczone – *Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea*), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., pkt 116.

⁽²³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 116.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 114, zgodnie ze sprawozdaniem panelu, DS 194, pkt 8.31 w tej kwestii.

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

- (224) Po pierwsze jedna strona twierdziła, że mimo iż art. 34 chińskiej ustawy bankowej, o której mowa w motywie 198, banki nie są zobowiązane na podstawie przepisów prawa do wspierania celów polityki przemysłowej rządu ChRL. Twierdziła ona, że art. 34 to ogólne stwierdzenie, które nie ma praktycznie konsekwencji, oraz że państwowe polityki przemysłowe odgrywają zaledwie przewodnią i niedecydującą rolę. Ta sama strona odniosła się również do art. 41 chińskiej ustawy bankowej w celu poparcia swojego argumentu, że rząd ChRL nie może zmusić banków prywatnych do żadnych konkretnych działań. Ponadto banki odrzuciły twierdzenie, że „oprocentowanie kredytów uzgodnione przez prywatne instytucje finansowe było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez publiczne instytucje finansowe i częściowo się z nim pokrywało”, jak stwierdzono w motywie 221, jako miarodajny wskaźnik powierzenia lub wyznaczenia. Podsumowując, strona twierdziła, że dostępne dowody są niewystarczające, by na ich podstawie wykazać powierzenie lub wyznaczenie.
- (225) Po drugie strona ta twierdziła, że uprawnienia CBRC do zatwierdzania mianowania zarządzających i czynności administracyjnych wyjaśnionych w motywie 200 nie skutkuje jednoznacznie ani potwierdzającymi działaniami polegającymi na oddelegowaniu lub poleceniu.
- (226) Po trzecie ta sama strona twierdziła, że sam fakt, iż podmioty prywatne działają w sposób ekonomicznie nierozsądny, nie wystarcza do ustalenia powierzenia lub wyznaczenia.
- (227) Po czwarte szereg zainteresowanych stron argumentowało, że Komisja nie prowadziła indywidualnej oceny poszczególnych instytucji finansowych oraz że nie można wykazać żadnego powierzenia lub wyznaczenia bez przeprowadzenia weryfikacji w przedmiotowych instytucjach finansowych.
- (228) Ponadto jedna strona twierdziła, że Komisja pomieszała pojęcia „powierzenia” i „wyznaczenia”.
- (229) Jeżeli chodzi o pierwsze, drugie i trzecie twierdzenie, Komisja pragnie przypomnieć, że nie istniała współpraca ze strony instytucji finansowych ani rządu ChRL oraz że w konsekwencji nie przekazano żadnych dowodów ani rozbieżnych informacji, na podstawie których można byłoby podważyć wnioski przedstawione w motywach 175–222 powyżej. W rzeczywistości chińską ustawę bankową należy zbadać w kontekście całości dostępnych informacji, co wskazuje, że twierdzenia te to więcej niż zwykłe działania zachęcające. Również jeżeli chodzi o czwarte twierdzenie, że względu na brak współpracy żadnej z instytucji finansowych nie można było ocenić indywidualnie. Ponadto dostępne publicznie informacje z chińskich banków stanowią zaprzeczenie twierdzenia, że nie ma dowodu powierzenia lub wyznaczenia oraz że rząd ChRL nie może zmusić banków prywatnych do żadnych działań. W istocie te banki prywatne są kierowane przez rząd ChRL, by realizowały cele polityki publicznej polegające na wspieraniu niektórych promowanych sektorów przez zapewnianie kredytów preferencyjnych. Ponadto w sytuacji braku informacji potwierdzających przeciwne twierdzenie, jak wskazano w motywie 221 powyżej, Komisja stwierdziła, że banki prywatne zastosowały podobne warunki i stopy procentowe jak w bankach publicznych. Jest to wskazówka, że banki prywatne działały zgodnie z rządową polityką kredytową, o której mowa w ustawie bankowej, oraz z różnymi zarządzeniami CBRC. Ponadto nie uzasadniono ani nie wyjaśniono w sposób bardziej szczegółowy twierdzenia, że Komisja pomieszała pojęcia „powierzenia” i „wyznaczenia”. Komisja zauważyła jednak, że „powierzenie” i „wyznaczenie” nie wykluczają się wzajemnie, ponieważ w obu przypadkach rząd wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy. Dlatego też zarzuty te musiały zostać odrzucone.

3.5.3. Szczególny charakter

- (230) Jak wykazano w motywach 195–202, w kilku dokumentach regulacyjnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze rowerów elektrycznych, wyznaczono instytucje finansowe do udzielania kredytów preferencyjnych dla branży rowerów elektrycznych. Na podstawie tych dokumentów stwierdzono, że instytucje finansowe udzielają kredytów preferencyjnych jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL.
- (231) Komisja stwierdziła zatem, że subsydia w formie kredytów preferencyjnych nie są powszechnie dostępne, lecz są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów sugerujących, że kredyty preferencyjne są udzielane w oparciu o obiektywne kryteria lub warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (232) Po ujawnieniu informacji szereg zainteresowanych stron twierdziło, że kredyty preferencyjne nie są specyficzne dla branży rowerów elektrycznych oraz że nie powinno się ich uznawać za podstawę środków wyrównawczych. Strony te argumentowały, że Komisja powinna była wykazać szczególny charakter na podstawie konkretnych dowodów. Jedna z tych stron twierdziła ponadto, że w 13. planie pięcioletnim wspomniano rzeczywiście o szerokim spektrum innych gałęzi przemysłu niż branża rowerów elektrycznych oraz że nie określa on ani nie wyznacza żadnych subsydiów, a jedynie zachęca do rozwoju gałęzi przemysłu, o których mowa w planie. Strona ta twierdziła również, że nie można stwierdzić, iż banki są zmuszane do udzielania kredytów po stawkach preferencyjnych.

- (233) Komisja pragnie przypomnieć, że, po pierwsze, jak stwierdzono w motywie 220, ramy normatywne dotyczące branży rowerów elektrycznych mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL i stanowią m.in., że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Po drugie, jak określono w motywach 96–139, w postanowieniach nie tylko 13. planu pięcioletniego, ale także szeregu innych rządowych planów, określono szczególne polityki rządu mające na celu wspieranie branży rowerów elektrycznych. Ponadto ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL i którejkolwiek z pozostałych instytucji finansowych, były to jedyne dostępne informacje na podstawie których Komisja mogła wyciągnąć wnioski zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Co więcej, żadna z zainteresowanych stron nie przekazała żadnych dowodów w celu poparcia tych twierdzeń. Komisja zauważyła również, że 13. planu pięcioletniego, po jego zbadaniu we właściwym kontekście, nie można uznać tylko za zwykłe zachęcanie; także jego cele polegające na wspieraniu polityki publicznej nie ograniczają się do większości gałęzi przemysłu w Chinach, ale konkretnie do niektórych z nich. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.

3.5.4. Korzyść i obliczanie wysokości subsydiów

- (234) W celu obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu preferencyjnego udzielonego przez władze publiczne, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłaby faktycznie uzyskać na wolnym rynku.
- (235) W tym względzie Komisja zauważyła szereg szczególnych cech na chińskim rynku rowerów elektrycznych. Jak wyjaśniono w sekcjach 3.5.1–3.5.3 powyżej, kredyty udzielane przez chińskie instytucje finansowe odzwierciedlają istotną interwencję rządu i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można zwykle uzyskać na funkcjonującym rynku.
- (236) Grupy producentów eksportujących objęte próbą różnią się pod względem ich ogólnej sytuacji finansowej. Każda z nich korzystała w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów różniących się pod względem terminu zapadalności, zabezpieczenia, gwarancji i innych dołączonych warunków. Z tych dwóch powodów każdemu producentowi eksportującemu przysługiwało inne średnie oprocentowanie ustalone w oparciu o jego własny zbiór otrzymanych kredytów.
- (237) Komisja oceniła indywidualnie sytuację finansową każdej grupy producentów eksportujących objętej próbą w celu odzwierciedlenia tej specyfiki. W tej kwestii Komisja przyjęła metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów preferencyjnych, wypracowaną w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco, pochodzących z ChRL⁽²⁷⁾, jak wyjaśniono w motywach poniżej. W rezultacie Komisja obliczyła, indywidualnie dla każdego przypadku, korzyść wynikającą z praktyk przyznawania kredytów preferencyjnych dla grupy producentów eksportujących objętej próbą i przyporządkowała taką korzyść produktowi objętemu postępowaniem.

3.5.4.1. Ratingi kredytowe

- (238) Już w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco, pochodzących z ChRL⁽²⁸⁾, Komisja ustaliła na podstawie badania opublikowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy („IMF”)⁽²⁹⁾ wskazującego na rozbieżności pomiędzy międzynarodowymi a chińskimi ratingami kredytowymi, co potwierdzono podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia dotyczącego producentów eksportujących objętych próbą, że krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom są niewiarygodne. Jak podaje MFW, ponad 90 % chińskich obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating od AA do AAA. Nie jest to porównywalne z innymi rynkami, takimi jak rynek unijny lub amerykański. Na rynku amerykańskim na przykład takimi doskonałymi ratingami może się pochwalić mniej niż 2 % przedsiębiorstw. Oceny chińskich agencji ratingowych są zatem mocno przesunięte w kierunku najwyższych wyników na skali ratingowej. Agencje te stosują bardzo skale ratingowe o dużej rozpiętości i uwzględniają zazwyczaj obligacje o znacznie różnym ryzyku kredytowym w jednej szerokiej kategorii ratingowej⁽³⁰⁾.
- (239) Co więcej, gdy zagraniczne agencje ratingowe, takie jak Standard & Poor’s i Moody’s, dokonują oceny chińskich obligacji emitowanych za granicą, stosują zazwyczaj podwyższenie ratingu w stosunku do bazowego ratingu kredytowego emitenta w oparciu o szacunkowe strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla chińskiego rządu

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55, rozdział 3.4.4, motywy 152–244.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁹⁾ Dokument roboczy MFW „Resolving China’s Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego *et al.*, Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽³⁰⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 24.

oraz istotność wszelkich dorozumianych gwarancji⁽³¹⁾. Przykładowo agencja Fitch jednoznacznie wskazuje, w stosownych przypadkach, że takie gwarancje są jednym z kluczowych czynników, które wpływają na ratingi kredytowe przyznawane przez nią chińskim przedsiębiorstwom⁽³²⁾.

- (240) Podczas dochodzenia Komisja pozyskała dalsze informacje potrzebne do uzupełnienia niniejszej analizy. Po pierwsze, Komisja ustaliła, że państwo może wywierać wpływ na rynek ratingów kredytowych, jako że agencje ratingowe przynajmniej częściowo stanowią własność państwa. W związku z tym, jak wynika z dwóch badań opublikowanych w 2016 r., na rynku chińskim działało około 12 agencji ratingowych, z których większość stanowi własność państwa. Ogółem 60 % wszystkich obligacji korporacyjnych ocenionych w Chinach oceniały agencje ratingowe będące własnością państwa⁽³³⁾.
- (241) Rząd ChRL potwierdził, że w okresie objętym OD na chińskim rynku obligacji działało 12 agencji ratingowych, wśród których znajdowało się 10 krajowych agencji ratingowych. Ponadto działały 2 agencje ratingowe joint venture z kapitałem mieszanym, chińsko-zagranicznym.
- (242) Po drugie, dostęp do chińskiego rynku ratingów kredytowych jest ograniczony. Jest to zasadniczo rynek zamknięty, ponieważ rozpoczęcie działalności przez agencje ratingowe wymaga wcześniejszego zatwierdzenia przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych („CSRC”) lub LBCh⁽³⁴⁾. W okresie objętym dochodzeniem zagraniczne agencje ratingowe jako takie nie mogły prowadzić działalności na rynku chińskim, ponieważ rynek ratingów kredytowych był objęty przez rząd ChRL „ograniczoną” kategorią w ramach katalogu kierowania gałęziami inwestycji zagranicznych, a zagraniczne agencje ratingowe miały zakaz wydawania ratingów dla obligacji krajowych. W połowie 2017 r. LBCh ogłosił, że zagraniczne agencje ratingowe będą mogły pod pewnymi warunkami wystawiać ratingi kredytów na części krajowego rynku obligacji, niemniej w okresie objętym dochodzeniem nie miało to jeszcze zastosowania⁽³⁵⁾. W międzyczasie agencje zagraniczne i niektóre lokalne agencje ratingowe tworzyły jednak spółki joint venture, które wystawiają ratingi kredytowe dla obligacji krajowych. Niemniej ratingi te opierają się na chińskich skalach ratingowych i tym samym nie są porównywalne z ratingami międzynarodowymi, jak wyjaśniono powyżej.
- (243) Ponadto dochodzenie wykazało, że ratingi kredytowe producentów eksportujących objętych próbą zostały wystawione, o ile w ogóle, tylko przez ich banki udzielające kredytów, a nie jakkolwiek agencję ratingową.
- (244) Z uwagi na sytuację opisaną w motywach 238–243 powyżej Komisja stwierdziła, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych.

Grupa Giant

- (245) Do celów niniejszego dochodzenia przyjmuje się, że w skład Grupy Giant w Chinach wchodzi jeden producent eksportujący oraz trzech producentów dostarczających materiały do produkcji. Ponadto jedno przedsiębiorstwo powiązane w Chinach produkowało rowery elektryczne, ale nie eksportowało produktu objętego postępowaniem na rynek Unii. Innych przedsiębiorstw grupy nie uwzględniono w tym dochodzeniu, ponieważ nie zajmowały się produkcją i sprzedażą rowerów elektrycznych. Siedziba główna Grupy znajduje się na terytorium Tajwanu, a na terytorium Chin nie jest zlokalizowana żadna spółka dominująca sprawująca kontrolę nad wszystkimi spółkami działającymi w ChRL.

⁽³¹⁾ Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. i Neelakantan, U. (2017 r.). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

⁽³²⁾ Aby zapoznać się z konkretnym przykładem, zob. Reuters. (2016). Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-' <https://www.reuters.com/article/idUSFit982112> (dostęp dnia 21 października 2017 r.).

⁽³³⁾ Lin, L.W. i Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper, nr 543, s. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 9.

⁽³⁴⁾ Zob. „Wstępne środki w zakresie zarządzania działalnością ratingową dotyczącą rynku papierów wartościowych ogłoszone przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych [2007] nr 50, 24 sierpnia 2007 r.; oraz obwieszczenie Ludowego Banku Chin w sprawie kwalifikacji przedsiębiorstwa China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i innych instytucji zajmujących się działalnością ratingową dotyczącą obligacji korporacyjnych, Yinfa [1997] nr 547, 16 grudnia 1997 r.

⁽³⁵⁾ Zob. „Ogłoszenie LBCh w sprawie kwestii dotyczących działalności ratingowej prowadzonej przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji”, data wejścia w życie: 1 lipca 2017 r.

- (246) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Grupy Giant, ogólna sytuacja tej grupy przedstawia się korzystnie. Producent eksportujący Grupy Giant osiągnął zyski w okresie objętym dochodzeniem, ale poniósł straty w 2014 r. Dwa pozostałe przedsiębiorstwa Grupy objęte dochodzeniem także poniosły straty w okresie objętym dochodzeniem. Inne wskaźniki finansowe, takie jak wskaźnik ogólnego zadłużenia czy wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem, nie wskazywały na żadne znaczące problemy strukturalne dotyczące zdolności tych przedsiębiorstw do spłaty zadłużenia. Grupa Giant posiadała kredyty nominowane w CNY, USD, EUR oraz JPY, udzielone przez chińskie instytucje finansowe. Zabezpieczyła także niezbędne środki z trzech banków dzięki akceptom bankowym.
- (247) Ratingi kredytowe, które producent eksportujący Grupy Giant przedstawił Komisji, nie zostały wystawione przez uznaną agencję ratingową, tylko przez instytucje finansowe będące własnością państwa chińskiego. W okresie objętym dochodzeniem ratingi te były na poziomie AA+ lub BBB+. W świetle powyżej ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi wspomnianych w motywach 238–243 oraz wobec braku ratingów wystawionych przez agencje ratingowe Komisja stwierdziła, że ratingi te nie są wiarygodne.
- (248) Jak wspomniano w sekcji 3.5.1 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przedstawiły żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy oprocentowanie kredytów przyznanych Grupie Giant było na poziomie rynkowym.
- (249) Wobec braku wiarygodnych i spójnych ratingów kredytowych Grupy Giant oraz konkretnej sytuacji pod względem rentowności omówionej w motywie 246, Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating inwestycyjny” oznacza, że według oceny agencji ratingowej istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo, by banki mogły w nie inwestować. W związku z tym, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego, wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (250) Następnie w celu ustalenia kursu rynkowego do standardowego oprocentowania kredytów LBCh zastosowano premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem.
- (251) Wysokość tej marży ustalono, obliczając względny spread między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w dniu udzielenia kredytu ⁽³⁶⁾ i na taki sam okres, jak kredyt, o którym mowa. Działania te przeprowadzono indywidualnie w odniesieniu do każdego kredytu udzielonego przedsiębiorstwu.
- (252) W odniesieniu do kredytów denominowanych w obcej walucie w ChRL ma zastosowanie taka sama sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (253) Po ujawnieniu informacji Grupa Giant zakwestionowała zastosowanie ratingu BB jako poziomu referencyjnego dla ogólnej sytuacji finansowej grupy. Twierdziła, że Komisja nie wskazała przed ujawnieniem informacji, że będzie istniał wymóg, iż jedynie ratingi kredytowe wystawione przez niezależne, wyspecjalizowane agencje ratingowe takie jak Standard & Poor's, Moody's lub Fitch będą mogły stanowić akceptowalny dowód oraz że nigdy nie żądała ona przedstawiania takich dowodów. Również przedsiębiorstwo Giant twierdziło, że wybrany poziom referencyjny powinien odzwierciedlać warunki rynkowe panujące w Chinach, i argumentowało, że bardziej odpowiednim poziomem referencyjnym powinien być poziom opierający się na ratingach Tajwanu lub Hongkongu. Twierdziło ono również, że Komisja nie wyjaśniła w wystarczający sposób, dlaczego przedsiębiorstwo Giant nie kwalifikuje się do ratingu na poziomie inwestycyjnym, mimo że ma dobre wskaźniki finansowe, oraz zauważyło, że ponieważ jest ono globalną grupą ze spółką dominującą notowaną na giełdzie na Tajwanie, informacje dotyczące zdolności kredytowej grupy są dostępne publicznie.
- (254) Jak wyjaśniono w motywach 238–244, w dochodzeniu ustalono, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych. Również przedsiębiorstwo nie mogło przedstawić podczas dochodzenia żadnych spójnych i wiarygodnych ratingów kredytowych. Należy przypomnieć, że z powodu braku współpracy ze strony instytucji finansowych Komisja nie mogła zweryfikować wiarygodności stosowanych przez nie procedur dotyczących ratingu kredytowego, w tym w stosunku do danego producenta

⁽³⁶⁾ W przypadku kredytów o stałej stopie oprocentowania. W przypadku kredytów o zmiennej stopie oprocentowania przyjęto stopę referencyjną LBCh w okresie objętym dochodzeniem.

eksportującego. Komisja uznała zatem, że właściwe było zastosowanie ratingu BB jako poziomu referencyjnego, jak wyjaśniono w motywach 245–252 powyżej. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone. W tym względzie należy przypomnieć, że kwestionariusz wysłany do producentów eksportujących rzeczywiście zawierał wymóg, by przedstawili oni swoje ratingi kredytowe, oraz że poproszono przedsiębiorstwa o przekazanie pełnych informacji w wyznaczonym terminie, który również wyraźnie wskazano w kwestionariuszu. Jednak poza informacjami, które Komisja już przeanalizowała, nie zostały dostarczone żadne inne informacje dotyczące zdolności kredytowej przedsiębiorstwa. Twierdzenie, że Komisja nigdy nie zwracała się o przekazanie tych informacji, zostało zatem odrzucone.

- (255) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że Komisja powinna była wybrać poziom referencyjny na podstawie danych z Tajwanu lub Hongkongu, wydaje się, że opiera się ono na przesłankach, iż jako poziom referencyjny dla stóp procentowych wybrano USA. Nie jest to prawdą. Jak wyjaśniono szczegółowo w motywie 251 powyżej, obliczono względny spread, a nie stopy procentowe jako takie, między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w motywie 293 poniżej, ten względny spread ma charakter neutralny względem krajów. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

Grupa Jinhua Vision

- (256) Do celów niniejszego dochodzenia przyjmuje się, że Grupa Jinhua Vision obejmowała dwóch producentów eksportujących, z których jeden zaprzestał swojej działalności w trakcie OD oraz jednego przedsiębiorstwa dostarczającego materiały do produkcji producentowi eksportującemu. Innych przedsiębiorstw grupy nie uwzględniono w tym dochodzeniu, ponieważ nie zajmowały się produkcją i sprzedażą rowerów elektrycznych. Siedziba główna Grupy znajduje się w Jinhua na terytorium Chin.
- (257) Dwóch producentów eksportujących w Grupie Jinhua Vision zgłosiło odmienne sytuacje dotyczące zysku. Sytuacja Jinhua Vision Co., Ltd. przedstawiała się ogólnie korzystnie w OD, natomiast Yongkang Hulong Electric Vehicle Co., Ltd. zgłosiła straty w 2017 r. i zakończyła działalność w 2018 r. Inne wskaźniki finansowe, takie jak wskaźnik ogólnego zadłużenia, nie wskazywały ponadto na żadne znaczące problemy strukturalne dotyczące zdolności tych przedsiębiorstw do spłaty zadłużenia. Obaj producenci eksportujący Grupy Jinhua Vision posiadali kredyty nominowane w CNY przyznane przez chińskie instytucje finansowe.
- (258) Komisja zauważyła, że Jinhua Vision Co. przyznano ratingi kredytowe na poziomie A przez obie instytucje finansowe udzielające im kredytów (z których jedna stanowi własność państwa). Ponadto Yongkang Hulong Electric Vehicle Co., Ltd. uzyskał rating kredytowy BBB + od jednej z państwowych instytucji finansowych udzielających kredytów Jinhua Vision Co., Ltd. oraz rating kredytowy A od innej instytucji finansowej. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi, wspomnianych w motywach 238–243 powyżej, oraz szczególnej rentowności omówionej w motywie 257 powyżej Komisja stwierdziła, że ratingi te są niewiarygodne.
- (259) W związku z tym Komisja stwierdziła, że ogólna sytuacja finansowa grupy uzasadniała zastosowanie ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywach 248–252. W związku z tym, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego, wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (260) Po ujawnieniu informacji Grupa Jinhua Vision oraz CCCME (przy czym CCCME na poziomie ogólnym) zakwestionowały zastosowanie ratingu BB jako poziomu referencyjnego dla sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. Grupa ta twierdziła, że stosowanie obligacji korporacyjnych ocenionych na BB w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego bez dostatecznego uwzględnienia sytuacji finansowej przedsiębiorstwa jest nieuzasadnione.
- (261) Zainteresowany producent eksportujący nie przedstawił dalszych dowodów, które mogłyby uzasadnić inny rating kredytowy. Argument ten został zatem odrzucony z takich samych powodów, jak argumenty przedstawione w motywach 254 i 255 powyżej.

Grupa Yadea

- (262) Do celów prowadzonego dochodzenia Grupa Yadea w Chinach składała się z dwóch producentów (tj. Yadea Group Co., Ltd. and Tianjin Yadea Co., Ltd.), jednego handlowca eksportującego (tj. Wuxi Yadea Export-Import Co., Ltd.) oraz dwóch przedsiębiorstw dostarczających materiały do produkcji jednemu z producentów (tj. Jiangsu Yadea Technology Development Co., Ltd oraz Wuxi Xingwei Vehicle Fittings Co., Ltd.). Innych przedsiębiorstw grupy nie uwzględniono w tym dochodzeniu, ponieważ nie zajmowały się produkcją i sprzedażą rowerów elektrycznych. Siedziba główna Grupy znajduje się w Wuxi na terytorium Chin.
- (263) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Grupy Yadea, jej ogólna sytuacja w OD przedstawiała się korzystnie. Biorąc jednak pod uwagę zysk z działalności operacyjnej, Yadea Group Co., Ltd. wykazała ujemną rentowność w 2017 r. Jej ogólny zysk wynikał wyłącznie z długoterminowych dochodów z inwestycji kapitałowych w 2017 r.

- (264) Grupa Yadea nie dostarczyła żadnych informacji na temat ratingów kredytowych, mimo że została o to poproszona.
- (265) Chociaż żadne z przedsiębiorstw Grupy Yadea produkujące produkt objęty postępowaniem nie posiadało kredytów w trakcie okresu objęty dochodzeniem, grupa zabezpieczyła niezbędne fundusze z czterech prywatnych i państwowych banków dzięki akceptom bankowym.
- (266) W świetle ogólnych nieprawidłowości dotyczących chińskich ratingów kredytowych wspomnianych w motywach 238–243 powyżej oraz szczególnej rentowności omówionej w motywie 263 Komisja stwierdziła, że ogólna sytuacja finansowa grupy uzasadniała zastosowanie ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywach 248–252. W związku z tym, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego, wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.

Grupa Rununion

- (267) Do celów niniejszego dochodzenia Grupa Rununion składała się z jednego producenta eksportującego, tj. Suzhou Rununion Motivity Co., Ltd., oraz jednego przedsiębiorstwa dzierżawiącego grunty producentowi eksportującemu, tj. Suzhou Kaihua Electric Appliance Plastic Factory. Innych przedsiębiorstw grupy nie uwzględniono w tym dochodzeniu, ponieważ nie zajmowały się produkcją i sprzedażą rowerów elektrycznych. Wszystkie przedsiębiorstwa grupy znajdują się w Chinach.
- (268) Chociaż producent eksportujący wydawał się być w dobrej kondycji finansowej, ponieważ wypracował zyski w 2016 r. i 2017 r., sytuacja przedsiębiorstwa powiązanego była odmienna, tj. generowało ono straty w 2016 r. Skumulowane straty tego przedsiębiorstwa były ponad 20 razy wyższe od jej kapitału wpłaconego.
- (269) W okresie objętym dochodzeniem producent eksportujący zabezpieczył niezbędne fundusze od dwóch banków będących własnością państwa dzięki akceptom bankowym. Takie akcepty bankowe stanowiły ponad 25 % sumy bilansowej. Przedsiębiorstwo powiązane dzierżawiące grunty, Suzhou Kaihua Electric Appliance Plastic Factory, zabezpieczyło swoje niezbędne fundusze za pośrednictwem kredytu z przedsiębiorstwa powiązanego.
- (270) Inne wskaźniki finansowe, takie jak wskaźnik ogólnego zadłużenia czy wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem, nie wskazywały ponadto na żadne znaczące problemy strukturalne dotyczące zdolności tych przedsiębiorstw do spłaty zadłużenia.
- (271) Komisja zauważyła, że Suzhou Rununion Motivity Co., Ltd wystawiła rating kredytowy BBB+ jedna chińska instytucja finansowa będąca własnością państwa, natomiast Suzhou Kaihua Electric Appliance Plastic Factory nie dostarczyło żadnego ratingu kredytowego. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi wspomnianych w motywach 238–243 powyżej oraz szczególnej rentowności omówionej w motywach 268–270 powyżej Komisja stwierdziła, że ratingi te nie są wiarygodne.
- (272) W związku z tym Komisja stwierdziła, że ogólna sytuacja finansowa grupy uzasadniała zastosowanie ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywach 236–240. W związku z tym, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego, wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (273) Po ujawnieniu informacji Grupa Rununion zakwestionowała zastosowanie ratingu BB jako poziomu referencyjnego dla sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. Grupa ta twierdziła, że stosowanie obligacji korporacyjnych ocenionych na BB w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego bez dostatecznego uwzględnienia sytuacji finansowej przedsiębiorstwa jest nieuzasadnione.
- (274) Zainteresowany producent eksportujący nie przedstawił dalszych dowodów, które mogłyby uzasadnić inny rating kredytowy. Argument ten został zatem odrzucony z takich samych powodów, jak argumenty przedstawione w motywach 254 i 255 powyżej.

Grupa Bodo

- (275) Do celów niniejszego dochodzenia przyjmuje się, że Grupa Bodo składała się z jednego producenta eksportującego, tj. Bodo Vehicle Group Co., Ltd. („Bodo”), oraz jednego przedsiębiorstwa (Tianjin Xinbao Vehicle Industry Co., Ltd, „Xinbao”), które służyło jako gwarant wielu kredytów. Innych przedsiębiorstw grupy nie uwzględniono w tym dochodzeniu, ponieważ nie zajmowały się produkcją i sprzedażą rowerów elektrycznych. Wszystkie przedsiębiorstwa grupy znajdują się w Chinach.
- (276) Chociaż w okresie badanym oba przedsiębiorstwa wydawały się być stabilne finansowo, w 2017 r. Xinbao odnotowywało straty.

- (277) W okresie objętym dochodzeniem producent eksportujący zabezpieczył niezbędne środki finansowe od prywatnej instytucji finansowej z Chin w drodze leasingu finansowego oraz od dwóch banków będących własnością państwa w drodze kredytów i akceptów bankowych.
- (278) Na kredyty zaciągnięte przez Bodo w banku będącym własnością państwa chińskiego udzieliło gwarancji przedsiębiorstwo posiadające niższy rating kredytowy niż Bodo, a wykorzystane zabezpieczenie należało do innego przedsiębiorstwa powiązanego, co wywołało obawy co do solidności takiej gwarancji.
- (279) W okresie objętym dochodzeniem jedna z instytucji finansowych będących własnością państwa chińskiego wystawiła Bodo rating kredytowy AA, natomiast rating kredytowy Xinbao został obniżony z AA do BBB+. W świetle ogólnych nieprawidłowości dotyczących chińskich ratingów kredytowych, wspomnianych w motywach 238–243 powyżej, oraz szczególnej rentowności omówionej w motywach 276–278 Komisja stwierdziła, że rating ten nie jest wiarygodny.
- (280) W świetle ogólnych nieprawidłowości dotyczących chińskich ratingów kredytowych wspomnianych w motywach 238–243 powyżej oraz szczególnej rentowności omówionej w motywach 276–278 Komisja stwierdziła, że ogólna sytuacja finansowa grupy uzasadniała zastosowanie ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywach 217–221. W związku z tym, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego, wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominalnie ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (281) Po ujawnieniu ustaleń Grupa Bodo zakwestionowała zastosowanie ratingu BB jako poziomu referencyjnego dla sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. Grupa ta twierdziła, że stosowanie obligacji korporacyjnych ocenionych na BB w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego bez dostatecznego uwzględnienia sytuacji finansowej przedsiębiorstwa jest nieuzasadnione.
- (282) Zainteresowany producent eksportujący nie przedstawił dalszych dowodów, które mogłyby uzasadnić inny rating kredytowy. Argument ten został zatem odrzucony z takich samych powodów, jak argumenty przedstawione w motywach 254 i 255 powyżej.

3.5.4.2. Kredyty

- (283) Jak wspomniano w motywie 234, zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego korzyść przyznana odbiorcom stanowi różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu preferencyjnego, a kwotą, jaką zapłaciłoby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłoby uzyskać na wolnym rynku.
- (284) W przypadku kredytów oraz leasingu finansowego denominowanych w RMB w celu określenia zewnętrznego poziomu referencyjnego dla porównywalnego kredytu komercyjnego wykorzystano obowiązujące stopy oprocentowania ustalone przez Ludowy Bank Chin, skorygowane o odpowiednią marżę zysku (aby odzwierciedlić rating BB). Wysokość tej marży wyznaczono z zastosowaniem średniego względnego spreadu między obligacjami wyemitowanymi przez amerykańskie przedsiębiorstwa ocenione na A a obligacjami wyemitowanymi przez amerykańskie przedsiębiorstwa ocenione na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Do każdego z poszczególnych okresów (3 miesiące, 6 miesięcy, 1 rok itd.) zastosowano specjalny spread, który dodano do referencyjnych stóp procentowych. Działania te przeprowadzono indywidualnie w odniesieniu do każdego kredytu udzielonego zainteresowanemu producentowi eksportującemu.
- (285) Po ujawnieniu informacji dwie zainteresowane strony stwierdziły, że chińska instytucja finansowa świadcząca usługi leasingu finansowego na rzecz przedsiębiorstwa objętego próbą jest własnością prywatną i nie można uznawać jej za organ władzy publicznej w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Strony te stwierdziły również, że leasing finansowy nie jest kredytem, ponieważ nie obejmuje aktu zaciągnięcia kredytu ani spłaty z odsetkami, ale polega wyłącznie na akcie leasingu. Ponadto strony te stwierdziły, że ujawnienie informacji na temat równoważnej miesięcznej raty i obliczanie korzyści było niewystarczające.
- (286) W tym względzie należy odwołać się do motywów 218–229, w których stwierdzono, że państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CBRC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom działającym w branży rowerów elektrycznych po stawkach preferencyjnych.
- (287) Jeżeli chodzi o kwalifikację transakcji finansowej tego rodzaju, należy zauważyć, że zainteresowane przedsiębiorstwo objęte próbą samo zaksięgowало część kosztów związanych z taką transakcją jako koszt odsetek oraz że ośrodek informacji kredytowej LBCh również uznaje taką transakcję finansową za kredyt.
- (288) Jeżeli chodzi o ujawnianie informacji, Komisja uznała, że przedstawiła szczegółowe wyjaśnienia dotyczące metodyki zastosowanej do celów obliczenia równoważnej miesięcznej raty, a także przedstawiła również wszystkie wzory wykorzystane do obliczenia odniesionej korzyści.

- (289) W przypadku kredytów denominowanych w USD w celu określenia zewnętrznego poziomu referencyjnego dla porównywalnego kredytu komercyjnego wykorzystano obowiązujące miesięczne stopy LIBOR dla USD za 3 miesiące lub za 6 miesięcy, skorygowane o odpowiednią marżę zysku (aby odzwierciedlić rating BB). Wysokość tej marży wyznaczono z zastosowaniem średniego względnego spreadu między obligacjami wyemitowanymi przez amerykańskie przedsiębiorstwa ocenione na A a obligacjami wyemitowanymi przez amerykańskie przedsiębiorstwa ocenione na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Do każdego z poszczególnych okresów (3 miesiące, 6 miesięcy, 1 rok itd.) zastosowano specjalny spread, który dodano do referencyjnych stóp procentowych. Działania te przeprowadzono indywidualnie w odniesieniu do każdego kredytu udzielonego zainteresowanemu producentowi eksportującemu.
- (290) W przypadku kredytów denominowanych w EUR w celu określenia zewnętrznego poziomu referencyjnego dla porównywalnego kredytu komercyjnego wykorzystano średnią wartość indeksu obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofAML w OD. Na indeks ten składają się papiery wartościowe, których rating jest niższy niż rating na poziomie inwestycyjnym (na podstawie średniego ratingu agencji Moody's, S&P oraz Fitch).
- (291) W przypadku kredytów denominowanych w walucie JPY stwierdzono brak danych dotyczących obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwa ocenione na BB na rynku japońskim w odniesieniu do sektorów przemysłowych. Japonia jest na podobnym poziomie rozwoju gospodarczego do USA, dlatego Komisja uznała średnią stopę LIBOR dla USD za najbardziej odpowiedni wskaźnik zastępczy dla kredytów denominowanych w JPY.
- (292) Po ujawnieniu informacji zarówno CCCME, jaki i trzy z pięciu przedsiębiorstw objętych próbą zakwestionowały metodykę, polegającą na wykorzystaniu przez Komisję względnego spreadu między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB do obliczenia korzyści wynikających z kredytów preferencyjnych. Wszystkie podmioty te twierdziły, że Komisja powinna była użyć spreadu bezwzględnego zamiast spreadu względnego między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB. Podano następujące główne powody:
- Poziom spreadu względnego zmienia się wraz z poziomem podstawowych stóp procentowych w USA: im niższy poziom stóp procentowych, tym wyższa będzie marża.
  - Wysokość wynikającego stąd poziomu referencyjnego zmienia się odpowiednio do poziomu stopy referencyjnej LBCh, do której został zastosowany. Im wyższa stopa referencyjna LBCh, tym wyższy będzie uzyskany poziom referencyjny.
- (293) Przywołane powyżej argumenty przedstawiono już w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco ⁽³⁷⁾ oraz w sprawie dotyczącej opon ⁽³⁸⁾. Jak wynika z motywów 175–187 w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco Komisja odrzuciła te argumenty z następujących powodów:
- Po pierwsze, chociaż Komisja uznała, że banki komercyjne stosują zazwyczaj marżę wyrażoną w wartościach bezwzględnych, praktyka ta wydaje się być oparta głównie na względach praktycznych, ponieważ stopa procentowa jest ostatecznie liczbą bezwzględną. Liczba bezwzględna odzwierciedla jednak ocenę ryzyka, która opiera się na ocenie względnej. Ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony przedsiębiorstwa ocenionego na BB jest X % bardziej prawdopodobne niż ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony rządu lub przedsiębiorstwa wolnego od ryzyka. Jest to ocena względna.
  - Po drugie, stopy procentowe odzwierciedlają nie tylko profil ryzyka przedsiębiorstwa, lecz także konkretne profile ryzyka kraju i walutowego. Względny spread odzwierciedla zatem zmiany w warunkach rynkowych, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem. Często, jak ma to miejsce w omawianej sprawie, ryzyko kraju i ryzyko walutowe zmieniają się z biegiem czasu, a zmiany te są różne w różnych krajach. W związku z tym stopy wolne od ryzyka różnią się znacznie na przestrzeni czasu i czasami są niższe w USA, a czasami w Chinach. Różnice te wiążą się z takimi czynnikami, jak odnotowany i spodziewany wzrost PKB, nastroje gospodarcze i poziom inflacji. Zważywszy, że stopa wolna od ryzyka zmienia się z biegiem czasu, ten sam nominalny bezwzględny spread może oznaczać bardzo różną ocenę

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17), motywy 175–187.

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cła antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163. (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1), motywy 256–258.

ryzyka. Na przykład, jeżeli bank szacuje ryzyko niewykonania zobowiązania ze strony konkretnego przedsiębiorstwa na poziomie o 10 % wyższym niż stopa wolna od ryzyka (ocena względna), otrzymany bezwzględny spread może wynosić od 0,1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 1 %) do 1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 10 %). Z perspektywy inwestora względny spread jest zatem lepszym wskaźnikiem, ponieważ odzwierciedla zakres rozpiętości stóp procentowych oraz sposób, w jaki wpływa na niego podstawowy poziom stóp procentowych.

- Po trzecie, względny spread jest również neutralny względem krajów. Na przykład, jeżeli stopa wolna od ryzyka w USA jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w Chinach, metoda ta doprowadzi do wyższych bezwzględnych marż. Jeżeli natomiast stopa wolna od ryzyka w Chinach jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w USA, metoda ta doprowadzi do niższych bezwzględnych marż.
- Wykorzystanie względnego spreadu umożliwia też odzwierciedlenie zmiany w warunkach rynkowych danego państwa, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem, o czym mowa w motywie 292 powyżej.

- (294) Z tych powodów, które dotyczą w równym stopniu prowadzonego dochodzenia, Komisja podtrzymała swoje stanowisko, zgodnie z którym metoda względnego spreadu dokładniej odzwierciedla premię z tytułu ryzyka, którą stosowałaby instytucja finansowa w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących w sytuacji niezakłóconego funkcjonowania rynku, w szczególności z uwagi na fakt, że podstawowa stopa procentowa w ChRL i podstawowa stopa procentowa w USA zmieniały się w czasie w różny sposób.
- (295) Ponadto grupa Giant twierdziła, że jako wskaźnika zastępczego dla kredytów denominowanych w JPY nie należy stosować średniej stopy LIBOR dla USD, ale należało zastosować rating kredytowy, który faktycznie istniał w odniesieniu do kredytów denominowanych w JPY.
- (296) Komisja wyjaśniła już w motywie 291, dlaczego uznała średnią stopę LIBOR dla USD za najbardziej odpowiedni wskaźnik zastępczy dla kredytów denominowanych w JPY. Nie przedstawiono również żadnych dowodów na istnienie podobnych transakcji na rynku japońskim. W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.5.4.3. Linie kredytowe

- (297) W toku dochodzenia wykazano, że w związku z udzielaniem poszczególnych kredytów każdemu z producentów eksportujących objętych próbą chińskie instytucje finansowe przyznawały także linie kredytowe. Obejmowały one umowy ramowe, zgodnie z którymi bank zezwalał producentom eksportującym objętym próbą na podjęcie określonej maksymalnej kwoty środków w formie różnych instrumentów dłużnych (kredytów, weksli dokumentowych, finansowania handlu itd.). W normalnych warunkach rynkowych takie linie kredytowe podlegałyby tzw. opłacie „administracyjnej” lub opłacie „za zaangażowanie”, by zrekompensować bankowi jego koszty i ryzyko związane z otwarciem linii kredytowej, a także opłacie pobieranej co roku za przedłużenie ważności linii kredytowych. Komisja ustaliła jednak, że niektórzy producenci eksportujący objęci próbą skorzystali z linii kredytowych przyznanych nieodpłatnie.
- (298) Zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się zatem różnicę między kwotą, jaką dany producent eksportujący zapłacił za przyznanie linii kredytowych przez chińskie instytucje finansowe, a kwotą, jaką zapłaciłby za porównywalną komercyjną linię kredytową, jaką mógłby faktycznie uzyskać na rynku.
- (299) Ustalono w odniesieniu do ogólnodostępnych danych⁽³⁹⁾ dotyczących otwierania podobnych linii kredytowych, że poziom referencyjny dla opłaty przygotowawczej wynosi 1,5 %. W przypadku linii kredytowych istniejących przed rozpoczęciem OD i odnowionych w trakcie tego okresu jako poziom referencyjny na podstawie tego samego źródła zastosowano opłatę za odnowienie w wysokości 1,25 %. Zwykle kwota opłaty administracyjnej/za odnowienie jest uiszczana raz w roku. W rezultacie opłata administracyjna/za odnowienie nie została proporcjonalnie rozdzielona na cały okres ważności linii kredytowej.
- (300) Poziom opłat wykorzystanych jako poziom referencyjny zastosowano proporcjonalnie do wysokości każdej z przedmiotowych linii kredytowych, aby uzyskać kwotę subsydium (pomniejszoną o wszelkie faktycznie uiszczono opłaty).
- (301) Po ujawnieniu informacji jeden producent eksportujący zakwestionował ocenę Komisji, zgodnie z którą umowy w sprawie linii kredytowej przynoszą mu korzyść. Podano następujące główne powody:
- Po pierwsze, umowy w sprawie linii kredytowej stanowią wyłącznie ramowe ustalenia dotyczące przyszłych poszczególnych kredytów i jako takie nie zapewniają przedsiębiorstwu żadnej korzyści. Producent ten twierdził, że korzyść obliczono na podstawie niewykorzystanych linii kredytowych.
  - Po drugie, zawierając umowy w sprawie linii kredytowej, bank ponosi niewielki koszt.
  - Po trzecie, umowa w sprawie linii kredytowej bez opłat administracyjnych nie dotyczy wyłącznie branży rowerów elektrycznych.

⁽³⁹⁾ Opłaty pobrane przez HSBC UK: https://www.business.hsbc.co.uk/.../pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf

- Po czwarte, podczas obliczania korzyści odniesionych dzięki zawarciu umów w sprawie linii kredytowej Komisja zastosowała niewłaściwy poziom referencyjny. Zdaniem tej strony Komisja nie wykazała, że poziom referencyjny dla opłaty przygotowawczej odpowiada umowom w sprawie linii kredytowej tego samego rodzaju, co umowy, które obowiązują tę stronę.
- (302) Komisja nie zgadza się z przywołanymi argumentami z powodów przedstawionych poniżej:
- Jeżeli chodzi o pierwszy argument, Komisja obliczyła korzyść jedynie w odniesieniu do tych linii kredytowych, które są faktycznie wykorzystywane, a nie w odniesieniu do niewykorzystanych linii kredytowych, jak twierdzi producent eksportujący.
  - Jeżeli chodzi o drugi argument, podczas oceny odpowiedniego poziomu referencyjnego koszt poniesiony przez bank nie stanowi czynnika decydującego – stanowią go raczej aktualne warunki rynkowe dla uzyskania podobnych linii kredytowych. Ponadto z uwagi na brak współpracy ze strony instytucji finansowych nie udało się ustalić żadnych aktualnych kosztów ani porównywalnych opłat w Chinach. W związku z tym Komisja musiała wykorzystać dostępne fakty zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono w motywach 141–155.
  - Jeżeli chodzi o trzeci argument, z uwagi na brak współpracy ze strony instytucji finansowych Komisja nie była w stanie ustalić, w jakim zakresie pozostałe sektory skorzystały z linii kredytowych udzielanych bezpłatnie lub za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Należy jednak przypomnieć, że – jak stwierdzono w motywie 217 – ramy normatywne dotyczące branży rowerów elektrycznych mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL i stanowią m.in., że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Należy również przypomnieć, że – jak określono w motywach 98–140 – szczególne polityki rządu mające na celu wspieranie branży rowerów elektrycznych określono nie tylko w postanowieniach 13. planu pięcioletniego, ale także w postanowieniach szeregu innych rządowych planów. Na podstawie dostępnych informacji Komisja stwierdziła, że wsparcie to ogranicza się do wybranej grupy pewnych promowanych gałęzi przemysłu, w przeciwieństwie do powszechnej dostępności dla większości sektorów gospodarczych w ChRL. W związku z tym argumenty te odrzucono.
  - Jeżeli chodzi o czwarty argument, Komisja przypomina, że z uwagi na brak współpracy ze strony instytucji finansowych zweryfikowanie szczególnych właściwości ustaleń w sprawie linii kredytowej na rynku chińskim nie było możliwe. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 141–155, Komisja była zmuszona skorzystać z dostępnych faktów zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, w tym najlepszego dostępnego poziomu referencyjnego dla opłat za linie kredytowe. Ponadto szczególne właściwości, określone przez tę stronę w odniesieniu do jej linii kredytowych, przedstawiono dopiero po ujawnieniu ustaleń i w związku z tym na długo po upływie terminów przewidzianych w kwestionariuszu na udzielenie takich informacji. Z uwagi na bardzo późny etap postępowania, zweryfikowanie takich informacji nie było możliwe. Ponadto przeprowadzenie takiej weryfikacji wymagałoby współpracy ze strony przedmiotowych podmiotów finansowych, której również nie nawiązano.
- (303) Z powodów wyjaśnionych powyżej odrzucono wszystkie argumenty przedstawione w tym względzie.

3.5.4.4. Akcepty bankowe

Informacje ogólne

- (304) Akcepty bankowe są produktem finansowym służącym zwiększaniu aktywności krajowego rynku pieniężnego poprzez rozszerzanie instrumentów kredytowych. Produkt ten opiera się na domniemanej solidności chińskiego sektora bankowego, w którym banki zawierające umowy o akceptach bankowych składają bezwarunkowe zobowiązanie do spłaty określonej kwoty w wyznaczonym terminie. W rezultacie akcepty bankowe są formą kredytu, w ramach którego banki przejmują od nabywców zobowiązania na rzecz dostawców, którym przekazują ustaloną kwotę w wyznaczonym terminie. W tym samym terminie nabywca musi przekazać tę samą kwotę do banku. Termin płatności na rzecz banku może pokrywać się z terminem płatności uzgodnionym z dostawcą lub może być to późniejsza data. Dochodzenie wykazało, że w wielu przypadkach termin spłaty na rzecz banku był późniejszy od daty płatności na rzecz dostawcy. Stwierdzono, że w niektórych przypadkach opóźnienie w płatności wynosiło od 4 do 6 miesięcy po terminie zapłaty faktury. W konsekwencji w niektórych przypadkach ten produkt finansowy, oprócz swojej funkcji gwarancji bankowej, zapewnia również nabywcy dłuższy termin płatności w postaci faktycznego kredytu.
- (305) Dochodzenie wykazało, że akcepty bankowe są zwykle wystawiane w ramach umowy o akceptce bankowym, w której określa się nazwę banku, dostawców i nabywcy oraz zobowiązania banku i nabywcy, a także szczegółową wartość dla każdego dostawcy, termin oraz udzieloną gwarancję. Akcepty bankowe były zwykle wystawiane co miesiąc.
- (306) W przypadku banków zobowiązania wekslowe wynikające z akceptów bankowych uznaje się za zobowiązania na rzecz posiadacza akceptów bankowych i za aktywa objętych próbą producentów eksportujących w ich sprawozdaniach finansowych. Ponadto okazało się, że nie jest to wymóg prawny w świetle prawa chińskiego, chociaż niektóre akcepty bankowe miały pokrycie w linii kredytowej.

- (307) Dostawca towarów, jako okaziciel wystawionego akceptu bankowego, może skorzystać z dyskonta akceptu przez bank wystawiający przed upływem terminu płatności oryginalnej faktury lub poczekać do terminu płatności i otrzymać pełną spłatę, lub wykorzystać akcept bankowy jako sposób zapłaty za swoje zobowiązania wobec innych stron.
- (308) Do czasu zawarcia umowy między nabywcą i sprzedawcą akcepty bankowe mogą być podawane jako standardowy sposób płatności w umowach zakupu wraz z innymi sposobami, takimi jak przekaz pieniężny lub przelew.
- (309) Jeden z producentów eksportujących objętych próbą zgłosił uwagi w trakcie dochodzenia i wskazał, że akceptów bankowych nie można uznać za kredyty, ponieważ kredyty wymagają aktu zaciągnięcia kredytu, spłaty oraz zapłaty odsetek, natomiast akcepty bankowe wiążą się z przyrzeczeniem spłaty. Stwierdził on również, że akcepty bankowe stanowią metodę płatności, która nie wiąże się z bezpośrednim przekazaniem środków finansowych. Inny producent eksportujący powtórzył w tej samej sprawie, że nie doszło do przekazania środków finansowych, i stwierdził, że w jego dokumentacji księgowej nie uwzględniano akceptów bankowych jako zobowiązań na rzecz banku, ale ujmowano je jako zobowiązania na rzecz dostawców wynikające ze zobowiązań wekslowych. Wspomniany producent eksportujący stwierdził również, że w jego szczególnym przypadku środki finansowe przekazane dostawcy należało zdeponować przed upływem terminu płatności akceptu bankowego oraz że bank wypłacał gotówkę z jego konta w terminie zapłaty akceptu bankowego w celu wykonania dalszej płatności na rzecz dostawców, jak uzgodniono w odpowiednim dostawcy. Ponadto producent ten stwierdził również, że nie odniósł żadnej korzyści, jeżeli skorzystano z dyskonta akceptu bankowego przed upływem terminu zapadalności akceptu bankowego, oraz że nie wie, czy faktycznie skorzystano z dyskonta akceptu bankowego.
- (310) W tym względzie należy najpierw zauważyć, że ośrodek informacji kredytowej LBCh uznaje akcepty bankowe za zobowiązania wobec banków na równi z kredytami, akredytywami lub finansowaniem handlu. Należy również zwrócić uwagę, że ośrodek informacji kredytowej LBCh jest finansowany przez instytucje finansowe, które udzielają różnego rodzaju kredytów, i że takie instytucje finansowe uznały zatem akcepty bankowe za zobowiązania na rzecz siebie samych. Ponadto zgromadzone w toku dochodzenia umowy o akceptach bankowych przewidują, że niezależnie od dokonania przez nabywcę pełnej płatności w terminie wykupu akceptów bankowych, bank będzie traktował niezapłaconą kwotę jako zaległy kredyt.
- (311) Co więcej, Komisja stwierdziła, że akcepty bankowe otrzymane przez nabywcę stanowią przekazanie środków finansowych, ponieważ akcepty bankowe są wykorzystywane jako sposób płatności na tym samym poziomie co przekaz pieniężny; tj. po wydaniu dostawcy akceptu bankowego odpowiednią fakturę uznaje się za zapłaconą przez przedsiębiorstwo. Potwierdza to również fakt, że po przekazaniu akceptu bankowego dostawcy nabywca z jednej strony zmniejszy zwykle swoje zobowiązania wobec dostawcy, a z drugiej strony – zwiększy swoje zobowiązania wekslowe wynikające z akceptów bankowych o odpowiednią kwotę. W tym kontekście uznano również, że fakt uznania w dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa takich zobowiązań za zobowiązania wekslowe na rzecz dostawców zamiast banków jest bez znaczenia. W każdym razie w zbadanych sprawozdaniach finansowych nie ujęto takich zobowiązań jako zobowiązań na rzecz dostawców, ale jako zobowiązania wekslowe, nie określając tożsamości wierzyciela.
- (312) Jeżeli chodzi o przepływy pieniężne, Komisja uznała, że uwagi przedstawione przez zainteresowanego producenta eksportującego były sprzeczne w zakresie, w jakim producent eksportujący twierdził, że z jednej strony musiał przekazać środki finansowe przed terminem zapłaty akceptu bankowego, aby zapewnić płatność na rzecz dostawcy ze swojego konta, a z drugiej strony nie wiedział, czy skorzystano z dyskonta zobowiązań, a zatem kiedy rzeczywiście dokonywano płatności. Ponadto strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających faktyczne wcześniejsze przekazanie środków finansowych do banku. W związku z powyższym argumenty te należało odrzucić.
- (313) Inny producent eksportujący ponownie stwierdził, że nie odniósł żadnej korzyści z tytułu systemu akceptów bankowych, ponieważ w jego przypadku nie dokonano żadnej płatności po upływie terminu zapłaty faktur lub akceptów bankowych. Szereg zainteresowanych stron twierdziło w odniesieniu do tych samych zagadnień, że akceptów bankowych nie należy uznawać za kredyty, ponieważ nie zapewniają one korzystającym z nich podmiotom dłuższych terminów płatności, oraz że sposób określania pewnych instrumentów w przepisach krajowych nie przesądza o ich określeniu w przepisach WTO.
- (314) W tym względzie, chociaż w toku dochodzenia potwierdzono, że w przypadku tego producenta eksportującego wszystkie płatności wykonano w terminach zapłaty faktur lub akceptów bankowych, należy przypomnieć, że w ramach systemu akceptów bankowych świadczone usługi na rzecz wszystkich producentów eksportujących – po stawkach preferencyjnych, wskutek czego przyznawano im korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych opisaną w motywach 323–342 poniżej – w ramach której zobowiązania na rzecz dostawców uznawano za zapłacone i przeniesione na zobowiązania na rzecz banków, które zapewniały dostawę o spłacie przed terminem zapadalności akceptów bankowych. Jeżeli chodzi o terminy płatności, dowody dostępne dla Komisji potwierdzają, że w przypadku szeregu producentów eksportujących stosowanie akceptów bankowych faktycznie

skutecznie przedłużało termin płatności związanych z nim faktur i że od takich faktycznych kredytów nie naliczano żadnych odsetek. W związku z tym, mimo że akcepty bankowe mogą rzekomo nie mieć na celu przedłużenia terminów płatności, dostępne dowody wykazały, że było odwrotnie. W każdym razie Komisja uznała, że fakt nienaliczania odsetek od akceptów bankowych, przez co wydłuża się termin zapłaty na rzecz sprzedawcy, jest kolejnym dowodem na to, że w chińskim sektorze bankowym występują zakłócenia, a niektórym kluczowym sektorom przemysłu udzielane są kredyty preferencyjne. Na tej podstawie argumenty te należało odrzucić.

- (315) Inna zainteresowana strona twierdziła, że podstawę obliczenia korzyści należy obniżyć o kwotę depozytów, które złożyła jako gwarancję za akcepty bankowe.
- (316) W tym względzie należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że żądanie od klientów gwarancji podczas przyznawania linii kredytowych lub kredytów jest powszechną praktyką banków. Należy zwrócić uwagę na motyw 323 poniżej, w którym określono, że kredytobiorcy w Kanadzie muszą posiadać linię kredytową, aby otrzymać akcepty bankowe. Na tej podstawie stopy stosowane na rynku kanadyjskim uwzględniają istnienie takich gwarancji. Ponadto należy zauważyć, że banki nie wykorzystują przedmiotowych gwarancji do spłaty zaległych należności dostawcom, ale wykorzystują je jako metodę zapewnijającą, że producent eksportujący poniesienie swoją odpowiedzialność finansową wobec banku. W toku dochodzenia wyjawiono również, że chińskie banki nie żądają systematycznie takich gwarancji oraz że gwarancje te mogą przyjmować różne formy, w tym wkładów własnych lub oprocentowanych depozytów terminowych. Ponadto Komisja zauważyła również, że opłatę wnoszoną z tytułu akceptów bankowych oblicza się na podstawie wartości nominalnej akceptów bankowych, a nie na podstawie kwoty pomniejszonej o kwotę gwarancji. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.
- (317) Inna zainteresowana strona twierdziła, że w odniesieniu do opłaty za akcept bankowy nie należało obliczać korzyści jako gwarancji dla usługi finansowej świadczonej przez chińskie banki z tej przyczyny, że banki nie muszą finansować zobowiązań w terminie ich wystawienia lub zapadalności, ponieważ takie płatności finansuje dany producent eksportujący, o ile nie jest niewypłacalny. W związku z tym banki rzekomo nie ponoszą żadnego ryzyka finansowego, ponieważ działają wyłącznie jako pośrednicy. Ta sama strona twierdziła również, że postanowienia umowy zapewnijają bankom odpowiednie gwarancje finansowe.
- (318) W tym względzie należy zwrócić uwagę na motyw 310, w którym potwierdzono, że instytucje finansowe uznają akcepty bankowe za kredyty, i na motyw 304, w którym stwierdzono, że banki zawierające umowy o akceptach bankowych składają bezwarunkowe zobowiązanie do spłaty określonej kwoty w wyznaczonym terminie. Ponadto, biorąc pod uwagę, że istnieje możliwość skorzystania z dyskonta akceptów bankowych, banki powinny upewnić się, czy między terminem wystawienia i zapadalności akceptu bankowego dostępne są wystarczające środki finansowe. W tym względzie należy również zauważyć, że w umowach w sprawie linii kredytowej obowiązujących w ChRL przewidziano, że można je stosować w odniesieniu do różnego rodzaju kredytów, w tym akceptów bankowych, a więc potwierdzono konieczność posiadania przez bank wystarczających środków finansowych. Po przeanalizowaniu postanowień umów zawartych między instytucjami finansowymi a producentami eksportującymi uznano, że są one niewystarczające wobec udziału i bezwarunkowych obowiązków instytucji finansowych, a także ryzyka finansowego, jakie ponoszą, zawierając umowy o akceptach bankowych. W związku z tym powyższy argument należało odrzucić.

Szczególny charakter

- (319) Jeżeli chodzi o szczególny charakter, uznano, że – jak wspomniano w motywie 106 i jak wynika z planu rozwoju przemysłu lekkiego, w którym rząd ChRL przewiduje „wdrożenie polityki finansowej wspierającej rozwój małych i średnich przedsiębiorstw, dalsze badanie kanałów finansowych małych i średnich przedsiębiorstw, doskonalenie systemu gwarancji kredytowych małych i średnich przedsiębiorstw” – akcepty bankowe są kolejną formą preferencyjnego wsparcia dla promowanych sektorów przemysłu, takich jak sektor rowerów elektrycznych. Ponadto taka forma wsparcia nie uwzględniała sytuacji finansowej producentów eksportujących objętych próbą, ponieważ wszystkie banki pobierały opłatę ryczałtową, która, jak wynika z informacji zawartych w dokumentacji, jest niższa niż dostępne międzynarodowe poziomy referencyjne, a nawet niższa od składki pobieranej od przedsiębiorstw o niskim ratingu kredytowym, jakimi są producenci eksportujący objęci próbą (zob. motyw 324).
- (320) Po ujawnieniu ustaleń szereg zainteresowanych stron powtórzyło argument przedstawiany przez ujawnieniem informacji, zgodnie z którym system akceptów bankowych stanowi ogólnodostępne narzędzie finansowania, które nie ogranicza się do branży rowerów elektrycznych. Szereg zainteresowanych stron twierdziło również, że Komisja musi oprzeć swoją decyzję o szczególności na niezbitych dowodach.
- (321) W tym względzie należy zwrócić uwagę na motywy 195–202, a także szczególnie na motyw 319, w których przedstawiono niezbite dowody dotyczące aspektów szczegółowych takiej polityki preferencyjnej, zgodnie z którą taki instrument finansowy nie jest powszechnie dostępny na takich warunków i w związku z tym dotyczy wyłącznie ograniczonej liczby sektorów, takich jak sektor rowerów elektrycznych. Argumenty te należało zatem odrzucić.

Obliczanie korzyści

- (322) W celu obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem.
- (323) Jak wynika z dostępnych informacji, w UE nie istnieje system akceptów bankowych w formie opisanej w motywach 304–308. Na podstawie ogólnodostępnych informacji można jednak stwierdzić, że taka forma kredytu jest dostępna w Kanadzie, gdzie kredytobiorcy korporacyjni korzystają z akceptów bankowych, aby spełnić obowiązujące ich wymogi dotyczące finansowania krótkoterminowego. Z akceptów bankowych korzystają tam zwykle przedsiębiorstwa, które nie mogą pochwalić się najwyższymi ratingami kredytowymi. Aby uzyskać takie akcepty bankowe, kredytobiorcy muszą posiadać linię kredytową, z której zostaną pobrane środki.
- (324) W celu udzielenia takiej gwarancji banki zwykle pobierają opłatę za akcept bankowy, ustaloną na poziomie oferowanej stopy dla kanadyjskiego dolara (Canadian Dollar Offered Rate – CDOR), oraz opłatę manipulacyjną w wysokości od kilku do ponad 100 punktów bazowych w zależności od zdolności kredytowej kredytobiorców⁽⁴⁰⁾.
- (325) W normalnych warunkach rynkowych akcepty bankowe podlegałyby zatem zwykle tzw. opłacie za akcept bankowy i stanowiłyby część linii kredytowej, ponieważ akcept bankowy stanowi bezpośrednio i bezwarunkowe zobowiązanie banku udzielającego takiego akceptu. W przypadku chińskich producentów eksportujących objętych próbą opłata za akcept bankowy została ustalona ryczałtowo w wysokości 0,05 % kwoty akceptu bankowego niezależnie od zdolności kredytowej poszczególnych producentów eksportujących objętych próbą, a ewentualne linie kredytowe były uruchamiane bezpłatnie.
- (326) Po ujawnieniu ustaleń jeden z producentów eksportujących stwierdził, że podczas obliczania kwoty subsydium Komisja dwukrotnie uwzględniła niektóre wpisy korygujące i wzięła pod uwagę pozycje niemające znaczenia dla powstania zobowiązań wynikających z akceptów bankowych. Obliczenia opierały się jednak na informacjach przedstawionych przez przedsiębiorstwo i zweryfikowanych przez Komisję, a rzekomych błędów nie można było już zweryfikować. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (327) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że akceptów bankowych nie należy uznawać za kredyt, ponieważ nie zapewniają one korzystającym z nich podmiotom dłuższych terminów płatności, oraz że sposób określania pewnych instrumentów w przepisach krajowych państwa członkowskiego nie przesądza o ich określeniu w przepisach WTO.
- (328) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że akcepty bankowe dostępne w ChRL i w Kanadzie są różnymi instrumentami. Chociaż w ChRL stosuje się je jako metodę płatności, w Kanadzie korzystają z nich kredytobiorcy korporacyjni, aby spełnić obowiązujące ich wymogi dotyczące finansowania krótkoterminowego.
- (329) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem i uważa, że w obu państwach akcepty bankowe są rozwiązaniem pozwalającym spełnić wymogi dotyczące finansowania krótkoterminowego. Dzięki korzystaniu z akceptów bankowych przedsiębiorstwa rzeczywiście przekształcają swoje zobowiązania wobec dostawców w zobowiązania wobec banków. Ponadto w toku dochodzenia ujawniono, że w przypadku szeregu producentów eksportujących akcepty bankowe pozwoliły wydłużyć terminy płatności faktur, z którymi były związane, dzięki czemu poprawiły krótkoterminową sytuację gotówkową producent eksportujący objętych próbą. Ponadto, jak opisano na stronie 1 dokumentu konsultacyjnego personelu Banku Kanady⁽⁴¹⁾ („dokument Banku Kanady”), istnieją inne podobieństwa między chińskimi i kanadyjskimi akceptami bankowymi, które przewidują, że powinno istnieć „bezpośrednie i bezwarunkowe zlecenie ze strony kredytobiorcy korporacyjnego (klienta) dotyczące podjęcia środków z jego linii kredytowej (nazywanej »instrumentem BA«) w kanadyjskim banku. Po wykorzystaniu środków bank udzielający akceptu (lub kredytu) gwarantuje kwotę główną i odsetki, przybijając pieczęć na dokumencie, i staje się dzięki temu w pełni odpowiedzialny za zapłatę w terminie zapadalności w przypadku niewywiązania się z płatności przez kredytobiorcę korporacyjnego”. W świetle podobieństwa między oboma rynkami argument ten należało odrzucić.
- (330) Inna zainteresowana strona twierdziła ponadto, że w przeciwieństwie do systemu chińskiego, kanadyjskie banki muszą udostępniać środki finansowe w dniu powstania akceptu bankowego. Na tej podstawie stwierdziła ona, że opłata gwarancyjna obejmuje więcej zobowiązań, kosztów i czynników ryzyka w przypadku banków niż w przypadku systemu chińskiego.
- (331) W tym względzie należy zauważyć, że fakt dotyczący udostępniania środków finansowych nie ma znaczenia, ponieważ system chiński również zakłada, że bank musi udostępnić środki finansowe, jeżeli posiadacz zobowiązania wynikającego z akceptu bankowego zechce skorzystać z dyskonta akceptu i uzyskać dostęp do środków finansowych. Przeniesienie zobowiązania i potencjalne przeniesienie środków finansowych na posiadacza akceptu bankowego również stanowi wyjaśnienie, dlaczego banki uznają akcepty bankowe za pożyczki. Jeżeli chodzi o obligacje i czynniki ryzyka, Komisja uznała, że są one równoważne, ponieważ banki muszą mieć dostęp do środków finansowych od chwili wystawienia akceptu bankowego, składają bezwarunkowe zobowiązanie do spłaty akceptu bankowego w jego terminie zapadalności w przypadku niewykonania zobowiązania przez wierzyciela.

⁽⁴⁰⁾ <https://www.bankofcanada.ca/wp-content/uploads/2018/06/SDP-2018-6.pdf>.

⁽⁴¹⁾ Zob. przypis 40.

- (332) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że zgodnie z dokumentem Banku Kanady linie kredytowe nie stanowią wymogu prawnego dotyczącego akceptów bankowych na rynku kanadyjskim. W tym względzie po pierwsze należy zauważyć, że w dokumencie Banku Kanady nie zawarto takiego twierdzenia. Przeciwnie, wielokrotnie odnoszono się w nim ⁽⁴²⁾ do istnienia utworzonej linii kredytowej. Na tej podstawie argument ten został odrzucony.
- (333) Zgodnie z art. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się zatem różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo płaci za udzielenie akceptów bankowych przez chińskie instytucje finansowe, a kwotą, jaką zapłaciłoby za porównywalne akcepty bankowe, jakie mogłaby faktycznie uzyskać na kanadyjskim rynku, przyjętym jako poziom referencyjny.
- (334) W celu określenia takiej korzyści Komisja porównała opłatę za akcept bankowy, którą zapłacili zainteresowani producenci eksportujący objęci próbą z CDOR – uznanym kanadyjskim wskaźnikiem referencyjnym dla akceptów bankowych o terminie zapadalności krótszym niż rok – skorygowanym o odpowiednią marżę w celu uwzględnienia zdolności kredytowej nabywców (opłata manipulacyjna). W przypadku braku informacji na temat wysokości opłaty manipulacyjnej zastosowano tę samą marżę, co w przypadku kredytów denominowanych w RMB (zob. motyw 284). Dodatkowo, poprzez analogię do sytuacji w Kanadzie i zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii), korzyść dotyczącą linii kredytowej, która powinna zostać uruchomiona, obliczono również na podstawie poziomu referencyjnego wspomnianego wyżej w motywie 299, wykorzystując jako podstawę obliczeń najwyższe kwoty zobowiązań w postaci akceptów bankowych w każdym z poszczególnych banków w danym momencie OD.
- (335) Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego w przypadku akceptów bankowych, które wydłużyły termin spłaty zobowiązań na rzecz dostawców, korzyść obliczono również w formie rzeczywistego, nieoprocentowanego kredytu krótkoterminowego dla zainteresowanych producentów eksportujących objętych próbą. W celu określenia tej korzyści Komisja zastosowała tę samą metodykę, co opisana w motywie 284 dla kredytów denominowanych w RMB.
- (336) Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że Komisja błędnie dwukrotnie uwzględniła korzyści, dodając „weksel akceptu – opłatę przygotowawczą od linii kredytowej” i „weksel akceptu – preferencyjną stopę procentową”, które należało zapłacić od faktycznego kredytu, do korzyści obliczonej w odniesieniu do opłaty za akcept bankowy.
- (337) W tym względzie należy zauważyć, że dostępne dowody dotyczące tego konkretnego producenta eksportującego dowodzą, że akcepty bankowe wydłużyły terminy płatności faktur, do których się odnosiły. W związku z tym uznano je za faktyczny kredyt. Na tej podstawie, jak wyjaśniono w motywie 335, korzyść również obliczono w formie rzeczywistego, nieoprocentowanego kredytu krótkoterminowego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 334, poprzez analogię do sytuacji na rynku kanadyjskim, niezależnie od występowania faktycznego kredytu, obliczono również korzyść dotyczącą linii kredytowej, którą należało uruchomić. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.
- (338) Inna zainteresowana strona stwierdziła, że obliczanie korzyści linii kredytowej oprócz opłaty gwarancyjnej oznaczało dwukrotne uwzględnienie, ponieważ należy uznać, że opłata gwarancyjna jest wystarczająco wysoka, aby pokryć koszty finansowe i czynniki ryzyka dotyczące wystawienia akceptu bankowego. Strona ta argumentowała również, że w przypadku pisemnej umowy w sprawie linii kredytowej twierdzenie, iż bank pobrałby opłatę za utworzenie takiej linii kredytowej, jest bezpodstawne. Strona ta twierdziła również, że poziom referencyjny dla opłaty gwarancyjnej i opłaty za linię kredytową powinien pochodzić z tego samego źródła.
- (339) W tym względzie odsyła się do motywu 323, który stanowi, że kredytobiorcy muszą posiadać linię kredytową, z której zostaną pobrane środki. Ponadto, jak wspomniano w motywie 318, przypomina się, że umowy linii kredytowej szereg objętych próbą producentów eksportujących przewiduje, że instrument ten może być wykorzystywany do różnego rodzaju kredytów, w tym akceptów bankowych. Ponadto w dokumencie Banku Kanady przewidziano również, że „opłaty przygotowawcze i opłaty agencyjne mają również zastosowanie zarówno do linii kredytowych opartych na podstawowej stopie procentowej, jak i na akceptach bankowych”. Analogicznie do sytuacji na rynku kanadyjskim, uznano za zasadne włączenie opłaty przygotowawczej linii kredytowej do obliczenia korzyści. Jeśli chodzi o źródło poziomów referencyjnych, należy odnieść się do sekcji 3.3.1 oraz do faktu, że Komisja była zmuszona częściowo oprzeć się na dostępnych faktach przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych. W każdym razie uznaje się, że wykorzystane informacje są uzasadnione i odzwierciedlają standardowe warunki rynkowe.
- (340) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Komisja nie wykazała „mniej korzystnych warunków” innych chińskich banków komercyjnych i że nie uzasadniła, dlaczego odpowiednie byłoby stosowanie pozapaństwowego poziomu referencyjnego oraz że nie dokonała niezbędnych dostosowań w celu zapewnienia porównywalności.

⁽⁴²⁾ Zob. szczególnie str. 1, 2 i 7.

- (341) W tym względzie należy przypomnieć, że, jak wyjaśniono w sekcji 3.3.1, rząd ChRL współpracował jedynie częściowo w zakresie pożyczek preferencyjnych oraz że Komisja była zmuszona częściowo oprzeć się na dostępnych faktach przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych. Z uwagi na taką częściową współpracę Komisja nie uzyskała istotnych informacji i musiała dokonać swoich ustaleń na podstawie dostępnych faktów. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że chiński rynek finansowy jest zakłócony, ponieważ państwo powierza lub wyznacza instytucjom finansowym będącym własnością państwa oraz prywatnym instytucjom finansowym zadanie realizowania polityki rządu i udzielania kredytów podmiotom działającym w sektorze rowerów elektrycznych po stawkach preferencyjnych, jak stwierdzono w motywach 217 i 222. W związku z tym argument ten należało odrzucić.
- (342) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła również, że CDOR nie stanowi odpowiedniego poziomu referencyjnego z uwagi na sytuację finansową. W tym względzie w sekcji 3.5.4.1 znajduje się odniesienie do ocen ratingów kredytowych dokonanych w odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących. Na podstawie takich ocen uznano, że wszyscy objęci próbą producenci eksportujący powinni mieć rating kredytowy BB. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.
- (343) Jedna z zainteresowanych stron dostarczyła dodatkowe niezweryfikowane dokumenty oraz twierdziła, że korzyść została błędnie obliczona, na tej podstawie, że niektóre umowy powinny być traktowane jako przedłużenia, a nie jako odrębne umowy. Twierdziła ona również, że jeśli opłata administracyjna zostałaby naliczona, opłaty takiej dokonałaby przed OD. Ponadto strona ta twierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę najnowszej wersji dokumentacji (z poprawioną kolumną).
- (344) Jeśli chodzi o pierwszy argument, posiadane zweryfikowane dowody nie potwierdzają, że taka umowa była przedłużeniem. Ponadto dokument przedłożony po ujawnieniu na poparcie tego twierdzenia nie mógł zostać zweryfikowany i musiał zostać odrzucony. W odniesieniu do drugiego argumentu umowy dotyczące linii kredytowych, które rozpoczęły się przed OD, obejmowały część OD, a w związku z tym korzyści z emisji przyznanej Grupie Gigant w trakcie OD. W związku z tym Komisja nie mogła zaakceptować tego argumentu. Jeśli chodzi o trzeci argument, należy zauważyć, że ta konkretna kolumna nie była istotna w odniesieniu do obliczania korzyści i poprawka nie miała żadnego wpływu.

3.5.5. Wnioski dotyczące kredytów preferencyjnych

- (345) W wyniku dochodzenia ustalono, że wszyscy producenci eksportujący objęci próbą skorzystali w okresie objętym dochodzeniem z kredytów preferencyjnych. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególnego charakteru przedmiotowe kredyty, linie kredytowe i akcepty bankowe należy uznać za subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (346) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do kredytów preferencyjnych przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz grup przedsiębiorstw objętych próbą wynosi:

Tabela 1

Kredyty preferencyjne

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Całkowita kwota subsydium
Bodo Vehicle Group	1,00 %
Grupa Giant	0,93 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,23 %
Suzhou Rununion Motivity	2,65 %
Grupa Yadea	2,77 %

3.6. Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: ubezpieczenie kredytów eksportowych

- (347) Skarżący twierdził, że Sinasure udzieliło producentom produktu objętego postępowaniem ubezpieczenia kredytów eksportowych na warunkach preferencyjnych.
- a) Podstawa prawna
- (348) Obwieszczenie w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczenia kredytów eksportowych (Shang Ji Fa [2004] nr 368) wydane wspólnie przez Ministerstwo Handlu i Sinasure.

- (349) Obwieszczenie dotyczące wydania w 2006 r. katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] nr 16.
- b) Ustalenia wynikające z dochodzenia
- (350) W okresie objętym dochodzeniem trzy spośród pięciu objętych próbą grup producentów eksportujących posiadały nierozliczone wobec Sinosure umowy ubezpieczeń eksportowych.
- (351) Jak wskazano w motywie 157 Sinosure częściowo odpowiedziało na zawarte w specjalnym kwestionariuszu pytania dotyczące ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonych objętym próbą producentom eksportującym. Jak wspomniano w motywach 156–162 powyżej, Sinosure nie przedstawiło jednak żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, takiej jak sprawozdanie roczne lub statut.
- (352) Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie rządu ChRL Sinosure również było obecne i potwierdziło, że jest podmiotem będącym w całości własnością państwa.
- (353) Ponadto Sinosure nie udzieliło żadnych konkretnych informacji dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego branży rowerów elektrycznych, poziomu składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych. W związku z tym Komisja musiała uzupełnić przekazane informacje o dostępne fakty.
- (354) Jak wynika z odpowiedzi Sinosure na pytania zawarte w kwestionariuszu, Sinosure jest zakładem ubezpieczeń będącym własnością państwa, utworzonym i wspieranym przez państwo w celu pobudzania rozwoju i współpracy w zakresie handlu zagranicznego i gospodarki ChRL. Przedsiębiorstwo jest w całości własnością państwa. Posiada zarząd i radę nadzorczą. Rząd jest uprawniony do powoływania i odwoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla w przedsiębiorstwie. Na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacji przekazanych podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja stwierdziła, że istnieją formalne znamiona kontroli rządu w odniesieniu do Sinosure.
- (355) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem Sinosure.
- (356) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych umów ubezpieczeniowych. Podczas wizyty weryfikacyjnej Sinosure utrzymywało, że w praktyce jego składki są ukierunkowane na rynek i opierają się na zasadach oceny ryzyka. Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów w odniesieniu do przemysłu rowerów elektrycznych ani producentów eksportujących objętych próbą.
- (357) Ze względu na fakt, że Sinosure przekazało jedynie częściowe informacje, Komisja nie mogła również ustalić żadnego określonego zachowania Sinosure dotyczącego ubezpieczenia udzielonego producentom eksportującym objętym próbą, które umożliwiłoby Komisji stwierdzenie, czy Sinosure działało na podstawie zasad rynkowych.
- (358) W tym względzie Komisja nie była również w stanie ocenić, czy składki pobierane przez Sinosure były wystarczająco wysokie, aby pokryć koszt roszczeń i wydatki ogólne Sinosure.
- (359) Ponadto Komisja stwierdziła, że niektórzy producenci eksportujący skorzystali z częściowego lub całkowitego zwrotu składek z tytułu ubezpieczenia kredytów eksportowych zapłaconych na rzecz Sinosure.
- (360) W związku z tym Komisja stwierdziła, że w ramach pełnienia funkcji rządowych Sinosure wdraża określone powyżej ramy prawne w odniesieniu do sektora rowerów elektrycznych, działając tym samym w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Ponadto ze względu na swoją częściową współpracę Sinosure nie mogło wykazać, że działa w zwykłych warunkach rynkowych i nie przynosi korzyści producentom eksportującym objętym próbą, w szczególności że ubezpieczenia nie udzielono po stawkach niższych od minimalnej opłaty niezbędnej, aby Sinosure pokryło swoje koszty operacyjne. Z uwagi na brak innych danych, Komisja stwierdziła, że zewnętrzny poziom referencyjny wyjaśniony w motywie 362 poniżej również stanowiłby najlepszą szacunkową wartość składki w warunkach rynkowych.
- (361) Ponadto Komisja ustaliła, że subsydia przyznane w ramach programu ubezpieczeń eksportowych mają szczególny charakter, ponieważ ich uzyskanie nie byłoby możliwe bez wywozu i są tym samym uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

c) Obliczanie kwoty subsydiów

- (362) Wysokość subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą składki, którą przedsiębiorstwo płaci za ubezpieczenie krótkoterminowe udzielone przez Sinosure, a kwotą składki, którą przedsiębiorstwo zapłaciłoby za porównywalne ubezpieczenie kredytu eksportowego, jakie mogłoby faktycznie uzyskać na rynku.
- (363) Ponieważ Sinosure reprezentuje około 90 % krajowego rynku ubezpieczeń eksportowych w ChRL, Komisja nie mogła ustalić składki ubezpieczenia zgodnej z warunkami panującymi na rynku krajowym. Zgodnie z wcześniejszą praktyką Komisja użyła zatem najbardziej właściwego zewnętrznego poziomu referencyjnego, dla którego informacje były łatwo dostępne, tj. stawek składek stosowanych przez Bank Eksportowo-Importowy Stanów Zjednoczonych („Ex-Im Bank”) w odniesieniu do instytucji niefinansowych w przypadku wywozu do państw OECD ⁽⁴³⁾.
- (364) Zwroty składek z tytułu ubezpieczenia eksportowego przyznane w okresie objętym dochodzeniem uznano za dotacje. Ponieważ brak było dowodów wskazujących na dodatkowe koszty poniesione przez producentów eksportujących, w przypadku których należałoby dokonać dostosowania, korzyść obliczono jako pełną kwotę zwrotu uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem.
- (365) Przedsiębiorstwo Yadea zwróciło się o wyjaśnienie dotyczące obliczania korzyści i twierdziło, że korzyść należy obliczyć, w przypadku straty, na podstawie rzeczywiście kompensowanego kapitału, jeśli jest on niższy niż ubezpieczony kapitał. Przedsiębiorstwo Yadea zwróciło się również o wyjaśnienie, czy Komisja stosowała w obliczeniach jakikolwiek „współczynnik odporności”.
- (366) W tym względzie należy zauważyć, że korzyść została obliczona zgodnie z metodologią określoną w motywie 362. Jeżeli chodzi o korzyść, Komisja uznała, że powinna ona być obliczana na podstawie ubezpieczonego kapitału, który stanowi również podstawę do obliczania składki wnoszonej przez przedsiębiorstwo Yadea, jak zgłoszono w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto należy zauważyć, że nie zastosowano żadnego współczynnika odporności. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.
- (367) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Tabela 2

Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: ubezpieczenie kredytów eksportowych

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Bodo Vehicle Group	0 %
Grupa Giant	0 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,50 %
Suzhou Rununion Motivity	0,17 %
Grupa Yadea	0,50 %

3.7. Dostarczanie towarów przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**3.7.1. Dostarczanie materiałów do produkcji (silników elektrycznych i akumulatorów) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**

a) Wprowadzenie

- (368) Skarżący twierdził, że branża rowerów elektrycznych otrzymała materiały do produkcji (tj. akumulatory, silniki i inne części rowerowe, już zamontowane lub nie) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (369) W toku dochodzenia Komisja zweryfikowała informacje dotyczące zakupów części do rowerów elektrycznych (akumulatorów i silników) na rynku krajowym przez producentów eksportujących objętych próbą. Równocześnie Komisja zbadała politykę cenową jedyne go współpracującego dostawcy tych części, przedsiębiorstwa Bafang, i stwierdziła, że w przypadku tego przedsiębiorstwa części te na rynku krajowym były dostarczane po cenach niższych niż w ramach wywozu.

⁽⁴³⁾ <https://www.exim.gov/sites/default/files//managed-documents/Ebook-ECI-With%20Case%20Study-Final%20March%202015.pdf>.

- (370) Jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w motywach 163–173 powyżej, rząd ChRL nie współpracował w odniesieniu do dostawców materiałów do produkcji na chińskim rynku krajowym i odmówił udzielenia wyjaśnień lub dostarczenia kluczowych informacji na temat krajowego rynku akumulatorów i silników. W związku z tym Komisja musiała przeć swoje wnioski na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (371) W toku dochodzenia wykazano, że niektórzy z dostawców części dla producentów eksportujących objętych próbą to przedsiębiorstwa państwowe lub członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego (CBA). W ramach członkostwa w chińskim stowarzyszeniu rowerowym przedsiębiorstwa mają określone obowiązki dotyczące wdrażania polityki rządu ChRL w branży rowerów elektrycznych. Komisja zbadała zatem znane strategie polityczne rządu ChRL dotyczące silników i akumulatorów, a w szczególności, czy w związku z tym oraz na podstawie wszelkich innych dostępnych informacji takie strategie polityczne rządu ChRL można postrzegać jako powierzanie dostawcom silników lub akumulatorów ich sprzedaży krajowym producentom rowerów elektrycznych na bardziej korzystnych warunkach. Ponadto Komisja zbadała, czy w rezultacie chińscy dostawcy silników i akumulatorów otrzymali korzyści od rządu ChRL.
- b) Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów
- (372) Jak wskazano w motywie 164, rząd ChRL nie przesłał specjalnego kwestionariusza przeznaczanego dla dostawców części do rowerów elektrycznych znanym dostawcom w Chinach, mimo że został o to poproszony. Rząd ChRL twierdził, że nie jest uprawniony do żądania informacji od dostawców części do rowerów elektrycznych, ponieważ dostawcy ci funkcjonują niezależnie od rządu ChRL.
- (373) Ponadto rząd ChRL nie dostarczył wykazu chińskich dostawców części do rowerów elektrycznych objętych dochodzeniem oraz ich struktury własności, twierdząc, że są to informacje poufne. Co więcej, rząd ChRL nie przekazał szczegółowych informacji na temat cech chińskiego krajowego rynku materiałów do produkcji rowerów elektrycznych. Na przykład udziału przedsiębiorstw państwowych w krajowej produkcji i konsumpcji, wielkości rynku krajowego, polityki cenowej państwa lub przedsiębiorstw państwowych, rzeczywistych cen materiałów do produkcji na rynku krajowym, ograniczeń wywozu lub przywozu ani odnośnych danych statystycznych.
- (374) Jak wspomniano w motywie 50, tylko jeden dostawca części rowerowych przedsiębiorstwo Bafang), który dostarczał materiały do produkcji producentom eksportującym objętym próbą, przekazał informacje dotyczące swoich działań, a więc z własnej inicjatywy współpracował w ramach dochodzenia.
- (375) Ponieważ Komisja nie otrzymała żadnych informacji od rządu ChRL, w szczególności na temat struktury rynku krajowego, cen, mechanizmów ustalania cen oraz udziału w przedsiębiorstwach, uznała ona, że nie otrzymała kluczowych informacji istotnych dla dochodzenia.
- (376) Współpracujący dostawca jest jednym z głównych chińskich producentów silników ukierunkowanych na branżę rowerów elektrycznych. Ten sam dostawca sprzedawał również silniki i akumulatory branży rowerów elektrycznych. W ramach dochodzenia wykazano, że przedsiębiorstwo dokonywało wywozu równorzędnych modeli silników i akumulatorów po różnych cenach w zależności od rynku i że stale sprzedawało silniki na rynku krajowym po znacznie niższych cenach niż w przypadku wywozu.
- (377) Jak wspomniano w sekcji 3.2 powyżej, Komisja powiadomiła rząd ChRL, że z uwagi na nieudzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przez dostawców materiałów do produkcji i ze względu na brak jakichkolwiek informacji przekazanych przez rząd ChRL w tym względzie, rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do informacji dotyczących dostawców silników, akumulatorów, jednostek sterujących i innych części do rowerów elektrycznych.
- (378) Komisja dała rządowi ChRL możliwość przedstawienia uwag. Rząd ChRL nie przedstawił jednak w tym względzie żadnych uwag, dalszych informacji ani dowodów.

3.7.2. Dostarczenie silników za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.7.2.1. Własność krajowych dostawców silników do rowerów elektrycznych i ingerencja ze strony państwa w działalność tych dostawców

- (379) Jak wyjaśniono szerzej w motywie 404, należy przede wszystkim zauważyć, że chiński krajowy rynek silników jest w dużym stopniu zdominowany przez krajowych dostawców, posiadających udział w rynku przekraczający 90 %.
- (380) Z uwagi na brak jakichkolwiek informacji dostarczonych przez rząd ChRL dotyczących liczby i własności krajowych dostawców silników do rowerów elektrycznych, Komisja w pierwszej kolejności zbadała sytuację dostawców zgłoszonych przez pięć grup producentów eksportujących objętych próbą.

- (381) Na tej podstawie Komisja zidentyfikowała 10 chińskich dostawców.
- (382) Wśród 10 dostawców silników dla producentów eksportujących objętych próbą było trzech członków chińskiego stowarzyszenia rowerowego (CBA), w tym przedsiębiorstwo Bafang, a jeden był przedsiębiorstwem państwowym. Przedsiębiorstwo państwowe i członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego odpowiadali za 41 % całkowitej ilości dostaw dla producentów eksportujących objętych próbą oraz 66 % ich łącznej wartości w okresie objętym dochodzeniem. Komisji udało się stwierdzić własność prywatną jedynie w przypadku trzech innych dostawców (reprezentujących 46 % wielkości i 29 % wartości zakupów), natomiast nie ustalono nie istnienia żadnych informacji na temat trzech pozostałych dostawców (reprezentujących 13 % wielkości i 5 % wartości zakupów). Jak wskazano w motywach 133–134 i 136–139, w okresie badanym chińskim stowarzyszeniem rowerowym zarządzała Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej. Art. 3 statutu stowarzyszenia stanowi również, że postępuje ono zgodnie m.in. z polityką krajową. Ponadto statut chińskiego stowarzyszenia rowerowego nakłada na członków określone obowiązki, jak zapisano w art. 11, który stanowi, że członkowie przestrzegają „krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących branży rowerowej” oraz „postępują zgodnie z zasadami i regulaminem stowarzyszenia oraz realizują jego uchwały”.
- (383) Na tej podstawie Komisja uznała, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego są związani ściśle określonymi zobowiązaniami wobec stowarzyszenia podlegającego wytycznym biznesowym i nadzorowi Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej. W konsekwencji członków chińskiego stowarzyszenia rowerowego, w tym dostawców części, uznaje się za podporządkowane kluczowe podmioty gospodarcze w branży rowerowej, wyznaczone przez rząd ChRL do wdrażania polityki krajowej w celu realizacji szerszej zakrojonych celów dotyczących produkcji rowerów elektrycznych. W związku z tym Komisja szczegółowo zbadała tę politykę.
- (384) Szereg stron twierdziło, że chińskie stowarzyszenie rowerowe jest stowarzyszeniem non-profit, którego członkami są przedsiębiorstwa, jednostki badawcze i lokalne stowarzyszenia z branży rowerów, które dobrowolnie do niego przystąpiły. Strony te twierdziły również, że większość członków chińskiego stowarzyszenia rowerowego to prywatne przedsiębiorstwa.
- (385) W tym względzie Komisja odniosła się do motywów 166 i 170 powyżej, które stanowią, że z powodu odmowy dostarczenia informacji przez rząd ChRL na temat własności krajowych dostawców komponentów Komisja musiała polegać na dostępnych faktach. Z informacji, którymi dysponuje Komisja, wynika, że szereg członków chińskiego stowarzyszenia rowerowego jest również przedsiębiorstwami państwowymi.
- (386) Rząd ChRL twierdził, że Komisja nie wykazała, że chińskie stowarzyszenie rowerowe jest organem publicznym.
- (387) W tym względzie Komisja odniosła się do motywu 138 i potwierdziła swój wniosek, że chińskie stowarzyszenie rowerowe działa w ramach wytycznych politycznych i nadzoru „Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, Ministerstwa Spraw Cywilnych i właściwej jednostki biznesowej społeczeństwa”. Miało to miejsce również w roku 2016, kiedy zatwierdzono 13. plan dotyczący branży rowerowej.
- (388) Rząd ChRL twierdził również, że tylko jedna trzecia krajowych dostawców dostarczających silniki producentom eksportującym rowerów elektrycznych objętym próbą to przedsiębiorstwa państwowe lub członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego. Ponadto zwrócił on uwagę, że zgodnie z istniejącym orzecznictwem własność państwa nie wystarcza do wykazania powierzenia lub wyznaczenia.
- (389) Po pierwsze Komisja zwróciła uwagę, że rząd ChRL nie zakwestionował ustaleń, zgodnie z którymi istotną część krajowych dostawców silników dla objętych próbą producentów eksportujących stanowią przedsiębiorstwa państwowe lub członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego. W przypadku braku współpracy, chociaż sama własność państwowa lub członkostwo w chińskim stowarzyszeniu rowerowym nie są warunkiem wystarczającym do wykazania powierzenia i wyznaczenia, jest to ważny element w tym względzie. Oprócz wykazania w motywie 138 powyżej, że podmioty te realizowały politykę i cele rządu, Komisja ustaliła również, jak zilustrowano w motywach 390–412 poniżej, że krajowi dostawcy silników dla przemysłu rowerów elektrycznych byli przedmiotem powierzenia i wyznaczenia przez rząd ChRL. Na tej podstawie powyższe uwagi zostały odrzucone.

3.7.2.2. Polityka i cele rządu

- (390) Komisja zidentyfikowała szereg źródeł prawnych wskazujących na publiczne wsparcie branży silników ze względu na ich pozycję w łańcuchu dostaw branży rowerów elektrycznych.
- (391) Do dokumentów tych należy: 12. plan pięcioletni dotyczący branży rowerowej i rowerów elektrycznych, 13. plan dotyczący branży rowerowej, plan rozwoju przemysłu lekkiego (2016–2020), zawiadomienie generalnego urzędu miasta w Suzhou o rozpowszechnianiu środków administracyjnych na specjalny fundusz na rzecz modernizacji lokalnego przemysłu i gospodarki (SU FU BAN 2014-137), powiązane z nim zawiadomienie dotyczące wniosku o przyznanie w 2016 r. specjalnego programu funduszu podatkowego w mieście Suzhou oraz plan rozwoju przemysłu lekkiego i tekstyliów w mieście Tiencin na 13. okres pięcioletni (2016–2020). Dokumenty te zbadano w sekcji 3.1 powyżej.

- (392) W dokumentach tych podkreślono konieczność poprawy jakości i wydajności kluczowych materiałów do produkcji, których silniki są częścią, dla producentów rowerów elektrycznych oraz uzupełnienia łańcucha dostaw branży rowerów elektrycznych, tak aby można było utworzyć w Chinach zintegrowany pionowo i niezależny łańcuch produkcji rowerów elektrycznych.
- (393) W dokumentach tych opisano również różne systemy wsparcia na rzecz producentów rowerów elektrycznych i ich dostawców, takie jak subsydia w formie finansowania preferencyjnego i zwrotów podatku / zwolnienia z podatku, jak opisano w motywach 105–106.

3.7.2.3. Powierzenie i wyznaczenie zadań

- (394) W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że z uwagi na częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL nie otrzymano żadnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dostawców materiałów do produkcji, z wyjątkiem przedsiębiorstwa Bafang, i że w związku z tym Komisja nie posiadała kluczowych informacji dotyczących krajowego rynku dostawców silników. W konsekwencji, aby dokonać ustaleń dotyczących powierzenia, Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie informacje dostępne dla Komisji składały się z informacji uzyskanych od producentów eksportujących objętych próbą w odniesieniu do ich krajowych dostawców silników, informacji dostępnych publicznie dotyczących chińskiego stowarzyszenia rowerowego i jego członków, informacji udzielonych przez jedyne współpracujące dostawcę materiału do produkcji oraz specjalnego sprawozdania branżowego na temat silników w Chinach dostarczonego przez skarżącego.
- (395) Jeżeli chodzi o dostawców producentów eksportujących objętych próbą, Komisja stwierdziła w motywie 382, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego, którzy dostarczali silniki objętym próbą producentom eksportującym, w okresie objętym dochodzeniem odpowiadali za 41 % całkowitej ilości dostarczonej z rynku krajowego objętym próbą producentom eksportującym oraz za 66 % łącznej wartości zakupów na rynku krajowym. Ponadto w motywach 382–383 Komisja stwierdziła, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego, w tym dostawcy części, są podporządkowanymi kluczowymi podmiotami gospodarczymi wyznaczonymi do wdrażania polityki krajowej w celu realizacji szerszej zakrojonych celów dotyczących produkcji rowerów elektrycznych. Na podstawie powyższych faktów oraz z uwagi na brak jakichkolwiek innych informacji, ustalenia te uznano za reprezentatywne dla sytuacji na chińskim krajowym rynku silników.
- (396) W szczególności, jeżeli chodzi o jedyne współpracujące dostawcę silników, w ramach dochodzenia wykazano, że dokonywał on wywozu podobnych modeli po różnych cenach w zależności od rynku i że stale sprzedawał silniki na rynku krajowym po znacznie niższych cenach niż na rynku eksportowym. Ceny na rynku krajowym były o ponad 33 % niższe niż średnie ceny eksportowe. W przypadku niektórych modeli różnica ta osiągnęła poziom 67 %.
- (397) W ramach dochodzenia ustalono również, że te same koszty były związane z tymi samymi modelami, niezależnie od miejsca przeznaczenia. W związku z tym różnic w cenach między modelami sprzedanymi w ramach wywozu i na rynku krajowym nie można było wyjaśnić różnicami w kosztach. Przedsiębiorstwo Bafang twierdziło, że te różnice w cenach wynikały z wyższych kosztów sprzedaży na rynku eksportowym. W ramach dochodzenia wykazano jednak, że jedynie niewielką część różnicy w cenie można przypisać wyższym kosztom sprzedaży. Przedsiębiorstwo Bafang nie twierdziło, że takie różnice można wyjaśnić różnymi warunkami rynkowymi, a fakty ustalone w ramach niniejszego dochodzenia również nie potwierdziły tej hipotezy. Przeciwnie, jako członek chińskiego stowarzyszenia rowerowego przedsiębiorstwo Bafang podlega temu stowarzyszeniu, którego 13. plan dotyczący branży rowerowej jest ukierunkowany na zwiększenie wyników w wywozie osiągniętych przez producentów eksportujących rowery elektryczne, jak wspomniano w motywach 112–113 powyżej. W konsekwencji, aby wnieść swój wkład w wyniki wywozu osiągnięte w tej branży, powierzono mu sprzedaż materiałów do produkcji po niższych cenach na rynku krajowym lub wyznaczono takie zadanie, tak aby producenci eksportujący rowery elektryczne mogli oferować swoje produkty po znacznie niższych cenach niż ich konkurenci na rynkach eksportowych, którzy muszą pozyskiwać silniki po niesubsydiowanych cenach.
- (398) Szereg stron twierdziło, że decyzja przedsiębiorstwa Bafang o stosowaniu wyższych cen na rynkach eksportowych niż na rynku krajowym nie powinna być uważana za nieracjonalną. Po pierwsze, można to wiązać z kosztami ponoszonymi po sprzedaży. Po drugie, mogło to zależeć od różnych poziomów konkurencyjnych na tych dwóch rynkach. Po trzecie, mogło to zależeć od wyższego popytu krajowego i rozpoznawalności marki Bafang.
- (399) Jeśli chodzi o pierwszy punkt, należy odnieść się do motywu 397, w którym już odniesiono się do takiego argumentu w świetle informacji zweryfikowanych w siedzibie dostawcy. W odniesieniu do punktów drugiego i trzeciego należy na wstępie zauważyć, że powyższy argument nie został poparty nowymi elementami. W każdym przypadku, biorąc pod uwagę częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL, o czym mowa w motywach 163–169 powyżej, Komisja nie dysponowała kluczowymi informacjami dotyczącymi różnych poziomów konkurencyjnych na rynkach krajowych i eksportowych, jak również sytuacji różnych dostawców silników na rynku krajowym. W związku z tym Komisja musiała oprzeć swoje ustalenia na dostępnych

informacjach, tj. na samej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymanej od dostawców komponentów. Nie istnieją dowody wskazujące na różny poziom konkurencyjny rynku krajowego i rynku eksportowego, prowadzący do tak odmiennego poziomu cen na obu rynkach. Nie istnieją również dowody na rozpoznawalność marki Bafang oraz jej wpływ na różnicę w cenach. Jeżeli w ogóle istnieje, rozpoznawalność marki mogłaby mieć wpływ również na ceny na rynku krajowym, ponieważ mogłaby stanowić podstawę wyższych cen niż ceny konkurentów na rynku krajowym. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

- (400) Ponadto, biorąc pod uwagę znaczną różnicę w cenie między silnikami sprzedawanymi na rynku krajowym a silnikami sprzedawanymi w ramach wywozu, rozsądną decyzją gospodarczą byłoby skoncentrowanie się na sprzedaży silników na rynkach eksportowych ze względu na dużo wyższą rentowność, którą można osiągnąć. Osiągnięcie wyższej rentowności nadal byłoby możliwe, nawet gdyby przedsiębiorstwo obniżyło ceny eksportowe swoich silników w stosunku do cen stosowanych w okresie objętym dochodzeniem, aby zyskać udział w rynkach państw trzecich. Wynika to z faktu, że rentowność osiągnięta na rynku eksportowym nadal byłaby dużo wyższa niż rentowność osiągnięta na rynku krajowym. W połączeniu z rosnącą wielkością sprzedaży eksportowej, rentowność bezwzględna przekroczyłaby nawet obecne poziomy. Pomimo powyższych faktów, w ramach dochodzenia wykazano, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Bafang prowadziło głównie działalność na rynku krajowym. Przedsiębiorstwo Bafang twierdziło, że fakt, iż jego sprzedaż krajowa w OD pozwalała na rozsądny zysk dowodził, że nie sprzedawało ono po niższych cenach na rynku krajowym oraz że ich polityka cenowa nie była nieracjonalna.
- (401) Chociaż nie ulega wątpliwości, że sprzedaż krajowa przedsiębiorstwa Bafang przynosiła zysk, informacje zawarte w dokumentacji wskazują, że ceny krajowe były znacznie niższe od cen eksportowych. W motywie 400 Komisja nie stwierdziła, że racjonalną decyzją byłoby osiągnięcie zysku, lecz rozszerzenie sprzedaży na rynki eksportowe, na których zyski mogłyby zostać zwiększone ze względu na znaczną różnicę cen omówioną w motywie 396, lub alternatywnie zwiększenie ceny sprzedaży krajowej przynajmniej do tego samego poziomu, co ceny sprzedaży eksportowej w celu zmaksymalizowania całkowitych zysków.
- (402) Przedsiębiorstwo Giant twierdziło również, że zgodnie ze sprawozdaniem panelu WE – Środki wyrównawcze wobec układów pamięci dynamicznej (DRAM) ⁽⁴⁴⁾, działanie „w sposób ekonomicznie nierozsądny nie wystarcza do ustalenia powierzenia lub wyznaczenia”.
- (403) W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z motywami 394–397 i 404 poniżej, wniosku dotyczący powierzenia i wyznaczania nie dokonano na podstawie różnicy cen zaobserwowanej w przypadku przedsiębiorstwa Bafang. Taki element uznano raczej za efekt niż podstawę takiego powierzenia i wyznaczania. Na tej podstawie argument ten został odrzucony.
- (404) Ponadto Komisja opierała się na specjalnym sprawozdaniu branżowym, w którym skoncentrowano się na silnikach do rowerów elektrycznych w Chinach, zatytułowanym „Chińska branża silników do e-rowerów w latach 2018–2023: sprawozdanie konsultacyjne dotyczące popytu i inwestycji na rynku” przygotowanym przez YuboZhiye Market Consulting ⁽⁴⁵⁾. Według opisu na stronie internetowej sprawozdanie „opiera się na danych dostarczonych przez analityków YuboZhiye zgodnie z informacjami od krajowych agencji statystycznych, z baz danych dotyczących monitorowania rynku, od stowarzyszeń branżowych (naukowców), służb statystycznych ds. przywozu i wywozu, instytutów badawczych i innych instytucji”. Z dostępnego publicznie sprawozdania wynika, że przywóz silników rowerowych odpowiadał jedynie mniej niż 10 % sprzedaży krajowej w 2017 r. W związku z tym Komisja uznała, że uczestnicy rynku krajowego są ewidentnie podmiotami dyktującymi ceny i ceny importowe, które są raczej cenami dostosowywanymi, nie mogą na nich wpłynąć. Fakt ten potwierdza badanie cen importowych silników nabywanych przez producentów eksportujących objętych próbą, które w przypadku porównywalnych modeli są w znacznej mierze zgodne z cenami pobieranymi przez krajowych dostawców silników, w tym przez przedsiębiorstwo Bafang. Mówiąc dokładniej, w przypadku głównego modelu (połączenia położenia i mocy), zarówno pochodzącego z przywozu, jak i nabywanego na rynku krajowym przez producentów eksportujących objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, różnica w cenie wyniosła poniżej 3 %.
- (405) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Bafang twierdziło, że twierdzenie, iż uczestnicy rynku krajowego są podmiotami dyktującymi ceny i ceny importowe nie mogą na nich wpłynąć, nie jest poparte dowodami. Stwierdzono również, że ustalenie, iż ceny krajowe są na tym samym poziomie jak ceny importowe, odzwierciedla jedynie odpowiednie wynagrodzenie.
- (406) W tym względzie przypomina się, że z powodu częściowej odmowy współpracy ze strony rządu ChRL, omówionego w motywach 163–173, Komisja nie miała dostępu do kluczowych informacji dotyczących struktury krajowego rynku silników, jak również do mechanizmu ustalania cen. W związku z tym Komisja musiała polegać na dostępnych faktach i uznała, że informacje dostarczone w specjalnym sprawozdaniu branżowym na temat

⁽⁴⁴⁾ Sprawozdanie panelu WT/DS299, WE – DRAMs, pkt 7.105.

⁽⁴⁵⁾ <http://www.chinabgao.com/report/4051392.html>.

silników, o którym mowa w motywie 404, były uzasadnione. Ponadto, biorąc pod uwagę, że przywóz silników stanowił jedynie 10 % konsumpcji silników elektrycznych w Chinach w 2017 r., jest mało prawdopodobne, aby eksporterzy w innych krajach byli w stanie wpłynąć, przynajmniej w znacznym stopniu, na ceny krajowe. W każdym razie przedsiębiorstwo Bafang nie dostarczyło żadnych dowodów na uzasadnienie tego argumentu. Na tej podstawie Komisja odrzuciła ten argument.

(407) W konsekwencji fakt, że ceny silników na chińskim rynku krajowym są znacznie niższe niż w ramach wywozu, w dalszym ciągu zwraca uwagę na powierzenie krajowym dostawcom silników ich sprzedaży dla branży rowerów elektrycznych po niższych cenach i wyznaczenie takiego zadania, oraz na irracjonalne zachowanie krajowych dostawców silników wobec braku zaprzeczających informacji ze strony rządu ChRL.

(408) Ponadto sprawozdanie zawiera dowody potwierdzające, że branża rowerów elektrycznych jest subsydiowana i że subsydia te są przyznawane w celu zapewnienia ogólnej korzyści dla branży rowerów elektrycznych, w tym dostawców silników. Mianowicie fakt ten potwierdza następujący fragment sprawozdania:

— „W ramach 13. planu pięcioletniego dla branży rowerów elektrycznych proponuje się głównie elektryfikację branży tych pojazdów, przede wszystkim w celu zastąpienia pojazdów napędzanych paliwem. [...] Państwowa polityka wsparcia tych sektorów przemysłu stała się podstawą dla rozwoju branży rowerów elektrycznych. Mimo że rząd wspiera głównie rozwój przemysłu pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii, ponieważ podstawowe technologie motoryzacyjne są wzajemnie powiązane, w tym samym stopniu propaguje rozwój branży silników do e-rowerów.” (Rozdział XI, sekcja I, podsekcja II).

(409) Komisja odniosła się do planu rozwoju przemysłu lekkiego (2016–2020), aby określić charakter tej „polityki wsparcia”. W szczególności Komisja odwołała się do trzech pakietów środków wsparcia opisanych w motywach 101–106.

(410) Sprawozdanie zawiera inne istotne informacje wskazujące, że chińska branża silników jest wspierana jako część łańcucha dostaw rowerów elektrycznych:

— „Koszt surowców i akcesoriów dla branży rowerów elektrycznych stanowi około 70 % całkowitego kosztu. Zmiany cen surowców bezpośrednio wpływają na koszt produktów. W szczególności stały wzrost ceny surowców z magnezu trwałego, takiego jak magnez neodymowy, spowodował wzrost cen produktu. Instrumenty wsparcia silników do e-rowerów stosowanych w e-rowerach i rozwój sektorów przemysłu niższego szczebla bezpośrednio wpływa na branżę silników.” (Rozdział I, sekcja III).

— „W latach 2013–2017 w Chinach nastąpił szybki rozwój branży silników do e-rowerów. Chińska branża silników do e-rowerów rozwinęła się dzięki intensywnemu propagowaniu przez państwo i przedsiębiorstwa.” (Rozdział II, sekcja I, podsekcja IV).

— „Tendencja rozwoju elektryfikacji rowerów ma ogromne znaczenie dla rozwoju branży silników do rowerów elektrycznych. Ma ona decydujące znaczenie dla zwiększenia popytu na rynku dotyczącego tego sektora przemysłu oraz dla propagowania dalszego rozwoju skali przemysłowej. Ponadto, ponieważ silnik jest głównym komponentem roweru elektrycznego, rozwój branży silników ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia konkurencyjności całego łańcucha branżowego.” (Rozdział III, sekcja I, podsekcja I) (podkreślenie dodane).

— „Obecnie państwo udziela wsparcia podatkowego na rzecz badań i rozwoju technologii w branży silników. Rozwój technologii w ogólnej branży silników ma dużą wartość zastosowania w silnikach do rowerów elektrycznych i pozytywny wpływ na rozwój branży.” (Rozdział III, sekcja I, podsekcja III).

— „Państwo wspiera rozwój branży silników do rowerów elektrycznych. Ze względu na szerokie zastosowanie branży rowerów elektrycznych i dużą skalę popytu, populacja osób zatrudnionych znacznie wzrosła. W związku z tym w przyszłości państwo zamierza nadal intensywnie wspierać branżę rowerów elektrycznych, co oczywiście wpływa również na branżę silników do rowerów elektrycznych. [...] Państwo kładzie szczególny nacisk na rozwój branży silników, w związku z czym aktywna polityka państwa, obejmująca określone wsparcie techniczne i polityczne, w ramach której propagowany będzie rozwój branży, wpływa również na branżę silników do e-rowerów.” (Rozdział III, sekcja I, podsekcja V).

- „Zapewnienie wystarczającej ilości środków finansowych: Z jednej strony zaprojektowanie i rozwój produktów z zakresu silników do rowerów elektrycznych wymaga dużego nakładu inwestycji kapitałowych. W ramach bieżącej produkcji i zarządzania przedsiębiorstwa muszą również utrzymać wysoki poziom płynności w celu nabywania surowców. Z drugiej strony produkcja silników do e-rowerów wymaga dużego nakładu kapitału w celu zakupu i wybudowania zakładów produkcyjnych oraz nabycia urządzeń produkcyjnych, tak aby możliwe było osiągnięcie znacznej skali produkcji, by sprostać wymaganiom dużych klientów na rynku niższego szczebla. W związku z tym wystarczająca ilość środków finansowych jest warunkiem niezbędnym, aby producenci silników do rowerów elektrycznych osiągnęli znaczący i zrównoważony rozwój.” (Rozdział IV, sekcja III, podsekcja I).
  - „W porównaniu z krajami rozwiniętymi, takimi jak państwa europejskie i Stany Zjednoczone, w Chinach nadal istnieje określona luka w technicznym poziomie branży silników do rowerów elektrycznych. Dzięki intensywnemu wsparciu ze strony rządu, chiński przemysł wytwórczy jednak szybko się rozwija, i zwiększa się zdolność produkcyjna branży rowerów elektrycznych.” (Rozdział V, sekcja I, podsekcja I).
  - „Intensywne wsparcie ze strony państwa na rzecz przemysłu wytwórczego stale usprawnia chińską technologię wytwarzania silników, a zdolność branży silników rowerowych do sprostania popytowi krajowemu znacznie wzrosła w ostatnich latach. Poziom przywozu silników do rowerów elektrycznych uległ obniżeniu.” (Rozdział V, sekcja I, podsekcja II).
  - „Silniki do rowerów elektrycznych są bezpośrednio wykorzystywane w produkcji rowerów elektrycznych, a rozwój przemysłu niższego szczebla ma decydujący wpływ na popyt na produkty z zakresu silników do rowerów elektrycznych. [...] W ostatnich latach dostosowanie przez państwo przepisów do rynku niższego szczebla wywarło pewien wpływ na popyt na silniki do rowerów elektrycznych.” (Rozdział VI, sekcja I, podsekcja II).
  - „Z perspektywy zatrudnienia rząd przyjął główną politykę stabilizacji zatrudnienia, a łańcuch branży e-rowerów, od wspierających producentów po usługodawców niższego szczebla, zapewnia wiele miejsc pracy. Ponadto stosunkowo wysoki poziom techniczny silników do e-rowerów jest zgodny z założeniami polityki dotyczącej propagowania poprawy sytuacji w zatrudnieniu i przemyśle. W związku z tym rząd wspiera rozwój branży silników do e-rowerów.” (Rozdział XI, sekcja I, podsekcja II).
  - „Rząd chiński promuje rozwój silników do e-rowerów w Chinach. W zaleceniach dotyczących 13. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego opracowanego przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Chin wskazano, że należy [...] zachęcać do ekologicznego podróżowania, w tym na rowerze, promować elektryfikację branży rowerowej i motoryzacyjnej oraz zwiększyć poziom industrializacji pojazdów elektrycznych. Wsparcie udzielane w ramach polityki krajowej zapewnia polityczną podstawę dla rozwoju przemysłu i powoduje stały wzrost popytu na rynku niższego szczebla.” (Rozdział VIII, sekcja II, podsekcja V).
  - „Odpowiednie krajowe planowanie i polityka w zakresie branży silników zapewnia silne wsparcie polityczne na rzecz rozwoju branży rowerów elektrycznych.” (Rozdział XI, sekcja IV, podsekcja I).
  - „Rządowa polityka wsparcia: W ostatnich latach państwo i instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym dokonały wielu ustaleń w celu propagowania rozwoju branży silników. Nie tylko udzieliły wsparcia politycznego, ale również aktywnie opracowały środki służące propagowaniu transformacji i modernizacji przedsiębiorstw, tak aby zapewnić odpowiednie otoczenie polityczne i wyraźnie wskazać kierunek rozwoju chińskiej branży silników. Po pierwsze ustanowiono specjalne fundusze wsparcia i propagowano rozwój skali i klastra branży silników w niektórych obszarach. Po drugie zachęcano przedsiębiorstwa do zwiększenia skali inwestycji lub wartości produkcji poprzez zwrot podatku. Po trzecie przyznano maksymalne zachęty i udzielono ogromnego wsparcia na rzecz branży silników w wielu aspektach, w tym użytkowania gruntów, usług inwestycyjnych, podaży pracy itp., aby zachęcić przedsiębiorstwa do aktywnej pracy i rozpoczęcia działalności, stworzenia większej liczby znanych marek i propagowania dalszego rozwoju regionalnej branży silników.” (Rozdział XI, sekcja IV, podsekcja III).
- (411) Podsumowując, w sprawozdaniu potwierdzono, że branża rowerów elektrycznych i silników są wzajemnie powiązane, oraz że rozwój branży silników jest kluczowy dla rozwoju branży rowerów elektrycznych. Potwierdzono również, że rząd ChRL udziela subsydiów na silniki ukierunkowane na zwiększenie konkurencyjności łańcucha całej branży, w tym branży rowerów elektrycznych.
- (412) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że rząd ChRL powierza chińskim producentom silników dostawę tego materiału do produkcji krajowym producentom rowerów elektrycznych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia lub wyznacza takie zadanie.

- (413) Po ujawnianiu przedsiębiorstwo Giant stwierdziło, że według Organu Apelacyjnego WTO w USA – „Dochodzenie w sprawie cel wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)” – „zwykłe oświadczenia dotyczące polityki” nie mogą „stanowić powierzenia ani wyznaczenia do celów art. 1.1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych”⁽⁴⁶⁾. Ponadto „powierzenie i wyznaczenie – poprzez przekazanie odpowiedzialności podmiotowi prywatnemu lub sprawowanie nad nim władzy – oznacza bardziej aktywną rolę niż tylko samo zachęcanie”⁽⁴⁷⁾. Organ Apelacyjny stwierdził, że dowody „powierzenia lub wyznaczenia podmiotu prywatnego” „obejmowałyby pewną postać groźby lub wymuszenia”⁽⁴⁸⁾. Co więcej, przedsiębiorstwo Giant odniosło się również do sprawozdania zespołu orzekającego WTO w USA – Ograniczenia wywozu, w którym zauważono, że „zarówno akt powierzenia, jak i wyznaczenia koniecznie niosą za sobą zatem następujące trzy elementy: (i) jawne i pozytywne działanie, niezależnie od tego, czy jest to delegowanie, czy nakazywanie; (ii) są skierowane do konkretnej strony; oraz (iii) których przedmiotem jest konkretne zadanie lub obowiązek”⁽⁴⁹⁾. Sam nadzór lub wykonywanie ogólnych uprawnień regulacyjnych jest zatem niewystarczające, by ustalić powierzenie lub wyznaczenie⁽⁵⁰⁾.
- (414) W tym względzie należy zauważyć, że wniosek Komisji nie opiera się na samych tylko oświadczeniach dotyczących polityki, które opisano szczegółowo w sekcji 3.1 powyżej. Opiera się on również na roli chińskiego stowarzyszenia rowerowego, które jako stowarzyszenie gromadzące nie tylko producentów rowerów, ale również producentów silników, jest nadzorowane i kierowane przez najwyższy organ Chin, tj. przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej. Ponadto przypomina się również, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego muszą wdrażać jego regulamin, a zatem uważa się ich za podporządkowanych. W tym względzie należy przypomnieć, że chińskie stowarzyszenie rowerowe wydało 13. plan dotyczący branży rowerowej, który ukierunkowany jest na poprawę wyników eksportowych producentów eksportujących rowery elektryczne, jak wspomniano w motywach 112 i 113. Powyższe rozważania poparto również wieloma fragmentami specjalnego sprawozdania branżowego na temat silników, o którym mowa w art. 408–410, co pokazuje, że wsparcie dla sektora silników działa, jeżeli chodzi o pozycję sektora w łańcuchu dostaw rowerów elektrycznych. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.
- (415) Przedsiębiorstwo Giant stwierdziło również, że Komisja odwróciła ciężar dowodu w motywie 407, odnosząc się do częściowej odmowy współpracy ze strony rządu ChRL, jeżeli chodzi o wyciągnięte wnioski. Przedsiębiorstwo Giant podkreśliło, że ciężar dowodu spoczywa na Komisji oraz że Komisja nie wykazała, że dostarczanie akumulatorów i silników do rowerów elektrycznych jest działaniem normalnie prowadzonym przez rząd.
- (416) W tym względzie Komisja uznała, że dostępny dowód, jak podsumowano w motywie 414, oparty na dostępnych faktach, jest wystarczający, by wykazać powierzenie i wyznaczenie. Przypomina się również, że rząd ChRL nie zgłosił żadnych uwag ani nie przekazał dodatkowych informacji po tym jak został poinformowany, że Komisja miała zamiar zastosować dostępne fakty w odniesieniu do dostarczania komponentów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Na tej podstawie Komisja twierdzi, iż nie odwróciła ciężaru dowodu. W związku z tym argument ten należało odrzucić.

3.7.2.4. Subsydiowanie producentów silników

- (417) Przede wszystkim Komisja chciałaby przypomnieć, że ze względu na częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL, Komisja musiała dokonać ustaleń na podstawie dostępnych faktów, na które składało się specjalne sprawozdanie branżowe dostarczone przez skarżącego oraz informacje przekazane przez jedyne go współpracującego dostawcę silników, który udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji.
- (418) Jak opisano w motywie 410, sprawozdanie zawiera szereg dowodów potwierdzających, że branży silników elektrycznych udzielono wsparcia w formie „zachęty w postaci zwrotu podatku”, „użytkowania gruntów, usług inwestycyjnych i podaży siły roboczej”.
- (419) Fakt ten potwierdziły również ustalenia dotyczące przedsiębiorstwa Bafang. Rzeczywiście w ramach dochodzenia wykazano, że przedsiębiorstwo to otrzymało kilka rodzajów subsydiów, na które składały się prawa od użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, niższa stawka podatkowa i szereg dotacji.
- (420) Szereg stron przedstawiło swoje uwagi przez odniesienie się do art. 14 lit. d) Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz do art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego dotyczącego odpowiedniości wynagrodzenia, które określa się w odniesieniu do aktualnych warunków rynkowych w stosunku do przedmiotowego towaru lub usługi w kraju dostawy lub zakupu. Innymi słowy zastosowany poziom referencyjny powinien być związany z warunkami panującymi na chińskim rynku; lub przyjęty na podstawie warunków panujących na rynku innego państwa, lub na rynku światowym, które są dostępne dla odbiorcy.

⁽⁴⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego „Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie cel wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)”, pkt 114.

⁽⁴⁷⁾ Zob. przypis 45, pkt 114.

⁽⁴⁸⁾ Zob. przypis 45, pkt 116.

⁽⁴⁹⁾ Sprawozdanie panelu, USA – Ograniczenia wywozu, pkt 8.29.

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego „Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie cel wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)”, pkt 115.

- (421) Komisja ustaliła, że warunki panujące na rynku ChRL zostały zniekształcone z uwagi na stosowaną politykę krajową i sektorową wdrażaną przez podmioty gospodarcze. Ponadto z uwagi na częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL Komisja nie miała kluczowych informacji na temat sytuacji na rynku silników w Chinach oraz na temat możliwych dostosowań, których należało dokonać. Jeżeli chodzi o warunki panujące na rynku innego państwa lub na rynku światowym, takie informacje nie były dostępne na poziomie szczegółowości, który pozwoliłby na dokonanie istotnego porównania. W konsekwencji Komisja musiała opierać się na dostępnych informacjach. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że panujące na chińskim rynku warunki nie uzasadniły dostosowań, i w związku z tym obliczyła poziom referencyjny przy wykorzystaniu metody opisanej w motywie 432.
- (422) Szereg stron twierdziło, że Komisja powinna była zamiennie stosować ceny importowe silników od objętych próbą producentów współpracujących jako nieznkształconą wartość odniesienia.
- (423) W tym względzie, biorąc pod uwagę udział w rynku krajowych dostawców silników oraz fakt, iż są oni podmiotami dyktującymi ceny na chińskim rynku, o czym mowa w motywie 404, nie uznano za właściwe, by wykorzystać ceny importowe jako poziom referencyjny, ponieważ na ich poziom wpływały te same zakłócenia, które występowały na rynku krajowym. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.
- (424) Przedsiębiorstwo Giant oraz rząd ChRL stwierdziły, że swoim podejściem Komisja naruszyła art. 1.1 lit. b) pkt 10 oraz art. 32.1 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, gdyż Komisja nie może obejść obowiązku stwierdzenia, czy producenci zostali upoważnieni lub wyznaczeni. W tym względzie przedsiębiorstwo Giant stwierdziło, że Komisja musi: 1) przeanalizować, czy producentom przyznano subsydia; 2) przeanalizować, czy silniki i akumulatory nabyto w warunkach pełnej konkurencji; 3) obliczyć, jaką część subsydiów przekazano.
- (425) W tym względzie stwierdza się, że wniosek Komisji opiera się na wystarczająco szczegółowych podstawach podsumowanych w motywie 414. Jeżeli chodzi o uwagi przedsiębiorstwa Giant, Komisja stwierdziła, że biorąc pod uwagę odmowę współpracy ze strony rządu ChRL oraz fakt, iż tylko jeden dostawca współpracował z własnej inicjatywy, brakowało jej kluczowych informacji. Niemniej jednak na podstawie dostępnych informacji oraz analizy, którą przeprowadziła Komisja, stwierdzono, że warunki rozstrzygnięcia co do powierzenia i wyznaczenia zostały spełnione. Jeżeli chodzi o przekazanie, twierdzenie to uznano za nieistotne ponieważ w swojej analizie Komisja nie koncentrowała się na tej kwestii. Na tej podstawie argumenty te należało odrzucić.

3.7.2.5. Szczególny charakter

- (426) Jak wykazano w motywach 390–412, za pośrednictwem szeregu dokumentów prawnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze rowerów elektrycznych, ukierunkowuje się dostawców materiałów do produkcji na dostarczanie silników dla branży rowerów elektrycznych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Na podstawie tych dokumentów stwierdzono, że dostawcy materiałów do produkcji dostarczają silniki jedynie dla ograniczonej liczby branż/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL.
- (427) Komisja stwierdziła zatem, że subsydia w formie dostarczania silników za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nie są powszechnie dostępne, lecz są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających, że subsydiów w takiej formie udziela się na podstawie obiektywnych kryteriów lub warunków określonych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.7.2.6. Korzyść

- (428) Wszyscy producenci eksportujący objęci próbą nabyli silniki na rynku krajowym głównie od przedsiębiorstw niepowiązanych, ale pozyskali również określone ilości w drodze przywozu. Niektóre nieznaczne ilości nabyto od przedsiębiorstw powiązanych. W przypadku niektórych producentów przedsiębiorstwo Bafang było głównym dostawcą odpowiadającym za ponad 50 % wartości zakupów.
- (429) Jak wyjaśniono w motywie 396, przedsiębiorstwo Bafang, jako podporządkowany podmiot gospodarczy wyznaczony do wdrażania polityki krajowej, sprzedawało silniki na rynku krajowym po znacznie niższych cenach niż w ramach wywozu. W konsekwencji chińscy producenci eksportujący odnieśli korzyść dzięki silnikom sprzedanym za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (430) Szereg stron twierdziło, że zgodnie z art. 2 lit. a) i b) rozporządzenia podstawowego jedynie rząd może udzielać subsydium. Ponieważ przedsiębiorstwo Bafang jest prywatnym przedsiębiorstwem, nie może ono być uznawane za rząd w rozumieniu art. 2 lit. b) i w związku z tym nie może udzielać subsydiów.

(431) W tym względzie uznano, że uwaga ta jest nieistotna w kontekście wniosku, który sformułowano w motywie 412, tj. że rząd ChRL powierza dostawcom silników do producentów rowerów elektrycznych dostarczanie tego komponentu za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia lub wyznacza im takie zadanie.

3.7.2.7. Obliczanie kwoty subsydiów

(432) Korzyść przedsiębiorstw objętych próbą obliczono porównując ceny krajowe silników z ich cenami eksportowymi, które przedsiębiorstwo Bafang naliczało w okresie objętym dochodzeniem. Porównania dokonano wykorzystując połączenie informacji dotyczących położenia silnika (na piaście lub centralnie) i jego mocy (w kW). Obliczone wartości procentowe zastosowano w odniesieniu do cen, które producenci eksportujący objęci próbą płacili za zakup silników od krajowych dostawców. Nie dokonano żadnych dostosowań.

(433) Grupa Giant stwierdziła, że nie istnieje żaden związek między lokalnie nabywanymi silnikami a rowerami elektrycznymi, które wywozi do UE.

(434) W tym względzie uznano, że korzyść określona w motywach 428–429 jest korzyścią na rzecz producentów eksportujących rowerów elektrycznych, nabywających krajowe silniki za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, i nie jest związana z konkretnymi sprzedawanymi modelami rowerów elektrycznych. W związku z tym stwierdzono, że Grupa Giant odniosła korzyść, nabywając krajowe silniki po zakłóconych cenach z powodu powierzenia i wyznaczenia zadań przez rząd ChRL opisanych w motywach 394–412. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

(435) Jeżeli chodzi o sprzedaż krajową, przedsiębiorstwo Bafang stwierdziło, że wykaz transakcji wykorzystany do celów ustalenia średniej ceny silników sprzedawanych w kraju obejmował sprzedaż na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego. Ponadto przedsiębiorstwo Bafang wyjaśniło, że ta powiązana sprzedaż była przeznaczona na wywóz, gdyż przedsiębiorstwo z nim powiązane działało jako krajowy handlowiec odpowiadający za sprzedaż eksportową. W związku z tym przedsiębiorstwo Bafang poprosiło Komisję o wykluczenie tej sprzedaży z obliczenia średniej krajowej ceny sprzedaży.

(436) Komisja zaakceptowała to twierdzenie i wykluczyła tę sprzedaż z obliczenia średniej ceny sprzedaży krajowej, ponieważ uznała przedstawione przez przedsiębiorstwo Bafang dowody, że sprzedaż tę rzeczywiście należy uznawać za „sprzedaż eksportową” za pośrednictwem powiązanego krajowego przedsiębiorstwa handlowego, za wystarczające. W każdym przypadku brakuje dowodów zawartych w aktach na potwierdzenie, czy tej sprzedaży na rzecz powiązanego przedsiębiorstwa handlowego dokonano w warunkach pełnej konkurencji, czy też nie, jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w motywach 437–441. W konsekwencji obliczenia stosownie zmieniono, uwzględniając jedynie sprzedaż krajową na rzecz niezależnych klientów.

(437) Jeżeli chodzi o średnią cenę sprzedaży eksportowej, przedsiębiorstwo Bafang stwierdziło, w odniesieniu do tej samej sprzedaży, o której mowa w motywach 435 i 436, że do cen silników eksportowanych za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego należy zastosować odpowiednie korekty, by usunąć koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.

(438) W tym kontekście niemożliwe było sprawdzenie, czy transakcji między przedsiębiorstwem Bafang a jego przedsiębiorstwem powiązaniem dokonano w warunkach pełnej konkurencji lub czy sprzedaż eksportową na rzecz niepowiązanych klientów przez to przedsiębiorstwo powiązane należy dostosować w odpowiedniej kwocie do zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W każdym przypadku poziom referencyjny służący do mierzenia ceny sprzedaży eksportowej powinien opierać się na rzeczywistej cenie eksportowej płaconej przez niezależnego nabywcę, gdyż jest to cena uważana za cenę rynkową wolną od zakłóceń ze strony rynku krajowego, niezależnie od poziomów kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku handlowca Bafang. W związku z tym, aby zapewnić właściwe porównanie sprzedaży krajowej i sprzedaży eksportowej na tym samym poziomie handlu oraz aby zapewnić spójność z dostosowaniem ceny sprzedaży krajowej wyjaśnionym w motywach 435 i 436, Komisja podjęła decyzję o wykluczeniu tej pośredniej sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanego krajowego przedsiębiorstwa handlowego i odpowiednio zmieniła obliczenie średniej ceny eksportowej. W efekcie porównania między ceną krajową a eksportową dokonano, uwzględniając jedynie bezpośrednią sprzedaż przedsiębiorstwa Bafang na rzecz niezależnych klientów, zarówno w kraju, jak i na rynkach eksportowych. Poziom reprezentatywności danej sprzedaży dostosowany w ten sposób wciąż był znaczący i stanowił prawie 70 % całej sprzedaży eksportowej. Te ustalenia również ujawniono ponownie w dodatkowym ostatecznym ujawnieniu wszystkim zainteresowanym stronom.

(439) Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo Bafang stwierdziło, że sprzedaży eksportowej za pośrednictwem jego przedsiębiorstwa powiązanego na rzecz niepowiązanych klientów nie należy wykluczać oraz że odpowiadające transakcje sprzedaży należy odpowiednio obniżyć poprzez usunięcie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Przedsiębiorstwo Bafang stwierdziło również, że Komisja mogła poprosić o te informacje podczas dochodzenia, aby zapewnić, by sprzedaż na rzecz powiązanych klientów była dokonywana w warunkach pełnej konkurencji.

- (440) W tym względzie należy przypomnieć, że porównania cen dokonano jedynie w celu ustalenia poziomu referencyjnego dla silników sprzedawanych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Po uwagach przedsiębiorstwa Bafang dotyczących ujawniania informacji uznano za stosowne, aby wykluczyć transakcje wywozowe dokonywane za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, jak twierdzi przedsiębiorstwo Bafang, ponieważ takie transakcje obejmują koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk i nie można stwierdzić, że ceny sprzedaży tych transakcji były wiarygodne.
- (441) Co więcej, należy wyjaśnić, że istnienie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku na poziomie przedsiębiorstwa handlowego podano do wiadomości służb Komisji dopiero po wizycie weryfikacyjnej oraz że przedsiębiorstwo Bafang nie podniosło tej kwestii, kiedy przekazywało informacje dotyczące jego rentowności na dwóch różnych rynkach lub kiedy określało elementy, które mogły uzasadniać różnicę między ceną krajową i eksportową (zob. motyw 397). Ponadto należy zauważyć, że przedsiębiorstwo Bafang nie uzasadniło swojego twierdzenia dowodami potwierdzającymi ani nie przekazało w swoich uwagach do ujawnienia lub ponownego ujawnienia informacji żadnych dodatkowych informacji dotyczących poziomu takich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. W każdym przypadku, jak wyjaśniono w motywie 437, w przypadku sprzedaży eksportowej prawidłowy poziom referencyjny może opierać się jedynie na rzeczywistej cenie dla klienta końcowego niezależnie od jakiegokolwiek sprzedaży pośredniej i odpowiadających poziomów kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków handlowców, ponieważ są oni nieistotni w ustalaniu właściwej ceny rynkowej do obliczenia korzyści z subsydium. Na tej podstawie Komisja odrzuciła te argumenty.
- (442) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Tabela 3

Dostarczenie silników za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Bodo Vehicle Group	5,44 %
Grupa Giant	0,84 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,78 %
Suzhou Rununion Motivity	3,96 %
Grupa Yadea	2,99 %

3.7.3. Dostarczanie akumulatorów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**3.7.3.1. Własność krajowych dostawców akumulatorów do rowerów elektrycznych**

- (443) Z uwagi na brak jakichkolwiek informacji dostarczonych przez rząd ChRL dotyczących liczby i własności krajowych dostawców akumulatorów do rowerów elektrycznych, Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach w rozumieniu art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie zbadała specjalne sprawozdanie branżowe na temat chińskiej branży akumulatorów litowych do rowerów elektrycznych dostarczone przez skarżącego i sytuację dostawców akumulatorów dla pięciu producentów eksportujących objętych próbą.
- (444) Równocześnie Komisja zidentyfikowała 23 chińskich dostawców akumulatorów, spośród których co najmniej trzech było członkami chińskiego stowarzyszenia rowerowego i co najmniej jeden był częściowo własnością państwa. Dostawcy ci odpowiadali za 33 % całkowitej ilości akumulatorów i 31 % całkowitej wartości zakupów w okresie objętym dochodzeniem. Jak wskazano w motywach 133–139, w okresie badanym chińskim stowarzyszeniem rowerowym zarządzała Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej. Ponadto, jak wskazano w motywie 382, chińskie stowarzyszenie rowerowe nakłada na swoich członków określone obowiązki dotyczące wdrażania polityki krajowej.
- (445) Na tej podstawie Komisja uznała, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego są ściśle określonymi zobowiązaniami wobec stowarzyszenia podlegającego wytycznym biznesowym i nadzorowi Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej. W konsekwencji członków chińskiego stowarzyszenia rowerowego, w tym dostawców akumulatorów, uznaje się za podporządkowane kluczowe podmioty gospodarcze w branży rowerowej wyznaczone do wdrażania polityki krajowej w celu realizacji szerszej zakrojonych celów dotyczących produkcji rowerów elektrycznych. W związku z tym, również w przypadku akumulatorów, Komisja szczegółowo zbadała tę politykę.

- (446) Podobnie, jak w przypadku silników, szereg stron twierdziło, że chińskie stowarzyszenie rowerowe jest stowarzyszeniem non-profit, którego członkami są przedsiębiorstwa, jednostki badawcze i lokalne stowarzyszenia z branży rowerów, które dobrowolnie do niego przystępują. Strony te twierdziły również, że większość członków chińskiego stowarzyszenia rowerowego to prywatne przedsiębiorstwa.
- (447) W tym względzie nawiązano do motywów 166 i 168, w których wyjaśniono, że z powodu odmowy dostarczenia informacji przez rząd ChRL na temat własności krajowych dostawców komponentów Komisja musiała polegać na dostępnych faktach. Wynika z nich, że szereg członków chińskiego stowarzyszenia rowerowego jest również przedsiębiorstwami państwowymi.
- (448) Rząd ChRL twierdził, że Komisja nie wykazała, że chińskie stowarzyszenie rowerowe jest organem publicznym.
- (449) W tym względzie Komisja dokonuje się odniesienia do motywu 138 i potwierdziła swój wniosek, że chińskie stowarzyszenie rowerowe działa w ramach wytycznych biznesowych i nadzoru „Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, Ministerstwa Spraw Cywilnych i właściwej jednostki biznesowej społeczeństwa”. Miało to miejsce również w roku 2016, kiedy zatwierdzono 13. plan dotyczący branży rowerowej.
- (450) Rząd ChRL stwierdził również, że zgodnie z istniejącym orzecznictwem własność państwa nie wystarcza do wykazania powierzenia lub wyznaczenia.
- (451) Mimo że sama własność państwowa nie jest warunkiem wystarczającym do wykazania powierzenia i wyznaczenia, jest to ważny element w tym względzie. Ponadto należy zauważyć, że, jak stwierdzono w motywach 452–484 poniżej, analiza Komisji opiera się na szeregu innych czynników, które uzasadniają argument, że krajowi dostawcy akumulatorów dla przemysłu rowerów elektrycznych byli przedmiotem powierzenia i wyznaczenia przez rząd ChRL. Na tej podstawie uwagi te należało odrzucić.

3.7.3.2. Polityka i cele rządu

- (452) Komisja zidentyfikowała szereg źródeł prawnych wskazujących na publiczne wsparcie branży akumulatorów ze względu na ich pozycję w łańcuchu dostaw branży rowerów elektrycznych.
- (453) Pierwszym przeanalizowanym dokumentem jest plan rozwoju przemysłu lekkiego (2016–2020) przygotowany przez rząd ChRL w celu wdrożenia 13. planu pięcioletniego i planu „Made in China 2025”. W planie akumulatory określono jako jedną z „kluczowych branż”. Jeżeli chodzi o akumulatory, w planie zaleca się „promowanie rozwoju branży akumulatorów w kierunku ekologicznych, bezpiecznych, wysokowydajnych i długoterminowych rozwiązań. „Przyspieszenie badań i rozwoju oraz zastosowań przemysłowych wysokowydajnych materiałów elektrodowych w akumulatorach litowo-jonowych, separatorów akumulatorów, elektrolitów, technologii nowego rodzaju dodatków i zaawansowanej integracji układu, technologii nowego rodzaju akumulatorów ołowiowych, takich jak akumulatory zwojowe i ołowiowo-węglowe oraz akumulatorów ołowiowych nowej generacji, takich jak akumulatory dwubiegunowe i kratownice z tworzywa innego niż ołów oraz kluczowych materiałów, [...]. Skoncentrowanie się na nowego rodzaju bateriach galwanicznych, nowego rodzaju akumulatorach ołowiowych, akumulatorach elektrycznych do pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii i ogniwach paliwowych. Zwiększenie prędkości technicznej transformacji i modernizacji sprzętu stosowanego w przemyśle ołowiowym zgodnie ze Standardowymi warunkami dotyczącymi branży akumulatorów ołowiowo-kwasowych (wersji z 2015 r.). Wsparcie utworzenia systemu recyklingu odpadów z akumulatorów ołowiowych”.
- (454) W planie przewidziano również konkretne środki polityczne, które należy propagować w każdej z tych kluczowych branż. Środki te określono w motywach 101–106 i obejmują one m.in. kredyty preferencyjne, wsparcie na rzecz ubezpieczenia kredytu eksportowego i wsparcie w ramach polityki podatkowej.
- (455) Drugim dokumentem jest strategia „Made in China 2025”. Jest to krajowa strategia, w ramach której skoncentrowano się na dziesięciu sektorach, które otrzymują szczególne wsparcie i którym poświęca się szczególną uwagę w okresie do 2025 r. Oprócz innych przywilejów, wsparcie zapewnia się poprzez kredyty udzielane na zasadach niekomercyjnych przez banki będące własnością państwa, a także jako zwolnienie z wymogu zgodności z niektórymi normami i przepisami. Chińska branża akumulatorów jest jednym z obszarów wspieranych w ramach krajowej strategii. Świadczy o tym fakt umieszczenia w treści strategii poniższego fragmentu:

— *Sprzęt elektroniczny*: „Promowanie rozwoju sprzętu wytwarzającego energię z nowych i odnawialnych źródeł, zaawansowanych urządzeń do magazynowania energii oraz inteligentnych sieci przesyłania i przetwarzania energii oraz urządzeń końcowych użytkowników. Dokonanie przełomu w zakresie produkcji i stosowania technologii dotyczących podstawowych komponentów i materiałów, w tym urządzeń elektronicznych o dużej mocy i nadprzewodników wysokotemperaturowych oraz zdobycie zdolności do zastosowań przemysłowych” (Rozdział III, sekcja VI, podsekcja 7).

- (456) Trzecim dokumentem jest 13. plan pięcioletni dotyczący branży rowerowej i rowerów elektrycznych, w którym wymieniono główne cele, priorytety i systemy wsparcia dotyczące branży rowerowej i rowerów elektrycznych oraz branż głównych komponentów do rowerów elektrycznych, w tym branży akumulatorów:
- „Dalsze promowanie rozwoju wysokiej klasy, różnorodnych, markowych rowerów w branży oraz stopniowe zwiększanie odsetka osób podróżujących rowerem oraz udziału rowerów średniej i wysokiej klasy; stworzenie lekkich inteligentnych rowerów elektrycznych zasilanych akumulatorami litowymi, a także stałe zwiększanie udziału w rynku rowerów z akumulatorami litowymi oraz udziału rowerów elektrycznych w eksporcie” (Sekcja V „Główne zadania dotyczące rozwoju branży w okresie obejmującym 13. plan pięcioletni”, podsekcja I planu).
  - „Ciągłe zwiększanie kompleksowej wydajności czterech głównych komponentów elektrycznych, a mianowicie, jednostki sterującej, akumulatora, silnika i ładowarki w celu opracowania wydajnego, energooszczędnego i niezawodnego systemu elektrycznego w rowerze elektrycznym” (Sekcja V, podsekcja II planu).
  - „W planie przewiduje się dalszą poprawę kompleksowej wydajności akumulatorów ołowiowo-kwasowych; szersze stosowanie akumulatorów litowych w rowerach elektrycznych; badania i rozwój nowego rodzaju akumulatorów magazynujących energię” (Pkt 4 tabeli 3 „Kluczowe innowacje technologiczne w branży w okresie obejmującym 13. plan pięcioletni”).
- (457) Czwartym dokumentem jest 12. plan pięcioletni na rzecz branży akumulatorów, przyjęty w 2015 r., a zatem mający zastosowanie przez cały początkowy okres objęty dochodzeniem:
- „Akumulatory litowo-jonowe: Zwiększenie stopnia wykorzystania akumulatorów litowo-jonowych w rowerach elektrycznych, motocyklach elektrycznych, autobusach i małych pojazdach zasilanych wyłącznie energią elektryczną (w tym wolnobieżnych pojazdach elektrycznych), zwiększenie udziału w rynku akumulatorów litowo-jonowych oraz dążenie do osiągnięcia sytuacji na zakończenie »dwunastego« planu, w której akumulatory litowo-jonowe do elektronarzędzi będą wykorzystywane w celu osiągnięcia poziomu 50 % całkowitej liczby akumulatorów na potrzeby narzędzi elektrycznych, a odsetek rowerów elektrycznych zasilanych akumulatorami litowo-jonowymi wyniesie około 20 %” (Rozdział V, sekcja II).
  - „Promowanie współpracy między branżą akumulatorów i łańcuchem przemysłowym wyższego i niższego szczebla dzięki tworzeniu sojuszy w ramach branży lub sojuszy w ramach współpracy technicznej, takiej jak współpraca na rzecz akumulatorów litowo-jonowych i rowerów elektrycznych, pojazdów elektrycznych, systemów zarządzania energią oraz innych obszarów wymiany i współpracy, organizowania badań, udoskonalenia technologii produktu, propagowania wsparcia i stosowania” (Rozdział VI „Główne środki i zalecenia polityczne”, sekcja I).
  - „Wdrażanie wytycznych politycznych i określanie stosownych przepisów i regulacji, aby (i) promować stopniowe wycofanie z rynku produktów silnie zanieczyszczających, marnujących zasoby i bardzo energochłonnych, (ii) prowadzić produkty zaawansowanej technologii w kierunku uprzemysłowienia oraz (iii) zwiększać udział w rynku na rynkach międzynarodowych” (Sekcja VI, podsekcja V).
  - „Zaleca się wprowadzenie strategii przemysłowych zachęcających do powszechnego stosowania akumulatorów (w tym akumulatorów litowo-jonowych, wodorowo-niklowych, nowych akumulatorów ołowiowo-kwasowych itp.) i ogniw słonecznych, takich jak ulgi podatkowe i subsydia rządowe, aby propagować wejście na rynek i oszczędność energii. Zaleca się wprowadzenie polityki subsydiów na rzecz rowerów elektrycznych zasilanych akumulatorami litowo-jonowymi w celu popularyzacji rowerów elektrycznych napędzanych akumulatorami litowo-jonowymi” (Rozdział VI, sekcja V).
- (458) Piątym dokumentem jest 13. plan pięcioletni na rzecz branży akumulatorów przyjęty przez Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Energetyki Chemicznej i Fizycznej w dniu 18 stycznia 2016 r.:
- „Główne zadania i priorytety rozwojowe”, sekcja II „Ukierunkowanie na rozwój przemysłu energetyki chemicznej w okresie obejmującym 13. plan pięcioletni”, podsekcja 2 „Branża akumulatorów litowo-jonowych i łańcuch przemysłowy” (rozdział V):
    - „Należy dążyć do rozszerzenia wywozu w ramach uporządkowanej konkurencji (średni wzrost rocznie o 10 %) i utrzymania szybkiego rozwoju na rynku krajowym (średni wzrost rocznie o 20 %) przy wsparciu sprzyjającej polityki państwa na rzecz pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii; uznać za znaczące i propagować utworzenie i rozwój bardzo dużych przedsiębiorstw (lub konsorcjów), propagować innowacje przedsiębiorstw w zakresie technologii i produktów, znane marki i wysokiej klasy przedsiębiorstwa”.
    - „Dalsze wsparcie na rzecz kluczowych technologii dotyczących podstawowych materiałów i podstawowego sprzętu, jak najszybsza poprawa w zakresie tworzenia łańcucha przemysłowego akumulatorów litowo-jonowych, wsparcie branży akumulatorów litowo-jonowych i udoskonalenia produktów oraz ograniczenia kosztów”.

- „Propagowanie współpracy między branżą akumulatorów i łańcuchem przemysłowym wyższego i niższego szczebla poprzez utworzenie sojuszy w ramach branży lub sojuszy współpracy technicznej, takiej jak współpraca na rzecz akumulatorów litowo-jonowych i rowerów elektrycznych [...]” (Rozdział V „Główne środki i zalecenia polityczne”, sekcja I).
- (459) Oprócz źródeł prawnych omówionych powyżej, Komisja opierała się przede wszystkim na sprawozdaniu na temat chińskiej branży akumulatorów litowych do rowerów elektrycznych (Yubo Zhiye Business Consulting). W sprawozdaniu („Dogłębna analiza branży akumulatorów litowo-jonowych do rowerów elektrycznych w latach 2018–2023 oraz sprawozdanie zawierające wytyczne dotyczące »13. pięcioletniego planu rozwoju«”) ⁽⁵¹⁾ dostępnym publicznie na stronie internetowej konsultanta (www.chinabgao.com), potwierdzono, że branża jest w wysokim stopniu subsydiowana i że subsydia te są przyznawane w celu zapewnienia ogólnej korzyści dla branży rowerów elektrycznych:
- „Dalsze wsparcie na rzecz kluczowych technologii dotyczących podstawowych materiałów i podstawowego sprzętu, jak najszybsza poprawa w zakresie tworzenia łańcucha przemysłowego akumulatorów litowo-jonowych, wsparcie branży akumulatorów litowo-jonowych i udoskonalenia produktów oraz ograniczenia kosztów”. (Rozdział II, sekcja III, podsekcja III pkt I).
- „Współpraca między branżą akumulatorów i łańcuchem przemysłowym wyższego i niższego szczebla, taka jak współpraca na rzecz akumulatorów litowo-jonowych i rowerów elektrycznych, pojazdów elektrycznych i systemu zarządzania dostawą energii będzie propagowana poprzez utworzenie sojuszy w ramach branży lub sojuszy współpracy technicznej” (Rozdział II, sekcja III, podsekcja III, pkt II).
- „Obecnie wysoki koszt ogranicza rozwój branży magazynowania energii, a na rynku oczekuje się wysokiego subsydiowania polityki na rzecz branży magazynowania energii. Oczekuje się, że polityka ta będzie realizowana w branży akumulatorów litowych w perspektywie średnio- i długoterminowej” (Rozdział V, sekcja III).
- „Wsparcie na rzecz krajowych strategii politycznych: Państwo oraz instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym aktywnie wspierały rozwój branży rowerów elektrycznych i branży akcesoriów oraz wprowadziły szereg preferencyjnych strategii politycznych dotyczących rozwoju powiązanych branż, które to strategie w dużym stopniu przyczyniły się do rozwoju branży akumulatorów litowo-jonowych do rowerów elektrycznych. W szczególności szybki rozwój rowerów elektrycznych napędzanych nowymi źródłami energii w ostatnich latach stanowi również silne wsparcie dla rozwoju akumulatorów litowo-jonowych do e-rowerów w Chinach” (Rozdział X, sekcja III).
- (460) Podsumowując, dokumenty te stanowią dowód na rządowe wsparcie branży akumulatorów oraz opisują dostępne środki wsparcia, z których branża mogła korzystać w ostatnich latach (finansowanie preferencyjne, zwroty podatku / zwolnienia z podatku oraz ubezpieczenie kredytu eksportowego). Ponadto w dokumentach tych podkreślono konieczność dalszej integracji branż akumulatorów i rowerów elektrycznych poprzez zaawansowaną współpracę i sojusze oraz potwierdzono istnienie polityki subsydiów na rzecz rowerów elektrycznych zasilanych akumulatorami mającej na celu propagowanie i popularyzację wywozu rowerów elektrycznych.
- (461) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że branża akumulatorów to branża otrzymująca wsparcie, która może korzystać z różnych subsydiów, i jej rozwój jest ściśle powiązany z rozwojem branży rowerów elektrycznych.

3.7.3.3. Powierzenie i wyznaczenie zadań

- (462) Z uwagi na częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL nie otrzymano żadnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dostawców materiałów do produkcji i w związku z tym Komisja nie posiadała kluczowych informacji dotyczących krajowego rynku dostawców akumulatorów. W konsekwencji, aby dokonać ustaleń dotyczących powierzenia, Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie informacje dostępne dla Komisji składały się z planów rządowych opisanych w sekcji 3.1, informacji uzyskanych od producentów eksportujących objętych próbą w odniesieniu do ich krajowych dostawców akumulatorów, informacji dostępnych publicznie dotyczących chińskiego stowarzyszenia rowerowego i jego członków oraz informacji udzielonych przez przedsiębiorstwo Bafang, jedyne współpracujące dostawcę materiałów do produkcji.
- (463) Komisja wykryła szereg źródeł prawnych wskazujących na fakt, że rząd ChRL podjął działania mające na celu obniżenie kosztu akumulatorów, aby przyznać korzyść producentom rowerów elektrycznych z branży niższego szczebla.
- (464) Pierwszym dokumentem jest 13. plan dotyczący branży rowerowej. W planie stwierdzono, że w zakresie sześciu kluczowych technologii nastąpi przełom. Jednym z nich jest kompleksowa poprawa wydajności akumulatora kwasowo-ołowiowego i litowo-jonowego. W planie określono również trzy ilościowe cele:
- *Dotyczący udziału akumulatorów litowych:* „doprowadzenie do sytuacji, w której odsetek rowerów zasilanych akumulatorami litowymi w całkowitej wielkości produkcji rowerów elektrycznych przekroczy 30 %”.

⁽⁵¹⁾ <http://www.chinabgao.com/report/4134952.html>

- *Dotyczący kosztu akumulatora:* „Przełom w procesie produkcji i materiałów produkcyjnych oraz obniżenie kosztu produkcji akumulatorów litowych, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego współczynnika efektywności energetycznej”.
- *Dotyczący ceny akumulatora:* „Dalsze zwiększenie stosunku ceny do jakości akumulatorów litowych niemal do poziomu akumulatorów kwasowo-ołowiowych”.
- (465) Drugim dokumentem jest 13. plan pięcioletni dotyczący akumulatorów. W planie tym ustalono szereg powiązań z branżą niższego szczebla, w szczególności branżą rowerów elektrycznych, jak opisano w motywie 458. Ponadto w planie ustalono również powiązanie między subsydiowaniem branży akumulatorów i branży rowerów elektrycznych: „Zaleca się wprowadzenie polityki subsydiów na rzecz rowerów elektrycznych zasilanych akumulatorami litowo-jonowymi w celu popularyzowania rowerów elektrycznych napędzanych akumulatorami litowo-jonowymi.” (Rozdział V, sekcja V).
- (466) Trzecim dokumentem jest specjalne sprawozdanie branżowe opisane w motywie 459, w którym to sprawozdaniu wyjaśniono, że „przyszłe podstawowe zastosowania akumulatorów litowo-jonowych będą koncentrować się na elektronarzędziach, lekkich rowerach elektrycznych, pojazdach napędzanych nowymi źródłami energii i systemach magazynowania energii” (Rozdział V, sekcja II). Fragment ten wyjaśnia interpretację Komisji, że w chińskiej branży rowerów elektrycznych przechodzi się na stosowanie akumulatorów litowych. Fakt ten potwierdziły również odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów eksportujących objętych próbą.
- (467) Czwartym dokumentem są „Opinie wdrożeniowe dotyczące dalszego propagowania prawidłowego rozwoju branży rowerowej w naszym mieście” opublikowane przez Miejską Komisję Gospodarki i Technologii Informacyjnej w Tiencin. Zgodnie z postanowieniami zawartymi w 13. planie rowerowym w ramach opinii w produkcji rowerów elektrycznych zaleca się stosowanie krajowych akumulatorów i obniżenie ich kosztów: „Na podstawie krajowych badań i rozwoju w zakresie wiodących akumulatorów litowych i materiałów oraz informacji od przedsiębiorstw produkcyjnych, takich jak Lishen, BAK i Gateway, konieczna jest intensyfikacja badań i rozwoju w obszarze wysokowydajnych, tanich, bezpiecznych i niezawodnych akumulatorów do rowerów elektrycznych i powiązanych technologii wspomagających”.
- (468) Z powyższych ustaleń wyraźnie wynika, że w ramach strategii politycznej opracowanej przez rząd ChRL ustalono powiązanie między rozwojem branży akumulatorów litowo-jonowych i branży rowerów elektrycznych. Ponadto strategia polityczna przewiduje obniżenie kosztów i cen przez branżę akumulatorów dzięki subsydiom, aby propagować rozwój branży rowerów elektrycznych. Z powyższego wyraźnie wynika, że w ramach tych strategii politycznych rząd ChRL powierza producentom akumulatorów sprzedaż tych urządzeń branży rowerów elektrycznych niższego szczebla po niższej cenie i wyznacza im takie zadanie.
- (469) Jeżeli chodzi o dostawców akumulatorów dla producentów eksportujących objętych próbą, Komisja stwierdziła w motywie 444, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego, którzy dostarczali akumulatory producentom eksportującym objętym próbą, w okresie objętym dochodzeniem odpowiadali za 33 % całkowitej ilości dostarczonej z rynku krajowego objętym próbą producentom eksportującym oraz za 31 % łącznej wartości zakupów na rynku krajowym. Ponadto w motywie 383 Komisja stwierdziła, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego, w tym dostawcy części, są podporządkowanymi kluczowymi podmiotami gospodarczymi wyznaczonymi do wdrażania polityki krajowej w celu realizacji szerszej zakrojonych celów dotyczących produkcji rowerów elektrycznych. Na podstawie powyższych faktów oraz z uwagi na brak jakichkolwiek innych informacji, ustalenia te uznano za reprezentatywne dla sytuacji na chińskim krajowym rynku akumulatorów.
- (470) Mówiąc dokładniej, z uwagi na brak współpracy ze strony żadnego z dostawców produkujących akumulatory, Komisja musiała opierać się na informacjach zgromadzonych od przedsiębiorstwa Bafang, które sprzedawało akumulatory na rynku krajowym i w ramach wywozu. W tym kontekście w ramach dochodzenia wykazano, że przedsiębiorstwo Bafang sprzedawało równorzędne modele akumulatorów na rynku krajowym po znacznie korzystniejszych (niższych) cenach niż w ramach wywozu. W okresie objętym dochodzeniem różnica wynosiła 30–50 %.
- (471) Szereg stron twierdziło, że sprzedaż akumulatorów przez przedsiębiorstwo Bafang nie może być wykorzystana jako poziom referencyjny z następujących powodów. Po pierwsze, przedsiębiorstwo Bafang nie jest producentem akumulatorów. Po drugie, część akumulatorów wywożonych oraz sprzedawanych przez przedsiębiorstwo Bafang pochodzi z przywozu. Twierdziły one również, że porównanie cen przedsiębiorstwa Bafang nie może być wykorzystane jako poziom referencyjny w odniesieniu do akumulatorów, ponieważ ilość akumulatorów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo Bafang była bardzo mała podczas OD.
- (472) W tym względzie należy przypomnieć, że, po pierwsze, w związku z częściową współpracą ze strony rządu ChRL, o której mowa w sekcji 3.3.3 oraz w związku z odmową współpracy ze strony producentów akumulatorów Komisja musiała dokonać swoich ustaleń na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie stwierdzono, że dostępne fakty, tj. odpowiednie dane dotyczące przedsiębiorstwa Bafang, są właściwe i uzasadnione. Po drugie, w świetle polityki krajowej i postanowień planu dotyczącego branży rowerowej wydanego przez chińskie stowarzyszenie rowerowe, którego celem jest w szczególności poprawa stosunku jakości do ceny akumulatorów litowych oraz wyników wywozu producentów

eksportujących rowery elektryczne, jak wspomniano w motywach 112, 113 i 464, uznano, że źródło dostaw, tj. to, czy akumulatory były produkowane wewnętrznie, czy kupowane na rynku krajowym, czy nawet importowane, jest nieistotne. Dla celów dochodzenia istotna jest różnica w odniesieniu do producentów produktu objętego dochodzeniem między subsydiowaną ceną faktycznie zapłaconą za akumulatory a reprezentatywną ceną rynkową, jaką zapłaciliby w przypadku braku subsydiowania. W związku z powyższym argumenty te należało odrzucić.

- (473) Modele te były równorzędne, ponieważ zostały określone tym samym wewnętrznym kodem referencyjnym produktu i posiadały tę samą pojemność wyrażoną w Ah. Nie można jednak uzasadnić znacznej różnicy w cenie za równorzędne modele ustalonej między sprzedażą na rynku krajowym i eksportowym. Podobnie, jeżeli chodzi o silniki, w aktach sprawy nie było informacji, które wyjaśniłyby, że różne poziomy cen wynikały ze szczególnych warunków rynkowych na poszczególnych rynkach, na których akumulatory były sprzedawane. Hipoteza taka była w szczególności sprzeczna z informacjami zgromadzonymi w toku dochodzenia, tj. że jako członek chińskiego stowarzyszenia rowerowego przedsiębiorstwo Bafang podlega temu stowarzyszeniu, oraz że 13. plan dotyczący branży rowerowej, który ma bezpośredni wpływ na chińskie stowarzyszenie rowerowe, jest ukierunkowany na zwiększenie wyników wywozu osiągniętych przez producentów eksportujących rowery elektryczne, jak wspomniano w motywach 112–113 powyżej. W konsekwencji, aby wnieść swój wkład w wyniki wywozu osiągnięte w branży rowerów elektrycznych, przedsiębiorstwu Bafang powierzono sprzedaż materiałów do produkcji po niższych cenach na rynku krajowym lub wyznaczono mu takie zadanie, tak aby chińscy producenci eksportujący rowery elektryczne mogli obniżyć koszty i oferować swoje produkty na rynkach eksportowych po znacznie niższych cenach niż ich konkurenci na rynkach eksportowych, którzy muszą pozyskiwać akumulatory po niesubsydiowanych cenach. W ten sposób dostawcy akumulatorów postępują irracjonalnie, sprzedając akumulatory na rynku krajowym po niższych cenach zamiast dążyć do maksymalizacji swoich zysków, sprzedając te same modele akumulatorów na rynkach eksportowych po znacznie wyższych cenach, osiągając w ten sposób znacznie wyższy zysk. W konsekwencji, aby wnieść swój wkład w wyniki wywozu osiągnięte w branży, powierzono mu sprzedaż materiałów do produkcji po niższych cenach na rynku krajowym, tak aby producenci eksportujący rowery elektryczne mogli oferować swoje produkty po znacznie niższych cenach niż ich konkurenci na rynkach eksportowych, którzy muszą pozyskiwać akumulatory po niesubsydiowanych cenach.
- (474) Grupa Yadea oraz przedsiębiorstwo Bafang twierdziły, że modele, które są sprzedawane na rynku krajowym i modele wywożone nie są takie same oraz że modele te pochodzą od różnych dostawców. W związku z tym przedsiębiorstwo Bafang zasugerowało, że porównania należy dokonać jedynie na podstawie dokładnie tych samych modeli akumulatorów dostarczanych przez jednego dostawcę, którego produkty są zarówno wywożone, jak i sprzedawane na rynku krajowym. Przedsiębiorstwo Bafang zwróciło również uwagę, że ograniczanie porównania do akumulatorów sprzedawanych przez wskazanych dostawców w dalszym ciągu skutkowałoby znaczną różnicą między cenami krajowymi a cenami eksportowymi, choć rozsądnie niższymi niż w przypadku wykorzystania modeli wszystkich innych dostawców.
- (475) W tym względzie należy zauważyć, że porównania dokonano w odniesieniu do produktów, które mają ten sam wewnętrzny numer referencyjny dla Bafang. W konsekwencji uznano, że modele te były podobne, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że mają one te same moce produkcyjne. Fakt, że porównanie na podstawie modeli pochodzących z dokładnie tego samego źródła w dalszym ciągu skutkowałoby znaczną różnicą cen uznano za nieistotny. Na tej podstawie powyższe argumenty odrzucono.
- (476) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że rząd ChRL powierza chińskim producentom akumulatorów dostawę materiałów do produkcji krajowym producentom rowerów elektrycznych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia lub wyznacza im takie zadanie.
- (477) Po ujawnieniu przedsiębiorstwo Giant przekazało, że według Organu Apelacyjnego WTO w USA – „Dochodzenie w sprawie cel wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)” – „zwykłe oświadczenia dotyczące polityki” nie mogą „stanowić powierzenia ani wyznaczenia do celów art. 1.1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych”⁽⁵²⁾. Ponadto „powierzenie i wyznaczenie – poprzez przekazanie odpowiedzialności podmiotowi prywatnemu lub sprawowanie nad nim władzy – oznacza bardziej aktywną rolę niż tylko samo zachęcanie”⁽⁵³⁾. Organ Apelacyjny stwierdził, że dowody „powierzenia lub wyznaczenia podmiotu prywatnego” „obejmowałyby pewną postać groźby lub wymuszenia”⁽⁵⁴⁾. Co więcej, przedsiębiorstwo Giant odniosło się również do sprawozdania zespołu orzekającego WTO w USA – Ograniczenia wywozu, w którym zauważono, że „zarówno akt powierzenia, jak i wyznaczenia koniecznie niosą za sobą zatem następujące trzy elementy: (i) jawne i pozytywne działanie, niezależnie od tego, czy jest to delegowanie, czy nakazywanie; (ii) są skierowane do konkretnej strony; oraz (iii) których przedmiotem jest konkretne zadanie lub obowiązek”⁽⁵⁵⁾. Sam nadzór lub wykonywanie ogólnych uprawnień regulacyjnych jest zatem niewystarczające, by ustalić powierzenie lub wyznaczenie⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego „Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie cel wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)”, pkt 114.

⁽⁵³⁾ Zob. przypis 45, pkt 114.

⁽⁵⁴⁾ Zob. przypis 45, pkt 116.

⁽⁵⁵⁾ Sprawozdanie panelu, USA – Ograniczenia wywozu, pkt 8.29.

⁽⁵⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego „Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie cel wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)”, pkt 115.

- (478) W tym względzie należy zauważyć, że wniosek Komisji nie opiera się na samych tylko oświadczeniach dotyczących polityki, które opisano szczegółowo w sekcji 3.1. Opiera się on również na roli chińskiego stowarzyszenia rowerowego, które jako stowarzyszenie gromadzące nie tylko producentów rowerów, ale również producentów akumulatorów, jest nadzorowane i kierowane przez najwyższy organ Chin, tj. przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej. Ponadto przypomina się również, że członkowie chińskiego stowarzyszenia rowerowego muszą wdrażać jego regulamin, a zatem uważa się ich za podporządkowanych. W tym względzie należy przypomnieć, że chińskie stowarzyszenie rowerowe wydało 13. plan dotyczący branży rowerowej, który ukierunkowany jest na poprawę wyników eksportowych producentów eksportujących rowery elektryczne, jak wspomniano w motywach 112 i 113. Powyższe rozważania poparto również wieloma fragmentami specjalnego sprawozdania branżowego na temat akumulatorów, o którym mowa w motywie 459 i bardziej ogólnie, z innych źródeł, w motywach 464–467, co pokazuje, że wsparcie dla sektora akumulatorów działa, jeżeli chodzi o pozycję sektora w łańcuchu dostaw rowerów elektrycznych. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.
- (479) Przedsiębiorstwo Giant stwierdziło również, że Komisja odwróciła ciężar dowodu, odnosząc się do częściowej odmowy współpracy ze strony rządu ChRL, jeżeli chodzi o wyciągnięte wnioski. Przedsiębiorstwo Giant podkreśliło, że ciężar dowodu spoczywa na Komisji oraz że Komisja nie wykazała, że dostarczanie akumulatorów do rowerów elektrycznych jest działaniem normalnie prowadzonym przez rząd.
- (480) Podobnie jak w przypadku wniosku wyciągniętego w motywie 415, uznaje się, że również w odniesieniu do akumulatorów dostępny dowód, który oparto na dostępnych faktach, jest wystarczający, by wykazać powierzenie i wyznaczenie. Przypomina się również, że rząd ChRL nie zgłosił żadnych uwag ani nie przekazał dodatkowych informacji po tym jak został poinformowany, że Komisja miała zamiar zastosować dostępne fakty w odniesieniu do dostarczania komponentów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, iż nie odwróciła ciężaru dowodu. W związku z tym argument ten należało odrzucić.

3.7.3.4. Subsydiowanie producentów akumulatorów

- (481) Przede wszystkim Komisja przypomina, że ze względu na częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL musiała dokonać ustaleń na podstawie dostępnych faktów, na które składały się rządowe strategie polityczne opisane w sekcji 3.7.3.2 i specjalne sprawozdanie branżowe dostarczone przez skarżącego oraz informacje przekazane przez jedyne współpracujące dostawcę akumulatorów, który udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji.
- (482) W motywach 453–454 Komisja zauważyła, że branżę akumulatorów wymieniono w planie rozwoju przemysłu lekkiego wśród „kluczowych branż” i w planie tym określono szereg środków politycznych w formie wsparcia administracyjnego, rynkowe, finansowego i podatkowego dostępnego dla takich kluczowych branży.
- (483) Ponadto, jak opisano w motywie 459, specjalne sprawozdanie branżowe dotyczące akumulatorów zawiera dowody potwierdzające, że w stosunku do tej branży przyjęto „politykę preferencyjną”.
- (484) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że producenci akumulatorów otrzymali subsydia w różnych formach.
- (485) Szereg stron przedstawiło swoje uwagi przez odniesienie się do art. 14 lit. d) Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz do art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego dotyczącego odpowiedniości wynagrodzenia, które określa się w odniesieniu do aktualnych warunków rynkowych w stosunku do przedmiotowego towaru lub usługi w kraju dostawy lub zakupu. Innymi słowy zastosowany poziom referencyjny powinien być związany z warunkami panującymi na chińskim rynku; lub przyjęty na podstawie warunków panujących na rynku innego państwa, lub na rynku światowym, które są dostępne dla odbiorcy.
- (486) Komisja ustaliła, że warunki panujące na rynku ChRL zostały zniekształcone z uwagi na stosowaną politykę krajową i sektorową wdrażaną przez podmioty gospodarcze. Ponadto z uwagi na częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL Komisja nie miała kluczowych informacji na temat sytuacji na rynku akumulatorów w Chinach oraz na temat możliwych dostosowań, których należało dokonać. Jeżeli chodzi o warunki panujące na rynku innego państwa lub na rynku światowym, takie informacje nie były dostępne na poziomie szczegółowości, który pozwoliłby na dokonanie istotnego porównania. W konsekwencji Komisja musiała opierać się na dostępnych informacjach. Na tej podstawie Komisja stwierdziła zatem, że panujące na chińskim rynku warunki nie uzasadniły dostosowań, i obliczyła poziom referencyjny przy wykorzystaniu metody opisanej w motywie 495.

- (487) Przedsiębiorstwo Giant oraz rząd ChRL stwierdziły, że swoim podejściem Komisja naruszyła art. 1.1 lit. b) pkt 10 oraz art. 32.1 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, gdyż Komisja nie może obejść obowiązku stwierdzenia, czy producenci zostali upoważnieni lub wyznaczeni. W tym celu przedsiębiorstwo Giant stwierdziło, że Komisja musi: 1) przeanalizować, czy producentom przyznano subsydia; 2) przeanalizować, czy akumulatory nabyto w warunkach pełnej konkurencji; 3) obliczyć, jaką część subsydiów przekazano.
- (488) W tym względzie stwierdza się, że wniosek Komisji opiera się na wystarczająco szczegółowych podstawach. Jeżeli chodzi o uwagi przedsiębiorstwa Giant, Komisja stwierdziła, że biorąc pod uwagę odmowę współpracy ze strony rządu ChRL oraz fakt, iż tylko jeden dostawca współpracował z własnej inicjatywy, brakowało jej kluczowych informacji. Niemniej jednak na podstawie dostępnych informacji oraz analizy, którą przeprowadziła Komisja, stwierdzono, że warunki rozstrzygnięcia co do powierzenia i wyznaczenia zostały spełnione. Jeśli chodzi o przekazanie, jako że analiza Komisji obejmowała powierzenie dostawcom akumulatorów dostarczania akumulatorów producentom rowerów elektrycznych za wynagrodzeniem niższym niż odpowiednie oraz wyznaczenie im takiego zadania, a nie subsydia otrzymane przez dostawców akumulatorów, argument ten uznano za nieistotny i w związku z tym odrzucono.

3.7.3.5. Szczególny charakter

- (489) Jak wykazano w motywach 452–474, za pośrednictwem szeregu dokumentów prawnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze rowerów elektrycznych, wyznaczono dostawcom materiałów do produkcji zadanie dostarczania akumulatorów dla branży rowerów elektrycznych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Na podstawie tych dokumentów stwierdzono, że dostawcy materiałów do produkcji dostarczają akumulatory jedynie ograniczonej liczbie branż/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL.
- (490) Komisja stwierdziła zatem, że subsydia w formie dostarczania akumulatorów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nie są powszechnie dostępne, lecz są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających, że subsydiów w takiej formie udziela się na podstawie obiektywnych kryteriów lub warunków określonych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.7.3.6. Korzyść

- (491) Wszyscy producenci eksportujący objęci próbą nabywali akumulatory na rynku krajowym głównie od przedsiębiorstw niepowiązanych, ale pozyskiwali również określone ilości w drodze przywozu.
- (492) Z uwagi na częściową odmowę współpracy ze strony rządu ChRL żaden dostawca produkujący akumulatory nie dostarczył Komisji informacji w postaci odpowiedzi na specjalny kwestionariusz skierowany do chińskich dostawców materiałów do produkcji. W związku z tym, aby określić poziom korzyści na rzecz producentów eksportujących objętych próbą, którzy nabywali akumulatory na rynku krajowym, Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Dostępne fakty składały się z informacji zebranych od jedyne go dostawcy akumulatorów, który współpracował w dochodzeniu. Jak wyjaśniono w motywie 470, przedsiębiorstwo Bafang, jako podporządkowany podmiot gospodarczy wyznaczony do wdrażania polityki krajowej, sprzedawało akumulatory na rynku krajowym po znacznie niższych cenach niż w ramach wywozu. W konsekwencji chińscy producenci eksportujący odnieśli korzyść ze sprzedaży akumulatorów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (493) Szereg stron twierdziło, że zgodnie z art. 2 lit. a) i b) rozporządzenia podstawowego jedynie rząd może być dostawcą subsydium. Ponieważ przedsiębiorstwo Bafang jest prywatnym przedsiębiorstwem, nie może ono być uznawane za rząd w rozumieniu art. 2 lit. b) i w związku z tym nie może udzielać subsydiów.
- (494) W tym względzie uznano, że uwaga ta nie jest istotna w kontekście wniosku, który sformułowano w motywie 476; tj. że rząd ChRL powierza dostawcom akumulatorów do producentów rowerów elektrycznych dostarczanie tego komponentu za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia lub wyznacza im takie zadanie.

3.7.3.7. Obliczanie kwoty subsydiów

- (495) Korzyść objętych próbą przedsiębiorstw obliczono zatem porównując ceny krajowe i eksportowe, które przedsiębiorstwo Bafang naliczało w okresie objętym dochodzeniem niepowiązanym klientom. Dokonano dostosowania, aby uwzględnić różnice w kosztach transportu i opłatach przywozowych. Porównania dokonano w odniesieniu do sprzedaży identycznych modeli i otrzymano różnicę w cenie wynoszącą 30–50 % w okresie objętym dochodzeniem. Obliczoną wartość procentową zastosowano w stosunku do cen pobieranych od producentów eksportujących objętych próbą za akumulatory zakupione od chińskich dostawców krajowych.

- (496) Przedsiębiorstwo Giant stwierdziło, że nie ma żadnego związku między lokalnie nabywanymi akumulatorami a rowerami elektrycznymi, które wywozi się do UE.
- (497) W tym względzie stwierdza się, że korzyść określona w motywach 491–494 jest na rzecz producentów eksportujących rowerów elektrycznych nabywających krajowe akumulatory za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia i nie jest związana z konkretnymi sprzedawanymi modelami rowerów elektrycznych. W związku z tym stwierdzono, że Grupa Giant odniosła korzyść, nabywając krajowe silniki po zakłóconych cenach ze względu na powierzenie i wyznaczenie zadań przez rząd ChRL opisane w motywach 462–476. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.
- (498) Jeśli chodzi o dostosowania, przedsiębiorstwo Bafang twierdziło, że koszty transportu związane z rowerami elektrycznymi nie mogą stanowić odpowiedniego poziomu referencyjnego w odniesieniu do transportu akumulatorów i zwróciło się do Komisji o dostarczenie dalszych szczegółów dotyczących dokonanych obliczeń.
- (499) W następstwie tych uwag Komisja przekazała zainteresowanej stronie dodatkowe ostateczne ujawnienie, przekazując jej dodatkowe informacje. W każdym razie uznano, że wymagane informacje miały charakter poufny i że nie można było ujawnić danych dotyczących konkretnego przedsiębiorstwa. Komisja zwróciła również uwagę, że argumentu tego nie poparto żadnymi dowodami. Nie otrzymano jednak dalszych uwag w tej sprawie.
- (500) Inne zainteresowane strony twierdziły, że dane przedsiębiorstwa Bafang nie stanowiły w ich przypadku odpowiedniego poziomu referencyjnego, ponieważ strony te nie kupowały żadnych akumulatorów od Bafang.
- (501) W tym względzie zauważa się, że w związku z częściową współpracą ze strony rządu ChRL oraz w związku z brakiem współpracy ze strony jakiegokolwiek innego dostawcy akumulatorów Komisja musiała polegać na dostępnych faktach, tj. informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwo Bafang, które Komisja mogła zweryfikować. Na tej podstawie argument ten należało odrzucić.
- (502) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Tabela 4

Dostarczanie akumulatorów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Bodo Vehicle Group	6,91 %
Grupa Giant	0,38 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	5,51 %
Suzhou Rununion Motivity	8,97 %
Grupa Yadea	2,74 %

3.7.4. *Przyznawanie praw do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*

a) Wprowadzenie

- (503) Zanim tytuł prawny do gruntu lub tytuł oparty na zasadzie słuszności zostanie zastrzeżony lub przyznany osobie prawnej lub fizycznej, wszystkie grunty w ChRL należą do państwa albo są własnością wspólną wsi lub okręgów miejskich. Wszystkie działki w obszarach zurbanizowanych należą do państwa, a wszystkie działki w obszarach wiejskich są własnością wsi lub okręgów miejskich, w których są zlokalizowane.
- (504) Zgodnie z prawem konstytucyjnym ChRL i prawem gruntowym przedsiębiorstwa i osoby fizyczne mogą jednak nabyć „prawa do użytkowania gruntów”. W przypadku gruntów przemysłowych okres dzierżawy wynosi zwykle 50 lat, które można przedłużyć o kolejne 50 lat.
- (505) Według rządu ChRL od dnia 31 sierpnia 2006 r. zgodnie z art. 5 zawiadomienia Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o wzmocnieniu przepisów regulacyjnych dotyczących gruntów (GF[2006] nr 31) prawo do gruntów przemysłowych może zostać przyznane wyłącznie przez państwo na rzecz przedsiębiorstw przemysłowych w drodze przetargu lub podobnej procedury oferty publicznej, w których ostateczna cena umowy nie może być niższa od minimalnej ceny wywoławczej. Rząd ChRL jest zdania, że w ChRL istnieje wolny rynek gruntów oraz że cena, jaką przedsiębiorstwo przemysłowe płaci za prawo do dzierżawy gruntu, odzwierciedla cenę rynkową.

b) Podstawa prawna

(506) W Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami. Ponadto podstawę prawną stanowią również następujące dokumenty:

- ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu nieruchomościami miejskimi (zarządzenie nr 18 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);
- przepisy przejściowe Chińskiej Republiki Ludowej dotyczące przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich;
- rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej [2014] nr 653);
- przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty;
- zawiadomienie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o wzmocnieniu przepisów regulacyjnych dotyczących gruntów (GF[2006] nr 31).

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(507) Zgodnie z art. 10 dokumentu „Przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty” władze lokalne ustalają ceny gruntów zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, który jest aktualizowany raz na trzy lata, oraz zgodnie z polityką przemysłową rządu.

(508) W ramach poprzednich dochodzeń ⁽⁵⁷⁾ Komisja stwierdziła, że ceny płacone za prawa do użytkowania gruntów w ChRL nie są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku, ponieważ ustalono, że system aukcyjny jest niejasny i nieprzejrzysty i w praktyce nie funkcjonuje, a ceny są ustanawiane dowolnie przez władze. Jak wspomniano w poprzednim motywie, władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych również polityki przemysłowej, tj. udzielają np. preferencyjnego dostępu do gruntów przemysłowych przedsiębiorstwom należącym do określonych sektorów.

(509) W trakcie prowadzonego dochodzenia nie wykazano żadnych widocznych zmian w tym zakresie. Na przykład Komisja stwierdziła, że żaden z producentów eksportujących objętych próbą nie uzyskał prawa do użytkowania gruntu w drodze przetargu ani podobnej procedury oferty publicznej, nawet w przypadku gdy prawa do użytkowania gruntu zostały uzyskane niedawno. Prawa do użytkowania gruntów nabyte przez producentów eksportujących objętych próbą były przyznawane przez władze lokalne po cenach wynegocjowanych.

(510) Oprócz systemu monitorowania cen gruntów miejskich istnieje również system dynamicznego monitorowania cen gruntów. W przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym paneli fotowoltaicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽⁵⁸⁾ Komisja stwierdziła, że ceny w ramach systemu dynamicznego monitorowania cen gruntów są wyższe niż minimalne ceny odniesienia ustalone zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich i wykorzystywane przez instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym, ponieważ minimalne ceny odniesienia są aktualizowane jedynie co trzy lata, podczas gdy ceny monitorowane dynamicznie są aktualizowane co kwartał. W toku prowadzonego dochodzenia, tak jak w przeglądzie wygaśnięcia, nie stwierdzono jednak, że ceny gruntów opierały się na cenach systemu monitorowania dynamicznego. W praktyce w trakcie dochodzenia w sprawie paneli fotowoltaicznych rząd ChRL potwierdził, że system dynamicznego monitorowania cen gruntów służy monitorowaniu wahań poziomów cen gruntów na niektórych obszarach (tj. w 105 miastach) w ChRL i ma na

⁽⁵⁷⁾ Zob. m.in. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011, Dz.U. L 28 z 14.5.2011, s. 18 (cienki papier powleczony); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013, Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16 (stal powlekana organicznie); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014, Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22 (włókna ciągłe szklane); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (panele fotowoltaiczne); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969, Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17 (płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco).

⁽⁵⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (panele fotowoltaiczne), motywy 421 i 425.

celu ocenę zmian w cenach gruntów. Ceny wyjściowe w przetargach i aukcjach ustala się jednak na podstawie poziomów referencyjnych ustanowionych w ramach systemu wyceny gruntów. Ponadto w rozpatrywanym przypadku grupy przedsiębiorstw objęte próbą otrzymały swoje działki w drodze bezpośredniego przydziału. W związku z tym fakt, że istniał ten drugi system, nie ma znaczenia, ponieważ nie miał on zastosowania do producentów eksportujących objętych próbą.

- (511) Komisja ustaliła, że jeden z producentów eksportujących objętych próbą otrzymał od władz lokalnych zwrot mający zrekompensować mu cenę, którą zapłacił za prawa do użytkowania gruntów, a inny objęty próbą producent eksportujący nie zapłacił pełnej kwoty za prawo do użytkowania gruntów.

d) Wniosek

- (512) Ustalenia dokonane podczas dochodzenia pokazują, że sytuacja dotycząca przekazywania i nabywania gruntów w ChRL jest nieprzejrzysta, a władze dowolnie ustanawiają ceny.

- (513) Po ujawnieniu szereg stron twierdziło, że powyższy wniosek jest w oparty głównie na ustaleniach z poprzednich dochodzeń, a Komisja nie zaprezentowała żadnych dowodów w celu wykazania, że sytuacja jest taka sama w przypadku przedmiotowego dochodzenia. Komisja zauważa, że znalazła dowody, jak opisano w motywach 509–511 powyżej, co uzasadniało wniosek Komisji, że ustalenia z poprzednich dochodzeń były nadal aktualne. Ponadto nie przedstawiono żadnych nowych dowodów na potwierdzenie, że było inaczej. Na tej podstawie argumenty te należało odrzucić. Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy zatem uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie zapewniania towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 507–510 powyżej, w ChRL nie funkcjonuje rynek gruntów, a zastosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. motywy 517–527 poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą są znacznie niższe od zwykłego kursu rynkowego. W kontekście preferencyjnego dostępu do gruntów przemysłowych przez przedsiębiorstwa należące do określonych sektorów, cena ustalona przez władze lokalne musi uwzględniać politykę przemysłową rządu, jak wspomniano powyżej w motywie 508. W ramach tej polityki przemysłowej, jak opisano w motywie 101, branża rowerów elektrycznych uznaje się za kluczową w chińskim przemyśle lekkim⁽⁵⁹⁾. W decyzji nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej organy publiczne zobowiązano ponadto do zapewnienia dostępu do gruntów w celu zachęcenia sektorów. Art. 18 decyzji nr 40 wyraźnie stanowi, że sektory „ograniczone” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów. W związku z tym na podstawie art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego przedmiotowe subsydlum jest szczególnie, ponieważ preferencyjne przyznawanie gruntów ogranicza się do przedsiębiorstw należących do określonych sektorów, a praktyki rządu w tej dziedzinie są niejasne i nieprzejrzyste.

- (514) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron twierdziło również, że Komisja nie oparła swojej decyzji o szczególności na niezbitych dowodach wskazujących, że branża rowerów elektrycznych jest jedną z branż, które otrzymują prawo do użytkowania gruntów po stawkach preferencyjnych.

- (515) W tym względzie odsyła się do motywu 129 oraz w szczególności do decyzji nr 40, na mocy której należy realizować politykę preferencyjną dotyczącą gruntów w odniesieniu do projektów promowanych. Jak opisano w motywie 100, branża rowerów elektrycznych jest kluczową branżą. Była ona również przedmiotem 13. planu dotyczącego branży rowerowej wydanego przez chińskie stowarzyszenie rowerowe, które z kolei znajduje się pod kierownictwem i nadzorem Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej. W związku z tym Komisja uznała, że branża rowerów elektrycznych należy do branż, które otrzymują prawo do użytkowania gruntów po stawkach preferencyjnych. Zostało to również potwierdzone ustaleniami dochodzenia, jak przewidziano w motywach 507–511. Ponadto branża rowerowa została wskazana jako sektor promowany już w czasie obowiązywania 11. pięcioletniego planu dotyczącego branży rowerowej, w którym wspierano wzrost wielkości produkcji rowerów i rowerów elektrycznych. Odniesienia do poprawy i wzmocnienia branży rowerów elektrycznych pojawiły się również w odpowiednim artykule opublikowanym przez chińskie stowarzyszenie rowerowe, podsumowującym cele rozwojowe wyznaczone w duchu 11. pięcioletniego planu dotyczącego branży rowerowej⁽⁶⁰⁾. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

- (516) W konsekwencji przedmiotowe subsydlum uznano za stanowiące podstawę dla środków wyrównawczych.

⁽⁵⁹⁾ Zob. sekcja 3.1 powyżej.

⁽⁶⁰⁾ <https://www.ixueshu.com/document/1124f83795d6abfc.html>

e) Obliczanie kwoty subsydiów

- (517) Podobnie jak w ramach poprzednich dochodzeń⁽⁶¹⁾ i zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego jako zewnętrzny poziom referencyjny⁽⁶²⁾ wykorzystano ceny gruntów z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu („Chińskie Tajpej”). W szczególności Komisja wyszukała informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych na oficjalnej stronie internetowej (<http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action>) utworzonej przez tajwańskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do głównych parków przemysłowych w sześciu miastach położonych na zachodnim wybrzeżu Tajwanu, w tym Tajpej, Nowego Tajpej, Taoyuan, Taichung, Tainan i Kaohsiung. Informacje znajdujące się w bazie danych dotyczą rzeczywistych cen transakcji, a nie ofert sprzedaży gruntów przemysłowych.
- (518) Po ujawnieniu jedna ze stron zwróciła uwagę, że Komisja nie wybrała odpowiedniego zewnętrznego poziomu referencyjnego w odniesieniu do cen gruntów, ponieważ nie przeprowadziła analizy dotyczącej poszczególnych przypadków w odniesieniu do faktów dotyczących odpowiednich lokalizacji objętych próbą producentów eksportujących. Komisja odrzuciła tę uwagę i zauważyła, że jak opisano w motywie 517, jej wybór opierał się na sześciu regionach, w których znajduje się większość tajwańskich parków przemysłowych. Ponieważ wszyscy producenci eksportujący objęci próbą są zlokalizowani w strefach przemysłowych w Chinach, czynnik lokalizacji został uwzględniony. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.
- (519) Korzyść przyznaną odbiorcom oblicza się, uwzględniając różnicę między kwotami faktycznie płaconymi przez każdego z producentów eksportujących objętych próbą (tj. faktyczną cenę zapłaconą zgodnie z umową oraz, w stosownych przypadkach, cenę umowną, pomniejszoną o kwotę zwrotów/dotacji przyznanych przez instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym) za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego Chińskiego Tajpej.
- (520) Komisja uważa, że Chińskie Tajpej może zostać wykorzystane jako odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalnego poziomu rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej istniejącej w Chińskim Tajpej i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby;
  - geograficznej bliskości ChRL i Chińskiego Tajpej;
  - wysokiego stopnia rozwoju infrastruktury przemysłowej w Chińskim Tajpej oraz w wielu prowincjach ChRL;
  - silnych powiązań gospodarczych między Chińskim Tajpej a ChRL oraz faktu prowadzenia przez nie handlu transgranicznego;
  - wysokiej gęstości zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i w Chińskim Tajpej;
  - podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego w Chińskim Tajpej i w ChRL; oraz
  - wspólnych cech demograficznych, lingwistycznych i kulturowych Chińskiego Tajpej i ChRL.
- (521) Ponadto Komisja uznała ten poziom referencyjny za wiarygodne źródło danych dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron.
- (522) Po ujawnieniu szereg stron twierdziło, że Chińskie Tajpej nie stanowi odpowiedniego zewnętrznego poziomu referencyjnego. Twierdziły one, że podobieństwa i związków między ChRL a Chińskim Tajpej opisane w motywie 520 odzwierciedlają jedynie sytuację w ostatnich latach, a nie w roku, kiedy dokonano zakupu prawa do użytkowania gruntów.
- (523) W tym względzie należy zauważyć, że obliczony poziom referencyjny został dostosowany tak, aby odzwierciedlał zmiany w czasie poprzez uwzględnienie ewolucji PKB i inflacji, jak opisano w motywie 527 poniżej. W związku z tym fakt, że niektóre prawa do użytkowania gruntów zostały nabyte w dalekiej przeszłości, został już uwzględniony.
- (524) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Tajlandia byłaby bardziej odpowiednia niż Chińskie Tajpej w związku z większą porównywalnością rozwoju gospodarczego i gęstości zaludnienia. Ponadto stwierdziła ona, że Tajlandia posiada wysoki stopień infrastruktury przemysłowej. Po rozważeniu tego argumentu Komisja uznała, że wybór Chińskiego Tajpej jako odpowiedniego zewnętrznego poziomu referencyjnego oparto na analizie szeregu czynników wymienionych w motywie 520, co uzasadnia wybór Chińskiego Tajpej jako właściwego poziomu referencyjnego. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

⁽⁶¹⁾ Zob. m.in. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011, Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18 (*cienki papier powleczony*); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013, Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16 (*stal powlekana organicznie*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (*panele fotowoltaiczne*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014, Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22 (*włókna ciągle szklane*); decyzja wykonawcza Komisji 2014/918, Dz.U. L 360 z 16.12.2014, s. 65 (*poliesterowe włókna odcinkowe*).

⁽⁶²⁾ Zgodnie z wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huacheng Paper/Rada, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

- (525) Ponadto inna strona twierdziła, że metodyka Komisji w odniesieniu do określania pozapaństwowego poziomu referencyjnego dla cen użytkowania gruntów jest wadliwa i zasugerowała wykorzystanie Indii zamiast Chińskiego Tajpej z następujących powodów:
- ceny gruntów przemysłowych były zbierane przez wiele różnych obszarów przemysłowych w stanach Bihar, Maharasztra i Tamilnadu;
  - te trzy stany są wysoko uprzemysłowione i charakteryzują się wysokim poziomem rozwoju gospodarczego i infrastruktury przemysłowej, podobnie jak Chiny;
  - te trzy stany są geograficznie blisko siebie i Chin;
  - istnieją ugruntowane więzi gospodarcze i handel transgraniczny między Indiami a Chinami;
  - 22 miasta mają podobną gęstość zaludnienia jak chińskie miasta uprzemysłowione;
  - ponadto dane dotyczące cen gruntów przemysłowych są w Indiach publicznie dostępne.
- (526) Przedstawiając ten argument, strona ta pominęła w swojej analizie jeden istotny element, a mianowicie poziom rozwoju gospodarczego tych prowincji. Według źródeł publicznych, poziom PKB na mieszkańca w tych indyjskich prowincjach jest znacznie niższy od poziomu PKB na mieszkańca w miastach/prowincjach, w których znajdują się siedziby producentów eksportujących. W rzeczywistości PKB na mieszkańca Maharasztry⁽⁶³⁾, który jest najwyższym wśród trzech wymienionych prowincji, w latach 2017–2018 wyniósł zaledwie 2 500 USD, natomiast najniższy poziom stwierdzony w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących wyniósł 7 932 USD dla Jinhua w 2012 r.⁽⁶⁴⁾ W dochodzeniu ujawniono również, że PKB na mieszkańca w Kunshan⁽⁶⁵⁾, które w 2016 r. było wymienione jako nr 1 wśród wszystkich chińskich miast powiatowych⁽⁶⁶⁾, wyniósł ponad 20 000 USD. Biorąc pod uwagę powyższe oraz czynniki wymienione w motywie 520 argument ten musiał zostać odrzucony.
- (527) Komisja obliczyła średnią cenę ważoną gruntu na podstawie transakcji sprzedaży gruntu w sześciu miastach wymienionych w motywie 517. Dane takie były dostępne dopiero od sierpnia 2013 r. W odniesieniu do okresu rozpoczynającego się po tej dacie Komisja wykorzystwała rzeczywiste ceny pochodzące z tajwańskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W przypadku praw do użytkowania gruntów uzyskanych wcześniej ceny historyczne zostały skonstruowane na podstawie zmian w PKB i inflacji na Tajwanie, podobnie jak w poprzednich dochodzeniach. W szczególności Komisja skorygowała średnią ważoną cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną na Tajwanie o stopę inflacji i PKB według bieżących cen w USD dla Tajwanu opublikowanych przez MFW za 2015 r.
- (528) Po ujawnieniu szereg stron twierdziło, że metoda stosowana przez Komisję do obliczania historycznych cen gruntów nie odzwierciedla normalnego kursu rynkowego. Twierdziły one, że Komisja nie oparła się na żadnych dowodach na to, że rozwój cen gruntów podlegał podobnym tendencjom jak rozwój PKB i inflacji. Argumentu tego nie poparto jednak żadnymi dowodami. W związku z tym należało go odrzucić.
- (529) Dwie zainteresowane strony twierdziły również, że nie odniosły żadnej korzyści w związku z prawem do użytkowania gruntów, ponieważ (i) cena dzierżawy była uwzględniona w kosztach produkcji przedsiębiorstwa; (ii) cenę dzierżawy płaconą przedsiębiorstwu powiązanemu ustalono zgodnie z warunkami rynkowymi lub na sprawiedliwych warunkach oraz (iii) w żadnym przypadku przedsiębiorstwo powiązane nie przekazało żadnej korzyści. Ponadto jeden z producentów eksportujących twierdził, że przedsiębiorstwo powiązane z nim nabyło prawo do użytkowania gruntów w następstwie procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji. Producent ten twierdził również, że w każdym przypadku należy wykluczyć cenę dzierżawy płaconą powiązanej z nim stronie z tytułu prawa do użytkowania gruntów z obliczeń korzyści.
- (530) Jeżeli chodzi o ustalanie ceny dzierżawy płaconej przedsiębiorstwu powiązanemu, żaden z zainteresowanych producentów eksportujących nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających w odniesieniu do aktualnych warunków rynkowych. To samo dotyczy procedury przetargowej, w której rzekomo brało udział przedsiębiorstwo powiązane w celu nabycia swojego prawa do użytkowania gruntów, tj. nie przedłożono żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia. Argumenty te należało zatem odrzucić.
- (531) Jeżeli chodzi o obliczanie korzyści, należy przypomnieć, że – jak opisano szczegółowo w motywie 507 – ustalono, iż branża rowerów elektrycznych otrzymywała prawo do użytkowania gruntów w Chinach za cenę niższą niż odpowiednie wynagrodzenie. Ponadto strony te nie przedstawiły żadnych dowodów dotyczących aktualnych warunków rynkowych w Chinach. Korzyść oblicza się ponadto na poziomie grupy, a transakcje wewnątrzgrupowe mają neutralny wpływ na ogólne obliczenia. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone..

⁽⁶³⁾ https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra

⁽⁶⁴⁾ <https://en.wikipedia.org/wiki/Jinhua>

⁽⁶⁵⁾ <https://en.wikipedia.org/wiki/Kunshan>

⁽⁶⁶⁾ <http://unn.people.com.cn/n1/2017/1009/c14717-29576902.html>

- (532) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium została przypisana do okresu objętego dochodzeniem przy zastosowaniu normalnego okresu korzystania z prawa do użytkowania gruntów przemysłowych, tj. 50 lat. Wartość ta została następnie przypisana do całkowitego obrotu danego przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (533) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Tabela 5

Przyznawanie praw do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Bodo Vehicle Group	1,42 %
Grupa Giant	0,91 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,62 %
Suzhou Rununion Motivity	1,46 %
Grupa Yadea	0,43 %

3.8. Programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich

3.8.1. Przywileje w zakresie EIT dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie

- (534) Zgodnie z ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od przedsiębiorstw („ustawa o podatku dochodowym od przedsiębiorstw”) przedsiębiorstwom wykorzystującym zaawansowane i nowe technologie, które powinny otrzymać kluczowe wsparcie od państwa, przyznaje się obniżoną stawkę podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynoszącą 15 % zamiast standardowej stawki podatku wynoszącej 25 %.

a) Podstawa prawna

- (535) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 93 przepisów wykonawczych do ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, jak również:

- okólnik Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczący przeglądu i wydania „Środków administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 32;
- powiadomienie Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące przeglądu, druku i wydania „Wytucznych dotyczących zarządzania kwalifikowaniem przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 195; oraz
- wytyczne dotyczące najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu [2011], opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (536) Przedsiębiorstwa, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do pewnych kluczowych dziedzin wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie wspieranych przez państwo i są zaliczane do bieżących priorytetów w zakresie dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo, które wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu.
- (537) Co więcej, aby się kwalifikować, przedsiębiorstwa muszą spełniać następujące kryteria:
- utrzymać określoną proporcję wydatków na badania i rozwój w porównaniu ze swoim obrotem;
  - utrzymać określoną proporcję dochodów z zaawansowanej technologii / produktów wykorzystujących zaawansowane technologie / usług wykorzystujących zaawansowane technologie w całkowitym obrocie przedsiębiorstwa; oraz
  - utrzymać określoną proporcję personelu technicznego wśród wszystkich pracowników przedsiębiorstwa.

- (538) Przedsiębiorstwa korzystające z tego środka muszą złożyć deklarację podatkową i odpowiednie załączniki do niej. Rzeczywista kwota korzyści jest uwzględniona w deklaracji podatkowej.
- (539) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych dochodzeniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które działają w pewnych obszarach priorytetowych określonych przez państwo, w których wykorzystuje się zaawansowane technologie.
- (540) Po ujawnieniu jedna strona argumentowała, że obniżka podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie określone w art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw nie stanowi subsydlum o charakterze szczególnym. Strona ta twierdziła również, że Komisja nie wykazała, że uzyskanie certyfikatu przedsiębiorstwa należącego do branż wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw. W tym względzie należy zwrócić uwagę na motywy 536–539, w których wymieniono kryteria kwalifikowalności w tej dziedzinie, tj. ograniczenie do przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, które powinny otrzymać kluczowe wsparcie od państwa, co potwierdza tym samym szczególnie charakter subsydlum. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone. Wobec braku dalszych dowodów Komisja podtrzymuje swoje stanowisko.

c) Obliczanie kwoty subsydlum

- (541) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w OD. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością do zapłaty według obniżonej stawki podatkowej.
- (542) Kwota subsydlum ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Tabela 6

Przywileje w zakresie EIT dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Bodo Vehicle Group	0,00 %
Grupa Giant	0,65 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,41 %
Suzhou Rununion Motivity	0,00 %
Grupa Yadea	0,70 %

3.8.2. Odliczenia od EIT wydatków na badania i rozwój

- (543) Odliczenia od podatku wydatków na badania i rozwój uprawniają przedsiębiorstwa do preferencyjnego traktowania podatkowego w związku z ich działalnością badawczo-rozwojową w pewnych obszarach priorytetowych określonych przez państwo, w których wykorzystuje się zaawansowane technologie, oraz wtedy, gdy spełnione zostaną pewne progi dotyczące wydatków na badania i rozwój.
- (544) Mówiąc dokładniej, wydatki na badania i rozwój poniesione w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł, które nie stanowią wartości niematerialnych i prawnych i są ujmowane w bieżących zyskach i stratach, zostają dodatkowo pomniejszone o 50 % po odliczeniu w całości w świetle bieżącej sytuacji. Jeżeli wyżej wymienione wydatki na badania i rozwój stanowią aktywa niematerialne i prawne, podlegają one amortyzacji w oparciu o 150 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych.

a) Podstawa prawna

- (545) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, jak również następujące dokumenty:
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Państwowego Urzędu Podatkowego oraz Ministerstwa Nauki i Technologii dotyczące poprawy polityki odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem. (Cai Shui [2015] nr 119);
  - obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących polityki odliczania wydatków przedsiębiorstwa na badania i rozwój przed opodatkowaniem; oraz
  - Wytoczne dotyczące najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu [2011], opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (546) W trakcie wcześniejszego dochodzenia ⁽⁶⁷⁾ ustalono, że „nowe technologie, nowe produkty i nowe rzemiosła”, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do określonych dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo i są zaliczane do bieżących priorytetów w zakresie dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo, które wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu.
- (547) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych dochodzeniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego środka tylko do przedsiębiorstw, które ponoszą określone wydatki na badania i rozwój w pewnych obszarach priorytetowych określonych przez państwo, w których wykorzystuje się zaawansowane technologie.
- (548) Po ujawnieniu ustaleń niektóre strony argumentowały, że odliczenia od EIT wydatków na badania i rozwój nie stanowią subsydlum o charakterze szczególnym oraz że nie zostały one objęte środkami wyrównawczymi w kanadyjskim dochodzeniu w sprawie niektórych scalonych modułów ściennych z Chin ze względu na brak szczególnego charakteru. Komisja odwołała się do motywów 546 i 547 powyżej, w których omówiono już kwestię szczególnego charakteru. Ponadto należy zauważyć, że ustalenie to potwierdza również sytuacja jednego producenta eksportującego, który korzystał z takiej preferencyjnej polityki podatkowej po otrzymaniu certyfikatu przedsiębiorstwa należącego do branż wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

c) Obliczanie kwoty subsydlum

- (549) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty po uwzględnieniu dodatkowego odliczenia w wysokości 50 % faktycznych wydatków na badania i rozwój.
- (550) Kwota subsydlum ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Tabela 7

Odliczenia od EIT wydatków na badania i rozwój

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydlum
Bodo Vehicle Group	0,21 %
Grupa Giant	0,05 %

⁽⁶⁷⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17), motyw 330.

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,19 %
Suzhou Rununion Motivity	0,00 %
Grupa Yadea	0,51 %

3.8.3. *Zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami*

(551) Zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami stanowią powszechną praktykę subwencyjną zwolnień lub zwolnień z podatków bezpośrednich.

a) Podstawa prawna

(552) Podstawę prawną tego zwolnienia z opodatkowania dywidend stanowią art. 25–26 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 83 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(553) Komisja ustaliła, że zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami otrzymało jedno przedsiębiorstwo objęte próbą. Przedsiębiorstwo to zwróciło się bezpośrednio do lokalnego urzędu podatkowego z wnioskiem o odliczenie od dochodu podlegającego opodatkowaniu dywidend uzyskanych z inwestycji kapitałowych.

c) Wniosek

(554) Komisja uważa, że przedmiotowe zwolnienia stanowią subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci utraconych dochodów dla rządu ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Korzyść dla odbiorcy jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydium ma szczególny charakter w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego zwolnienia tylko do kwalifikujących się przedsiębiorstw będących rezydentami, które cieszą się dużym poparciem i których rozwój wspiera państwo.

(555) W tym względzie szereg stron twierdziło, że subsydium to nie ma szczególnego charakteru i odwołały się do art. 83 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który wiąże się z art. 26 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, twierdząc, że nie istnieją żadne dowody potwierdzające, że zwolnienie to ma zastosowanie tylko do kwalifikujących się przedsiębiorstw będących rezydentami, które cieszą się dużym poparciem i których rozwój wspiera państwo.

(556) W tym względzie należy odwołać się do art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który jest częścią tego samego rozdziału, co art. 26 ust. 2; tj. rozdziału IV zatytułowanego „preferencyjne polityki podatkowe” i stanowi formułę wprowadzającą tego rozdziału. Artykuł ten stanowi, że „państwo wdraża preferencyjne polityki podatkowe w odniesieniu do gałęzi przemysłu i projektów, które cieszą się dużym poparciem i których rozwój wspiera państwo”. Na tej podstawie uznano, że takie preferencyjne polityki podatkowe ograniczają się do pewnych gałęzi przemysłu i projektów, a zatem mają szczególny charakter. Dowody zawarte w aktach sprawy wykazały również, że przedsiębiorstwo, które korzystało z tego programu, posiadało certyfikat przedsiębiorstwa należącego do branż wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

(557) Komisja obliczyła kwotę subsydium jako różnicę między kwotą podatku pobranego w normalnych warunkach w OD a kwotą podatku faktycznie zapłaconego przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.

Tabela 8

Zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Bodo Vehicle Group	0,00 %
Grupa Giant	0,00 %

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,04 %
Suzhou Rununion Motivity	0,00 %
Grupa Yadea	0,00 %

3.8.4. Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków bezpośrednich i programów ulg w zakresie podatków bezpośrednich

- (558) Całkowita kwota subsydium ustalona dla tego programu zwolnień z podatków bezpośrednich w trakcie OD w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą wynosiła:

Tabela 9

Zwolnienia z podatków bezpośrednich i ulgi w zakresie podatków bezpośrednich

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Bodo Vehicle Group	0,21 %
Grupa Giant	0,70 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,63 %
Suzhou Rununion Motivity	0,0 %
Grupa Yadea	1,21 %

3.9. Programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywózowych

Zwolnienia z VAT oraz obniżki przywózowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu;

- (559) Program zapewnia zwolnienie z VAT i przywózowych taryf celnych w odniesieniu do przywozu dóbr kapitałowych wykorzystywanych w ich w produkcji. Aby skorzystać ze zwolnienia, dobra te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś przedsiębiorstwo ubiegające się o zwolnienie musi uzyskać certyfikat projektu promowanego przez państwo wydany przez władze chińskie lub przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC) zgodnie z odpowiednimi przepisami inwestycyjnymi, podatkowymi lub prawa celnego.

a) Podstawa prawna

- (560) Podstawę prawną tego programu stanowią:

- okólnik Rady Państwowej Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonego wyposażenia, Guo Fa [1997] nr 37;
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dostosowania niektórych strategii politycznych dotyczących preferencyjnych należności przywózowych;
- obwieszczenie Ministra Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego [2008] nr 43;
- obwieszczenie NDRC w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających dla promowanych przez państwo pod względem rozwoju projektów finansowanych ze źródeł krajowych lub zagranicznych [2006] nr 316; oraz
- katalog niepodlegających zwolnieniu z ceł przywożonych artykułów dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (561) Komisja stwierdziła, że żaden z producentów eksportujących objętych próbą nie czerpał korzyści z tego programu.

3.10. Programy dotacji

3.10.1. Dotacje ad hoc udzielane przez organy gminne/regionalne

- (562) Skarżący oświadczył i dostarczył w skardze dowody, z których wynika, że branża rowerów elektrycznych w ChRL może otrzymywać różnego rodzaju dotacje jednorazowe lub powtarzające się od organów rządowych działających na różnych szczeblach, tj. lokalnym, regionalnym i krajowym.
- (563) W toku dochodzenia ujawniono, że cztery grupy producentów eksportujących objętych próbą otrzymały również znaczne jednorazowe lub powtarzające się dotacje od różnych organów rządowych, wskutek czego uzyskały korzyści w okresie objętym dochodzeniem. Niektóre z nich zostały zgłoszone przez producentów eksportujących objętych próbą w odpowiedziach na pytania zawartych w kwestionariuszu, natomiast inne wykryto na miejscu podczas wizyt weryfikacyjnych. Żadna z nich nie została ujawniona w odpowiedzi rządu ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu.

a) Podstawa prawna

- (564) Dotacji tych udzielały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe; wydaje się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą lub określonej lokalizacji lub branży. Zwykle nie ujawniano szczegółów prawnych co do konkretnych przepisów, na mocy których korzyści te zostały przyznane, o ile w ogóle istniała jakakolwiek podstawa prawna. Komisja często otrzymywała jednak kopię dokumentu wydanego przez organ rządowy, który towarzyszył przyznaniu środków finansowych (zwanego dalej „obwieszczeniem”).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (565) Ze względu na dużą liczbę dotacji zawartych w skardze lub księgach producentów eksportujących objętych próbą w niniejszym rozporządzeniu przedstawiono tylko podsumowanie najważniejszych ustaleń. Dowody na istnienie licznych dotacji oraz na to, że zostały one udzielone przez organy różnych szczebli rządu ChRL, zostały początkowo dostarczone przez czterech producentów eksportujących objętych próbą; ustalenia dotyczące tych dotacji przekazywane są poszczególnym przedsiębiorstwom w specjalnych dokumentach ujawniających informacje.
- (566) Wśród przykładów takich dotacji należy wymienić fundusze patentowe, fundusze i nagrody w dziedzinie nauki i technologii, fundusze na rzecz rozwoju biznesu, fundusze na rzecz promocji eksportu, dotacje na udział w wystawach, dotacje na rzecz promowania modernizacji sprzętu produkcyjnego, dotacje na wsparcie szkoleń w zakresie umiejętności zawodowych, fundusze pomocowe przyznawane na szczeblu okręgowym lub na szczeblu prowincji.

c) Wniosek

- (567) Dotacje te stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do przekazu środków finansowych przez rząd ChRL w postaci dotacji na rzecz producentów produktu objętego przeglądem, w wyniku czego odnieśli oni korzyść.
- (568) Dotacje te są również szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, gdyż wydają się ograniczone do niektórych przedsiębiorstw lub konkretnych projektów w określonych regionach lub w przemyśle rowerów elektrycznych. Dodatkowo niektóre z tych dotacji są uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a). Dotacje te nie spełniają wymogów braku szczególnego charakteru zawartego w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania.
- (569) We wszystkich przypadkach przedsiębiorstwa dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz podmiotu, od którego ją otrzymały. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości zaksięgowywały w swoich księgach rachunkowych ten dochód w pozycji „dochód nieoperacyjny” i podpozycji „dochód z dotacji lub pomocy rządowej” i podały te księgi niezależnemu audytowi. Stanowiło to niezbity dowód otrzymania dotacji przyznającej korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych.
- (570) W związku z tym Komisja stwierdziła, że ustalenia te stanowiły rozsądny wskaźnik poziomu subsydiowania w tym zakresie. Jako że dotacje miały wspólne cechy, były przyznawane przez organ publiczny i nie wchodziły w skład oddzielnego programu subsydiowania, lecz stanowiły dotacje indywidualne dla omawianego przemysłu (promowanego), Komisja oceniła je łącznie.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

- (571) Korzyść obliczono jako kwotę uzyskaną w OD lub kwotę przypisaną do OD, przy czym kwota ta została zamortyzowana o okres użytkowania składnika aktywów trwałych, z którym związana była dotacja. Komisja rozważyła, czy stosować dodatkowe roczne oprocentowanie rynkowe zgodnie z sekcją F lit. a) wytycznych Komisji dotyczących obliczania wysokości subsydiów⁽⁶⁸⁾. Takie podejście wiązałoby się jednak z różnymi złożonymi czynnikami hipotetycznymi, na temat których nie udostępniono dokładnych informacji. W związku z tym Komisja uznała za bardziej właściwe przypisanie kwot do okresu objętego dochodzeniem według stawek amortyzacji powiązanych składników aktywów trwałych zgodnie z metodą obliczania stosowaną w poprzednich sprawach⁽⁶⁹⁾.
- (572) Przedsiębiorstwo Yadea twierdziło, że jedną z dotacji otrzymanych przed OD podzielono błędnie na okres trzech lat, w tym OD, i argumentowało, że należy ją wykluczyć, ponieważ nie dotyczyła OD.
- (573) Argument ten przyjęto, a obliczenie zostało odpowiednio zaktualizowane.
- (574) Grupa Giant twierdziła, że niektóre dotacje, które otrzymała, nie miały szczególnego charakteru i należy wykluczyć je z obliczeń. Przedsiębiorstwo to przedłożyło dowody potwierdzające wyłącznie w odniesieniu do jednej ze wszystkich dotacji. W związku z tym argument ten można było przyjąć wyłącznie w odniesieniu do jednej dotacji, natomiast w odniesieniu do pozostałych dotacji argument ten odrzucono. Grupa Giant wskazała również błąd pisarski w obliczeniach, który poprawiono. Poprawka ta nie miała jednak wpływu na łączną kwotę subsydiowania tego przedsiębiorstwa.
- (575) Kwota subsydium ustalona dla tego rodzaju subsydiów w trakcie OD w odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących wynosiła:

Tabela 10

Dotacje *ad hoc*

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Bodo Vehicle Group	0,15 %
Grupa Giant	0,14 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,25 %
Suzhou Rununion Motivity	0,07 %
Grupa Yadea	0,07 %

3.10.2. *Inne programy dotacji*

- (576) W OD producenci eksportujący objęci próbą nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych programów dotacji wymienionych w sekcji 3.3 ppkt (iii) powyżej.

3.10.3. *Łączna kwota dla wszystkich programów dotacji*

- (577) Całkowite kwoty subsydium ustalone dla wszystkich dotacji w trakcie OD w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą wynosiły:

Tabela 11

Dotacje *ad hoc*

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Bodo Vehicle Group	0,15 %
Grupa Giant	0,14 %

⁽⁶⁸⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽⁶⁹⁾ Takie jak np. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011 Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18 (*cienki papier powleczony*); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013 Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16 (*stal powlekana organicznie*); rozporządzenie Komisji (UE) 2017/366 Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (*panele fotowoltaiczne*); rozporządzenie Komisji (UE) nr 1379/2014 Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22 (*włókna szklane*); decyzja wykonawcza Komisji 2014/918, Dz.U. L 360 z 16.12.2014, s. 65 (*poliestrowe włókna odcinkowe*).

Przedsiębiorstwo / grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	0,25 %
Suzhou Rununion Motivity	0,07 %
Grupa Yadea	0,072 %

3.11. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (578) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą poprzez zbadanie każdego subsydium lub programu subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w okresie objętym postępowaniem. Aby obliczyć przedstawiony poniżej całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydium do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w OD. Następnie obliczono kwotę subsydium na sztukę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w OD, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na sztukę.
- (579) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiowania dla nieobjętych próbą producentów eksportujących współpracujących będzie obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydium wyrównawczego ustalonego dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja nie pominie jednak ustaleń dotyczących kredytów preferencyjnych, nawet gdyby w celu ustalenia tych kwot musiały częściowo opierać się na dostępnych faktach. W istocie Komisja uważa, że dostępne fakty wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do ustalenia kwoty subsydiowania poprzez sprawiedliwe udzielanie kredytów preferencyjnych, tak więc producenci eksportujący, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia ⁽⁷⁰⁾.
- (580) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, Komisja ustaliła wysokość kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” na poziomie najwyższej kwoty określonej dla producentów eksportujących objętych próbą. Kwota dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miała zastosowanie w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.

Tabela 12

Subsidia stanowiących podstawę środków wyrównawczych

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
Bodo Vehicle Group	15,1 %
Grupa Giant	3,9 %
Jinhua Vision Industry i Yongkang Hulong Electric Vehicle	8,5 %
Suzhou Rununion Motivity	17,2 %
Grupa Yadea	10,7 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	9,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,2 %

⁽⁷⁰⁾ Zob. także, mutatis mutandis, WT/DS294/AB/RW, USA – Zeroing (art. 21.5 DSU), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2009 r., pkt 453.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (581) Na początku okresu badanego produkt podobny wytwarzany był w Unii przez 41 producentów. Czterech spośród nich wstrzymało produkcję w okresie objętym dochodzeniem.
- (582) Po otrzymaniu uwag od zainteresowanych stron Komisja przeprowadziła ponowną ocenę i stwierdziła, że sześć przedsiębiorstw, które początkowo uznano za część przemysłu Unii, należy wyłączyć z jego definicji, ponieważ udział, jaki stanowi ich działalność przywózowa przewyższa udział, jaki stanowi ich działalność produkcyjna w Unii.
- (583) W efekcie zastosowania tego wykluczenia 31 producentów stanowi przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (584) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 1,1 mln sztuk. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wielkości konsumpcji przedłożonej przez Konfederację Europejskiego Przemysłu Rowerowego („CONEBI”), statystyk dotyczących przywozu i stosunku sprzedaży do produkcji producentów unijnych objętych próbą.
- (585) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przedsiębiorstwo ATALA i jego przedsiębiorstwo powiązane Accell Nederland nie powinny stanowić części przemysłu Unii, ponieważ ATALA przywozi rowery elektryczne z ChRL. Przedsiębiorstwa ATALA i Accel nie są jednak powiązane w rozumieniu art. 9 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W każdym razie przywóz jako taki nie stanowi powodu wykluczenia z definicji przemysłu Unii.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (586) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie informacji przedstawionych przez CONEBI.
- (587) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 13

Konsumpcja w Unii (sztuki)

	2014	2015	2016	OD
Unia ogółem	1 139 000	1 363 842	1 666 251	1 982 269
Konsumpcja (w sztukach)				
Indeks	100	120	146	174

Źródło: CONEBI

- (588) Konsumpcja w Unii wzrastała równomiernie z 1,1 mln sztuk w 2014 r. do niemal 2 mln sztuk w okresie objętym dochodzeniem, co odzwierciedla wzrost o 74 % w okresie badanym. Zmiana ta był spowodowana większą świadomością środowiskową i stałymi inwestycjami w marketing i promocję oraz w rozwój technologiczny rowerów elektrycznych.

4.3. Przywóz z ChRL

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL

- (589) Od 2017 r. rowery elektryczne klasyfikuje się do kodu CN 8711 60 10. Do 2017 r. rowery elektryczne klasyfikowano do kodu (ex) CN 8711 90 10, do którego zaliczano inne produkty. Aby rozwiązać ten problem, skarżący przedstawił szczegółowe chińskie statystyki celne, dzięki którym możliwe było określenie chińskiego wywozu rowerów elektrycznych.
- (590) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu dzięki ekstrapolacji stosunku chińskiego wywozu rowerów elektrycznych w ramach odpowiedniego kodu HS (jak ustalono powyżej) do całkowitego wywozu z ChRL w ramach tego samego kodu HS. W odniesieniu do dziewięciu miesięcy 2017 r. chińskie statystyki dotyczące przywozu oparte są bezpośrednio na danych Eurostatu.
- (591) Udział przywozu w rynku został następnie określony przez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii, jak przedstawiono w tabeli 13 znajdującej się w motywie 586.

(592) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 14

Wielkość przywozu (sztuki) i udział w rynku

	2014	2015	2016	OD
Wielkość przywozu z ChRL (w sztukach)	199 728	286 024	389 046	699 658
Indeks	100	143	195	350
Udział w rynku	18 %	21 %	23 %	35 %
Indeks	100	120	133	201

Źródło: Eurostat, chińskie statystyki dotyczące wywozu

- (593) Wielkość przywozu z ChRL wzrosła ponad trzykrotnie z niemal 200 000 sztuk w 2014 r. do niemal 700 000 sztuk w okresie objętym dochodzeniem. Tempo wzrostu przyspieszyło między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (594) Równocześnie udział w rynku unijnym przywozu z ChRL wzrósł z 18 % w 2014 r. do 35 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (595) CCCME i CEIEB wyraziły obawy dotyczące wiarygodności chińskich statystyk celnych przedstawionych przez skarżącego i zażądały ujawnienia szczegółowych statystyk i źródła tych danych.
- (596) Skarżący udostępnił Komisji szczegółowe statystyki, które przytoczył na poparcie swojej skargi. Skarżący udostępnił również zagregowane liczby dotyczące rocznego wywozu w wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności. Wskazał również, że źródłem danych są chińskie służby celne, podał zastosowane kody i wyjaśnił metodykę wykluczania produktów innych niż produkt objęty postępowaniem.
- (597) Dzięki weryfikacji tych danych Komisja ustaliła, że skarżący nabył te statystyki celne dostarczone przez istniejące od dawna chińskie przedsiębiorstwo specjalizujące się w tej dziedzinie oraz że te same informacje udostępniali inni chińscy usługodawcy.
- (598) Weryfikacja wykazała również, że skarżący dokładnie opisał w dokumentacji udostępnionej do wglądu metodykę zastosowaną przy określaniu wywozu rowerów elektrycznych z ChRL.
- (599) Ponadto szczegółowe dane przedstawione przez skarżącego sprawdzono przez porównanie z innymi źródłami informacji i wykazano, że są one wiarygodne. Żadna inna strona nie przedstawiła alternatywnych źródeł danych ani metodyki.
- (600) Komisja ustaliła również, że dane szczegółowe i tożsamość przedsiębiorstwa dostarczającego te informacje miały z natury charakter poufny w rozumieniu art. 29 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ujawnienie tożsamości dostawcy informacji miałyby istotne negatywne skutki dla strony przekazującej informacje lub strony, od której informacje te zostały uzyskane.
- (601) W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę poziom ujawnienia zagregowanych danych i metodykę przyjętą w dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności, Komisja uznała, że dane wejściowe i tożsamość przedsiębiorstwa odsprzedającego te dane nie są niezbędne zainteresowanej stronie do skorzystania z prawa do obrony.
- (602) Argument ten należało zatem odrzucić.
- (603) Zainteresowane strony twierdziły, że przywóz z ChRL podążał za trendami rynkowymi, ponieważ zarówno konsumpcja w Unii, jak i chiński wywóz rosły. Należy jednak zauważyć, że wielkość wzrostu dotycząca wywozu z Chin i konsumpcji w Unii jest bardzo zróżnicowana. Między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem chiński przywóz wzrósł o 250 %, podczas gdy konsumpcja w Unii zwiększyła się znacznie wolniej, o 74 %. Zatem mimo iż tendencja była na pewno taka sama, skala wzrostu była bardzo odmienna.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z ChRL oraz podcięcie cenowe

- (604) Komisja określiła ceny przywozu towarów na podstawie danych Eurostatu zgodnie z metodą opisaną w motywie 589.
- (605) Średnia cena towarów przywożonych do Unii z ChRL kształtowała się następująco:

Tabela 15

Ceny importowe (w EUR/szt.)

	2014	2015	2016	OD
ChRL	472	451	477	422
Indeks	100	96	101	89

Źródło: Eurostat, chińskie statystyki dotyczące wywozu

- (606) Średnia cena przywozu z ChRL zmalała o 11 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem, przy czym pierwszy 4-procentowy spadek miał miejsce w latach 2014–2015, a drugi 12-procentowy spadek wystąpił między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (607) Ze względu na fakt, że szczegółowy asortyment rodzajów produktów nie jest znany ze względu na ogólną naturę statystyk Eurostatu, zmiany cen nie są w pełni wiarygodne. Komisja zauważyła jednak, że średnie ceny przywozu z ChRL były znacznie niższe niż ceny zarówno producentów unijnych, jak i ceny przywozu z państw trzecich innych niż ChRL. Ponadto średnia cena przywozu z Chin zmalała, chociaż chińscy producenci eksportujący poszerzyli asortyment produktów sprzedawanych na rynku Unii i włączyli do niego droższe rowery elektryczne.
- (608) Po ujawnieniu kilku producentów eksportujących stwierdziło, że Komisja błędnie oceniła zmiany średniej ceny przywozu z Chin, zauważając, że była ona znacznie niższa od średniej ceny producentów unijnych i państw trzecich. Strony te twierdziły, że – wobec braku podobnej analizy, tj. analizy opartej na rodzaju produktu – średnia cena przywozu z Chin nie wykazała niczego na temat potencjalnego podcięcia cenowego. Strony utrzymywały, że Komisja powinna uwzględnić, że spadająca średnia cena przywozu z Chin może odzwierciedlać jedynie zmianę w asortymencie produktów.
- (609) Jak zaznaczono w motywie 606, Komisja zgadza się, że zmiana asortymentu produktów może wpłynąć na zmianę średniej ceny przywozu z ChRL. Faktem jest jednak, że średnie ceny przywozu z ChRL są niezmiennie i znacząco niższe niż średnie ceny przywozu z jakiegokolwiek innego źródła dostaw, pomimo kontekstu, w którym te same zainteresowane strony twierdzą, że jakość produktu objętego dochodzeniem poprawiła się, a produkt jest sprzedawany w wyższych segmentach cenowych. Ponadto tę tendencję spadkową należy rozpatrywać w powiązaniu z podobnymi analizami, na podstawie których dokonano ustaleń dotyczących znacznego podcięcia cenowego.
- (610) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez czterech producentów unijnych objętych próbą niepowiązanym klientom na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
  - odpowiednich średnich cen ważonych przywozu poszczególnych rodzajów produktu prowadzonego przez producentów eksportujących objętych próbą w ChRL na rzecz pierwszego niezależnego klienta na unijnym rynku, ustalonych na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cła wynoszące 6 % i koszty przywozu.
- (611) Rząd ChRL stwierdził, że analiza podcięcia cenowego powinna uwzględniać różne elementy, takie jak rodzaj roweru elektrycznego (np. miejski rower elektryczny i górski rower elektryczny), położenie silnika (silnik osadzony na piaście lub silnik osadzony centralnie), moc akumulatora oraz materiał, z którego wykonany jest rower elektryczny (np. stal, aluminium, węgiel). Potwierdza się, że wszystkie te czynniki zostały uwzględnione podczas analizy podcięcia cenowego.
- (612) Komisja dokonała porównania cen z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji, w razie konieczności należycie dostosowanych, po odliczeniu rabatów i bonifikat. Jeżeli chodzi o poziom handlu, którego dotyczyły te transakcje, ustalono, że zarówno producenci unijni objęci próbą, jak i objęci próbą chińscy producenci eksportujący sprzedają produkty klientom na rynku OEM, a także pod własną marką. W związku z tym zbadano, czy dostosowanie poziomu handlu było uzasadnione. W tym kontekście zbadano, czy istnieje stała i wyraźna różnica cen między sprzedażą klientom na rynku OEM a sprzedażą pod własną marką. Ustalono, że w przypadku sprzedaży producentów unijnych objętych próbą nie istnieje taka stała i wyraźna różnica cen.

- (613) Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów czterech producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem. Porównanie wykazało, że marginesy podcięcia wynosiły od 16,2 % do 43,2 %.
- (614) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL i producent eksportujący z powiązаныmi importerami w Unii stwierdzili, że metoda zastosowana przez Komisję podczas obliczania marginesu podcięcia opierała się przez analogię na art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Strony te twierdziły, że Komisja naruszyła w ten sposób art. 2 i art. 8 rozporządzenia podstawowego, a także orzecznictwo UE i WTO. Strony te twierdziły, że metoda Komisji nie miała podstawy prawnej oraz że stosując skonstruowaną cenę CIF naruszyła ona swoje obowiązki w zakresie porównania cen w przypadku, gdy ma miejsce konkurencja, i na takim samym poziomie handlu.
- (615) Komisja przypomina, że w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano żadnej konkretnej metody w odniesieniu do podcięcia cenowego. Instytucje korzystają zatem ze znacznej swobody uznania przy ocenie tego czynnika szkody. Ramy tej swobody ograniczone są potrzebą oparcia wniosków na zebranych dowodach i dokonania obiektywnej oceny zgodnie z wymogami art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Należy również przypomnieć, że art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wyraźnie stanowi, że istnienie znacznego podcięcia cenowego należy badać na poziomie przywozu towarów po cenach subsydiowanych, a nie na poziomie wszelkich późniejszych cen odsprzedazy na rynku Unii.
- (616) Na tej podstawie w odniesieniu do elementów uwzględnionych przy obliczaniu podcięcia cenowego (w szczególności ceny eksportowej) Komisja musi wskazać pierwszy punkt, w którym ma (lub może mieć) miejsce konkurencja z producentami unijnymi na rynku Unii. Punktem tym jest cena zakupu dla pierwszego importera niepowiązanego, ponieważ – co do zasady – przedsiębiorstwo to ma wybór, czy źródłem jego zakupu będzie przemysł Unii, czy dostawcy zagraniczni. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uznaje się za poziom porównywalny z ceną ex-works przemysłu Unii. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów punktem odniesienia powinien być moment po przekroczeniu przez towar granicy Unii, a nie późniejszy etap w sieci dystrybucji, np. moment sprzedaży towaru użytkownikowi ostatecznemu. Adekwatne są zatem zasady konstruowania ceny eksportowej zawarte w art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i stosuje się je analogicznie, tak jak są one adekwatne do określenia ceny eksportowej do celów postępowania antydumpingowego. Analogiczne stosowanie art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego umożliwia określenie ceny, która jest całkowicie porównywalna do ceny CIF (granica Unii), stosowanej przy przeprowadzaniu oceny sprzedaży dokonywanej na rzecz niepowiązanych klientów.
- (617) Podejście to zapewnia również spójność w przypadkach, gdy producent eksportujący sprzedaje towary bezpośrednio niepowiązanemu klientowi (niezależnie, czy jest on importerem, czy użytkownikiem ostatecznym), ponieważ w ramach tego scenariusza ceny odsprzedazy z definicji nie będą stosowane. Inne podejście prowadziłoby do dyskryminacji producentów eksportujących wyłącznie na podstawie wykorzystywanego przez nich kanału sprzedaży. Komisja uważa, że na ustanowienie odpowiednich cen przywozu dla obliczania podcięcia cenowego i zniżania cen nie powinien mieć wpływu fakt, czy wywóz przeznaczony jest dla powiązanych czy niepowiązanych przedsiębiorstw w Unii. Metoda stosowana przez Komisję zapewnia równe traktowanie w obu sytuacjach.
- (618) W związku z tym, aby możliwe było obiektywne porównanie, zasadne jest, aby w celu uzyskania wiarygodnej ceny CIF powiązany importer odliczył koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk od ceny odsprzedazy niepowiązanym klientom.
- (619) Argumenty te zostały zatem odrzucone.
- (620) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że odrzucenie ich wniosku o dostosowanie poziomu handlu zgodnie z motywem 611 nie jest odpowiedzią na różnicę w cenach pojawiającą się na poziomie klienta OEM. Przedmiotowe zainteresowane strony oświadczyły, że obiektywne porównanie cen wymaga dostosowania w górę w celu odzwierciedlenia marży klienta OEM i właściciela marek po przywozie.
- (621) Jak już wyjaśniono w motywie 611, Komisja rozpatrzyła wniosek o dostosowanie poziomu handlu i doszła do wniosku, że w Unii nie ma spójnej i wyraźnej różnicy cen w odniesieniu do OEM i sprzedaży właścicieli marek. Dostosowanie chińskiej ceny importowej w górę przez marżę importerów marek, która rzekomo odzwierciedla różnicę w poziomie handlu, podważyłoby ustalenia dochodzenia, zgodnie z którymi w Unii nie ma spójnej i wyraźnej różnicy cen w odniesieniu do OEM i sprzedaży właścicieli marek. W związku z tym argument ten odrzucono.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (622) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł unijny obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (623) Jak wspomniano w motywie 27, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (624) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody.
- (625) Komisja dokonała oceny wskaźników makroekonomicznych (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie, wzrost, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu) na podstawie informacji dostarczonych przez CONEBI, statystyk dotyczących przywozu i producentów unijnych objętych próbą.
- (626) Komisja zweryfikowała wartość konsumpcji przedstawioną przez CONEBI. Komisja ustaliła, że informacje te były rzeczywiście oparte na informacjach zebranych od krajowych zrzeszeń producentów europejskich, uzyskanych w oparciu o oświadczenia przedsiębiorstw lub rozsądne szacunki, oraz że informacje te zostały poparte odpowiednimi dokumentami i procedurami badawczymi.
- (627) Wskaźniki dotyczące sprzedaży, produkcji, mocy produkcyjnych i zatrudnienia w przemyśle Unii są pochodnymi tej informacji. Oszacowano je na podstawie właściwych wskaźników unijnych producentów objętych próbą. Podejście to jest zgodne z metodyką opisaną przez skarżącego w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności skargi. Żadna zainteresowana strona nie przedstawiła uwag dotyczących tej metodyki.
- (628) Na tej podstawie Komisja uznała, że zbiór danych makroekonomicznych jest reprezentatywny dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (629) Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne (średnie ceny jednostkowe sprzedaży, koszty pracy, koszt jednostkowy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji) na podstawie odpowiednio zweryfikowanych danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane dotyczyły objętych próbą producentów unijnych.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (630) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 16

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2014	2015	2016	OD
Wielkość produkcji (w sztukach)	831 142	976 859	1 095 632	1 066 470
<i>Indeks</i>	100	118	132	128
Moce produkcyjne (w sztukach)	1 110 641	1 366 618	1 661 587	1 490 395
<i>Indeks</i>	100	123	150	134
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	75 %	71 %	66 %	72 %
<i>Indeks</i>	100	95	88	96

Źródło: CONEBI, producenci unijni objęci próbą

- (631) Wielkość produkcji przemysłu Unii w okresie badanym wzrosła o 28 % pomimo spadku o 3 % między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (632) Wzrost produkcji był spowodowany wzrostem konsumpcji. Produkcję należy planować z wyprzedzeniem przed bardzo krótkimi sezonami sprzedaży i w związku z tym zależy ona w pewnym stopniu od prognoz sprzedaży. Spadek produkcji między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem był zatem związany głównie ze stałą utratą udziału w rynku na rzecz przywozu z ChRL, co zmusiło przemysł Unii do ponownej oceny prognoz.
- (633) Między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem moce produkcyjne wzrosły o 34 %. Moce produkcyjne wzrosły o 50 % w latach 2014–2016, a następnie spadły o 10 % między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (634) Wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło z 75 % w 2014 r. do 72 % w okresie objętym dochodzeniem. Wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się z 75 % do 66 % w latach 2014–2016 z uwagi na fakt, że moce produkcyjne rosły szybciej niż produkcja. Tendencja odwróciła się między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem, gdy moce produkcyjne ograniczono w stopniu większym niż spadek produkcji, co spowodowało wzrost wykorzystania mocy produkcyjnych z 66 % do 72 %.
- (635) Moce produkcyjne odnoszą się do liczby rowerów elektrycznych, które teoretycznie można wytworzyć na dostępnych liniach produkcyjnych. Linie produkcyjne wykorzystywane obecnie do wytwarzania rowerów elektrycznych są w dużej mierze przekształconymi liniami produkcyjnymi wykorzystywanymi wcześniej do produkcji tradycyjnych rowerów. Takie przekształcenie można przeprowadzić szybko i przy niewielkich kosztach. Moce produkcyjne wykorzystywane do wytwarzania rowerów elektrycznych stanowią niewielką część istniejących mocy produkcyjnych wykorzystywanych do wytwarzania tradycyjnych rowerów. W związku z tym wskaźniki zdolności produkcyjnej i wykorzystania mocy produkcyjnych mają ograniczone znaczenie, ponieważ mogą one zostać dostosowane z uwzględnieniem zmian zachodzących na rynku. W tym konkretnym przypadku Komisja ustaliła również, że przejście z produkcji rowerów konwencjonalnych na produkcję rowerów elektrycznych nie wymaga znacznych inwestycji (mających wpływ na przepływy pieniężne, zdolność do pozyskania kapitału, lub kontynuację działalności), znacznych stałych kosztów (o dużym wpływie na rentowność związaną z ich wykorzystaniem) lub ograniczenie wzrostu produkcji.
- (636) Po ujawnianiu ustaleń niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że wzrost produkcji nie oznacza wystąpienia szkody. Stwierdzili również, że producenci unijni zwiększyli swoje moce produkcyjne w latach 2014–2016. Wspomniane zainteresowane strony twierdziły, że było to możliwe wyłącznie dlatego, że przemysł Unii nie mierzył się z konkurencją przed 2016 r., co uwzględniono w ich skardze. Twierdzą oni, że w latach 2014–2016 przemysł Unii wytworzył znaczną nadwyżkę mocy produkcyjnych do momentu, gdy przedsiębiorstwa zdały sobie sprawę z tego, że nadwyżka wpływa na ich wydajność, ograniczając moce produkcyjne z zamiarem poprawienia wydajności, gdy sprzedaż pozostawała na wysokim poziomie. Zauważyli oni jednak, że wykorzystanie mocy produkcyjnych pozostało na wysokim poziomie i że odnotowany w latach 2015–2016 spadek odpowiadał znacznemu wzrostowi mocy produkcyjnych.
- (637) Komisja zauważyła, że w skardze nie stwierdzono, że przemysł Unii nie mierzył się z konkurencją w latach 2014–2016. Jak zaznaczono w motywie 631, wzrost produkcji był spowodowany wzrostem konsumpcji. Po 2015 r. produkcja i konsumpcja jednak znacznie się różniły, przy czym różnice te stopniowo narastały, co przełożyło się na presję na sprzedaż i dalszy spadek udziału w rynku. Podobnie do 2016 r. moce produkcyjne powiększały się w tym samym tempie co konsumpcja, w związku z czym spadek wykorzystania mocy produkcyjnych wynikał z tego samego schematu. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 634, wskaźniki dotyczące mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych mają ograniczone znaczenie w odniesieniu do wydajności.
- (638) Po ujawnieniu ustaleń CEIEB stwierdził brak związku między spadkiem mocy produkcyjnych i wykorzystaniem mocy produkcyjnych a przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Chin, ponieważ rzekomo trudno było określić, którą część mocy produkcyjnych wykorzystuje się w przypadku tradycyjnych rowerów, a którą część w przypadku rowerów elektrycznych, zwłaszcza ze względu na to, że zgodnie z danymi liczbowymi opublikowanymi przez CONEBI w 2016 r. produkcja rowerów tradycyjnych zmniejszyła się o 3,7 %.
- (639) Komisja przypomniała, że moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych zweryfikowano w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, nie uwzględniając tradycyjnych rowerów. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(640) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 17

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2014	2015	2016	OD
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku Unii (w sztukach)	850 971	932 846	1 061 975	1 019 001
<i>Indeks</i>	100	110	125	120
Udział w rynku	75 %	68 %	64 %	51 %
<i>Indeks</i>	100	92	85	69

Źródło: CONEBI, producenci unijni objęci próbą

- (641) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii wzrosła w okresie badanym o 20 %. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii wzrosła o 25 % w latach 2014–2016, a następnie spadła o 4 % między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (642) Podobnie jak w przypadku wielkości produkcji wzrost wielkości sprzedaży w latach 2014–2016 był spowodowany wzrostem konsumpcji. Spadek wielkości sprzedaży między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem był bezpośrednio związany ze stałą utratą udziału w rynku na rzecz przywozu z ChRL.
- (643) Sprzedaż przemysłu Unii rosła w tempie o wiele wolniejszym niż zmiany w konsumpcji. W rezultacie udział przemysłu Unii w rynku znacząco spadł, zmniejszając się z 75 % w 2014 r. do 51 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (644) Po ujawnieniu CCCME stwierdziła, że ogólny wzrost sprzedaży o 20 % w okresie badanym należy uznać za znakomite wyniki i nie może on być wskaźnikiem wystąpienia istotnej szkody.
- (645) Wzrost sprzedaży przemysłu Unii o 20 % należy jednak rozpatrywać w świetle 74-procentowego wzrostu konsumpcji w Unii w tym samym okresie, jak przedstawiono w tabeli 13. Wzrostu sprzedaży, który był o tyle niższy niż wzrost konsumpcji, nie można uznać za znakomity wynik i w rzeczywistości może wskazywać on na istotną szkodę.
- (646) CCCME twierdziła również, że zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze producenci popierający skargę odnotowali w okresie badanym jedynie niewielki spadek udziału w rynku rzędu 2 punktów procentowych. Ten niewielki spadek rzekomo potwierdza, że skarżący w tym dochodzeniu nie ponieśli istotnej szkody w wyniku przywozu produktu objętego dochodzeniem.
- (647) W tym kontekście zauważa się, że zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego termin „szkoda” oznacza „istotną szkodę dla przemysłu Unii”. Komisja jest zatem zobowiązana do dokonania oceny szkody poniesionej przez przemysł Unii jako całość, nie tylko przez skarżących. Komisja ustaliła, że przemysł Unii poniósł znaczną stratę udziału w rynku rzędu 24 punktów procentowych. Fakt, że niektórzy producenci unijni ponieśli mniejszą (lub większą) stratę udziałów w rynku niż inni, nie podważa tego ustalenia.

4.4.2.3. Wzrost

- (648) Przemysł Unii nie był w stanie w pełni wykorzystać wzrostu konsumpcji między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem. Konsumpcja wzrosła o 74 %, a przemysł Unii zdołał zwiększyć sprzedaż jedynie o 20 %. W rezultacie w tym okresie przemysł Unii stracił znaczną część udziału w rynku (24 punkty procentowe). Między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem przemysł Unii musiał ograniczyć produkcję, sprzedaż, zatrudnienie i moce produkcyjne z uwagi na przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(649) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 18

Zatrudnienie i wydajność

	2014	2015	2016	OD
Liczba pracowników	2 488	2 958	3 458	3 493
<i>Indeks</i>	100	119	139	140
Produktywność (szt./pracownika)	334	330	317	305
<i>Indeks</i>	100	99	95	91

Źródło: CONEBI, producenci unijni objęci próbą

(650) W okresie badanym poziom zatrudnienia w przemyśle Unii wzrósł o 40 %. Największy wzrost miał miejsce w latach 2014–2016. Między 2016 r. i okresem objętym dochodzeniem poziom zatrudnienia prawie nie uległ zmianie.

(651) Produktywność spadła o 9 %, ponieważ zatrudnienie wzrastało w tempie szybszym niż produkcja.

4.4.2.5. Wielkość subsydiowania i zwalczanie skutków dawnego subsydiowania

(652) Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z ChRL.

(653) Nie ma dowodów na istnienie wcześniejszego subsydiowania.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(654) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez czterech producentów unijnych objętych próbą wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 19

Ceny sprzedaży w Unii

	2014	2015	2016	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/szt.)	1 112	1 156	1 237	1 276
<i>Indeks</i>	100	104	111	115
Koszt jednostkowy produkcji (w EUR/szt.)	1 068	1 134	1 173	1 234
<i>Indeks</i>	100	106	110	116

Źródło: producenci unijni objęci próbą

(655) W okresie badanym średnie ceny sprzedaży stosowane przez producentów unijnych objętych próbą wzrosły o 15 %, zgodnie ze wzrostem średnich kosztów produkcji, które wzrosły o 16 %.

(656) Z uwagi na fakt, że na średnie koszty i ceny ma wpływ asortyment wyrobów sprzedawanych przez tych producentów, nie oznacza to, że koszty i cena porównywalnego produktu wzrosły w okresie badanym o 16 %.

- (657) Po ujawnieniu ustaleń CEIEB, CCCME oraz niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że Komisja nie uzasadniła, że cena przemysłu Unii powinna była rzeczywiście wzrosnąć w większym stopniu. Utrzymywali, że stwierdzenie przedstawione w motywie 655, iż średnia cena wynika z połączenia wszystkich rowerów elektrycznych sprzedawanych przez producentów objętych próbą, nie stanowi takiego wyjaśnienia, i oceniali, że bardziej logiczne byłoby stwierdzenie, że ceny i koszty tych samych produktów wzrastały proporcjonalnie dla produktu objętego dochodzeniem jako całości.
- (658) Po pierwsze, Komisja zauważa, że rokiem odniesienia wykorzystanym do zmierzenia tego wzrostu był 2014 r., w którym przemysł Unii odnotował bardzo niski poziom rentowności i najniższą marżę zysku w okresie badanym. Po drugie, wzrost średnich cen odzwierciedlał w tym kontekście zmiany średnich kosztów produkcji i nie wybiegał poza ich zakres. Po trzecie, jak stwierdzono w motywie 655, zmiany takie niekoniecznie muszą oznaczać, że koszty i cena porównywalnego produktu wzrosły w taki sam sposób jak średnie koszty i cena, ponieważ zakres produktów zmienia się w kolejnych sezonach. Mając na uwadze wspomniane elementy oraz ustalenia w sprawie podjęcia cenowego, Komisja nie zgadza się zatem z twierdzeniem, że wzrost średniej ceny produktów sprzedawanych przez przemysł Unii świadczy o tym, że nie zachodzi tłumienie lub zaniżanie cen.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (659) Średnie koszty pracy czterech producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 20

Średnie koszty pracy na pracownika

	2014	2015	2016	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	38 348	37 042	34 818	34 659
<i>Indeks</i>	100	97	91	90

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (660) Średnie koszty pracy na pracownika zmalały o 10 % w okresie badanym ze względu na wzrost liczby pracowników fabryk w stosunku do wzrostu liczby personelu zatrudnianego do pełnienia obowiązków w zakresie sprzedaży i zarządzania.

4.4.3.3. Zapasy

- (661) Stan zapasów czterech producentów unijnych objętych próbą kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 21

Zapasy

	2014	2015	2016	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (sztuki)	59 375	73 521	90 573	98 412
<i>Indeks</i>	100	124	153	166

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (662) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego czterech producentów unijnych objętych próbą wzrósł w okresie badanym o 66 %.
- (663) Należy zauważyć, że poziom zapasów w okresie objętym dochodzeniem zbadano na koniec września, kiedy zapasy są zwykle niskie, ponieważ data ta pokrywa się z zakończeniem sezonu sprzedaży. Poziom zapasów w innych okresach zbadano natomiast na koniec grudnia, kiedy producenci posiadają na ogół duże zapasy w oczekiwaniu na następny sezon sprzedaży.

- (664) Wzrost zapasów był zatem znaczny. Ustalono, iż wynikał on z ogólnego rozwoju rynku oraz faktu, że o ile wielkość produkcji utrzymywano znacznie poniżej wzrostu konsumpcji, wielkość sprzedaży rozwijała się wolniej niż produkcja, powodując nagromadzenie zapasów, co jest szczególnie widoczne pod koniec okresu objętego dochodzeniem.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (665) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji czterech producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 22

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	2,7 %	4,3 %	3,8 %	3,4 %
<i>Indeks</i>	100	160	142	125
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	5 178 860	- 5 433 666	17 079 409	4 955 399
<i>Indeks</i>	100	- 105	330	96
Przepływy pieniężne (% obrotu ze sprzedaży)	1,1 %	- 1,0 %	2,5 %	0,6 %
<i>Indeks</i>	100	- 89	218	55
Inwestycje (EUR)	6 775 924	17 773 148	7 888 936	11 965 802
<i>Indeks</i>	100	262	116	177
Zwrot z inwestycji	18 %	30 %	38 %	37 %
<i>Indeks</i>	100	164	213	203

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (666) Komisja określiła rentowność czterech producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów od tej sprzedaży.
- (667) Poczynając od niskiej podstawy wynoszącej 2,7 % w 2014 r. marże zysku zmalały z 4,3 % w 2015 r. do 3,4 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (668) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne spadły o 4 % i przyjęły wartości ujemne w 2015 r. Nie obejmowało to inwestycji poniesionych w okresie badanym.
- (669) Porównanie marży zysku wyrażonej jako odsetek obrotów z operacyjnymi przepływami środków pieniężnych wyrażonymi w tych samych wartościach wykazuje bardzo niski wynik przeliczenia zysku na przepływy pieniężne na skutek zmian stanu zapasów.
- (670) W okresie badanym inwestycje wzrosły o 77 % chociaż stanowiły nie więcej niż 2 % sprzedaży.
- (671) W okresie badanym stopa zwrotu z inwestycji wzrosła o 103 %. Chociaż branża rowerów elektrycznych pod względem strukturalnym stanowi działalność gospodarczą o znacznym udziale gotówki w obrocie, do jej prowadzenia potrzebna jest jednak niewielka ilość aktywów, które już na ogół istnieją, ponieważ są wykorzystywane w produkcji tradycyjnych rowerów. W tym kontekście zwrot z inwestycji ma niewielkie znaczenie.
- (672) Słabe wyniki finansowe przemysłu Unii pod względem zysku i przepływów pieniężnych w okresie objętym dochodzeniem ograniczyły jego zdolność do pozyskania kapitału.

- (673) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że poziom marży zysku przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem oraz zmiany tego poziomu w okresie badanym nie wskazują na wystąpienie istotnej szkody.
- (674) Mimo że w dochodzeniu stwierdzono istnienie znacznej wielkości przywozu po cenach subsydiowanych i podcinających, stwierdzono również znaczny popyt na rynku rowerów elektrycznych, który w pewnym stopniu ograniczył negatywne skutki dla marży zysku przemysłu Unii. Spostrzeżenie to obejmuje okres między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem, kiedy gwałtowny wzrost przywozu z ChRL zbiegł się z względnie niewielkim spadkiem sprzedaży przemysłu Unii wynikającym z utrzymującego się znacznego poziomu konsumpcji. Mimo to Komisja zauważyła, że marża zysku przemysłu Unii spadła we wszystkich latach z wyjątkiem jednego roku i ogólnie utrzymywała się na niskich poziomach. Co więcej, wniosku dotyczącego powstania istotnej szkody nie wysnuto na podstawie jednego wskaźnika. Powstanie istotnej szkody stwierdzono w wyniku zbadania innych wskaźników (w tym wskaźników o charakterze finansowym, np. przepływu środków pieniężnych) wraz ze zmianami marży zysku. W związku z tym argument ten należało odrzucić.
- (675) Po ujawnieniu CEIEB uznał, że docelowa marża zysku na poziomie 4,3 % nie jest dużo wyższa niż marża zysku na poziomie 3,4 % w okresie objętym dochodzeniem, i stwierdził, że poziom rentowności przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem nie stanowi dowodu na wystąpienie szkody.
- (676) Jak stwierdzono w motywie 670, przemysł rowerów elektrycznych jest pod względem strukturalnym działalnością gospodarczą o znacznym udziale gotówki w obrocie. W związku z tym ważne jest, aby sprawdzić, czy osiągnięta rentowność może wygenerować przepływ środków pieniężnych wystarczający do utrzymania działalności przemysłu Unii. Jak przedstawiono w tabeli 22, przepływ środków pieniężnych przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem był niski i stanowił zaledwie 0,6 % obrotu ze sprzedaży. W związku z tym, oceniając wyniki finansowe przemysłu Unii w ujęciu całościowym i nie analizując rentowności w odosobnieniu, ustalenie dotyczące słabych wyników finansowych Unii zostaje podtrzymane.
- (677) Po ujawnieniu CCCME zauważyła, że duże inwestycje i zatrudnienie mogą się wiązać ze znacznym wzrostem kosztów stałych producentów unijnych i mają znaczny wpływ na rentowność, szczególnie jeżeli wykorzystanie mocy produkcyjnych było niskie.
- (678) Jeżeli chodzi o inwestycje, do uwagi tej odniesiono się w sekcji 5.2.3 niniejszego rozporządzenia, mianowicie w motywach 705–707, w których Komisja wyjaśniła, że wydatki kapitałowe nie mają istotnego wpływu na rentowność przemysłu Unii.
- (679) Jeżeli chodzi o zatrudnienie, CCCME twierdziła, że znaczne zwiększenie mocy produkcyjnych znalazło wyraźne odzwierciedlenie w znacznym wzroście liczby pracowników. Jest jednak również jasne, że wzrost zatrudnienia wynikał także ze znacznego wzrostu produkcji.
- (680) Komisja stwierdziła, że w szczególności w latach 2014–2016 zatrudnienie odzwierciedlało produkcję w dużo większym stopniu niż moce produkcyjne. W okresie objętym dochodzeniem, kiedy sprzedaż i produkcja w Unii wykazywały tendencję ujemną pomimo wzrostu konsumpcji w Unii, przemysł Unii nie był w stanie zmniejszyć zatrudnienia, co spowodowało spadek produktywności w przeliczeniu na pracownika. Taki spadek produktywności i wynikający z niego niekorzystny wpływ na rentowność przemysłu Unii jest jednak bezpośrednio powiązany z rosnącą liczbą chińskich rowerów elektrycznych przywożonych po cenach subsydiowanych w okresie badanym.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (681) W obliczu zwiększającego się przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Chin przemysł Unii nie był w stanie wykorzystać wzrostu na rynku rowerów elektrycznych. W okresie badanym sprzedaż wzrosła o 20 %, a konsumpcja o 74 %. Jednocześnie utracono 24 punkty procentowe udziału w rynku, z których 17 utracono na rzecz przywozu z Chin w wyniku podjęcia cen przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem o 16–43 %.
- (682) Presja wywierana na sprzedaż miała wpływ na produkcję, zapasy, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych i zatrudnienie. W latach 2014–2015 produkcja rosła zasadniczo w takim samym tempie jak konsumpcja (odpowiednio +18 % i +20 %). Po 2015 r. przemysł Unii został jednak zmuszony do ponownej oceny swoich oczekiwań dotyczących sprzedaży. Pojawiła się wówczas znacząca i coraz większa rozbieżność między tendencją w produkcji a ogólnym rozwojem rynku – produkcja wzrosła o 9 %, a konsumpcja o 45 % między 2015 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (683) Niemniej jednak, z wyjątkiem 2014 r., produkcja była systematycznie wyższa niż sprzedaż, co doprowadziło do znaczącego wzrostu zapasów. Moce produkcyjne, które do 2016 r. wzrastały wraz z konsumpcją, ograniczono, aby powstrzymać pogarszanie się wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych, który w latach 2014–2016 spadł o 9 punktów procentowych.

- (684) Ogólnie, między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem nastąpił spadek produkcji, stan zapasów po sezonie sprzedaży był wyższy niż przed rozpoczęciem sezonu, moce produkcyjne zmalały, zatrudnienie uległo zahamowaniu, natomiast przywóz z ChRL wzrósł o 155 punktów procentowych.
- (685) Z powodu presji na ceny i niezdolności do uzyskania korzyści skali na powstającym rynku rentowność przemysłu Unii utrzymywała się na niskim poziomie w całym okresie badanym. Ten niski poziom zysku i zmiany w stanie zapasów doprowadziły do niskich operacyjnych przepływów pieniężnych, które były niższe niż poziom inwestycji ponoszonych w okresie badanym i przyczyniły się do większej podatności tej działalności gospodarczej o znacznym udziale gotówki w obrocie zależnej w dużej mierze od płynności zapewnianej przez banki. W okresie objętym dochodzeniem czterech producentów ogłosiło upadłość.
- (686) Wskaźniki szkody dotyczące wzrostu, udziału w rynku, mocy produkcyjnych, wykorzystania mocy produkcyjnych, zapasów, marży zysku, przepływów pieniężnych i zdolności do pozyskania kapitału wykazały tendencję ujemną. Jedynie z uwagi na mocny bazowy wzrost popytu pozostałe wskaźniki również nie przybrały wartości ujemnych.
- (687) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że w analizie szkody nie odniesiono się do czynników dotyczących konkurencji. Ich zdaniem w skardze przyznano, że dopóki podmioty te koncentrowały się na segmentach niskiego i średniego szczebla rynku Unii, przywóz z ChRL do 2016 r. nie stanowił problemu rynkowego; twierdzili oni również, że w analizie szkody należało skoncentrować się na tych konkretnych segmentach.
- (688) Pomijając fakt, że argumenty te sformułowano na podstawie niewłaściwej interpretacji skargi, Komisja przypomina, że nie wysnuła swoich wniosków na podstawie skargi, lecz na podstawie własnego dochodzenia i ustaleń dotyczących subsydiowania, szkody i związków przyczynowych. Jak ustalono w motywie 746, w ramach dochodzenia wykazano, że przemysł Unii jest aktywny we wszystkich segmentach rynku. Takie rozróżnienie produktu objętego postępowaniem nie miało zatem uzasadnienia i argument ten należało odrzucić. Po ujawnieniu ustaleń CCCME twierdziła również, że ponieważ utratę udziału w rynku przez przemysł Unii odczuli przede wszystkim producenci unijni inni niż skarżący – jak wyjaśniono w motywie 645 – przywóz z ChRL i produkcja prowadzona przez skarżących miały odbywać się w zasadniczo odmiennych segmentach rynku. Jak już jednak wspomniano w motywie 646, w analizie szkody uwzględnia się przemysł Unii jako całość, a nie tylko skarżących. Nie ulega wątpliwości, że przemysł Unii odnotował znaczną utratę udziału w rynku na poziomie 24 punktów procentowych – głównie na rzecz przywozu z Chin, którego udział w rynku wzrósł w okresie badanym o 17 punktów procentowych.
- (689) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że zawarte w motywie 685 stwierdzenie, iż wszystkie wymienione wskaźniki „wykazywały tendencję ujemną” – jest nieprawdziwe i wprowadza w błąd. Wspomniane zainteresowane strony twierdziły, że wskaźnik dotyczący „wzrostu” – zarówno pod względem produkcji, jak i sprzedaży oraz sprzedaży zarówno pod względem wartości, jak i wielkości – wykazywał w okresie badanym tendencje wyraźnie dodatnie. Stwierdziły ponadto, że „moce produkcyjne” przemysłu Unii znacznie wzrosły oraz że w okresie badanym wzrosła zarówno rentowność, jak i ceny. Te zainteresowane strony dodały, że wbrew temu stwierdzeniom zawartych w motywach 684 i 685 wskaźniki wyników, a w szczególności wskaźnik dotyczący rentowności, nie utrzymywały się w okresie badanym na niskich poziomach. Stwierdzono również, że skoro sam skarżący przyznał, iż przywóz z ChRL nie rósł i nie stanowił konkurencji do 2016 r., niska marża zysku w 2014 r. mogła wynikać jedynie z błędów popełnionych przez samych producentów unijnych w ramach działalności gospodarczej. Z tego samego względu CEIEB twierdził, że pozytywne tendencje w odniesieniu do produkcji, sprzedaży, mocy produkcyjnych i zatrudnienia rekompensują stratę udziału w rynku oraz presję na ceny i rentowność. Twierdził, że strata udziału w rynku była jedynie wskaźnikiem, który w okresie badanym wykazywał negatywną tendencję i który sam w sobie nie wystarczał, by uzasadnić istnienie szkody. Komisja przypomina, że analiza szkody ma za zadanie ocenić poziom szkody poniesionej przez przemysł Unii. Obejmuje ona ocenę istotności poszczególnych wskaźników wyników, powiązań między nimi oraz zmian w trakcie i na przestrzeni okresu badanego. Samo porównanie ujętych osobno punktów końcowych poszczególnych wskaźników nie może stanowić odzwierciedlenia tendencji gospodarczych oddziałujących w przemyśle Unii. W tym kontekście ustalenie dotyczące wskaźnika wzrostu objaśniono w motywach 647 i 680, a jego podstawę stanowi znaczna i rosnąca rozbieżność między zmianami konsumpcji i zmianami sprzedaży przemysłu Unii, która przełożyła się na duży spadek udziału w rynku. Jak wyjaśniono w motywach 681–683, wpływ tej rozbieżności rozłożył się w czasie na produkcję, zapasy, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych i poziom zatrudnienia. Jak wyjaśniono w motywie 684, marża zysku pozostawała ponadto na wyraźnie niskim poziomie i wykazywała tendencję spadkową we wszystkich latach z wyjątkiem jednego roku. Co więcej, biorąc pod uwagę, że działalność gospodarcza związana z rowerami elektrycznymi charakteryzuje się znacznym

udziałem gotówki w obrocie i jest zależna od kredytów bankowych, w analizie sytuacji finansowej należy uwzględnić przekształcanie zysku w operacyjne przepływy pieniężne – było ono niewystarczające i znajdowało się na poziomie dużo niższym niż marża zysku. Ogólnie rzecz biorąc, Komisja potwierdziła zatem, że tendencje, do których odniesiono się we wcześniejszej części niniejszego motywu, stanowiły oznakę pogorszonej i niekorzystnej sytuacji i potwierdziły wniosek Komisji, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę.

- (690) Komisja nie zgodziła się ponadto z argumentem, że niska marża zysku przemysłu Unii w 2014 r. mogła wynikać jedynie z własnych błędów popełnionych w ramach działalności gospodarczej, ponieważ skarżący przyznał, że przywóz z ChRL nie rósł i nie stanowił konkurencji do 2016 r. Komisja uznała, że argument ten sformułowano na podstawie niewłaściwej interpretacji skargi, a w każdym razie jest on sprzeczny z ustaleniami z dochodzenia, w których wykazano, że w 2014 r. przywóz z ChRL miał znaczny udział w rynku na poziomie 18 %, a w 2016 r. jego wielkość już się podwoiła. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (691) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że zmiany jawnych zindeksowanych wskaźników dotyczących producentów unijnych objętych próbą w znacznym stopniu podważają wniosek Komisji, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę.
- (692) Zgodnie ze standardową praktyką Komisji i z motywem 628 Komisja zbadała mikroekonomiczne wskaźniki szkody, wykorzystując zweryfikowane dane otrzymane od producentów unijnych objętych próbą. Wskaźniki te przyczyniły się do ustalenia istotnej szkody, ale nie stanowią same w sobie pełnego ustalenia istotnej szkody (ani nie mogą również zastąpić oceny całkowitej szkody, którą przeprowadza Komisja). Jeżeli chodzi o makroekonomiczne wskaźniki szkody, ustalono je dla całego przemysłu Unii. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (693) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdza swój wniosek dotyczący szkody zawarty w motywach 680–685 powyżej.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (694) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego.
- (695) Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te obejmują: przywóz z innych państw trzecich, wyniki sprzedaży eksportowej producentów unijnych i domniemany wpływ inwestycji i rozwoju mocy produkcyjnych.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (696) W okresie objętym dochodzeniem cena przywożonych towarów subsydiowanych z ChRL poważnie podcięła ceny stosowane przez przemysł Unii, przy czym marginesy podcięcia mieściły się w zakresie 16,2–43,2 %. W okresie badanym przemysł Unii odnotował stratę 24 punktów procentowych udziału w rynku, który wzrósł o 74 %, natomiast przywóz z ChRL wzrósł o 250 % i jego udział w rynku zyskał 17 punktów, wzrastając z 18 % do 35 %. Z powodu presji na ceny wywieranej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL zyski i przepływy pieniężne utrzymywały się na niskich poziomach.

5.2. Wpływ innych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (697) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 23

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2014	2015	2016	OD
Tajwan	Ilość (w sztukach)	21 335	43 095	79 312	108 817
	Indeks	100	202	372	510
	Udział w rynku	2 %	3 %	5 %	5 %
	Średnia cena	622	571	843	1 016
	Indeks	100	92	135	163

Państwo		2014	2015	2016	OD
Wietnam	Ilość (w sztukach)	37 892	74 259	91 468	101 376
	<i>Indeks</i>	100	196	241	268
	Udział w rynku	3 %	5 %	5 %	5 %
	Średnia cena	435	539	542	570
	<i>Indeks</i>	100	124	125	131
Szwajcaria	Ilość (w sztukach)	883	14 310	30 477	28 440
	<i>Indeks</i>	100	1 621	3 452	3 221
	Udział w rynku	0 %	1 %	2 %	1 %
	Średnia cena	1 140	1 391	1 606	1 606
	<i>Indeks</i>	100	122	141	141
Japonia	Ilość (w sztukach)	16 994	4 217	1 613	1 710
	<i>Indeks</i>	100	25	9	10
	Udział w rynku	1 %	0 %	0 %	0 %
	Średnia cena	1 098	1 406	1 687	952
	<i>Indeks</i>	100	128	154	87
Wszystkie państwa trzecie łącznie z wyjątkiem ChRL	Ilość (w sztukach)	77 104	135 881	202 870	240 343
	<i>Indeks</i>	100	176	263	312
	Udział w rynku	7 %	10 %	12 %	12 %
	Średnia cena	641	666	828	897
	<i>Indeks</i>	100	104	129	140

Źródło: Eurostat

- (698) Wielkość przywozu z państw trzecich innych niż ChRL uległa znacznej zmianie, zwiększając swój udział w rynku z 7 % w 2014 r. (77 000 sztuk) do 12 % (240 000 sztuk w okresie objętym dochodzeniem). Tempo wzrostu zwolniło jednak, kiedy chińscy producenci eksportujący zintensyfikowali swoją działalność po 2015 r.
- (699) Przywóz ten pochodził niemal wyłącznie z Tajwanu i Wietnamu. Po 2015 r. Komisja zaobserwowała wolniejszy wzrost przywozu z Wietnamu, co może tłumaczyć znacząca i stale wzrastająca różnica cen w stosunku do przywozu z Chin. Podobnie stały wzrost przywozu z Tajwanu wystąpił wraz z równie znaczącym wzrostem cen, co sugeruje, że przywóz ten mógł przesunąć się w stronę wyższych segmentów rynku.
- (700) Ceny produktów przywożonych z Tajwanu i Wietnamu były zwykle niższe niż ceny produktów przemysłu Unii. Biorąc jednak pod uwagę szeroki zakres cen rowerów elektrycznych Komisja nie może stwierdzić, że przywóz ten podciął ceny przemysłu Unii w podobny sposób. Ponadto ich średnie ceny wzrosły, natomiast średnie ceny produktów przywożonych z ChRL zmalały.
- (701) Różnica między cenami produktów przywożonych z Wietnamu a produktami przemysłu Unii jest jednak znacząca i nie można wykluczyć, że przyczyniła się ona w niewielkim stopniu do szkody. Produkty przywożone z Wietnamu przestały jednak zwiększać swój udział w rynku po 2015 r., a wielkość przywozu utrzymywała się na niewielkim poziomie.
- (702) Tym samym przywóz ze wszystkich państw poza ChRL nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł Unii i mógł mieć zaledwie nieznaczny wpływ na poniesienie szkody.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu unijnego

- (703) Wielkość wywozu czterech producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 24

Wyniki wywozu osiągnane przez objętych próbą producentów unijnych

	2014	2015	2016	OD
Wielkość wywozu (w sztukach)	5 539	14 529	24 922	21 548
Indeks	100	262	450	389
Średnia cena (w EUR)	1 570	680	676	907
Indeks	100	43	43	58

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (704) Wywóz poza Unię przez objętych próbą producentów unijnych był nieznaczny (3 % całkowitej wielkości sprzedaży w okresie badanym). Nawet jeśli weźmie się pod uwagę spadek średniej ceny, wyniki wywozu przemysłu Unii nie mogły być przyczyną szkody.

5.2.3. Inwestycje i powiększanie mocy produkcyjnych

- (705) CCCME twierdziła, że inwestycje w moce produkcyjne spowodowały w 2016 r. nadwyżkę mocy produkcyjnych przekraczającą realistyczne oczekiwania dotyczące sprzedaży, co skutkowało zarówno znaczącym obniżeniem wykorzystania mocy produkcyjnych, jak i poważnie wpłynęło na rentowność.
- (706) Komisja odrzuciła powyższy argument. Po pierwsze, nie można stwierdzić, że inwestycje w moce produkcyjne przekraczały jakiegokolwiek realistyczne oczekiwania dotyczące sprzedaży. Jak wynika z tabeli 6 powyżej moce produkcyjne wzrosły o 300 000 sztuk w latach 2015–2016. Jest to w pełni zgodne ze wzrostem konsumpcji w latach 2015–2016, który również wynosił 300 000 sztuk, jak wynika z tabeli 13 powyżej. Z uwagi na nieuczciwą presję wywieraną przez przywóz z Chin po cenach subsydiowanych przemysł Unii ograniczył w efekcie swoje moce produkcyjne między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem o ponad 150 000 sztuk, pomimo dalszego wzrostu rynku o ponad 300 000 sztuk.
- (707) Po drugie, Komisja zaobserwowała, że poziom wydatków kapitałowych nie był wysoki. Przeciwnie – wynosił on poniżej 2 % całkowitego obrotu w okresie badanym. Przemysł Unii przekształcił istniejące linie produkcyjne, w związku z czym wzrost mocy produkcyjnych nie był głównym czynnikiem wydatków kapitałowych.
- (708) Po trzecie, wydatków kapitałowych nie uwzględnia się w rentowności (z wyjątkiem kwot odpisanych i amortyzacji, które zasadniczo nie wzrosły) ani w przepływach pieniężnych (które mają miejsce na poziomie operacyjnym). W związku z tym interpretowanie któregośkolwiek z tych wskaźników w świetle poziomu inwestycji jest nieprecyzyjne.
- (709) Ponadto wskaźniki Komisji pokazują, że koszty produkcji wzrosły wraz z cenami sprzedaży. W rezultacie nie można było twierdzić, że wzrost mocy produkcyjnych miał nieproporcjonalny wpływ na koszty produkcji.

5.2.4. Wyniki przemysłu Unii

- (710) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że wielu producentów unijnych z Europy Środkowej przywoziło części z ChRL, po czym montowało i sprzedawało rowery elektryczne w Unii. Dodali też, że cena rowerów elektrycznych wyprodukowanych przez te przedsiębiorstwa wydaje się stosunkowo niska, co może stanowić inną przyczynę poniesienia szkody przez producentów unijnych, którzy wytwarzają rowery elektryczne wysokiej klasy.
- (711) Komisja przypomina, że zakresem geograficznym dochodzenia jest rynek Unii, a nie jego części. W ramach dochodzenia wykazano, że unijni producenci rowerów elektrycznych prowadzili działalność we wszystkich segmentach i że niektórzy producenci objęci próbą posiadali jednostki produkcyjne znajdujące się w państwach członkowskich Europy Środkowej. W każdym razie argument ten nie został jednak poparty dowodami i został odrzucony.

- (712) Niektórzy producenci eksportujący zasugerowali ponadto, że przyczyną słabych wyników przemysłu Unii mogły być popełnione przez producentów unijnych pomyłki w obszarze zarządzania.
- (713) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że stwierdzenie to zdaje się być sprzeczne z argumentami tych samych zainteresowanych stron, że unijny rynek rowerów elektrycznych jest zdominowany przez przemysł Unii, że przywóz chińskich rowerów elektrycznych dopiero niedawno stopniowo nadrobił zaległości w zakresie jakości i konkurencyjności oraz że najbardziej prawdopodobną przyczyną powstania szkody są nadmierne inwestycje w moce produkcyjne przemysłu Unii.
- (714) Komisja zwróciła następnie uwagę, że te zainteresowane strony jednocześnie twierdziły, że przemysł Unii osiągnął w okresie badanym dobre wyniki (jak zaznaczono w motywie 687) i że nieodpowiedni sposób zarządzania wyjaśniałby, dlaczego sprzedaż przemysłu Unii wzrosła w okresie badanym tylko o 20 %, podczas gdy przywóz z ChRL wzrósł o 250 % w tym samym czasie.
- (715) W tym kontekście Komisja uznała, że jeżeli taki argument miałby zostać uwzględniony, musiałby wcześniej zostać precyzyjnie określony i wyrażony liczbowo. Niezależnie od tego Komisja przypomniała, że chociaż utrata udziału w rynku stanowi ważny element analizy szkody, zakres analizy nie ogranicza się do tego elementu. W tym względzie Komisja odsyła do analizy innych wskaźników szkody i do swojego ustalenia w sprawie podcięcia cenowego, które wpływają na ocenę analizy całkowitej szkody przez Komisję. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

5.2.5. Zachęty do sprzedaży rowerów elektrycznych na rynku Unii.

- (716) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że stosowane na rynku Unii subsydia mogły sprzyjać sprzedaży tańszych chińskich rowerów elektrycznych, i wezwali Komisję do dalszego zbadania wpływu subsydiów na strukturę zakupów rowerów elektrycznych na rynku Unii.
- (717) Wpływ subsydiów przeznaczonych na propagowanie korzystania z rowerów elektrycznych stanowi kwestię odrębną względem ustalenia podcięcia cenowego i szkody wynikającej z przywozu z Chin. Także w tej kwestii w ramach dochodzenia wykazano, że przemysł Unii jest aktywny we wszystkich segmentach rynku. W związku z tym nawet jeżeli domniemane subsydia miałyby znaczenie dla przedmiotowej oceny, nie uzasadniałyby wzrostu liczby chińskich rowerów działającego na niekorzyść tańszych rowerów produkowanych w Unii, gdyby nie fakt, że chińskie rowery są subsydiowane. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (718) Komisja ustaliła, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez producentów unijnych a przywozem towarów po cenach subsydiowanych z ChRL.
- (719) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu produktu po cenach subsydiowanych.
- (720) Stwierdzono, że pozostałe ustalone czynniki, takie jak przywóz z innych państw trzecich, wyniki sprzedaży eksportowej producentów unijnych i domniemany wpływ inwestycji i rozwoju mocy produkcyjnych, nie naruszają związku przyczynowego, nawet wzięwszy pod uwagę ich potencjalny łączny wpływ.
- (721) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że istotna szkoda dla przemysłu Unii została spowodowana przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL, a inne czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między szkodą a przywozem towarów po cenach subsydiowanych.

6. INTERES UNII

- (722) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie subsydiowania wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnych interesów, których sprawa dotyczy, w tym interesów przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

6.1. Interes dostawców

- (723) COLIPED, które zrzesza krajowe stowarzyszenia przedstawiające zarówno producentów rowerów, jak i dostawców części, popiera wprowadzenie środków. Żaden dostawca nie zajął jednak indywidualnego stanowiska w trakcie tego dochodzenia.

- (724) Zgodnie z liczbami przedstawionymi przez CONEBI części rowerowe (zarówno do rowerów tradycyjnych i elektrycznych) wytwarzają 424 przedsiębiorstwa w 19 państwach członkowskich zatrudniające niemal 21 000 pracowników, które w 2016 r. zainwestowały ponad 660 mln EUR w produkcję i innowacje.
- (725) Komisja uznała, że wprowadzenie cła wyrównawczego leżałoby w interesie dostawców przemysłu Unii.

6.2. Interes przemysłu Unii

- (726) Przemysł Unii tworzą przedsiębiorstwa duże, małe i średnie, a w okresie badanym zatrudniał on bezpośrednio około 3 600 osób w dwunastu państwach członkowskich. Ponadto, chociaż konsumpcja rowerów elektrycznych wciąż stanowi niewielką część całkowitego rynku rowerów, przesunięcie popytu z tradycyjnych rowerów w stronę rowerów elektrycznych przebiega szybko i stawia przed całym przemysłem rowerowym strukturalne wyzwanie w postaci zachowania poziomu działalności, wartości dodanej i miejsc pracy.
- (727) Jak wykazano w pkt 4.4.4 powyżej, z analizy rozwoju wskaźników szkody od początku okresu badanego wynika, że pogorszenie własnej sytuacji i negatywny wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych odnotował cały przemysł Unii.
- (728) Komisja oczekuje, że nałożenie tymczasowego cła wyrównawczego umożliwi wszystkim producentom prowadzenie działalności na rynku unijnym w warunkach uczciwego handlu. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogarszanie się sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu Unii.
- (729) Komisja uznała zatem, że nałożenie cła wyrównawczego leżałoby w interesie przemysłu Unii.

6.3. Interes importerów niepowiązanych

- (730) W trakcie całego postępowania 29 importerów wyraziło sprzeciw wobec wprowadzenia środków. Dziewiętnastu z nich należało do CEIEB. Trzydzieści przedsiębiorstw sprzeciwiających się wobec środków i których wielkość przywozu jest znana, reprezentowało 10 % łącznego przywozu z ChRL w okresie objętym dochodzeniem.
- (731) Jak wyjaśniono w motywie 581, sześć przedsiębiorstw wytwarzających produkt podobny wykluczono z definicji przemysłu Unii i zaklasyfikowano jako importerów. Przedsiębiorstwa te wyraziły poparcie dla środków. Ich przywóz stanowił blisko 12 % łącznego przywozu z ChRL w okresie objętym dochodzeniem.
- (732) Zgodnie z opiniami przedstawionymi przez importerów objętych próbą istniało prawdopodobieństwo, że nałożenie ceł prawdopodobnie zakłóci, co najmniej tymczasowo, funkcjonowanie ich łańcucha dostaw i zagrazi ich sytuacji finansowej, jeżeli nie będą w stanie przerzucić zwiększonych kosztów związanych z cłem na swoich klientów.
- (733) Zgodnie z opiniami przedstawionymi przez importerów objętych próbą najwięksi importerzy byli w stanie pozyskiwać odpowiednio rowery elektryczne spoza ChRL lub posiadali alternatywne źródła dostaw poza ChRL, w tym w przemyśle Unii.
- (734) W statystykach dotyczących przywozu widać, że Wietnam oraz Tajwan dostarczyły europejskim importerom znaczne ilości rowerów elektrycznych. Istnieje również prawdopodobieństwo, że inne państwa, które są w dobrej sytuacji, jeżeli chodzi o produkcję tradycyjnych rowerów, mogłyby ewentualnie zaopatrzyć importerów.
- (735) Pod tym względem Komisja zauważa, że nałożenie ceł na przywóz tradycyjnych rowerów z ChRL nie spowodowało zamknięcia rynku Unii na przywóz, a wręcz przeciwnie: spowodowało zwiększenie liczby krajów będących dostawcami tradycyjnych rowerów. Natomiast na dużych rynkach, na których nie ma środków mających zastosowanie do tradycyjnych rowerów z ChRL, np. w Stanach Zjednoczonych i Japonii, przywóz stanowił odpowiednio 99 i 90 % rynku i większość tego przywozu pochodziła z ChRL.
- (736) Komisja zauważyła, że przemysł rowerowy składa się z ponad 450 producentów, spośród których jedynie 37 produkuje obecnie rowery elektryczne. Dodatkowo aktualni producenci rowerów elektrycznych już dostarczają szeroki asortyment rowerów elektrycznych i w normalnych warunkach rynkowych mogą zwiększyć swoje moce produkcyjne.
- (737) Komisja stwierdziła, że nałożenie cła mogłoby mieć negatywny wpływ na małych importerów. Stwierdziła jednak również, że niekorzystne skutki nałożenia ceł dla wielu, głównie małych, importerów można złagodzić dzięki możliwości pozyskiwania odpowiednich rowerów w przemyśle Unii, w innych państwach trzecich i w ChRL po uczciwych cenach.

- (738) Komisja zauważyła ponadto, że sześciu importerów reprezentujących znaczną wielkość przywozu poparło wprowadzenie środków, co potwierdziło zdolność importerów do dostosowania swojej działalności do wprowadzenia środków.
- (739) Po ujawnieniu ustaleń CEIEB stwierdził również, że Komisja nie uwzględniła odpowiednio trudności i kosztów związanych z dostosowaniem łańcucha dostaw importerów w wyniku wprowadzenia środków i zignorowała sytuację małych importerów.
- (740) Komisja nie zgadza się z tym argumentem i odsyła do motywu 736, w którym zwrócono uwagę na niekorzystne skutki dla małych importerów wynikające z wprowadzenia środków oraz do motywu 740, w którym stwierdzono, że wprowadzenie środków nie leżało w interesie importerów.
- (741) Komisja podtrzymuje jednak ustalenie, że ten negatywny wpływ jest złagodzony dzięki możliwości pozyskiwania odpowiednich rowerów elektrycznych w ramach przemysłu Unii, w innych państwach trzecich i w ChRL po uczciwych, niewyrządzających szkody cenach, i że wpływ ten nie przeważa nad pozytywnym wpływem środków na przemysł Unii.

6.4. Interes użytkowników

- (742) W ramach niniejszego dochodzenia zgłosiła się Europejska Federacja Rowerzystów (ang. European Cyclists' Federation; „ECF”). Reprezentuje ona stowarzyszenia i federacje rowerzystów. ECF stwierdziła, że cena nie jest decydującym czynnikiem, jeżeli chodzi o to, czy ludzie korzystają z rowerów w mniejszym, czy większym stopniu, i przedstawiła dowody, że kraje, w których więcej osób korzysta z rowerów, to kraje, w których rowery tradycyjne i rowery elektryczne kosztują więcej.
- (743) Wzorzec ten potwierdziło oświadczenie złożone przez kolektyw importerów sprzeciwiających się środkom, w którym wykazano, że kraje, w których najszybciej przyjmują się rowery elektryczne, to kraje, w których rowery elektryczne są w ujęciu średnim najdroższe.
- (744) Kolektyw importerów stwierdził również, że istnieje silny związek między cenami rowerów elektrycznych, krajową kulturą jazdy na rowerze, jakością infrastruktury a przyjęciem się rowerów elektrycznych.
- (745) ECF popiera warunki rynkowe, które sprzyjają jakości, innowacjom i usługom. W tym duchu ECF stwierdziła, że w przypadku ustalenia wystąpienia nieuczciwych praktyk handlowych, będzie to miało negatywny wpływ na rozwój technologii rowerów elektrycznych i w konsekwencji na przejście na bardziej ekologiczną Europę, oferującą swoim obywatelom bardziej efektywną mobilność.
- (746) Z drugiej strony kolektyw importerów sprzeciwiających się wprowadzeniu środków stwierdził, że środki uniemożliwią chińskim producentom dostarczanie produktów w segmencie niskiej klasy, jak również rozwijanie produktów w segmentach średniej i wysokiej klasy, czego skutkiem będzie ograniczenie konkurencji. Ponieważ przemysł Unii jest rzekomo w dużej mierze aktywny w segmentach średniej i wysokiej klasy, spowodowałoby to z kolei ograniczenie wyboru i wyższe ceny dla europejskich konsumentów.
- (747) W dochodzeniu wykazano, że przemysł Unii jest aktywny we wszystkich segmentach rynku, w tym w segmencie produktów najniższego szczebla. W tym względzie „produktami najniższego szczebla” są rowery elektryczne, które posiadają podstawowe właściwości w strukturze numeru kontrolnego produktu (PCN). Definicja „produktów najniższego szczebla” różni się od domniemanego rozróżnienia rynku pod względem segmentów. W szczególności żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych fizycznych kryteriów, które uzasadniałyby wykorzystanie analizy opartej na segmentacji rynku.
- (748) Oczekuje się, że środki wzmocnią i zróżnicują podaż rowerów elektrycznych dzięki przywróceniu konkurencji na zasadzie równych szans. Przypomina się, że wprowadzenie środków dotyczących tradycyjnych rowerów nie spowodowało ograniczenia wyboru dla konsumentów, lecz zwiększyło różnorodność dostawców i ich krajów pochodzenia. Argument ten został zatem uznany za nieuzasadniony i musiał zostać odrzucony.
- (749) Chociaż oczekuje się, że wprowadzenie środków przywróci ceny rynkowe, które są faktycznie wyższe niż ceny subsydiowane, cena jest jednym z czynników decydującym o wyborach konsumentów i prawdopodobny wpływ na ceny płacone przez konsumentów musi zostać zrównoważony przez zestawienie kosztów i korzyści z alternatywnymi rozwiązaniami w stosunku do rowerów elektrycznych, np. samochodami, motocyklami lub skuterami.
- (750) Komisja uznała, że interesu konsumenta nie można sprowadzać do wpływu cen w wyniku sprowadzenia przywozu z ChRL do poziomu niepowodującego szkody. Wręcz przeciwnie: istnieją dowody na to, że na wybór konsumenta mają wpływ inne czynniki, takie jak różnorodność, jakość, innowacyjność i usługi, co można osiągnąć jedynie w normalnych warunkach rynkowych z uczciwą i otwartą konkurencją.

- (751) Komisja stwierdziła zatem, że środki nie będą miały zbytniego wpływu na sytuację konsumentów i przyczynią się do zrównoważonego rozwoju technologii rowerów elektrycznych w Europie oraz do wynikających z tego większych korzyści dla społeczeństwa pod względem ochrony środowiska i zwiększonej mobilności.
- (752) Po ujawnieniu ustaleń niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że wprowadzenie środków spowoduje ograniczenie wyboru dla konsumentów i wzrost cen oraz będzie sprzeczne z polityką ochrony środowiska polegającą na zachęcaniu do korzystania z rowerów elektrycznych.
- (753) Jak stwierdzono w motywie 747, oczekuje się również, że środki pozwolą zwiększyć i zróżnicować podaż rowerów elektrycznych ze strony przemysłu Unii i alternatywnych źródeł dostaw dzięki przywróceniu konkurencji na zasadzie równych szans, jednocześnie zachowując źródło dostaw w postaci przywozu z ChRL po uczciwych cenach.
- (754) Ponadto poziom wykorzystania mocy produkcyjnych w przemyśle Unii, możliwość łatwego przekształcenia istniejących linii produkcyjnych służących do produkcji rowerów tradycyjnych na produkcję rowerów elektrycznych oraz tempo, w jakim przemysł Unii był w stanie zwiększyć swoje moce produkcyjne w niekorzystnych warunkach w latach 2014–2016 – wskazują, że przemysł Unii posiada potencjał, zasoby i umiejętności wystarczające do dostosowania się do możliwych braków dostaw.
- (755) Komisja przypomina, że wprowadzenie środków dotyczących tradycyjnych rowerów nie spowodowało ograniczenia wyboru dla konsumentów, lecz zwiększyło różnorodność dostawców i ich krajów pochodzenia. W przypadku rowerów elektrycznych oczekuje się takiego samego rozwoju wydarzeń na rynku.
- (756) Jeżeli chodzi o wpływ środków na ceny, Komisja odsyła do motywów 748 i 749, a w szczególności do stwierdzenia, że interesu konsumenta nie można sprowadzać do wpływu sprowadzenia przywozu z ChRL do poziomu niepowodującego szkody na ceny.

6.5. Interes innych stron

- (757) Ponadto Federacja Europejskich Związków Zawodowych industriAll wyraziła swoje zaniepokojenie negatywnym wpływem przywozu towarów po cenach subsydiowanych na stan przemysłu Unii, a także swoje poparcie dla środków mających na celu zapewnienie równych szans i dalszego mocnego zatrudnienia w Unii.

6.6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (758) Podsumowując, żaden z argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony nie dowodzi istnienia istotnych powodów, dla których środki nie mogłyby zostać wprowadzone na przywóz produktu objętego postępowaniem.
- (759) Negatywnego wpływu na importerów niepowiązanych nie można uznać za nieproporcjonalny; jest on ograniczony ze względu na dostępność alternatywnych źródeł dostaw, zarówno z państw trzecich, jak i ze strony przemysłu Unii. Pozytywny wpływ środków wyrównawczych na rynek Unii, w szczególności na przemysł Unii, przewyższa potencjalne negatywne skutki dla pozostałych grup interesu.

7. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (760) Mając na uwadze sformułowane przez Komisję wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki wyrównawcze, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowanych produktów z Chin.

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (761) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (762) Szkada zostałaby usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu subsydiowanego.
- (763) Aby ustalić poziom zysku możliwego do osiągnięcia w normalnych warunkach konkurencji, Komisja przyjęła zysk osiągnięty ze sprzedaży niepowiązanym klientom, który został wykorzystany do celów ustalenia poziomu usuwającego szkodę.

- (764) Zysk docelowy ustalono na poziomie 4,3 %, co stanowi najwyższą średnią marżę zysku przemysłu Unii w okresie badanym. Producenci unijni objęci próbą nie byli w stanie podać informacji dotyczących marży zysku w odniesieniu do produkcji rowerów elektrycznych przed 2014 r.
- (765) Po ujawnieniu ustaleń jeden producent eksportujący stwierdził, że metoda, za pomocą której Komisja oblicza niewyrządzającą szkody cenę producentów unijnych, jest błędna. Producent twierdził, że odejmując średni zysk w okresie objętym dochodzeniem i dodając zysk docelowy, Komisja pominęła kwestię osiągania przez producentów unijnych różnych poziomów zysku w odniesieniu do różnych modeli. Wspomniana zainteresowana strona twierdziła, że niewyrządzającą szkody cenę należy obliczać, odejmując średni zysk przypadający na PCN od rzeczywistych cen przed dodaniem zysku docelowego.
- (766) Komisja przypomina, że w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano żadnej konkretnej metody obliczania poziomu usuwającego szkodę. Co więcej, ustalenie Komisji dotyczy sprzedawanego przez przemysł Unii produktu podobnego. W tym kontekście całkowicie dopuszczalne jest odjęcie średniego zysku przemysłu Unii od jego średnich cen sprzedaży w celu ustalenia średniego kosztu produkcji produktu podobnego, a następnie dodanie zysku docelowego w celu obliczenia poziomu usuwającego szkodę. Komisja konsekwentnie wykorzystywała tę metodę w przeszłości i posiada znaczną swobodę w przeprowadzaniu tej oceny.
- (767) W ramach niniejszego dochodzenia szkodę ocenia się w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktów w ujęciu całościowym. Wszystkie wskaźniki szkody, w tym rentowność i zysk docelowy, wyraża się jako średnią dla wszystkich rodzajów produktu objętego postępowaniem. Przy ustalaniu ceny niewyrządzającej szkody działanie to ma na celu usunięcie z przemysłu Unii szkody wywołanej przywozem towarów po cenach subsydiowanych w ujęciu całościowym. Aby usunąć tę szkodę, wystarczy ustalić cenę niewyrządzającą szkody, zwiększając cenę sprzedaży wszystkich rodzajów produktu o różnicę między faktycznym zyskiem w okresie objętym dochodzeniem a zyskiem docelowym, tym samym pozwalając przemysłowi Unii osiągnąć zysk docelowy. Nie ma konieczności przeprowadzania indywidualnej oceny sytuacji pod względem rentowności w odniesieniu do każdego indywidualnego rodzaju produktu.
- (768) Po ujawnieniu ustaleń skarżący nie zgodził się z poziomem zysku docelowego wykorzystywanym przez Komisję do obliczania ceny niewyrządzającej szkody. Stwierdził, że zysk docelowy nie powinien być równy średniemu zyskowi przemysłu Unii, ale średniemu zyskowi przedsiębiorstw, które w 2015 r. nie poniosły szkody z powodu przywozu z Chin. Skarżący twierdził, że ponieważ zysk docelowy to rozsądny zysk, który producenci unijni mogliby osiągnąć w warunkach braku szkody wywołanej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych, Komisja z definicji nie mogłaby przyjąć za punkt odniesienia rentowności producentów unijnych, którzy już ponieśli istotną szkodę w wyniku przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Skarżący zasugerował rozwiązanie alternatywne polegające na ustaleniu zysku docelowego za pomocą odniesienia do zysku docelowego w przypadku rowerów tradycyjnych (8 %) skorygowanego w górę o 1,5 % w celu odzwierciedlenia dodatkowych technologii, większej wartości dodanej i dodatkowych wymogów inwestycyjnych. Skarżący stwierdził, że w innych sprawach Komisja odstąpiła od swojej standardowej metody ustalania zysku docelowego poprzez odniesienie do istotnych okoliczności.
- (769) Komisja przypomina, że zysk docelowy jest równy zyskowi, jaki przemysł Unii jako całość może osiągnąć w sytuacji braku subsydiowania wyrządzającego szkodę. W związku z tym nie można go ustalić na podstawie zysku osiągniętego przez wybraną liczbę producentów unijnych. Argument ten należało zatem odrzucić. Jeżeli chodzi o alternatywny argument (zysk docelowy wykorzystany w dochodzeniu dotyczącym tradycyjnych rowerów skorygowany w górę), Komisja przypomina, że każde dochodzenie prowadzone jest na podstawie szczególnych okoliczności faktycznych sprawy dotyczącej produktu objętego postępowaniem, a nie na podstawie okoliczności faktycznych ustalonych w dochodzeniach dotyczących innych produktów. W tej konkretnej sprawie Komisja potwierdziła, że wykorzystany zysk docelowy jest odpowiedni i że nie ma powodu, aby odwoływać się do zysku docelowego innego produktu. W związku z tym argument ten należało odrzucić.
- (770) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę porównując średnią ważoną cenę importową współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w ChRL, odpowiednio dostosowaną pod kątem kosztów przywozu i należności celnych, ustaloną na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (771) Ponadto w przypadku chińskich producentów eksportujących, którzy sprzedawali wyłącznie niemarkowe rowery elektryczne, poziom usuwający szkodę ustalono na podstawie ulgi w wysokości 2,3 % niewyrządzających szkody cen przemysłu Unii. Dostosowanie to odpowiada odsetkowi kosztów badań i rozwoju oraz kosztów projektowania określonych na rachunkach objętych próbą i zweryfikowanych producentów unijnych i odzwierciedla fakt, że koszty te powstają w wyniku działalności importerów marki. Poziom usuwający szkodę został

odpowiednio dostosowany, co doprowadziło do obniżenia marginesu szkody o 3–5 %. Po ostatecznym ujawnieniu odnośne dostosowanie było przedmiotem wniosku przedsiębiorstwa Giant. Wniosek ten został uwzględniony i związane z nim obniżenie marginesu zaniżania cen zostało ujawnione bez żadnych dalszych uwag.

- (772) Poziom usuwający szkodę w przypadku „innych przedsiębiorstw współpracujących” oraz w przypadku „wszystkich innych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób jak margines subsydiowania tych przedsiębiorstw (zob. motywy 577–579).

7.2. Środki ostateczne

- (773) W świetle powyższych ustaleń należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie wystarczającym do celów usunięcia szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych bez przekraczania ustalonego marginesu subsydiowania.
- (774) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższego cła, jakie ma być nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach dochodzenia.
- (775) Dla pozostałych współpracujących chińskich producentów eksportujących nieobjętych próbą, wymienionych w załączniku, ustala się ostateczną stawkę cła na poziomie średniej ważonej stawek ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą.
- (776) Stawki proponowanego cła wyrównawczego są zatem następujące:

Tabela 25

Ostateczne cło wyrównawcze

	Kwota subsydiowania	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła wyrównawczego
Bodo Vehicle Group Co., Ltd.	15,1 %	73,4 %	15,1 %
Giant Electric Vehicle Co., Ltd.	3,9 %	24,6 %	3,9 %
Jinhua Vision Industry Co., Ltd i Yongkang Hulong Electric Vehicle Co., Ltd	8,5 %	18,8 %	8,5 %
Suzhou Rununion Motivity Co., Ltd	17,2 %	79,3 %	17,2 %
Yadea Technology Group Co., Ltd.	10,7 %	62,9 %	10,7 %
Nieobjęte próbą przedsiębiorstwa współpracujące	9,2 %	33,5 %	9,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,2 %	79,3 %	17,2 %

- (777) Indywidualna stawka cła wyrównawczego określona w niniejszym rozporządzeniu została wyznaczona na podstawie ustaleń dokonanych w wyniku obecnych dochodzeń. Odzwierciedla ona zatem ustaloną podczas dochodzeń sytuację, dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożony produkt wytworzony przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (778) Przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o zastosowanie indywidualnej stawki cła, jeżeli dokona później zmiany w swojej nazwie. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (779) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie cła wyrównawczego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do producentów, którzy nie dokonywali żadnego wywozu do Unii podczas OD.

- (780) W świetle niedawnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości ⁽⁷¹⁾ należy ustalić wysokość odsetek za zwłokę należnych w przypadku zwrotu ostatecznych ceł antydumpingowych, ponieważ odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych nie przewidują takich odsetek, a stosowanie przepisów krajowych prowadziłoby do nieuzasadnionych zakłóceń między podmiotami gospodarczymi w zależności od państwa członkowskiego, w którym dokonywana byłaby odprawa celna.

8. REJESTRACJA I MOC WSTECZNA

- (781) Jak wspomniano w motywie 21 powyżej, dnia 3 maja 2018 r. Komisja opublikowała rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/671 („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) ⁽⁷²⁾ poddające rejestracji rowery elektryczne przywożone z ChRL od dnia 4 maja 2018 r.
- (782) W dniu 18 lipca 2018 r. Komisja opublikowała rozporządzenie wykonawcze 2018/1012, nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz tego samego produktu pochodzącego z ChRL („rozporządzenie w sprawie tymczasowych ceł antydumpingowych”) w toku dochodzenia, które wszczęto w dniu 20 października 2017 r.
- (783) Z dniem 18 lipca 2018 r. rejestracja przywozu w celu ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych została zakończona na mocy rozporządzenia w sprawie ceł antydumpingowych. Jeżeli chodzi o obecne dochodzenie antysubsydyjne oraz w świetle powyższych ustaleń, należy również znieść rejestrację przywozu do celów dochodzenia antysubsydyjnego zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (784) W tym przypadku nie zastosowano żadnych tymczasowych środków wyrównawczych. W związku z tym Komisja postanowiła, że ostateczne cło wyrównawcze nie jest nakładane z mocą wsteczną.

9. OFERTA DOTYCZĄCA ZOBOWIĄZANIA CENOWEGO

- (785) Po ujawnieniu ustaleń jeden z chińskich producentów eksportujących, Wettsen Corporation, złożył ofertę dotyczącą zobowiązania cenowego.
- (786) Przedsiębiorstwo Wettsen Corporation nie zostało objęte próbą i chociaż zwróciło się o indywidualne badanie, wniosek ten – wraz ze wszystkimi pozostałymi wnioskami o indywidualne badanie – został odrzucony.
- (787) Oferta dotycząca zobowiązania cenowego została odrzucona z szeregu powodów, o czym poinformowano przedsiębiorstwo Wettsen Corporation w osobnym piśmie. Powody były następujące:
- po pierwsze, przedsiębiorstwo Wettsen Corporation posiada stronę powiązaną poza ChRL, która również produkuje rowery elektryczne;
  - po drugie, w ofercie dotyczącej zobowiązania cenowego ustalono minimalną cenę importową („MCI”) wyłącznie w odniesieniu do trzech głównych rodzajów rowerów elektrycznych, które nie obejmowały wszystkich rodzajów wywożonych do Unii w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - po trzecie, ponieważ proponowana MCI dla danego rodzaju była średnią cen sprzedaży w ramach tego rodzaju, umożliwiłaby sprzedaż droższych rowerów elektrycznych po wyrządzających szkodę cenach przez przedsiębiorstwo Wettsen Corporation przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z MCI.

10. UJAWNIANIE USTALEŃ

- (788) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz rowerów elektrycznych z ChRL.
- (789) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036,

⁽⁷¹⁾ Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. w sprawie *Wortmann* przeciwko Hauptzollamt Bielefeld, C-365/15, EU: C:2017:19, pkt 35–39.

⁽⁷²⁾ Dz.U. L 113 z 3.5.2018, s. 4.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rowerów pedałowych ze wspomaganymi pedałami, wyposażonych w pomocniczy silnik elektryczny, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, objętych obecnie kodami CN 8711 60 10 i ex 8711 60 90 (kod TARIC 8711 60 90 10).
2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Bodo Vehicle Group Co., Ltd.	15,1 %	C382
	Giant Electric Vehicle (Kunshan) Co., Ltd.	3,9 %	C383
	Jinhua Vision Industry Co., Ltd i Yongkang Hulong Electric Vehicle Co., Ltd	8,5 %	C384
	Suzhou Rununion Motivity Co., Ltd	17,2 %	C385
	Yadea Technology Group Co., Ltd.	10,7 %	C463
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	9,2 %	Zob. załącznik I
	Przedsiębiorstwa niewspółpracujące w toku dochodzenia antysubsydyjnego, lecz współpracujące przy równoległym dochodzeniu antidumpingowym wymienione w załączniku II	17,2 %	Zob. załącznik II.
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,2 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [liczba] rowerów elektrycznych przeznaczonych na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. W przypadku zwrotu, który daje prawo do wypłaty należnych odsetek, stosuje się stopę procentową, którą stosuje Europejski Bank Centralny do swoich głównych operacji refinansujących, publikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększoną o jeden punkt procentowy.

Artykuł 2

Zaprzestaje się rejestracji przywozu wynikającej z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/671 poddającego rejestracji przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Nie nakłada się ostatecznego cła wyrównawczego na zarejestrowany przywóz.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa przedsiębiorstwa	Prowincja	Dodatkowy kod TARIC
Acetrikes Bicycles (Taicang) Co., Ltd.	Jiangsu	C386
Active Cycles Co., Ltd.	Jiangsu	C387
Aigeni Technology Co., Ltd.	Jiangsu	C388
Alco Electronics (Dongguan) Limited	Guangdong	C390
Changzhou Airwheel Technology Co., Ltd.	Jiangsu	C392
Changzhou Bisek Cycle Co., Ltd.	Jiangsu	C393
Changzhou Fujiang Vehicle Co. Ltd	Jiangsu	C484
Changzhou Rich Vehicle Technology Co. Ltd	Jiangsu	C395
Changzhou Steamoon Intelligent Technology Co. Ltd	Jiangsu	C398
Changzhou Sobowo Vehicle Co., Ltd.	Jiangsu	C397
Cycleman E-Vehicle Co., Ltd	Jiangsu	C400
Dongguan Benling Vehicle Technology Co. Ltd	Guangdong	C401
Dongguan Honglin Industrial Co. Ltd	Guangdong	C402
Easy Electricity Technology Co., Ltd.	Hebei	C451
Foshan Lano Bike Co., Ltd.	Guangdong	C405
Foshan Zenith Sports Co., Ltd.	Guangdong	C406
Guangzhou Symbol Bicycle Co., Ltd.	Guangdong	C410
Hangzhou Fanzhou Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C411
Jiangsu Imi Electric Vehicle Technology Co., Ltd.	Jiangsu	C415
Jiangsu Lvneng Electrical Bicycle Technology Co., Ltd	Jiangsu	C416
Jiangsu Stareyes Bicycle Industrial Co., Ltd.	Jiangsu	C417
Jiaxing Onway Ev Tech Co., Ltd.	Zhejiang	C418
Jinhua Enjoycare Motive Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C419
Jinhua Feirui Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C420
Jinhua Jobo Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C421
Jinhua Lvbao Vehicles Co. Ltd	Zhejiang	C486
Jinhua Suntide Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C422
Jinhua Zodin E-Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C424
Kenstone Metal (Kunshan) Co., Ltd.	Jiangsu	C425
Komda Industrial (Dongguan) Co., Ltd.	Guangdong	C426

Nazwa przedsiębiorstwa	Prowincja	Dodatkowy kod TARIC
Kunshan Sevenone Cycle Co., Ltd.	Jiangsu	C427
Melton Industrial (Dong Guan) Co., Ltd	Guangdong	C402
Nantong Tianyuan Automatic Vehicle Co., Ltd.	Jiangsu	C429
Ningbo Bestar Co., Ltd.	Zhejiang	C430
Ningbo Lvkang Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C431
Ningbo Nanyang Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C432
Ningbo Oner Bike Co., Ltd.	Zhejiang	C433
Ningbo Roadsan New Energy Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C435
Ningbo Zixin Bicycle Industry Co., Ltd.	Zhejiang	C437
Pronordic E-Bikes Limited Company	Jiangsu	C438
Shenzhen Shenling Car Co., Ltd.	Guangdong	C442
Sino Lithium (Suzhou) Electric Technology Co., Ltd.	Jiangsu	C443
Skyland Sport Tech Co., Ltd.	Tiencin	C444
Suzhou Guoxin Group Fengyuan Imp & Exp. Co., Ltd.	Jiangsu	C446
Suzhou Leisger Vehicle Co. Ltd	Jiangsu	C487
Tianjin Luodeshengda Bicycle Co., Ltd.	Tiencin	C449
Tianjin Upland Bicycle Co., Ltd.	Tiencin	C450
Ubchoice Co., Ltd.	Guangdong	C452
Wetsen Corporation	Szantung	C454
Wuxi Shengda Bicycles Co., Ltd i Wuxi Shengda Vehicle Technology Co.,Ltd	Jiangsu	C458
Wuxi United Mobility Technology Inc	Jiangsu	C459
Xiangjin (Tianjin) Cycle Co., Ltd.	Tiencin	C462
Yong Qi (China) Bicycles Industrial Corp	Jiangsu	C464
Yongkang Juxiang Vehicle Co, Ltd.	Zhejiang	C466
Yongkang Lohas Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C467
Yongkang Mars Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C468
Zhejiang Apollo Motorcycle Manufacturer Co., Ltd.	Zhejiang	C469
Zhejiang Baoguilai Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C470
Zhejiang Goccia Electric Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C472
Zhejiang Hangpai Electric Vehicle Co. Ltd	Zhejiang	C488
Zhejiang Jsl Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C473

Nazwa przedsiębiorstwa	Prowincja	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Kaiyi New Material Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C474
Zhejiang Lianmei Industrial Co., Ltd.	Zhejiang	C475
Zhejiang Tuer Vehicle Industry Co., Ltd.	Zhejiang	C477
Zhejiang Xingyue Electric Vehicle Co., Ltd., Zhejiang Xingyue Overfly Electric Vehicle Co., Ltd. i Zhejiang Xingyue Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C478
Zhongxin Power (Tianjin) Bicycle Co., Ltd.	Tiencin	C480

ZAŁĄCZNIK II

Nazwa przedsiębiorstwa	Prowincja	Dodatkowy kod TARIC
Aima Technology Group Co., Ltd.	Tiencin	C389
Beijing Tsinova Technology Co., Ltd.	Pekin	C391
Changzhou Hj Pedal Co., Ltd.	Jiangsu	C394
Changzhou Ristar Cycle Co., Ltd.	Jiangsu	C396
Cutting Edge Power Vehicle Int'l TJ Co., Ltd.	Tiencin	C399
Eco International Elebike Co., Ltd.	Jiangsu	C403
Everest International Industries Ltd.	Jiangsu	C404
Geoby Advance Technology Co., Ltd.	Jiangsu	C407
Guangdong Commercial Trading Imp. & Exp. Corp., Ltd.	Guangdong	C408
Guangdong Shunde Junhao Technology Development Co., Ltd.	Guangdong	C409
Hangzhou Morakot E-Bike Manufacture Co., Ltd.	Zhejiang	C412
Hangzhou TOP Mechanical And Electrical Technology, Co. Ltd.	Zhejiang	C413
Hua Chin Bicycle & Fitness (H.Z.) Co., Ltd.	Guangdong	C414
Jinhua Yifei Electric Science And Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C423
Nanjing Jincheng Machinery Co., Ltd.	Jiangsu	C428
Ningbo Pugonying Vehicle Technology Co., Ltd.	Zhejiang	C434
Ningbo Shenchima Vehicle Industry Co., Ltd.	Zhejiang	C436
Shandong Eco Friendly Technology Co., Ltd.	Szantung	C439
Shanghai Promising Int'l Trade & Logistics Co., Ltd.	Szanghaj	C440
Shenzhen SanDin Cycle Co., Ltd.	Guangdong	C441
Suzhou Dynavolt Intelligent Vehicle Technology Co., Ltd.	Jiangsu	C445
Suzhou Joydeer E-Bicycle Co., Ltd.	Jiangsu	C447
Taioku Manufacturing (Jiangsu) Co., Ltd.	Jiangsu	C448
Universal Cycle Corporation (Guang Zhou)	Guangdong	C453
Wuxi Bashan E-Vehicle Co., Ltd.	Jiangsu	C455
Wuxi Merry Ebike Co., Ltd.	Jiangsu	C456
Wuxi METUO Vehicle Co., Ltd.	Jiangsu	C457
Wuyi Simino Industry & Trade Co., Ltd.	Zhejiang	C460
Wuyi Yuema Leisure Articles Co., Ltd.	Zhejiang	C461
Yongkang Aijiu Industry & Trade Co., Ltd.	Zhejiang	C465

Nazwa przedsiębiorstwa	Prowincja	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Enze Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C471
Zhejiang Luyuan Electric Vehicle Co., Ltd.	Zhejiang	C476
Zhongshan Qiangli Electronics Factory	Guangdong	C479